

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

56. aastakäik

28. juuni 2013

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 576/2013, 12. juuni 2013, lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 998/2003 ⁽¹⁾ 1

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/29/EL, 12. juuni 2013, pürotehniliste toodete turul kättesaadavaks tegemist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (uuesti sõnastatud) ⁽¹⁾ 27
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/30/EL, 12. juuni 2013, milles käsitletakse avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ohutust ja millega muudetakse direktiivi 2004/35/EÜ ⁽¹⁾ 66
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/31/EL, 12. juuni 2013, millega muudetakse direktiivi 92/65/EMÜ seoses loomatervishoiunõuetega liidusiseseks kauplemiseks koerte, kasside ja valgetuhkrutega ning nende liitu importimiseks ⁽¹⁾ 107

Hind: 7 EUR

(Jätkub pöördel)

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 577/2013, 28. juuni 2013, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 576/2013 ettenähtud identifitseerimisdokumentide näidiseid koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslikuks liikumiseks, territooriumide ja kolmandate riikide loetelude kehtestamist ning nõudeid teatavatele tingimustele vastavust tõendavate deklaratsioonide vormi, kujunduse ja keelte kohta ⁽¹⁾ 109

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 576/2013,

12. juuni 2013,

lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 998/2003

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2 ja artikli 168 lõike 4 punkti b,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

loomade tervise kaitse piisav tase seoses kõnealusest mittekaubanduslikust liikumisest lähtuvate riskidega ning kõrvaldada põhjendamatud takistused selliselt liikumiselt.

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta määrusele (EL) nr 438/2010, millega muudeti määrust (EÜ) nr 998/2003 (mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiu nõudeid)⁽⁴⁾, lisatud avalduses tegi komisjon ettepaneku vaadata määrus (EÜ) nr 998/2003 tervikuna läbi, pöörates eelkõige tähelepanu delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide küsimustele. Seoses Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) jõustumisega on vaja kohandada komisjonile määrusega (EÜ) nr 998/2003 antud volitused ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291. Võttes arvesse, et määruses (EÜ) nr 998/2003 sätestatud loomatervishoiunõuetesse on vaja teha mitmeid muudatusi ning tagamaks, et need nõuded oleksid tava kodanikule selged ja kättesaadavad, tuleks kõnealune määrus tunnistada kehtetuks ja asendada see käesoleva määrusega.

(3) Käesoleva määrusega kehtestatakse nende loomaliikide loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühtseid loomatervishoiunõudeid, kui neid loomaliike peetakse lemmikloomadena ja neid veetakse mittekaubanduslikel eesmärkidel. Loetelu koostamisel tuleb arvesse võtta nende vastuvõtlikkust marutaudile või nende rolli selle haiguse epidemioloogias.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 998/2003⁽³⁾ on sätestatud loomatervishoiu nõuded, mida kohaldatakse lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes ühest liikmesriigist teise või kolmandast riigist liikmesriiki, ning sellise liikumise puhul kohaldatavad kontrollid. Selle eesmärk on tagada inimeste ja

(4) Nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiivis 92/65/EMÜ, milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A (I) lisas osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende impordiks ühendusse⁽⁵⁾, on muu hulgas sätestatud loomatervishoiueeskirjad, mida kohaldatakse koerte, kasside

⁽¹⁾ ELT C 229, 31.7.2012, lk 119.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 23. mai 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 10. juuni 2013. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 146, 13.6.2003, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 132, 29.5.2010, lk 3.

⁽⁵⁾ EÜT L 268, 14.9.1992, lk 54.

ja valgetuhkrutega kauplemise ja nende importimise suhtes, kuna tegemist on marutaudile vastuvõtlikku liiki kuuluvate loomadega. Kuna kõnealuseid liike peetakse lemmikloomadena, kes on sageli omaniku või volitatud isikuga kaasas mittekaubandusliku liikumise käigus liitu ja liidu piires, tuleks käesoleva määrusega kehtestada loomatervishoiueeskirjad, mida kohaldatakse nende liikide mittekaubanduslikul eesmärgil liikmesriikidesse toomise suhtes. Need liigid tuleks loetleda käesoleva määruse I lisa A osas.

- (5) Samuti tuleks kehtestada õiguslik raamistik nendesse liikidesse kuuluvate loomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavate eeskirjade jaoks, kes ei ole marutaudile vastuvõtlikud ja kes ei mängi selle haiguse epidemioloogias suurt rolli ning kelle suhtes kohaldataks juhul, kui neid ei peetaks lemmikloomadena, muid liidu õigusakte, sealhulgas toiduloomi käsitlevaid õigusakte. Need liigid tuleks loetleda I lisa B osas.
- (6) I lisa B osas esitatud loetelu peaks hõlmama ka selgrootuid, välja arvatud mesilased ja kimalased, keda on käsitletud direktiivis 92/65/EMÜ, ning molluskeid ja koorikloomi, keda on käsitletud nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiivis 2006/88/EÜ vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavate veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta ⁽¹⁾. Hõlmata tuleks ka direktiivi 2006/88/EÜ kohaldamisalast välja jäävad dekoratiivsed veeloomad, keda kasvatatakse mittekaubanduslikes akvaariumides, ning kahepaiksed ja roomajad.
- (7) Loetelu I lisa B osas peaks veel hõlmama kõiki linnuliike peale nende, mis on hõlmatud nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/158/EÜ kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta ⁽²⁾, ning närlisi ja küülikuid, välja arvatud need, kes on ette nähtud toidu tootmiseks, ja kes on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 853/2004 (millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad) ⁽³⁾ I lisas.
- (8) Kuni ei ole kehtestatud liidu eeskirju I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubanduslikuks liikumiseks ühest liikmesriigist teise või territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki, peaks liidu õiguse järjepidevuse huvides olema võimalik kohaldada

sellise liikumise suhtes riigisiseseid eeskirju, tingimusel et need ei ole rangemad, kui nende loomade kaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad eeskirjad.

- (9) Kuna käesoleva määruse I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvad loomad võivad kuuluda erikaitset vajavatesse liikidesse, tuleks käesolevat otsust kohaldada nii, et see ei piiraks nõukogu 9. detsembri 1996. aasta otsuse (EÜ) nr 338/97 (looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel) ⁽⁴⁾ kohaldamist.
- (10) Selleks et teha selget vahet mittekaubandusliku liikumise ning direktiivis 92/65/EMÜ sätestatud loomatervishoiu nõuetega hõlmatud koerte, kasside ja valgetuhkrutega kauplemise ning nende kolmandatest riikidest liitu importimise vahel, tuleks käesolevas määruses määratleda lemmikloomad ning samuti lemmikloomade mittekaubanduslik liikumine kui liikumine, mille käigus koduloom on oma omaniku või volitatud isikuga kaasas. Kogemused on näidanud, et mittekaubandusliku liikumise ajal ei saa lemmikloom alati viibida omaniku või volitatud isiku vahetus läheduses. Nõuetekohaselt põhjendatud ja dokumenteeritud põhjustel tuleb lugeda, et lemmikloom liigub koos omaniku või volitatud isikuga isegi siis, kui lemmiklooma mittekaubanduslik liikumine toimub omaniku või volitatud isiku liikumisest kuni viis päeva varem või hiljem või füüsilisel teises asukohas kui omaniku või volitatud esindaja liikumine.
- (11) Seniste eeskirjade rakendamisel saadud kogemused näitavad, et I lisa A osas loetletud loomaliikidega kauplemist ning nende kolmandatest riikidest liitu importimist on võimalik pettuse teel esitada mittekaubandusliku liikumisenähtena. Selliste tavade vältimiseks, kuna need võivad kujutada ohtu loomade tervisele, tuleks I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade osas kehtestada lemmiklooma omaniku või volitatud isikuga kaasas olevate loomade arvule ülempiir. Ülempiiri peaks siiski olema võimalik ületada ainult kindlaksmääratud tingimuste täitmisel. Lisaks tuleks selgitada, et kui kindlaksmääratud tingimused ei ole täidetud ja käesoleva määruse I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade arv ületab kehtestatud ülempiiri, kohaldatakse nende lemmikloomade suhtes direktiivi 92/65/EMÜ ning direktiivi 90/425/EMÜ ⁽⁵⁾ või nõukogu direktiivi 91/496/EMÜ ⁽⁶⁾ asjakohaseid sätteid.

⁽¹⁾ ELT L 328, 24.11.2006, lk 14.

⁽²⁾ ELT L 343, 22.12.2009, lk 74.

⁽³⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 55.

⁽⁴⁾ EÜT L 61, 3.3.1997, lk 1.

⁽⁵⁾ Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesisises kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29).

⁽⁶⁾ Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/496/EMÜ, millega nähakse ette ühendusse kolmandatest riikidest saabuvate loomade veterinaarkontrolli korraldamise põhimõtted (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56).

- (12) Määrusega (EÜ) nr 998/2003 on ette nähtud, et üleminekuperioodil peetakse I lisa A ja B osas loetletud liikidesse kuuluvaid lemmikloomi identifitseerituks, kui neil on selgelt loetav tätoveering või elektrooniline identifitseerimisvahend (mikrokiip). Seega tuleks käesolevas määruses sätestada käesoleva määruse I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade märgistamise eeskirjad pärast üleminekuperioodi lõppemist 3. juulil 2011.
- (13) Mikrokiibi paigaldamine kujutab endast invasiivset sekumist, mille tegemiseks on nõutav kindel kvalifikatsioon. Seetõttu peaks mikrokiibi paigaldama üksnes asjakohaselt kvalifitseeritud isikud. Kui liikmesriik lubab mikrokiipe paigaldada muudel isikutel kui veterinaararstidel, peab ta kehtestama eeskirjad selliste isikute kohustusliku kohustuslike minimaalsete kvalifikatsioonide kohta.
- (14) Määruse (EÜ) nr 998/2003 Ia lisas on sätestatud lemmikloomade elektroonilise identifitseerimise tehnilised nõuded. Need tehnilised nõuded vastavad rahvusvaheliselt tunnustatud standarditele ning need nõuded tuleks kehtestada ilma neisse suuremaid muudatusi tegemata ka käesoleva määruse II lisas.
- (15) Inimeste ja I lisas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade tervise kaitsmiseks tuleks käesoleva määrusega ette näha võimalus võtta tervishoiualaseid ennetusmeetmeid ka muude haiguste ja nakkuste korral kui marutaud. Need meetmed peaksid toetuma kinnitatud teaduslikule teabele ning neid tuleks kohaldada proportsionaalselt ohuga, mida nendest haigustest või nakkustest ohustatud lemmikloomade mittekaubanduslik liikumine võib inimeste ja loomade tervisele avaldada. Meetmed peaksid hõlmama liikmesriikide ja nende osade kategooriatesse jaotamise eeskirju, menetlusi, mille alusel tervishoiualaste ennetusmeetmete kasutamist taotlevad liikmesriigid selgitavad jooksvalt nende meetmete võtmise põhjusi, tervishoiualaste ennetusmeetmete taotlemise ja dokumenteerimise tingimusi ja vajadusel nende meetmete kohaldamisel tehtavaid erandeid. Samuti tuleks sätestada, et asjaomaste eeskirjade järgi koostatud liikmesriikide või nende osade loetelu tuleks esitada rakendusaktis, mis võetakse vastu vastavalt käesolevale määrusele.
- (16) On võimalik, et I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade marutaudivastane vaksineerimine enne nende kolmekuuseks saamist ei anna kaitsvat immuunsust emalt pärinevate antikehade tõttu. Seepärast ei soovita vaktsiinide tootjad vaksineerida alla kolme kuu vanuseid noori lemmikloomi. Selleks et lubada I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate marutaudi vastu vaksineerimata või vaksineeritud, kuid veel saavutamata kaitsva immuunsusega noorte lemmikloomade mittekaubanduslikku liikumist, tuleks käesoleva määrusega kehtestada teatavad ettevaatusabinõud ning anda liikmesriikidele võimalus lubada ainult nendele tingimustele vastavate noorte lemmikloomade toomist oma territooriumile.
- (17) Lihtsustamaks I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise tingimusi liikmesriikide vahel, kelle marutaudiolukord on ühtemoodi soodne, tuleks käesoleva määrusega ette näha võimalus teha erandeid marutaudivastase vaksineerimise nõudest. Selline võimalus peaks olema kättesaadav huvitatud liikmesriikide ühisel taotlusel. Selline erand peaks toetuma kinnitatud teaduslikule teabele ning seda tuleks kohaldada proportsionaalselt ohuga, mida marutaudivastast mittekaubanduslik liikumine võib inimeste ja loomade tervisele avaldada. Sellist erandit rakendavate liikmesriikide või nende osade loetelu tuleks esitada rakendusaktis, mis võetakse vastu vastavalt käesolevale määrusele.
- (18) Määruse (EÜ) nr 998/2003 II lisa B osa 2. jaos loetletud riigid ja territooriumid kohaldavad liikmesriikides kohaldatavatega samaväärseid eeskirju, samas kui kõnealuse määruse II lisa C osas loetletud riigid ja territooriumid järgivad kõnealuse määruse artiklis 10 sätestatud kriteeriume. Nimetatud loetelud tuleks esitada ilma neisse suuremaid muudatusi tegemata rakendusaktis, mis võetakse vastu vastavalt käesolevale määrusele.
- (19) Veelgi enam, vastavalt käesolevale määrusele vastu võetavas rakendusaktis tuleks esitada territooriumide või kolmandate riikide loetelu, kes kohaldavad eeskirju, mille sisu ja mõju langevad kokku käesolevas määruses sätestatud eeskirjadega, mis käsitlevad I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvaid lemmikloomi.
- (20) Määruses (EÜ) nr 998/2003 on kehtestatud teatavad nõuded lemmikloomade mittekaubanduslikuks toomiseks liikmesriikidesse teistest liikmesriikidest ja kõnealuse määruse II lisa B osa 2. jaos ja C osas loetletud riikidest või territooriumidelt. Nimetatud nõuded hõlmavad muu hulgas kõnealuste lemmikloomade kehtivat marutaudivastast vaksineerimist vaktsiinidega, mis vastavad Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni (OIE)

maismaaloomade diagnostiliste testide ja vaktsiinide käsiraamatu vastavas peatükis kehtestatud miinimumstandarditele või millele on antud müügiluba kooskõlas direktiiviga 2001/82/EÜ⁽¹⁾ või määrusega (EÜ) nr 726/2004⁽²⁾. Need vaktsiinid on osutunud tõhusaks loomade kaitsmisel marutaudi eest ning nende kasutamine on üks määruse (EÜ) nr 998/2003 I b lisas kehtestatud marutaudivastase vaktsineerimise kehtivuse nõuetest. Need nõuded tuleks kehtestada ilma neisse suuremaid muudatusi tegemata ka käesoleva määruse III lisas.

- (21) Määrusega (EÜ) nr 998/2003 on selle II lisa C osas loetlemata riikidest ja territooriumidelt liikmesriiki toodavate lemmikloomade suhtes kehtestatud rangemad tervishoiunõuded. Need nõuded sisaldavad looma marutaudivastase vaktsineerimise tõhususe kontrolli antikehade tiitrimise teel laboris, mis on saanud heakskiidu vastavalt nõukogu 20. märtsi 2000. aasta otsusele 2000/258/EÜ, millega määratakse eriinstituut, mis vastutab marutaudivastaste vaktsiinide tõhusust kontrollivate seroloogiliste testide standardiseerimiseks vajalike kriteeriumide kehtestamise eest⁽³⁾. Seega tuleks see nõue säilitada käesoleva määruse IV lisas ning lisada tingimus, et test tuleb teha vastavalt Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni (OIE) maismaaloomade diagnostiliste testide ja vaktsiinide käsiraamatu asjaomases peatükis esitatud meetoditele.
- (22) Mittekaubanduslikul eesmärgil liikmesriiki toodavate I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomadega kaasas olevad identifitseerimisdokumendid on vajalikud selleks, et tõendada vastavust käesolevale määrusele. Seega tuleks käesolevas määruses kehtestada identifitseerimisdokumentide väljastamise tingimused ning nende sisu-, kehtivus-, julgeoleku-, vormi- ja kujundusnõuded.
- (23) Käesolev määrus peaks võimaldama liikmesriikidel lubada I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubanduslikku toomist nende territooriumile, kui nende loomadega on kaasas sellisel territooriumil või kolmandas riigis väljastatud identifitseerimisdokument, kus kohaldatakse eeskirju, mille sisu ja mõju langevad kokku liikmesriikides kohaldatavate eeskirjadega. Samuti peaks see andma liikmesriikidele võimaluse lubada pärast lemmikloomade viimist territooriumile või kolmandasse riiki nende mittekaubanduslikku toomist oma territooriumile, kui nendega on kaasas liikmesriigis väljastatud identifitseerimisdokument ja kui tingimused nende loomade tagasitoomiseks asjaomastelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest olid täidetud enne lemmiklooma liidust lahkumist.

- (24) Käesolev määrus peaks andma liikmesriikidele ka võimaluse lubada omaniku kiire lahkumise vajaduse korral, näiteks ootamatu looduskatastroofi või poliitiliste rahutuste või muu omanikuga seotud vääramatu jõu korral, I lisas loetletud liikidesse kuuluvate ja käesolevale määrusele mittevastavate lemmikloomade vahetut toomist oma territooriumile tingimusel, et loataotlus on juba varem esitatud ja sihtliikmesriigi poolt rahuldatud ning et käesoleva määruse nõuete täitmiseks rakendatakse isolatsiooniperioodi ametliku järelevalve all. Pidades silmas loomade tervisele avaldada võivaid ohte, kui liitu tuuakse loomad, kes ei vasta käesolevale määrusele, peaks sellise loa olemasolu vaatamata kiire lahkumise vajadusele olema hädavajalik.

- (25) Direktiivi 90/425/EMÜ ja direktiivi 91/496/EMÜ ei kohaldata mittekaubanduslikul eesmärgil reisijaga kaasas olevate lemmikloomade veterinaarkontrollide suhtes.

- (26) Selleks et liikmesriigid saaksid kontrollida käesoleva määruse täitmist ning võtta vajalikke meetmeid, tuleks käesoleva määrusega panna lemmiklooma transportivate isikule kohustus esitada looma mittekaubanduslikul eesmärgil liikmesriiki toomise korral nõutav asjakohane identifitseerimisdokument ning näha ette mittekaubandusliku liikumise käigus omanikuga kaasas oleva lemmiklooma ühest liikmesriigist teise või teatavatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest liikmesriiki toomise korral pistelised dokumentide ja identsuse kontrollid.

- (27) Määrusega tuleks liikmesriikidelt nõuda mittekaubandusliku liikumise käigus teatavatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest liikmesriiki sisenemisel omanikuga kaasas olevate lemmikloomade dokumentide ja identsuse süstemaatilist kontrolli määratud sisenemispunktides. Nimetatud kontrollid peaks toimuma vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks⁽⁴⁾. Kui see on vajalik edasiseks teistesse liikmesriikidesse liikumiseks, tuleks liikmesriikidele panna kohustus kanda identifitseerimisdokumendi kinnitus kontrollide kohta, et nende kontrollide kuupäeva saaks kasutada identifitseerimisdokumendi kehtivusaja kindlakstegemiseks.

- (28) Lisaks sellele tuleks käesoleva määrusega kehtestada kaitsemeetmed ohtude haldamiseks, mida lemmikloomade mittekaubanduslik liikumine võib põhjustada inimeste ja loomade tervisele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/82/EÜ veterinaarravimite käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa Raviamet (ELT L 136, 30.4.2004, lk 1).

⁽³⁾ EÜT L 79, 30.3.2000, lk 40.

⁽⁴⁾ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

- (29) Selleks et anda kodanikele selget ja kättesaadavat teavet I lisa loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubandusliku toomise suhtes liitu, tuleks esitada liikmesriikidele nõue teha kõnealune teave, eelkõige asjaomased siseriiklikud sätted, avalikkusele kättesaadavaks.
- (30) Selleks et tagada käesoleva määruse nõuetekohane kohaldamine, tuleks komisjonile anda volitus võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 seoses I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade märgistamise liigispetsiifiliste erinõuetega ja seoses I lisa loetletud liikidesse kuuluvaid liike ohustavate muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi puhul võetavate liigispetsiifiliste tervishoiualaste ennetusmeetmetega ning samuti seoses eeskirjade kehtestamisega, millega piiratakse mittekaubandusliku liikumise ajal omanikuga kaasas olevate I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade arvu, ning muuta lisasid II–IV. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi vajalikke konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (31) Lisaks sellele peaks komisjonil olema õigus võtta nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, kui on oht inimeste või loomade tervisele, kiirmenetluse teel vastu delegeeritud õigusakte tervishoiualaste ennetusmeetmete kohta muude haiguste või nakkuste vastu kui marutaud, mis võivad ohustada I lisa loetletud liikidesse kuuluvaid lemmikloomi.
- (32) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamise ühtsed tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused koostada selliste võrdväärset soodsa marutaudiolukorraga liikmesriikide või nende osade loetelu, kellel on lubatud sõlmida vastastikuseid kokkuleppeid, mis erinevad lemmikloomade mittekaubanduslikule liikumisele kohaldatavatest teatavatest tingimustest, ja selliste liikmesriikide loetelu, kes on kategooriasse jagatud kooskõlas eeskirjadega tervishoiualaste ennetusmeetmete võtmiseks muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi vastu ning territooriumide ja kolmandate riikide loetelu, eesmärgiga teha erandeid mittekaubanduslikule liikumisele kohaldatavatest teatavatest tingimustest, I lisa loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomadega nende mittekaubanduslikul liikumisel ühest liikmesriigist teise või territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki kaasas oleva identifitseerimisdokumendi näidis ning kehtestada allkirjastamisele kuuluvate deklaratsioonide vormi, kujundust ja keeli käsitlevad eeskirjad ning marutaudi või muude haiguste või nakkuste kui marutaudi esinemise või leviku korral võetavad kaitsemeetmed. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes ⁽¹⁾.
- (33) Komisjon peaks vastu võtma viivitamatult kohaldatavad rakendusaktid, millega ajakohastatakse selliste võrdväärset soodsa marutaudiolukorraga liikmesriikide või nende osade loetelu, kellel on lubatud sõlmida vastastikuseid kokkuleppeid eesmärgiga kalduda kõrvale mittekaubanduslikule liikumisele kohaldatavatest teatavatest tingimustest, ning territooriumide või kolmandate riikide loetelu teatavatest lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise tingimustest kõrvale kaldumiseks ja seoses marutaudi või muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi esinemise või leviku korral inimeste ja loomade tervise kaitseks nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võetavate meetmetega.
- (34) Mitmes liikmesriigis on tuvastatud, et määruses (EÜ) nr 998/2003 sätestatud eeskirju ei täideta. Seega peaksid liikmesriigid kehtestama eeskirjad käesoleva määruse rikkumise korral kohaldatavate karistuste kohta.
- (35) Komisjoni 26. novembri 2003. aasta otsusega 2003/803/EÜ, millega kehtestatakse näidispass koerte, kasside ja valgetuhkrute ühendusesiseseks liikumiseks ⁽²⁾, on kehtestatud näidispass määruse (EÜ) nr 998/2003 alusel koerte, kasside ja valgetuhkrute liikumiseks ühest liikmesriigist teise. Kõnealusele näidispassile vastavad identifitseerimisdokumendid peaksid teatavatel tingimustel jääma kehtivaks lemmiklooma terveks eluajaks, et vähendada omanike haldus- ja finantskoormust.
- (36) Komisjoni 15. detsembri 2011. aasta rakendusotsus 2011/874/EL, millega kehtestatakse nende kolmandate riikide ja territooriumide loetelu, millest on lubatud koerte, kasside ja valgetuhkrute import ning rohkem kui viie koera, kassi ja valgetuhkru mittekaubanduslik liikumine Euroopa Liitu, ning näidissertifikaadid kõnealuste loomade impordiks ja mittekaubanduslikuks liikumiseks Euroopa Liitu ⁽³⁾, on kehtestatud veterinaarsertifikaadi näidis, millega kinnitatakse, et kuni viie koera, kassi ja valgetuhkru mittekaubanduslik liitu toomine on toimunud kooskõlas määruse (EÜ) nr 998/2003 nõuetega. Selleks et tagada sujuv üleminek käesolevas määruses sätestatud uutele eeskirjadele, peaks kõnealune näidissertifikaat jääma teatavatel tingimustel kehtivaks.

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.⁽²⁾ ELT L 312, 27.11.2003, lk 1.⁽³⁾ ELT L 343, 23.12.2011, lk 65.

- (37) Kuna liikmesriigid ei suuda piisavalt hästi saavutada käesoleva määruse eesmärki, nimelt kehtestada loomade tervishoiunõuded I lisa loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes, et vältida ja minimeerida kõnealusel liikumisest tulenevaid ohte inimeste ja loomade tervisele, ning seda on parem teha liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kooskõlas nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (38) Selleks et tagada käesoleva määruse ning selliste rakendusaktide avaldamine samal ajal, mis käsitlevad territooriumide ja kolmandate riikide loetelusid, mis on koostatud teatavatest mittekaubanduslikule liikumisele kohaldatavatest tingimustest kõrvalekaldumiseks, I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomadega ühest liikmesriigist, territooriumilt või kolmandast riigist teise liikmesriiki mittekaubandusliku liikumise ajal kaasas olevate identifitseerimisdokumentide näidist ning eeskirju allkirjastatavate deklaratsioonide vormi, kujunduse ja keelte kohta, peaks käesolev määrus jõustuma selle Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad loomatervishoiunõuded ja sellise liikumise vastavuskontrollide eeskirjad.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes ühest liikmesriigist teise või territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki.

2. Käesoleva määruse kohaldamine ei piira

- a) määruse (EÜ) nr 338/97 kohaldamist;
- b) selliste riiklike meetmete kohaldamist, mis on liikmesriikides vastu võetud, avaldatud ja üldsusele kättesaadavaks tehtud ning mis on võetud teatavat liiki või tõugu lemmikloomade liikumise piiramiseks muudel kui loomatervishoiunõuetega seotud kaalutlustel.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „mittekaubanduslik liikumine” – liikumine, mille eesmärk ei ole lemmiklooma müük või omandiõiguse ülevandmine;
- b) „lemmikloom” – I lisa loetletud liiki kuuluv loom, kes liigub mittekaubanduslikul eesmärgil koos oma omaniku või volitatud isikuga, ja kes jääb kõnealusel mittekaubandusliku liikumise kestel omaniku või volitatud isiku vastutuse alla;
- c) „omanik” – füüsiline isik, kes on identifitseerimisdokumendi kantud omanikuna;
- d) „volitatud isik” – füüsiline isik, keda omanik volitab kirjalkult enda nimel lemmiklooma mittekaubanduslikul eesmärgil transportima;
- e) „mikrokiip” – üksnes lugemiseks ettenähtud passiivne raadiosagedusel töötav identifitseerimisvahend;
- f) „identifitseerimisdokument” – dokument, mis on koostatud käesoleva määruse kohaselt vastu võetavas rakendusaktis sätestatud näidise kohaselt, mis võimaldab lemmiklooma eksimatult identifitseerida ja kontrollida tema tervises seisundi vastavust käesolevale määrusele;
- g) „volitatud veterinaararst” – iga veterinaararst, keda pädevad asutused on volitanud täitma konkreetseid ülesandeid kooskõlas käesoleva määrusega või käesoleva määruse alusel vastu võetud õigusaktidega;
- h) „ametlik veterinaararst” – pädeva asutuse nimetatud mis tahes veterinaararst;
- i) „dokumentide kontroll” – lemmikloomaga kaasas oleva identifitseerimisdokumendi kontrollimine;
- j) „identsuse kontroll” – identifitseerimisdokumendi ning lemmiklooma vastavuse kontrollimine ning, kui see on asjakohane, märgistuse olemasolu ja vastavuse kontrollimine;
- k) „reisijate sisenemispunkt” – liikmesriigi poolt artikli 34 lõikes 1 osutatud kontrollideks määratud ala.

Artikkel 4

Üldised kohustused

Käesoleva määruse loomatervishoiuõuetele vastavate lemmikloomade mittekaubanduslikku liikumist ei keelata, piirata ega takistata muudel loomatervishoiu kaalutlustel kui vaid nendel, mis on tingitud käesoleva määruse rakendamisest.

Artikkel 5

Lemmikloomade maksimaalne arv

1. I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate, omaniku või volitatud isikuga ühe mittekaubandusliku liikumise käigus kaasas olevate lemmikloomade maksimaalne arv ei tohi olla suurem kui viis.

2. I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade lõikes 1 nimetatud maksimaalne arv võib ületada viite, juhul kui järgmised tingimused on täidetud:

a) lemmikloomade mittekaubanduslik liikumine võistlustel, näitustel ja spordiüritustel osalemise või selliste ürituste jaoks treenimise eesmärgil;

b) kui omanik või volitatud isik esitab kirjaliku tõendi, et lemmikloomad on registreeritud kas punktis a osutatud ürituse külastamiseks või sellist üritust korraldava ühenduse juures;

c) kõnealused lemmikloomad on vanemad kui kuus kuud.

3. Liikmesriigid võivad viia läbi tavapäraseid kohapealseid kontrollid, et veenduda lõike 2 punkti b alusel esitatud teabe õigsuses.

4. Kui lõikes 1 osutatud lemmikloomade maksimaalne arv on ületatud ning lõikes 2 osutatud tingimused ei ole täidetud, peavad lemmikloomad vastama direktiivis 92/65/EMÜ asjaomaste liikide kohta sätestatud loomatervishoiu nõuetele ning liikmesriigid tagavad, et nimetatud loomade suhtes viiakse vajaduse korral läbi direktiivis 90/425/EMÜ või 91/496/EMÜ sätestatud veterinaarkontrollid.

5. Selleks et vältida I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade kaubandusliku liikumise pettuse teel esitamist lemmikloomade mittekaubandusliku liikumisena, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 39 vastu delegeeritud õigusakte eeskirjade kehtestamiseks, millega piiratakse omaniku või volitatud isikuga ühe mittekaubandusliku liikumise ajal kaasas olla võivate nimetatud liikidesse kuuluvate lemmikloomade arvu.

6. Komisjon esitab hiljemalt 29. juunil 2018 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva artikli rakendamise

kohta. Komisjon esitab oma aruande põhjal vajaduse korral käesoleva määruse muudatustepeanekud.

II PEATÜKK

LEMMIKLOOMADE LIIKMESRIIKIDEVAHELISE MITTEKAUBANDUSLIKU LIIKUMISE SUHTES KOHALDATAVAD TINGIMUSED

1. JAGU

I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvad lemmikloomad

Artikkel 6

I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad tingimused

I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvaid lemmikloomi tohib ühest liikmesriigist teise viia vaid juhul, kui nad täidavad järgmisi tingimusi:

a) nad on märgistatud kooskõlas artikli 17 lõikega 1;

b) nad on saanud marutaudivastase vaksineerimise, mis vastab III lisas esitatud kehtivusnõuetele;

c) nad vastavad muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi ennetamiseks võetud artikli 19 lõike 1 alusel vastu võetud mis tahes tervishoiualastele meetmetele;

d) nendega on kaasas nõuetekohaselt täidetud identifitseerimisdokument, mis on väljastatud artikli 22 kohaselt.

Artikkel 7

Erand marutaudivastase vaksineerimise nõudest I lisa A osa loetletud liikidesse kuuluvate noorte lemmikloomade puhul

1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, võivad liikmesriigid erandina artikli 6 punktist b lubada I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubanduslikku liikumist teise liikmesriigi territooriumilt oma territooriumile, kui nad on

a) kas vähem kui 12 nädala vanused ega ole marutaudi vastu vaksineeritud või

b) 12–16 nädala vanused ja on marutaudi vastu vaksineeritud, kuid ei vasta veel III lisa punkti 2 alapunktis e osutatud kehtivusnõuetele.

2. Lõikes 1 osutatud loa saab anda ainult juhul, kui

a) kas omanik või volitatud isik esitab allkirjastatud deklaratsiooni, et lemmikloomadel ei ole olnud alates sünnist kuni mittekaubandusliku transpordi hetkeni kokkupuuteid marutaudile vastuvõtlikku liiki kuuluvate metsloomadega; või

b) lemmikloomad on koos oma emaga, kellest nad on veel sõltuvad, ning nende emaga kaasas olevate identifitseerimis-dokumentide põhjal on võimalik kindlaks teha, et ema on enne poegimist saanud marutaudivastase vaksineerimise, mis vastab III lisas sätestatud kehtivusnõuetele.

3. Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta eeskirjad käesoleva artikli lõike 2 punktis a osutatud deklaratsioonide vormi, kujunduse ja keelte kohta. Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

Artikkel 8

Erand marutaudivastase vaksineerimise nõudest I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade puhul

1. Erandina artikli 6 punktist b võidakse I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate marutaudi vastu vaksineerimata lemmikloomade mittekaubanduslikku liikumist liikmesriikide või nende osade vahel lubada kooskõlas lõikes 2 osutatud menetlusega asjaomaste liikmesriikide ühisel taotlusel.

2. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu selliste liikmesriikide loetelu, kellel on lubatud sõlmida vastastikuseid kokkuleppeid, millega lubatakse kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1 teha erandeid artikli 6 punktist b. Nimetatud loetelus sätestatakse, milliste nende liikmesriikide osade suhtes võib erandeid kohaldada.

3. Lõikes 2 osutatud loetellu lisamiseks esitavad sellisest vastastikusest kokkuleppes huvitatud liikmesriigid komisjonile ühise taotluse, mis hõlmab kokkuleppe kavandit, millega nad saavad tõendada, et arvestades Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni (OIE) maismaaloomade tervishoiu koodeksis sätestatud menetlusi enda kinnituse kohta marutaudivaba riigi või piirkonnana, vastavad nad vähemalt järgmistele tingimustele:

- a) taotluse esitanud liikmesriikides on toimiv marutaudialase järelevalve ja aruandlussüsteem;
- b) taotluse esitanud liikmesriigid, või see osa nende territooriumist, mille kohta taotlus esitatakse, on olnud marutaudivabad ja punktis a osutatud süsteemide andmete alusel ei ole asjaomase liikmesriigi territooriumil või selle osades metsloomadel teadaolevalt tuvastatud marutaudi vähemalt ühise taotluse esitamisele eelneva kahe aasta jooksul;
- c) taotluse esitanud liikmesriikidel on tõhusad ja tulemuslikud kontrollimeetmed ennetamiseks marutaudi nende territooriumile toomist ja selle levikut nende territooriumil;

d) taotlus erandi saamiseks artikli 6 punktist b on põhjendatud ja proportsionaalne, arvestades ohtu, mida I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate vaksineerimata lemmikloomade mittekaubanduslik liikumine taotluse esitanud liikmesriigist teise liikmesriiki või oma territooriumi osale võib põhjustada inimeste või loomade tervisele.

Ühine taotlus peab sisaldama asjakohast, usaldusväärset ja teaduslikult kinnitatud teavet.

4. Kui lõikes 3 täpsustatud üksikasjades toimunud mis tahes muutus enam erandi taotlust ei toeta, kõrvaldab komisjon rakendusaktiga lõikes 2 osutatud loetelust kas kogu liikmesriigi territooriumi või selle osa.

5. Lõigetes 2 ja 4 osutatud rakendusaktid võetakse vastu artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

6. Nõuetekohaselt põhjendatud kiireloomulistel juhtudel, kui on oht inimeste või loomade tervisele, võtab komisjon vastu viivitamatult kohaldatavaid rakendusaktid, millega ajakohastatakse käesoleva artikli lõikes 2 osutatud liikmesriikide või nende osade loetelu artikli 41 lõikes 3 osutatud korras.

2. JAGU

I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvad lemmikloomad

Artikkel 9

I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad tingimused

1. Kuni komisjon võtab seoses I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomadega vastu delegeeritud õigusakti vastavalt artikli 19 lõikele 1, kohaldatakse nendest liikidest lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes ühest liikmesriigist teise käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimusi.

2. Lõikes 1 osutatud liikidesse kuuluvaid lemmikloomi võib ühest liikmesriigist teise transportida üksnes juhul, kui nad vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

- a) nad on märgistatud või kirjeldatud vastavalt artikli 17 lõike 2 alusel vastu võetud nõuetele;
- b) nad vastavad muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi ennetamiseks võetud mis tahes tervishoiualastele meetmetele, mis on vastu võetud vastavalt artikli 19 lõikele 1; ning
- c) nendega on kaasas nõuetekohaselt täidetud identifitseerimis-dokument, mis on väljastatud artikli 29 kohaselt.

3. Kuni lõikes 1 osutatud asjakohaste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseni võib liikmesriik käesoleva määruse I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubanduslikul eesmärgil liikumise suhtes teise liikmesriigi territooriumilt tema territooriumile kohaldada siseriiklikke eeskirju tingimusel, et

- a) neid kohaldatakse proportsionaalselt inimeste ja loomade tervisele avalduva ohuga, mis on seotud nendesse liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubandusliku liikumisega; ning
- b) need ei ole karmimad nõuetest, mida kohaldatakse kõnealust liiki loomadega kauplemise suhtes kooskõlas direktiiviga 92/65/EMÜ või 2006/88/EÜ.

III PEATÜKK

LEMMIKLOOMADE MITTEKAUBANDUSLIKU LIIKUMISE SUHTES TERRITOORIUMILT VÕI KOLMANDAST RIIGIST LIIKMESRIIKI KOHALDATAVAD TINGIMUSED

1. JAGU

I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvad lemmikloomad

Artikkel 10

I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad tingimused

1. I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvaid lemmikloomi tohib territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki tuua vaid siis, kui nad vastavad järgmistele tingimustele:

- a) nad on märgistatud kooskõlas artikli 17 lõikega 1;
- b) nad on saanud marutaudivastase vaktsineerimise, mis vastab III lisas esitatud kehtivusnõuetele;
- c) nad on läbinud marutaudi antikehade tiitrimise testi, mis vastab IV lisas esitatud kehtivusnõuetele;
- d) nad vastavad mis tahes tervishoiualastele ennetusmeetmetele, mis on vajaduse korral võetud muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi vastu artikli 19 lõike 1 alusel;
- e) nendega on kaasas nõuetekohaselt täidetud identifitseerimisdokument, mis on väljastatud artikli 26 kohaselt.

2. I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvaid lemmikloomi võib tuua liikmesriiki sellisel territooriumilt või kolmandast riigist, mis ei kuulu artikli 13 lõike 1 kohaselt koostatud loetellu üksnes artikli 34 lõike 3 kohaselt nõutud loetelusse kantud reisijate sisenemispunkti kaudu.

3. Erandina lõikest 2 võivad liikmesriigid lubada, et registreeritud militaar- või otsingu- ja päästekoerad sisenevad muust kohast kui reisijate sisenemispunkt, eeldusel et

- a) omanik või volitatud isik on eelnevalt taotlenud luba ja liikmesriik on loa andnud ning
- b) koerad läbivad artikli 34 lõike 2 kohaselt vastavuskontrolli pädeva asutuse poolt selleks määratud kohas ning kooskõlas käesoleva lõike punktis a osutatud loaga kehtestatud korraga.

Artikkel 11

Erand marutaudivastase vaktsineerimise nõudest I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate noorte lemmikloomade puhul

1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, võivad liikmesriigid lubada erandina artikli 10 lõike 1 punktist b I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubanduslikku liikumist vastavalt artikli 13 lõigetele 1 või 2 loetellu kantud territooriumilt või kolmandast riigist oma territooriumile, kui

- a) loomad on kas vähem kui 12 nädala vanused ega ole marutaudi vastu vaktsineeritud või
- b) loomad on 12–16 nädala vanused ja on marutaudi vastu vaktsineeritud, kuid ei vasta veel III lisa punkti 2 alapunktis e osutatud kehtivusnõuetele.

2. Lõikes 1 osutatud loa võib anda ainult juhul, kui

- a) kas omanik või volitatud isik esitab allkirjastatud deklaratsiooni, et lemmikloomadel ei ole olnud alates sünnist kuni mittekaubandusliku transpordi hetkeni kokkupuuteid marutaudile vastuvõtlikku liiki kuuluvate metsloomadega; või
- b) lemmikloomad on koos oma emaga, kellest nad veel sõltuvad, ning nende emaga kaasas olevate identifitseerimisdokumentide põhjal on võimalik kindlaks teha, et ema on enne poegimist saanud marutaudivastase vaktsineerimise, mis vastab III lisas sätestatud kehtivusnõuetele.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lemmikloomade hilisem mittekaubanduslik viimine teise liikmesriiki on keelatud, välja arvatud juhul, kui see toimub kooskõlas artiklis 6 sätestatud tingimustega või kui neid on lubatud transportida vastavalt artiklile 7 ning sihtliikmesriik on samuti lubanud toomise territooriumilt või kolmandast riigist oma territooriumile kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1.

4. Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta eeskirjad käesoleva artikli lõike 2 punktis a osutatud deklaratsioonide vormi, kujunduse ja keelte kohta. Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

Artikkel 12

Erand lemmikloomade antikehade tiitrimise testi nõudest I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade puhul

1. Erandina artikli 10 lõike 1 punktist c ei nõuta antikehade tiitrimise testi tegemist I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvatele lemmikloomadele, kes tuuakse liikmesriiki territooriumilt või artikli 13 lõigete 1 või 2 kohaselt loetletud kolmandast riigist,

a) kas otse;

b) pärast viibimist vaid ühel või mitmel territooriumil või kolmandas riigis või

c) pärast nende transiiti läbi artikli 13 lõigete 1 või 2 kohaselt loetellu kandmata territooriumi või kolmanda riigi, tingimusel et omanik või volitatud isik esitab allkirjastatud deklaratsiooni, et kõnealuse transiidi jooksul ei ole lemmikloomad kokku puutunud marutaudile vastuvõtlikku liiki kuuluvate metsloomadega ega väljunud transpordivahendist või rahvusvahelise lennujaama territooriumilt.

2. Komisjon võib rakendusaktidega vastu võtta eeskirjad käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud deklaratsioonide vormi, kujunduse ja keelte kohta. Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

Artikkel 13

Territooriumide või kolmandate riikide loetelu koostamine

1. Komisjon võtab rakendusaktiga vastu selliste territooriumide ja kolmandate riikide loetelu, kes on esitanud avalduse nimekirja kandmiseks, milles nad tõendavad, et nad kohaldavad I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade suhtes eeskirju, mille sisu ja mõju langevad kokku II peatüki 1. jaos, käesolevas jaos ja VI peatüki 2. jaos sätestatuga, ning, kui see on asjakohane, nimetatud eeskirjade alusel vastu võetud eeskirju.

2. Komisjon võtab rakendusaktiga vastu selliste territooriumide ja kolmandate riikide loetelu, kes on esitanud avalduse nimekirja kandmiseks, milles nad tõendavad, et nad täidavad I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade puhul vähemalt järgmisi tingimusi:

a) marutaudijuhtumist pädevale asutusele teatamine on kohustuslik;

b) tõhusa marutaudi seiresüsteemi, mis on olnud kasutusel vähemalt kaks aastat enne avalduse esitamist, miinimumnõudeks on käimasolev varajase avastamise programm, et tagada marutaudikahtlusega loomade uurimine ja nendest teavitamine;

c) nende veterinaar- ja kontrolliteenistuste struktuur ja korraldus ning selliste teenistuste pädevus ning nende suhtes kohaldatav järelevalve ja nende käsutuses olevad vahendid on piisavad, et

i) tõhusalt kohaldada ja jõustada lemmikloomade mittekaubandusliku liikumist reguleerivaid siseriiklikke õigusakte ning

ii) tagada artikliga 25 ette nähtud ja artikli 26 kohases vormis väljastatud identifitseerimisdokumentide kehtivus;

d) marutaudi ennetamise ja tõrje eeskirjad on jõustunud ja neid rakendatakse tõhusalt, et minimeerida lemmikloomade nakatumise ohtu, hõlmates eeskirju lemmikloomade impordi kohta muudest riikidest või muudelt territooriumidelt ning vajadusel:

i) hulkuvate koerte ja kasside arvu piiramist;

ii) koduloomade vaksineerimist marutaudi vastu, eelkõige juhul, kui vampiirnahkhiirtel on tuvastatud marutaud; ning

iii) marutaudi tõrjet ja likvideerimist metsloomade hulgas;

e) kehtestatud on marutaudivastastele vaktsiinidele lubade andmise ja nende turustamise eeskirjad.

3. Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud rakendusaktid võetakse vastu artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

Nõuetekohaselt põhjendatud kiireloomulistel juhtudel, kui on oht inimeste või loomade tervisele, võtab komisjon vastu viivitamatult kohaldatavad rakendusaktid, millega ajakohastatakse käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud territooriumide ja kolmandate riikide loetelu artikli 41 lõikes 3 osutatud korras.

2. JAGU

I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvad lemmikloomad

Artikkel 14

I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad tingimused

1. Kuni komisjon võtab seoses I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomadega vastu delegeeritud õigusakti vastavalt artikli 19 lõikele 1, kohaldatakse nendest liikidest lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimusi.

2. Lõikes 1 osutatud lemmikloomi võib territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki transportida üksnes juhul, kui nad vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

- a) nad on märgistatud või kirjeldatud vastavalt artikli 17 lõike 2 alusel vastu võetud nõuetele;
- b) nad vastavad muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi ennetamiseks võetud mis tahes tervishoiualastele meetmetele, mis on vastu võetud vastavalt artikli 19 lõikele 1;
- c) nendega on kaasas nõuetekohaselt täidetud identifitseerimisdokument, mis on väljastatud artikli 31 kohaselt; ning
- d) nad on sisenenud reisijate sisenemispunkti kaudu selliselt territooriumilt või kolmandast riigist, mida ei ole artikli 15 kohaselt loetletud.

3. Kuni lõikes 1 osutatud asjakohaste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseni võib liikmesriik kohaldada käesoleva määruse I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubanduslikul eesmärgil liikumise suhtes territooriumilt või kolmandast riigist tema territooriumile riigisiseseid eeskirju, tingimusel et

- a) neid kohaldatakse proportsionaalselt inimeste ja loomade tervisele avalduva ohuga, mis on seotud nendes liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubandusliku liikumisega; ning
- b) need ei ole karmimad nõuetest, mida kohaldatakse kõnealust liiki loomade impordi suhtes kooskõlas direktiividega 92/65/EMÜ või 2006/88/EÜ.

Artikkel 15

Territooriumide või kolmandate riikide loetelu koostamine

Komisjon võib rakendusaktiga võtta vastu selliste territooriumide ja kolmandate riikide loetelu, kes on tõendanud, et nad kohaldavad I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade suhtes eeskirju, mille sisu ja mõju langevad kokku II

peatüki 2. jaos, käesolevas jaos ja VI peatüki 2. jaos sätestatuga ning, kui see on asjakohane, nimetatud eeskirjade alusel vastu võetud eeskirju.

3. JAGU

Lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavate tingimuste erandid

Artikkel 16

Erand lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavatest tingimustest teatavate riikide ja territooriumide vahel

Erandina artiklitest 10 ja 14 võib lemmikloomade mittekaubanduslik liikumine jätkuda vastavalt nende riikide ja territooriumide siseriiklikele eeskirjadele järgmistele riikide ja territooriumide vahel:

- a) San Marino ja Itaalia;
- b) Vatikan ja Itaalia;
- c) Monaco ja Prantsusmaa;
- d) Andorra ja Prantsusmaa;
- e) Andorra ja Hispaania;
- f) Norra ja Rootsi;
- g) Fääri saared ja Taani;
- h) Gröönimaa ja Taani.

IV PEATÜKK

MÄRGISTAMINE JA TERVISHOIUALASED ENNETUSMEETMED

1. JAGU

Märgistamine

Artikkel 17

Lemmikloomade märgistamine

1. I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvad lemmikloomad tuleb märgistada mikrokiibi paigaldamise teel või selgelt loetava tätoveeringuga, mis on tehtud enne 3. juulit 2011.

Kui esimeses lõigus osutatud mikrokiip ei vasta II lisa tehnilistele nõuetele, peavad omanikul või volitatud isikul olema selle lugemiseks vajalikud vahendid, et oleks võimalik kontrollida märgistamist, mis on ette nähtud vastavalt artikli 22 lõigetele 1 ja 2, ja artiklile 26 ja looma identsust, mis on ette nähtud vastavalt artiklile 33 ning artikli 34 lõikele 1.

2. I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade märgistamisel või kirjeldamisel võetakse arvesse iga liigi eripära, et oleks tagatud seos lemmiklooma ja tema vastava identifitseerimisdokumendi vahel.

Võttes arvesse I lisa B osas loetletud liikide mitmekesisust, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 39 vastu delegeeritud õigusakte sellistesse liikidesse kuuluvate lemmikloomade märgistamise või kirjeldamise liigispetsiifiliste eeskirjade kohta, arvestades mis tahes asjakohaseid siseriiklikke nõudeid.

Artikkel 18

Lemmikloomadele mikrokiibi paigaldajatel nõutav kvalifikatsioon

Kui liikmesriik kavatab lubada mikrokiibi paigaldamist muu isiku kui veterinaararsti poolt, kehtestab ta eeskirjad selliselt isikult nõutava miinimumkvalifikatsiooni kohta.

2. JAGU

Muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi ennetamiseks võetavad tervishoiualased meetmed

Artikkel 19

Tervishoiualased ennetusmeetmed ja nende kohaldamise tingimused

1. Kui tervishoiualaste ennetusmeetmete võtmine inimeste või lemmikloomade kaitseks osutub vajalikuks nende lemmikloomade liikumise tõttu levida võivate muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi tõrjeks, on komisjonil õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte neid haigusi või nakkusi käsitlevate liigispetsiifiliste tervishoiualaste ennetusmeetmete kohta kooskõlas artikliga 39.

Kiireloomulistel juhtudel, kui see on inimeste või loomade tervisele avalduva ohu tõttu vajalik, kohaldatakse käesoleva lõike kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktide suhtes artiklis 40 sätestatud korda.

2. Lõike 1 kohase delegeeritud õigusaktiga lubatud liigispetsiifilised tervishoiualased ennetusmeetmed peavad põhinema piisavatel, usaldusväärsetel ja kinnitatud teaduslikul teabel ning neid kohaldatakse proportsionaalselt ohuga, mida muudest haigustest ja nakkustest kui marutaudist ohustatud lemmikloomade mittekabanduslik liikumine võib inimeste ja loomade tervisele avaldada.

3. Lõikes 1 ette nähtud delegeeritud õigusaktid võivad sisaldada veel järgmist:

- a) eeskirju liikmesriikide või nende osade kategooriatesse jaotamiseks vastavalt nende loomatervise staatusele ning seire- ja aruandlussüsteemidele muude haiguste ja nakkuste puhul kui marutaud;
- b) tingimusi, mis liikmesriikidel tuleb täita, et nad saaksid kohaldada lõikes 2 osutatud tervishoiualaseid ennetusmeetmeid;
- c) tingimusi lõikes 2 osutatud tervishoiualaste ennetusmeetmete kohaldamiseks ja dokumenteerimiseks enne lemmikloomade mittekabanduslikku liikumist;
- d) tingimusi, mille puhul võib teatavate konkreetsete asjaolude korral teha erandeid lõikes 2 osutatud tervishoiualaste ennetusmeetmete kohaldamisest.

Artikkel 20

Artikli 19 lõike 3 punktis a osutatud liikmesriikide või nende osade loetelu

Komisjon võib rakendusaktiga võtta vastu selliste liikmesriikide või nende territooriumi osade loetelu, mis vastavad liikmesriikide ja nende osade kategooriatesse jaotamise eeskirjadele, nagu on osutatud artikli 19 lõike 3 punktis a. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu vastavalt artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

V PEATÜKK

IDENTIFITSEERIMISDOKUMENDID

1. JAGU

Identifitseerimisdokumendid I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekabanduslikuks liikumiseks ühest liikmesriigist teise

Artikkel 21

Artikli 6 punktis d osutatud identifitseerimisdokumendi vorm ja sisu

1. Artikli 6 punktis d osutatud identifitseerimisdokument on passi vormis ja vastab näidisele, mis võetakse vastu vastavalt käesoleva artikli lõikele 2, ning sisaldab andmevälju kogu järgmise teabe esitamiseks:

- a) mikrokiibi või tätoveeringu asukoht ning kas mikrokiibi või tätoveeringu paigaldamise või lugemise kuupäev ning samuti sellele kantud tähtnumbriline kood;
- b) lemmiklooma nimi, liik, tõug, sugu, värv, omaniku poolt nimetatud sünnikuupäev ja muud märgatavad või eristatavad jooned või tunnused;

- c) omaniku nimi ja kontaktandmed;
- d) identifitseerimisdokumendi väljastanud või selle täitnud volitatud veterinaararsti nimi, kontaktandmed ja allkiri;
- e) omaniku allkiri;
- f) andmed marutaudi vastase vaktsineerimise kohta;
- g) kuupäev, mil võeti vereproov marutaudi antikehade tiitrimise testi jaoks;
- h) vastavus mis tahes tervishoiualastele ennetusmeetmetele, mis on võetud muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi vastu;
- i) muu asjakohane teave lemmiklooma tervises seisundi kohta.

2. Komisjon võtab vastu rakendusakti, millega kehtestatakse lõikes 1 osutatud näidis ning samuti nõuded seoses selles lõikes osutatud passi keele-, kujundus- ja julgeolekunõuetega ja sellisele passile üleminekuks vajalikud eeskirjad. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu vastavalt artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

3. Lõikes 1 osutatud pass kannab numbrit, mis koosneb liikmesriigi ISO koodist, millele järgneb kordumatu tähtnumbriline kood.

Artikkel 22

Artikli 6 punkt d osutatud identifitseerimisdokumendi väljastamine ja täitmine

1. Artikli 6 punktis d osutatud identifitseerimisdokumendi annab välja selleks volitatud veterinaararst pärast seda, kui

- a) ta on kontrollinud, kas lemmikloom on märgistatud vastavalt artikli 17 lõikele 1;
- b) ta on nõuetekohaselt täitnud kõik identifitseerimisdokumendi asjakohased andmeväljad artikli 21 lõike 1 punktides a–d nimetatud teabega ning
- c) omanik on identifitseerimisdokumendi allkirjastanud.

2. Pärast seda, kui volitatud veterinaararst on kindlaks teinud, et lemmikloom on märgistatud kooskõlas artikli 17 lõikega 1, täidab ta identifitseerimisdokumendi asjakohased andmeväljad artikli 21 lõike 1 punktides d, f, g ja h osutatud teabega, kinnitades seega vastavust artikli 6 punktides b ja c ning vajaduse korral artikli 27 punkti b alapunktis ii esitatud tingimustele.

Olenemata esimesest lõigust, võib artikli 21 lõike 1 punktis h osutatud andmeväljad täita muu kui volitatud veterinaararst, kui see on lubatud artikli 19 lõike 1 kohase delegeeritud õigusaktiga.

3. Identifitseerimisdokumendi väljastav volitatud veterinaararst säilitab artikli 21 lõike 1 punktides a–c ja artikli 21 lõikes 3 osutatud andmed pädeva asutuse poolt kindlaks määratud miinimumperioodi jooksul, mis ei tohi olla lühem kui kolm aastat.

4. Vajaduse korral dokumenteeritakse vastavus käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tingimustele rohkem kui ühes artikli 21 lõikes 1 sätestatud vormis identifitseerimisdokumendis.

Artikkel 23

Identifitseerimisdokumentide blankettide jagamine

1. Pädevad asutused tagavad, et identifitseerimisdokumentide blankette jagatakse ainult volitatud veterinaararstidele ning et nende nimi ja kontaktandmed salvestatakse viitega artikli 21 lõikes 3 osutatud numbrile.

2. Pädev asutus säilitab lõikes 1 osutatud andmeid kindlaksmääratud miinimumperioodi jooksul, mis ei ole lühem kui kolm aastat.

Artikkel 24

Erand artikli 21 lõikega 1 ette nähtud identifitseerimisdokumendi vormist

1. Erandina artikli 21 lõikest 1 lubavad liikmesriigid selliste I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mitteamanduslikku liikumist ühest liikmesriigist teise, kellega on kaasas kooskõlas artikliga 26 väljastatud identifitseerimisdokument.

2. Vajaduse korral dokumenteeritakse vastavust artikli 6 punktis c esitatud nõuetele lõikes 1 osutatud identifitseerimisdokumendiga pärast seda, kui on toimunud artikli 34 lõikega 1 ette nähtud kontrollid.

2. JAGU

Identifitseerimisdokumendid I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubanduslikuks liikumiseks territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki

Artikkel 25

Artikli 10 lõike 1 punktis e osutatud identifitseerimisdokumendi vorm ja sisu

1. Artikli 10 lõike 1 punktis e osutatud identifitseerimisdokument on veterinaarsertifikaadi vormis ja vastab näidisele, mis võetakse vastu vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 ning sisaldab andmevälju järgmise teabe esitamiseks:

- a) mikrokiibi või tätoveeringu asukoht ning kas mikrokiibi või tätoveeringu paigaldamise või lugemise kuupäev ning samuti sellele kantud tähtnumbriline kood;
- b) lemmiklooma liik, tõug, omaniku poolt nimetatud sünnikuupäev, sugu ja värv;
- c) sertifikaadi kordumatu viitenumber;
- d) omaniku või volitatud isiku nimi ja kontaktandmed;
- e) identifitseerimisdokumendi väljastanud või selle täitnud ametniku/isiku või volitatud veterinaararsti nimi, kontaktandmed ja allkiri;
- f) andmed marutaudivastase vaktsineerimise kohta;
- g) kuupäev, mil võeti vereproov marutaudi antikehade tiitrimise testi jaoks;
- h) vastavus mis tahes tervishoiualastele ennetusmeetmetele, mis on võetud muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi vastu;
- i) kinnitava pädeva asutuse esindaja nimi ja allkiri;
- j) artiklis 34 osutatud kontrollle läbi viiva pädeva asutuse esindaja nimi, allkiri ja kontaktandmed ja nende kontrollide kuupäevad;
- k) muu asjakohane teave lemmiklooma terviseseisundi kohta.

2. Komisjon võtab vastu rakendusakti, millega kehtestatakse lõikes 1 osutatud näidis ning samuti nõuded samas lõikes osutatud veterinaarsertifikaadi keelte, kujunduse ja kehtivuse kohta. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu vastavalt artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

3. Artikli 10 lõike 1 punktis e osutatud identifitseerimisdokumendi osa on ka omaniku või volitatud isiku kirjalik deklaratsioon, milles kinnitatakse, et lemmiklooma toomine liitu on mittekaubanduslik liikumine.

Artikkel 26

Artikli 10 lõike 1 punktis e osutatud identifitseerimisdokumendi väljastamine ja täitmine

Artikli 10 lõike 1 punktis e osutatud identifitseerimisdokumendi annab välja territooriumi või kolmandast riigist lähteriigi ametlik veterinaararst tõendite alusel või volitatud veterinaararst ning territooriumi või kolmandast riigist lähteriigi pädev asutus kinnitab dokumendi pärast seda, kui väljastav veterinaararst

- a) on kontrollinud, kas lemmikloom on märgistatud vastavalt artikli 17 lõikele 1; ning
- b) on nõuetekohaselt täitnud identifitseerimisdokumendi asjakohased andmeväljad artikli 25 lõike 1 punktides a–h osutatud teabega, kinnitades seega vastavust artikli 10 lõike 1 punktis a ning vajaduse korral punktides b, c ja d esitatud tingimustele.

Artikkel 27

Erand artikli 25 lõikega 1 ette nähtud identifitseerimisdokumendi vormist

Erandina artikli 25 lõikest 1 lubavad liikmesriigid I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate selliste lemmikloomade, kellega on kaasas kooskõlas artikliga 22 väljastatud identifitseerimisdokument, mittekaubanduslikku liikumist oma territooriumile, kui

- a) identifitseerimisdokument on väljastatud vastavalt artikli 13 lõikele 1 loetletud territooriumil või kolmandas riigis või
- b) kõnealused lemmikloomad sisenevad liikmesriiki pärast nende viimist territooriumile või kolmandasse riiki või pärast transiiti läbi nende ning volitatud veterinaararst on nõuetekohaselt täitnud ja väljastanud identifitseerimisdokumendi, kinnitades, et enne liidust lahkumist olid lemmikloomad
 - i) marutaudi vastu vaktsineeritud, nagu on ette nähtud artikli 10 lõike 1 punktis b; ning
 - ii) läbinud artikli 10 lõike 1 punktis c ette nähtud marutaudi antikehade tiitrimise testi, välja arvatud artiklis 12 ette nähtud erandi korral.

3. JAGU

Identifitseerimisdokumendid I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubanduslikuks liikumiseks ühest liikmesriigist teise

Artikkel 28

Artikli 9 lõike 2 punktis c osutatud identifitseerimisdokumendi vorm ja sisu

1. Komisjon võib rakendusaktiga vastu võtta artikli 9 lõike 2 punktis c osutatud identifitseerimisdokumendi näidise, mis sisaldab andmevälju järgmise teabe esitamiseks:

- a) lemmiklooma märgistuse või kirjelduse tunnused vastavalt artikli 17 lõikele 2;
- b) lemmiklooma liik ning, kui see on asjakohane, omaniku teatatud looma tõug, sünnikuupäev, sugu ja värv;
- c) omaniku nimi ja kontaktandmed;
- d) identifitseerimisdokumendi väljastanud või selle täitnud volitatud veterinaararsti nimi, kontaktandmed ja allkiri;
- e) omaniku allkiri;
- f) andmed mis tahes tervishoiualaste ennetusmeetmete kohta, mis on võetud muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi vastu; ning
- g) muu asjakohane teave lemmiklooma terviseseisundi kohta.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud rakendusaktiga kehtestatakse ka nõuded selles lõikes osutatud identifitseerimisdokumendi keelte, kujunduse, kehtivuse või/ja julgeolekunõuete kohta. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu vastavalt artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 29

Artikli 9 lõike 2 punktis c osutatud identifitseerimisdokumendi väljastamine ja täitmine

1. Artikli 9 lõike 2 punktis c osutatud identifitseerimisdokumendi annab välja selleks volitatud veterinaararst pärast seda, kui

- a) ta on kontrollinud, kas lemmikloom on märgistatud või kirjeldatud vastavalt artikli 17 lõikele 2;

b) ta on nõuetekohaselt täitnud identifitseerimisdokumendi asjakohased andmeväljad artikli 28 lõike 1 punktides a–d osutatud teabega ning

c) omanik on identifitseerimisdokumendi allkirjastanud.

2. Pärast kontrollimist, et lemmikloom on märgistatud või kirjeldatud vastavalt artikli 17 lõikele 2, täidab volitatud veterinaararst artikli 9 lõike 2 punktis c osutatud identifitseerimisdokumendis asjakohase andmevälja artikli 28 lõike 1 punktides d ja f osutatud teabega ning vajaduse korral kinnitab vastavust artikli 9 lõike 2 punktis b esitatud tingimustele.

4. JAGU

Identifitseerimisdokumendid I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekaubanduslikuks liikumiseks territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki

Artikkel 30

Artikli 14 lõike 2 punktis c osutatud identifitseerimisdokumendi vorm ja sisu

1. Komisjon võib rakendusaktiga vastu võtta artikli 14 lõike 2 punktis c osutatud identifitseerimisdokumendi näidise, mis sisaldab andmevälju järgmise teabe esitamiseks:

- a) lemmiklooma märgistuse või kirjelduse tunnused vastavalt artikli 17 lõikele 2;
- b) lemmiklooma liik ning, kui see on asjakohane, omaniku teatatud looma tõug, sünnikuupäev, sugu ja värv;
- c) omaniku või volitatud isiku nimi ja kontaktandmed;
- d) dokumendi väljastanud ametniku või volitatud veterinaararsti nimi, kontaktandmed ja allkiri;
- e) sertifikaadi kordumatu viitenumber;
- f) andmed tervishoiualaste ennetusmeetmete kohta, mis on võetud muude haiguste ja nakkuste kui marutaudi vastu;
- g) kinnitava pädeva asutuse esindaja nimi ja allkiri;
- h) artiklis 34 osutatud kontrolle läbi viiva pädeva asutuse esindaja nimi, allkiri ja kontaktandmed ja nende kontrollide kuupäevad;
- i) muu asjakohane teave lemmiklooma terviseseisundi kohta.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud rakendusaktiga kehtestatakse ka nõuded samas lõikes osutatud identifitseerimisdokumendi keelte, kujunduse ja kehtivuse kohta. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu vastavalt artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

3. Artikli 14 lõike 2 punktis c osutatud identifitseerimisdokumendi osa on ka omaniku või volitatud isiku kirjalik deklaratsioon, milles kinnitatakse, et lemmikloom toomine liitu on mittekaubanduslik liikumine.

Artikkel 31

Artikli 14 lõike 2 punktis c osutatud identifitseerimisdokumendi väljastamine ja täitmine

Artikli 14 lõike 2 punktis c osutatud identifitseerimisdokumendi annab välja territooriumi või kolmandast riigist lähteriigi ametlik veterinaararst tõendite alusel või volitatud veterinaararst ning territooriumi või kolmandast riigist lähteriigi pädev asutus kinnitab dokumendi pärast seda, kui väljastav veterinaararst

- a) on kontrollinud, kas lemmikloom on märgistatud või kirjeldatud vastavalt artikli 17 lõikele 2; ning
- b) on nõuetekohaselt täitnud identifitseerimisdokumendi asjakohased andmeväljad artikli 30 lõike 1 punktides a–f osutatud andmetega, kinnitades seega vajaduse korral vastavust artikli 14 lõike 2 punktides a ja b esitatud tingimustele.

VI PEATÜKK

ÜHISÄTTED

1. JAGU

Erand lemmikloomade mittekaubanduslikust toomisest liikmesriikidesse

Artikkel 32

Erand artiklite 6, 9, 10 ja 14 sätetest

1. Erandina artiklites 6, 9, 10 ja 14 sätetest võivad liikmesriigid eriolukorras lubada selliste lemmikloomade mittekaubanduslikku toomist oma territooriumile, kes ei vasta nimetatud artiklites sätestatud nõuetele, tingimusel et

- a) omanik on eelnevalt teinud taotluse loa saamiseks ning sihtliikmesriik on sellise loa andnud;
- b) lemmikloomi on ametliku järelevalve all hoitud isolatsioonis nii kaua, kui on kõnealuste nõuete täitmiseks vaja, kuid mitte rohkem kui kuus kuud;

i) pädeva asutuse heakskiidetud kohas ning

ii) kooskõlas loas esitatud tingimustega.

2. Lõike 1 punktis a osutatud luba võib hõlmata luba transiidiks läbi teise liikmesriigi, tingimusel et transiitliikmesriik on sihtliikmesriigile selleks eelnevalt nõusoleku andnud.

2. JAGU

Eeskirjade täitmise üldtingimused

Artikkel 33

Dokumentide ja identsuse kontrollid lemmikloomade mittekaubanduslikul liikumisel ühest liikmesriigist teise või artikli 13 lõike 1 ja artikli 15 kohaselt koostatud loetelusse kuuluvalt territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki

1. Ilma et see piiraks artikli 16 kohaldamist ning selleks, et kontrollida vastavust II peatüki nõuetele, teevad liikmesriigid mittediskrimineerival viisil dokumentide ja identsuse kontrollid lemmikloomade puhul, kelle suhtes kohaldatakse mittekaubanduslikku liikumist teisest liikmesriigist nende territooriumile või artikli 13 lõike 1 kohaselt loetletud territooriumilt või kolmandast riigist või, kui see on asjakohane, artikli 15 kohaselt loetletud territooriumilt või kolmandast riigist nende territooriumile.

2. Omanik või volitatud isik peab lemmikloomade mittekaubanduslikul eesmärgil ühest liikmesriigist teise või artikli 13 lõike 1 ning, kui see on asjakohane, artikli 15 kohaselt koostatud loetelusse kuuluvalt territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki viimise ajal käesoleva artikli lõikes 1 ette nähtud kontrollide eest vastutava pädeva asutuse nõudmisel:

- a) esitama sellise liikumise nõuetele vastavust tõendava, käesoleva määruse kohaselt nõutava lemmikloomade identifitseerimisdokumendi; ning
- b) lubama lemmikloomade kontrollida.

Artikkel 34

Dokumentide ja identsuse kontrollid mittekaubanduslikul liikumisel territooriumilt või kolmandast riigist, mis ei ole kantud artikli 13 lõike 1 või artikli 15 kohasesse loetelusse

1. Et kontrollida vastavust III peatüki nõuetele, kontrollib liikmesriigi pädev asutus reisijate sisenemispunktis dokumente ja identsust, kui lemmikloom tuuakse mittekaubanduslikul eesmärgil artikli 13 lõike 1 ning, kui see on asjakohane, artikli 15 kohaselt loetellu kandmata territooriumilt või kolmandast riigist nimetatud liikmesriiki.

2. Lõikes 1 ette nähtud kontrollide eest vastutava pädeva asutuse nõudmisel peab omanik või volitatud isik artikli 13 lõike 1 ning, kui see on asjakohane, artikli 15 kohaselt loetellu kandmata territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki sisenedes võtma ühendust reisijate sisenemispunktis oleva pädeva asutusega lõikes 1 osutatud kontrollide eesmärgil, ning

a) esitama sellise liikumise nõuetele vastavust tõendava lemmikloomade identifitseerimisdokumendi, mis on nõutav käesoleva määruse alusel; ning

b) lubama lemmikloomade kontrollida.

3. Liikmesriigid koostavad reisijate sisenemispunktide loetelu ja ajakohastavad seda.

4. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus, kelle nad on määranud lõikes 1 ette nähtud kontrollide tegema,

a) on täielikult teadlik III peatükis sätestatud eeskirjadest ning et pädeva asutuse ametnikud on saanud eeskirjade rakendamiseks vajaliku koolituse;

b) registreerib tehtud kontrollide koguarvu ja nimetatud kontrollide käigus tuvastatud mittevastavusjuhtumid ning

c) dokumenteerib teostatud kontrollid identifitseerimisdokumendi asjakohasel andmeväljal, kui selline dokument on vajalik artikli 24 lõikes 1 sätestatu kohaselt mittekaubandusliku liikumise eesmärgil teise liikmesriiki.

Artikkel 35

Meetmed artiklitega 33 ja 34 ette nähtud kontrollide käigus tuvastatud nõuetele mittevastamise korral

1. Kui artiklitega 33 ja 34 ette nähtud kontrollidest selgub, et lemmikloom ei vasta II või III peatükis sätestatud nõuetele, otsustab pädev asutus pärast konsulteerimist ametliku veterinaarstiga ning, kui see on asjakohane, omaniku või volitatud isikuga, kas

a) saata lemmikloom tagasi lähteriiki või -territooriumile;

b) isoleerida lemmikloom ametliku järelevalve all, kui seda on vaja II või III peatüki nõuete täitmiseks, või

c) viimase abinõuna kui looma tagasisaatmine ei ole võimalik või isoleerimine ei ole otstarbekas ning kooskõlas siseriiklikult kohaldatavate eeskirjadega lemmikloomade kaitse kohta surmamisel, lemmikloom surmata.

2. Kui pädev asutus ei anna luba lemmikloomade mittekaubanduslikuks toomiseks liitu, isoleeritakse lemmikloomad ametliku järelevalve all kuni

a) nad kas saadetakse tagasi lähteriiki või -territooriumile või

b) võetakse vastu muu haldusotsus nende lemmikloomade kohta.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmeid kohaldatakse omaniku kulul ning võimaluseta omaniku või volitatud isiku mis tahes rahaliseks kompensatsiooniks.

Artikkel 36

Kaitsemeetmed

1. Kui liikmesriigis, territooriumil või kolmandas riigis puhkeb või levib marutaud või muu haigus või nakkus kui marutaud, mis võib kujutada endast tõsist ohtu loomade või inimese tervisele, võib komisjon omaalgatuslikult või liikmesriigi taotluse alusel võtta sõltuvalt olukorra tõsidusest rakendusaktiga viivitamata vastu ühe järgmistest meetmetest:

a) peatada lemmikloomade mittekaubanduslik liikumine või transiit kogu asjaomasest liikmesriigist, territooriumilt või kolmandast riigist või selle osast;

b) kehtestada eritingimused asjaomasest liikmesriigist, territooriumilt või kolmandast riigist saabuvate lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes.

Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 41 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

2. Nõuetekohaselt põhjendatud kiireloomulistel juhtudel, võtab komisjon artikli 41 lõikes 3 osutatud korras viivitamata vastu rakendusaktid, et piirata tõsist ohtu inimeste või loomade tervisele või kõrvaldada see.

Artikkel 37

Teavitamiskohustus

1. Liikmesriigid esitavad avalikkusele selge ja kättesaadava teabe käesoleva määruse kohaste, lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavate loomatervishoiunõuete ja sellise liikumise vastavuskontrollide eeskirjade kohta.

2. Lõikes 1 osutatud teave peab eelkõige sisaldama järgmist:

a) mikrokiibi paigaldajatelt nõutav kvalifikatsioon, nagu on ette nähtud artiklis 18;

b) luba teha erand marutaudivastase vaksineerimise nõudest I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvate noorte lemmikloomade puhul, nagu on ette nähtud artiklitega 7 ja 11;

c) nõuded, mida kohaldatakse selliste lemmikloomade mitte-kaubandusliku liikumise suhtes liikmesriikide territooriumile:

i) kes ei vasta artiklite 6, 9, 10 või 14 nõuetele;

ii) kes saabuvad vastavalt artiklile 16 kindlatest riikidest ja territooriumidelt ja kelle suhtes kohaldatakse riigisiseseid eeskirju;

d) artikli 34 lõike 3 kohaselt koostatud reisijate sisenemispunktide loetelu ja pädev asutus, kes teostab artikli 34 lõikes 4 ette nähtud kontrolli;

e) nõuded, mida kohaldatakse I lisa B osas loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade mittekauandusliku liikumise suhtes liikmesriikide territooriumile, vastavalt riigisisestele eeskirjadele, nagu on ette nähtud artikli 9 lõikega 3 ja artikli 14 lõikega 3;

f) teave marutaudivastaste vaktsiinide kohta, millele liikmesriikide pädevad asutused on andnud III lisa punkti 1 alapunktis b sätestatud müügiiloa, ja eelkõige vastava vaksineerimise korra kohta.

3. Liikmesriigid loovad internetipõhised veebilehed, millel esitatakse lõikes 1 osutatud teavet, ning teatavad komisjonile nende veebilehtede internetiaadressid.

4. Komisjon abistab liikmesriike nimetatud teabe üldsusele kättesaadavaks tegemisel, avaldades oma veebilehel

a) lingid liikmesriikide internetipõhiste teabelehtede ning

b) käesoleva artikli lõike 2 punktides b, d ja e osutatud teabe ning teabe, mis tehakse üldsusele kättesaadavaks nii nagu on osutatud artikli 2 lõike 2 punktis b vajaduse korral teistes keeltes.

3. JAGU

Menetlussätted

Artikkel 38

Lisade muutmise

Selleks et võtta arvesse tehnika ja teaduse arengut, kaitsta inimeste ning lemmikloomade tervist, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 39 vastu delegeeritud õigusakte II–IV lisa muutmiseks.

Artikkel 39

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 5 lõikes 5, artikli 17 lõike 2 teises lõigus, artikli 19 lõike 1 esimeses lõigus ja artiklis 38 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 28. juunist 2013. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 5 lõikes 5, artikli 17 lõike 2 teises lõigus, artikli 19 lõike 1 esimeses lõigus ja artiklis 38 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimise. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 5 lõike 5, artikli 17 lõike 2 teise lõigu, artikli 19 lõike 1 esimese lõigu ja artikli 38 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegeemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 40

Kiirmenetlus

1. Käesoleva artikli kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusakt jõustub viivitamata ja seda kohaldatakse seni, kuni selle suhtes ei esitata lõike 2 kohaselt vastuväiteid. Delegeeritud õigusakti teatavakstegemisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule põhjendatakse kiirmenetluse kasutamist.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kooskõlas artikli 39 lõikes 5 osutatud menetlusega. Sellisel juhul tunnistab komisjon õigusakti viivitamata kehtetuks pärast seda, kui Euroopa Parlament või nõukogu teatab oma otsusest esitada vastuväiteid.

Artikkel 41

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 178/2002 (millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused)⁽¹⁾ artikli 58 kohaselt moodustatud alaline toiduahela ja loomatervishoiu komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele osutamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5. Kui komitee arvamus tuleb saada kirjaliku menetluse käigus, siis lõpetatakse kõnealune menetlus ilma tulemuseta juhul, kui komitee eesistuja arvamuse esitamise tähtaja jooksul nii otsustab või kui seda nõutakse komitee liikmete lihthälteenamusega.

3. Käesolevale lõikele osutamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes selle artikliga 5.

Artikkel 42

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ja võtavad vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni viivitamata nendest sätetest ja kõigist nende sätete muudatustest.

VII PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED

Artikkel 43

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 998/2003 tunnistatakse käesolevaga kehtetuks, välja arvatud II lisa B osa 2. jagu ja C osa, mis jäävad jõusse vastavalt kuni käesoleva määruse artikli 13 lõigete 1 ja 2 kohaselt vastu võetud rakendusaktide jõustumiseni.

Käesolevas määruses esitatud viiteid artikli 13 lõigete 1 ja 2 kohaselt vastu võetud rakendusaktis esitatud loetelule käsitatakse kuni kõnealuste rakendusaktide jõustumiseni vastavalt viidetena määruse (EÜ) nr 998/2003 II lisa B osa 2. jaos ja C osas esitatud kolmandate riikide ja territooriumide loetelule.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse vastavalt V lisa vastustabelile.

3. Määruse (EÜ) nr 998/2003 kehtetuks tunnistamine ei tühistata kehtivat komisjoni 14. juuli 2011. aasta delegeeritud määrust (EL) nr 1152/2011, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 998/2003 tervishoiualaste ennetusmeetmete osas koortel esineva *Echinococcus multilocularis* nakkuse tõrjeks⁽²⁾, mis võeti vastu nimetatud määruse artikli 5 lõike 1 teise lõigu kohaselt.

Artikkel 44

Üleminekusätted identifitseerimisdokumentide kohta

1. Erandina artikli 21 lõikest 1 peetakse artikli 6 punktis d osutatud identifitseerimisdokument käesolevale määrusele vastavaks, kui see

a) koostati vastavalt otsuses 2003/803/EÜ esitatud näidispassile ja

b) väljastati enne 29. detsembrist 2014.

2. Erandina artikli 25 lõikest 1 ja artikli 27 punktist a peetakse artikli 10 lõike 1 punktis e osutatud identifitseerimisdokumenti käesolevale määrusele vastavaks, kui see

a) koostati vastavalt otsuse 2011/874/EL II lisas esitatud näidisertifikaadile või vajaduse korral vastavalt otsuses 2003/803/EÜ esitatud näidispassile ja

b) väljastati enne 29. detsembrist 2014.

⁽¹⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 296, 15.11.2011, lk 6.

*Artikkel 45***Jõustumine ja kohaldatavus**

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 29. detsembrist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 12. juuni 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
L. CREIGHTON

*I LISA***Lemmikloomadena peetavad liigid**

A OSA

Koerad (*Canis lupus familiaris*)

Kassid (*Felis silvestris catus*)

Valgetuhkrud (*Mustela putorius furo*)

B OSA

Selgrootud (v.a mesilased ja kimalased, kes on hõlmatud direktiivi 92/65/EMÜ artikliga 8, ning vastavalt direktiivi 2006/88/EÜ artikli 3 lõike 1 punkti e alapunktides ii ja iii osutatud molluskid ja koorikloomad).

Direktiivi 2006/88/EÜ artikli 3 punktis k määratletud dekoratiivsed veeloomad, mis ei kuulu kõnealuse direktiivi artikli 2 lõike 1 punkti a kohaselt selle direktiivi reguleerimisalasse.

Kahepaiksed

Roomajad

Linnud: muud kui direktiivi 2009/158/EÜ artiklis 2 osutatud linnuliigid.

Imetajad: närilised ja küülikud, välja arvatud need, kes on ette nähtud toidu tootmiseks, kes on määratletud jäneselistena määruse (EÜ) nr 853/2004 I lisas.

*II LISA***Mikrokiipide tehnilised nõuded**

Mikrokiibid peavad:

- a) vastama ISO-standardile 11784 ja neis tuleb kasutada HDX- või FDX-B-tehnoloogiat ning
 - b) neid peab saama lugeda ISO-standardile 11785 vastava lugemisseadme abil.
-

III LISA

Marutaudivastase vaktsineerimise kehtivuse tingimused

1. Marutaudivastane vaktsiin peab:

- a) olema muu kui modifitseeritud elusvaktsiin ja kuuluma vähemalt ühe järgmise kategooria alla:
 - i) inaktiveeritud vaktsiin, mis sisaldab vähemalt üht antigeeni ühikut doosi kohta (Maailma Terviseorganisatsiooni soovitus), või
 - ii) rekombinantne vaktsiin, mis sisaldab elusas viirusilekandjas marutaudiviiruse immuunvastust esilekutsuvat glükoproteiini;
- b) kui vaktsiini manustatakse liikmesriigis, peab selle kohta olema antud müügiluba kooskõlas
 - i) direktiivi 2001/82/EÜ artikliga 5 või
 - ii) määruse (EÜ) nr 726/2004 artikliga 3;
- c) kui seda manustatakse territooriumil või kolmandas riigis, peab see olema saanud heakskiidu või loa pädevalt asutuselt ja vastama vähemalt nõuetele, mis on sätestatud Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni maismaaloomade diagnostiliste testide ja vaktsiinide käsiraamatu marutaudi käsitlevas osas.

2. Marutaudivastane vaktsineerimine peab vastama vähemalt järgmistele tingimustele:

- a) vaktsineerimise tegi volitatud veterinaararst;
- b) lemmikloom oli vaktsineerimise kuupäeval vähemalt 12 nädalat vana;
- c) volitatud veterinaararst või ametlik veterinaararst on märkinud vaktsineerimise kuupäeva identifitseerimisdokumendi vastavasse osasse;
- d) punktis c osutatud vaktsineerimine toimus pärast identifitseerimisdokumendi vastavas osas märgitud mikroibi või tätoveeringu paigaldamist või mikroibi või tätoveeringu lugemise kuupäeva;
- e) vaktsineerimise kehtivusaeg algab kaitsva immuunsuse saavutamise, mis toimub vähemalt 21 päeva pärast valmistaja nõutava esmase vaktsineerimisprotokollide täitmist, ja kestab kuni kaitsva immuunsuse lõppemiseni, mis on esitatud punkti 1 alapunktis b osutatud müügiloa tehnilises kirjelduses või punkti 1 alapunktis c osutatud heakskiidus või loas, mille on marutaudi vaktsiinile andnud liikmesriik või territoorium või kolmas riik, kus vaktsineerimist tehakse.

Volitatud veterinaararst või ametlik veterinaararst on märkinud vaktsineerimise kehtivusaja identifitseerimisdokumendi vastavasse osasse;

- f) korduvvaktsineerimist tuleb käsitada esmasena, kui see ei toimunud punktis e osutatud eelmise vaktsineerimise kehtivuse ajal.

IV LISA

Marutaudi antikehade tiitrimise testi kehtivusnõuded

1. Marutaudi antikehade tiitrimise testi jaoks vajaliku vereproovi peab võtma volitatud veterinaararst, kes peab tegema selle kohta märke identifitseerimisdokumendi vastavas osasse.
2. Marutaudi antikehade tiitrimise test:
 - a) tuleb teha vereproovist, mis on võetud vähemalt 30 päeva pärast vaktsineerimist ja
 - i) mitte rohkem kui kolm kuud enne
 - mittekaubanduslikku liikumist artikli 13 lõike 1 või 2 kohaselt vastu võetud rakendusaktides loetlemata territooriumilt või kolmandast riigist või
 - transiiti läbi sellise territooriumi või kolmanda riigi, kui artikli 12 punktis c sätestatud tingimused ei ole täidetud; või
 - ii) enne kui lemmikloom lahkub liidust liikumiseks artikli 13 lõike 1 või 2 kohaselt loetlemata territooriumile või kolmandasse riiki või transiidiks läbi nende; artikli 21 lõikes 1 ette nähtud vormis identifitseerimisdokumendil tuleb kinnitada, et enne liikumise kuupäeva on tehtud marutaudi antikehade tiitrimise test, mille tulemus oli rahuldav;
 - b) marutaudi viirust neutraliseerivate antikehade tase seerumis peab olema vähemalt 0,5 IU/ml ning selle määramiseks tuleb kasutada meetodit, mis on esitatud Maaelusektori ja Loomatervishoiu Organisatsiooni maismaaloomade diagnostiliste testide ja vaktsiinide käsiraamatu marutaudi käsitlevas osas;
 - c) test tuleb teha otsuse 2000/258/EÜ artikli 3 kohaselt heakskiidetud laboris;
 - d) testi ei tule korrata pärast punktis b kirjeldatud rahuldava tulemuse saamist, tingimusel et loomale tehakse uus vaktsineerimine III lisa punkti 2 alapunkti e nimetatud eelmise vaktsineerimise kehtivuse ajal.

V LISA

Vastavustabel (osutatud artikli 43 lõikes 2)

Määrus (EÜ) nr 998/2003	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 esimene lõik	Artikli 2 lõige 1
Artikli 2 teine lõik	Artikli 2 lõike 2 punkt a
Artikli 2 kolmas lõik	Artikli 2 lõike 2 punkt b
Artikli 3 punkt a	Artikli 3 punktid a ja b
Artikli 3 punkt b	Artikli 3 punkt f
Artikli 3 punkt c	Artikli 2 lõige 1
Artikli 4 lõike 1 esimene lõik	Artikli 17 lõike 1 esimene lõik
Artikli 4 lõike 1 teine lõik	Artikli 17 lõike 1 teine lõik
Artikli 4 lõige 2	—
Artikli 4 lõige 3	—
Artikli 4 lõige 4	—
Artikli 5 lõike 1 punkt a	Artikli 6 punkt a
Artikli 5 lõike 1 punkt b	Artikli 6 punkt d
Artikli 5 lõike 1 punkti b alapunkt i	Artikli 6 punkt b
Artikli 5 lõike 1 punkti b alapunkt ii	Artikli 6 punkt c
Artikli 5 lõike 1 teine lõik	Artikkel 19
Artikli 5 lõige 2	Artikkel 7
Artikkel 6	—
Artikkel 7	Artikli 5 lõige 5, artiklid 9, 14 ja 28
Artikli 8 lõige 1	Artiklid 10 ja 12
Artikli 8 lõige 2	Artikli 10 lõike 1 punkt e ja artikkel 27
Artikli 8 lõike 3 punkt a	Artikli 13 lõige 1
Artikli 8 lõike 3 punkt b	Artikkel 16
Artikli 8 lõike 3 punkt c	Artikkel 11
Artikli 8 lõige 4	Artikli 25 lõiked 1 ja 2
Artikkel 9	Artikkel 14 ja artikli 30 lõiked 1 ja 2
Artikli 10 esimene lõik	Artikli 13 lõige 2
Artikli 10 teine lõik	Artikli 13 lõige 3
Artikli 11 esimene lause	Artikli 37 lõige 1
Artikli 11 teine lause	Artikli 34 lõike 4 punkt a
Artikli 12 esimese lõigu sissejuhatava lause ja punkt a	Artikli 10 lõige 2 ja artikli 34 lõige 1

Määrus (EÜ) nr 998/2003	Käesolev määrus
Artikli 12 esimese lõigu sissejuhataav lause ja punkt b	Artikli 5 lõige 4
Artikli 12 teine lõik	Artikli 34 lõige 3 ja artikli 37 lõike 2 punkt d
Artikkel 13	Artikli 34 lõige 3 ja artikli 37 lõike 2 punkt d
Artikli 14 esimene lõik	Artikli 34 lõike 2 punkt a
Artikli 14 teine lõik	Artikli 17 lõike 1 teine lõik
Artikli 14 kolmas lõik	Artikli 35 lõiked 1 ja 3
Artikli 14 neljas lõik	Artikli 35 lõige 2
Artikkel 15	IV lisa punkt 1 ja punkti 2 alapunkt c
Artikkel 16	—
Artikli 17 esimene lõik	—
Artikli 17 teine lõik	Artikli 21 lõige 1
Artikli 18 esimene lõik	—
Artikli 18 teine lõik	Artikkel 36
Artikkel 19	Artikli 13 lõige 3 ja artikli 5 lõige 5
Artikli 19a lõiked 1 ja 2	Artikkel 38
Artikli 19a lõige 3	—
Artikli 19b lõige 1	Artikli 39 lõige 2
Artikli 19b lõige 2	Artikli 39 lõige 4
Artikli 19b lõige 3	Artikli 39 lõige 1
Artikli 19c lõiked 1 ja 3	Artikli 39 lõige 3
Artikli 19c lõige 2	—
Artikli 19d lõiked 1 ja 2	Artikli 39 lõige 5
Artikli 19d lõige 3	—
Artiklid 20–23	—
Artikli 24 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 41 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 24 lõiked 4 ja 5	—
Artikkel 25	Artikkel 45
I lisa	I lisa
Ia lisa	II lisa
Ib lisa	III lisa
II lisa A osa ja B osa 1. jagu	—
II lisa B osa 2. jagu	Artikli 13 lõige 1
II lisa C osa	Artikli 13 lõige 2

KOMISJONI AVALDUS

Loomade kaitset ja heaolu käsitleva Euroopa Liidu strateegia raames ⁽¹⁾ koostab komisjon uuringu kaubandustegevuses osalevate koerte ja kasside heaolu kohta.

Kui selle uuringu tulemused osutavad kõnealusest kaubandustegevusest tulenevatele terviseriskidele, kaalub komisjon sobivaid võimalusi inimeste ja loomade tervise kaitsmiseks, sh võib komisjon teha Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku kohandada vastavalt koerte ja kassidega kauplemist hõlmavat praegust liidu õigustikku, sh võtta kasutusele ühilduvad ja kõigis liikmesriikides juurdepääsetavad süsteemid koerte ja kasside registreerimiseks.

Seda arvestades hindab komisjon, kas sellist registreerimissüsteemi on võimalik ja asjakohane laiendada koertele ja kassidele, kes on märgistatud ja identifitseeritud lemmikloomade mittekaubanduslikku liikumist käsitlevate liidu õigusaktide kohaselt.

⁽¹⁾ COM(2012) 6 final/2. Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele loomade kaitset ja heaolu käsitleva Euroopa Liidu strateegia kohta aastateks 2012–2015.

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2013/29/EL,

12. juuni 2013,

pürotehniliste toodete turul kättesaadavaks tegemist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. mai 2007. aasta direktiivi 2007/23/EÜ (pürotehniliste toodete turule laskmise kohta) ⁽³⁾ on oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Kuna kõnealusesse direktiivi on vaja teha uusi muudatusi, tuleks see selguse huvides uuesti sõnastada.

⁽¹⁾ ELT C 181, 21.6.2012, lk 105.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 22. mai 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 10. juuni 2013. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 154, 14.6.2007, lk 1.

⁽⁴⁾ Vt IV lisa A osa.

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 765/2008 (millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega) ⁽⁵⁾ on kehtestatud vastavushindamisastute akrediteerimise kord, kolmandatest riikidest pärit toodete turujärelevalve ja kontrollimise raamistik ning CE-vastavusmärgise üldpõhimõtted.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta otsuses nr 768/2008/EÜ (toodete turustamise ühise raamistiku kohta) ⁽⁶⁾ on sätestatud ühised põhimõtted ja erisätted, mis on ette nähtud kohaldamiseks kõigi valdkondlike õigusaktide suhtes, et tagada nimetatud õigusaktide läbivaatamiseks või uuestisõnastamiseks ühtne alus. Direktiivi 2007/23/EÜ tuleks kohandada seda otsust silmas pidades.

(4) Liikmesriikides kehtivad erinevad õigus- ja haldusnormid pürotehniliste toodete turul kättesaadavaks tegemise kohta, eriti ohutuse ning toimimise näitajate osas.

(5) Kuna liikmesriikide õigus- ja haldusnormid võivad liidus tekitada kaubandustõkkeid, on vaja need ühtlustada, et tagada pürotehniliste toodete vaba liikumine siseturul, samuti inimeste tervise kaitse ning ohutuse, sealhulgas tarbijate ning professionaalsete lõppkasutajate kaitse kõrge tase. Selline kaitse kõrge tase peaks hõlmama kinnipidamist pürotehniliste toodete kasutajate vanusepiirangutest.

⁽⁵⁾ ELT L 218, 13.8.2008, lk 30.

⁽⁶⁾ ELT L 218, 13.8.2008, lk 82.

- (6) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/15/EMÜ (tsiviilotstarbeliseks kasutamiseks mõeldud lõhkematerjalide turuletoomist ja järelevalvet käsitlevate sätete ühtlustamise kohta) ⁽¹⁾ reguleerimisalasse ei kuulu pürotehnilised tooted.
- (7) Ohutut ladustamist on käsitletud nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiivis 96/82/EÜ (ohtlike ainete seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta) ⁽²⁾, kus on kehtestatud ohutusnõuded rajatistele, kus hoitakse lõhkeaineid, sealhulgas pürotehnilisi aineid.
- (8) Transpordi ohutuse osas on pürotehniliste toodete transpordi eeskirjad sätestatud rahvusvahelistes konventsioonides ja lepingutes, sealhulgas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni soovitusel ohtlike kaupade transpordi kohta. Nimetatud aspektid ei peaks seega kuuluma käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.
- (9) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada kõigi tarneviiside, sealhulgas kaugmüügi suhtes.
- (10) Käesolevat direktiivi ei tuleks kohaldada nende pürotehniliste toodete suhtes, mille suhtes kohaldatakse nõukogu 20. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/98/EÜ laevavarustuse kohta ⁽³⁾ ja selles osutatud asjakohaseid rahvusvahelisi konventsioone. Seda ei peaks kohaldama ka selliste mänguasjade jaoks ettenähtud löökkapslite suhtes, mis kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta direktiivi 2009/48/EÜ (mänguasjade ohutuse kohta) ⁽⁴⁾ reguleerimisalasse.
- (11) Tootja poolt oma tarbeks toodetud ilutulestikud, mille liikmesriik, kus tootja on asub, on ainult selle liikmesriigi territooriumil kasutamiseks heaks kiidetud, ja mis jäävad selle liikmesriigi territooriumile, ei tuleks käsitada turule lastutena ja seetõttu ei tohiks olla nende puhul vajalik käesoleva direktiivi järgimine.
- (12) Liikmesriikidel ei tohiks olla võimalik keelata, piirata või takistada pürotehniliste toodete vaba liikumist juhul, kui käesolevas direktiivis sätestatud nõuded on täidetud. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei tohiks piirata riigisiseseid õigusakte, mis käsitlevad tootjate, levitajate ja importijate litsentsimist liikmesriikide poolt.
- (13) Pürotehniliste toodete hulka peaksid kuuluma ilutulestikud, teatri pürotehnilised tooted ja muud tehniliseks otstarbeks mõeldud pürotehnilised tooted, näiteks turvatpatjade või turvavööde eelkinnitite gaasigeneraatorid.
- (14) Nõuetekohaselt kõrgetasemelise kaitse tagamiseks peaksid pürotehnilised tooted olema liigitatud ohutase järgi seoses nende kasutusliigi, otstarbe ja müratasemega.
- (15) Seoses pürotehniliste toodete kasutamisest tuleneva ohuga on asjakohane kehtestada nende isikutele kättesaadavaks tegemise puhul vanusepiirangud ning tagada nende ohutuks kasutamiseks piisava ja asjakohase teabe kandmine märgistele, et kaitsta inimeste tervist ja ohutust ning keskkonda. Teatavaid pürotehnilisi tooteid tuleks kättesaadavaks teha üksnes vajalikke teadmisi, oskusi ja kogemusi omavatele isikutele. Sõidukite pürotehniliste toodete osas tuleks märgistamise nõuetes võtma arvesse praeguseid tavasid ja asjaolu, et neid tooteid tarnitakse üksnes professionaalsetele kasutajatele.
- (16) Pürotehniliste toodete ning eriti ilutulestike kasutamise tavad ja traditsioonid on asjaomastes liikmesriikides väga erinevad. Seepärast tuleb muu hulgas elanikkonna turvalisuse ning tervise ja ohutuse huvides lubada liikmesriikidel võtta riigisiseseid meetmeid teatavat liiki pürotehniliste toodete kasutamise või elanikkonnale müümise piiramiseks.
- (17) Ettevõtjad peaksid vastutama selle eest, et pürotehnilised tooted vastavad käesoleva direktiivi nõuetele kooskõlas oma rolliga turustusahelas, et tagada avalike huvide, nagu tervise ja ohutuse, ning tarbijate kaitse kõrge tase ning õiglane konkurents liidu turul.
- (18) Kõik tarne- ja turustamisahelas osalevad ettevõtjad peaksid võtma asjaomaseid meetmeid tagamaks, et nad teeksid turul kättesaadavaks ainult käesoleva direktiiviga vastavuses olevaid pürotehnilisi tooteid. On vaja sätestada selge ja proportsionaalne kohustuste jagunemine, mis vastab iga ettevõtja rollile tarne- ja turustusahelas.
- (19) Et hõlbustada teabevahetust ettevõtjate, turujärelevalveasutuste ja tarbijate vahel, peaksid liikmesriigid ergutama ettevõtjaid lisama postiaadressile veebiaadressi.
- (20) Toote kavandamise ja tootmisprotsessiga detailselt kursis olev tootja on kõige sobivamaks vastavushindamismenetluse korraldajaks. Seega peaks vastavushindamine jääma ainult tootja kohustuseks.

⁽¹⁾ EÜT L 121, 15.5.1993, lk 20.

⁽²⁾ EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13.

⁽³⁾ EÜT L 46, 17.2.1997, lk 25.

⁽⁴⁾ ELT L 170, 30.6.2009, lk 1.

- (21) Tuleb tagada, et kolmandatest riikidest liidu turule sisenavad pürotehnilised tooted oleksid vastavuses kõigi käesoleva direktiivi nõuetega ja eelkõige, et tootjad oleksid pürotehniliste toodete suhtes rakendanud nõuetekohaseid vastavushindamismenetlusi. Seepärast tuleks sätestada, et importijad tagavad nende poolt turule lastavate pürotehniliste toodete vastavuse käesoleva direktiivi nõuetele ning et nad ei lase turule pürotehnilisi tooteid, mis kõnealustele nõuetele ei vasta või mis on ohtlikud. Samuti tuleks sätestada, et importijad peavad tagama, et on läbitud vastavushindamismenetlused ja et pürotehniliste toodete märgistus ning tootja koostatud dokumentatsioon on pädevatele riiklikele asutustele kontrollimiseks kättesaadavad.
- (22) Levitaja teeb pürotehnilise toote turul kättesaadavaks pärast seda, kui tootja või importija on selle turule lasknud, ja tegutseb hoolikalt tagamaks, et toote käitlemine tema poolt ei mõjuta negatiivselt pürotehnilise toote nõuetelevastavust.
- (23) Kui ettevõtja laseb pürotehnilise toote turule oma nime või kaubamärgi all või muudab toodet selliselt, et see võiks mõjutada pürotehnilise toote vastavust käesoleva direktiivi nõuetele, tuleks teda pidada tootjaks ja talle peaks laienema tootja kohustused.
- (24) Turuga lähedalt seotuna peaksid levitajad ja importijad olema kaasatud pädevate riiklike asutuste tegevusse turujärelevalve alal ning valmis aktiivselt osalema, andes kõnealustele asutustele asjaomase pürotehnilise tootega seotud kogu vajaliku teabe.
- (25) Käesoleva direktiivi kohaselt teiste ettevõtjate tuvastamiseks nõutava teabe säilitamisel ei tohiks ettevõtjatelt nõuda selliste ettevõtjatega seotud teabe ajakohastamist, kes on neile pürotehnilise toote tarninud või kellele nemad on pürotehnilise toote tarninud.
- (26) On asjakohane kehtestada pürotehnilistele toodetele olulised ohutusnõuded, et kaitsta tarbijaid ja hoida ära õnnetusjuhtumeid.
- (27) Mõned pürotehnilised tooted, eelkõige sõidukitele mõeldud pürotehnilised tooted, nagu turvapatjade gaasigeneraatorid, sisaldavad väikestes kogustes kaubanduslikke lõhkematerjalikomponente ja sõjalisi lõhkeaineid. Pärast direktiivi 2007/23/EÜ vastuvõtmist ilmnes, et neid aineid pole lisanditena võimalik asendada eranditult põlevates koostistes, milles neid kasutatakse vabaneva energiahulga suurendamiseks. Seepärast tuleks muuta olulist ohutusnõuet, mis piirab kaubanduslike lõhkematerjalikomponentide ja sõjaliste lõhkeainete kasutamist.
- (28) Selleks et lihtsustada käesolevas direktiivis sätestatud olulistele ohutusnõuetele vastavuse hindamist, töötatakse välja selliste pürotehniliste toodete kavandamise, tootmise ja katsetamise harmoneeritud standardid. On vajalik sätestada eeldus, et nõuetele vastavaks saab lugeda pürotehnilised tooted, mis vastavad ühtlustatud standarditele, mis on vastu võetud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrusega (EL) nr 1025/2012, mis käsitleb Euroopa standardimist ning millega muudetakse nõukogu direktiive 89/686/EMÜ ja 93/15/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 94/9/EÜ, 94/25/EÜ, 95/16/EÜ, 97/23/EÜ, 98/34/EÜ, 2004/22/EÜ, 2007/23/EÜ, 2009/23/EÜ ja 2009/105/EÜ⁽¹⁾, eesmärgiga üksikasjalikult kirjeldada kõnealuste nõuete tehnilisi spetsifikatsioone.
- (29) Määruses (EL) nr 1025/2012 on sätestatud menetlus vastuväidete esitamiseks harmoneeritud standarditele, kui need standardid ei rahulda täielikult käesoleva direktiivi nõudeid.
- (30) Selleks et ettevõtjad saaksid tõendada ja pädevad asutused tagada turul kättesaadavaks tehtavate toodete vastavust olulistele ohutusnõuetele, on vajalik sätestada nõuetele vastavuse hindamise menetlused. Otsuses nr 768/2008/EÜ on sätestatud vastavushindamismenetluse moodulid, mis näevad ette erineva rangusastmega menetlusi, vastavalt riski tasemele ja nõutud ohutustasemele. Valdcondade vahelise ühtsuse ja erakorraliste lahenduste vältimise eesmärgil tuleks vastavushindamismenetluse valik teha kõnealuste moodulite hulgast.
- (31) Tootjad peavad koostama ELi vastavusdeklaratsiooni, andes käesoleva direktiivi kohast teavet pürotehnilise toote vastavuse kohta käesoleva direktiivi nõuetele ja muudele liidu asjakohastele ühtlustavatele õigusaktidele.
- (32) Et tagada turujärelevalve eesmärgil tulemuslik juurdepääs teabele, peaks kõigi kohaldatavate liidu õigusaktide kindlakstegemiseks vajalik teave olema kättesaadav ühes ühises ELi vastavusdeklaratsioonis. Ettevõtjate halduskoormuse vähendamiseks võib üks ühine ELi vastavusdeklaratsioon olla asjakohastest individuaalsetest vastavusdeklaratsioonidest koostatud toimik.

⁽¹⁾ ELT L 316, 14.11.2012, lk 12.

- (33) CE-vastavusmargis ehk toote vastavuse näitaja on nähtavaks tagajärjeks kogu menetlusele, mis hõlmab vastavushindamist selle laiemas tähenduses. CE-vastavusmargist käsitlevad üldpõhimõtted on sätestatud määruses (EÜ) nr 765/2008. Käesolev direktiiv peaks sätestama eeskirjad CE-vastavusmargise tootele kinnitamise kohta.
- (34) Käesolevas direktiivis sätestatud vastavushindamismenetluste puhul on vajalik liikmesriikide poolt komisjonile teavitatud vastavushindamisasutuste sekkumine.
- (35) Kogemus on näidanud, et direktiivis 2007/23/EÜ sätestatud kriteeriumid, mida vastavushindamisasutused peavad täitma, et neist saaks komisjoni teavitada, ei ole piisavad teavitatud asutuste ühtlaselt kõrgetasemeliseks toimimiseks kogu liidus. Siiski on oluline, et kõik teavitatud asutused täidaksid oma funktsioone samal tasemel ja õiglase konkurentsi tingimustes. Selleks on vaja kehtestada kohustuslikud nõuded vastavushindamisasutustele, kes soovivad saada teavitatud, et osutada vastavushindamisteenuseid.
- (36) Vastavushindamise kvaliteedi ühtlase taseme tagamiseks tuleb kehtestada nõuded, mida peavad täitma teavitavad asutused ja muud teavitatud asutuste hindamisse, nendest teavitamise ja järelevalvesse kaasatud asutused.
- (37) Käesolevas direktiivis sätestatud süsteemi tuleb täiendada akrediteerimise süsteemiga, mis on ette nähtud määrusega (EÜ) nr 765/2008. Kuna akrediteerimine on vastavushindamisasutuse pädevuse kontrollimise põhiline vahend, tuleks seda kasutada ka teavitamismenetluses.
- (38) Määrusega (EÜ) nr 765/2008 ette nähtud läbipaistev akrediteerimine, mis tagab vastavustunnistuste usaldusväärsuse vajaliku taseme, peaks kujunema kogu liidu riiklike asutuste jaoks eelistatuimaks vahendiks, millega tõendada vastavushindamisasutuste tehnilist pädevust. Riiklikud asutused võivad siiski olla seisukohal, et neil on olemas asjakohased vahendid, et kõnealune hindamine ise läbi viia. Tagamaks teiste riiklike asutuste läbi viidud hindamiste piisav usaldusväärsus, tuleks neil sellisel juhul esitada komisjonile ja teistele liikmesriikidele dokumentaalsed tõendid selle kohta, et hinnatud vastavushindamisasutused täidavad asjakohaste õigusaktidega kehtestatud nõudeid.
- (39) Vastavushindamisasutused kasutavad tihti vastavushindamise mõne toimingu täitmiseks alltöövõtjaid või tütarettevõtjaid. Liidu turule lastavate pürotehniliste toodete nõutava kaitsetaseme tagamiseks on oluline, et vastavushindamisse kaasatud alltöövõtjad ja tütarettevõtjad täidaksid seoses vastavushindamise ülesannetega samu nõudeid kui teavitatud asutused. Seega on oluline, et teavitatavate asutuste pädevuse ja tegevuse hindamine ning juba teavitatud asutuste järelevalve hõlmaks ka alltöövõtjate ja tütarettevõtjate tegevust.
- (40) Teavitamismenetluse tõhusust ja läbipaistvust tuleb suurendada ning eelkõige kohandada seda uue tehnoloogiaga, et luua elektroonilise teavitamise võimalus.
- (41) Kuna teavitatud asutused võivad pakkuda oma teenuseid kogu liidus, peaksid teised liikmesriigid ja komisjon saama võimaluse esitada teavitatud asutuste kohta vastuväiteid. Seega on oluline ette näha ajavahemik, mille jooksul saaks selgitada kõik võimalikud vastavushindamisasutuste pädevust puudutavad kahtlused või probleemid, enne kui nad alustavad tegevust teavitatud asutustena.
- (42) Konkurentsivõime suurendamise eesmärgil on ülioluline, et teavitatud asutused kohaldaksid vastavushindamismenetlusi ilma ettevõtjaid liigselt koormamata. Samal põhjusel ja ettevõtjate võrdse kohtlemise tagamiseks tuleb tagada vastavushindamismenetluste tehnilise rakendamise järjekindlus. Seda on võimalik kõige paremini saavutada teavitatud asutuste vahelise asjakohase koordineerimise ja koostöö kaudu.
- (43) Liikmesriigid peaksid võtma kõik asjakohased meetmed tagamaks, et pürotehnilisi tooteid oleks võimalik turule lasta üksnes siis, kui need nõuetekohase säilitamise ning eesmärgipärase kasutamise korral või põhjendatult eeldatavate kasutustingimuste kohaselt ei ohusta inimeste tervist ega ohutust. Pürotehnilisi tooteid tuleks käsitada käesolevas direktiivis sätestatud olulistele ohutusnõuetele mittevastavatenä ainult põhjendatult eeldatavate kasutustingimuste kohaselt, see tähendab siis, kui selline kasutus tuleneb inimeste seaduskuulekast ja kergesti prognoositavast käitumisest.
- (44) Õiguskindluse tagamiseks on vajalik selgitada, et määrusega (EÜ) nr 765/2008 sätestatud eeskirju liidu turu järelevalve ja liidu turule sisenevate toodete kontrolli kohta kohaldatakse ka pürotehniliste toodete suhtes. Käesolev direktiiv ei peaks takistama liikmesriikidel valida, millised pädevad asutused kõnealuseid ülesandeid täitma hakkavad.
- (45) Teavitatud asutused peaksid käsutama sarnase väliskujunduse, otstarbe või toimega pürotehnilisi tooteid tootepeeredena.

- (46) Selleks et võimaldada pürotehnilise toote vastavuse vaidlustamist, on vajalik kaitsemeetmete menetlus. Läbipaistvuse suurendamise ja menetlusaja lühendamise huvides on vajalik parandada olemasolevat kaitsemeetmete menetlust, et muuta see veel tõhusamaks ja liikmesriikides olemasolevale oskusteabele toetuvaks.
- (47) Olemasolevat süsteemi tuleks täiendada menetlusega, mis võimaldaks huvitatud osapooltel olla kursis meetmetega, mida kavatakse võtta seoses inimeste tervisele või ohutusele või muudele avaliku huvi aspektidele ohtu kujutavate pürotehniliste toodetega. See peaks võimaldama ka turujärelevalveasutustel koostöös asjaomaste ettevõtjatega selliste pürotehniliste toodete suhtes algstaadiumis meetmeid võtta.
- (48) Kui liikmesriigid ja komisjon nõustuvad liikmesriigi võetud meetme põhjendustega, siis ei peaks komisjon rohkem sekkuma, välja arvatud juhul, kui mittevastavus on põhjendatav puudustega ühtlustatud standardis.
- (49) Tootjate ja importijate huvides on tarnida ohutuid pürotehnilisi tooteid, et vältida vastutusega kaasnevat kulud seoses kahjuga, mida puudusega tooted inimestele ja eraomandile tekitavad. Selles osas täiendab käesolevat direktiivi nõukogu 25. juuli 1985. aasta direktiiv 85/374/EMÜ liikmesriikide tootevastutust käsitlevate õigusnormide ühtlustamise kohta, ⁽¹⁾ kuna direktiiviga 85/374/EMÜ on kehtestatud tootjatele ja importijatele range vastutussüsteem ning tagatud tarbijatele asjakohasel tasemel kaitse. Lisaks on direktiiviga 85/374/EMÜ ette nähtud, et teavitatud asutused peavad alase tegevuse osas olema piisavalt kindlustatud, välja arvatud juhul, kui sellist vastutust kannab riik vastavalt riigisisestele õigusaktidele või kui katsete eest vastutab otseselt liikmesriik ise.
- (50) Selleks et tagada käesoleva direktiivi rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes ⁽²⁾.
- (51) Nõuandemenetlust tuleks kasutada rakendusaktide vastuvõtmiseks, millega kohustatakse teavitavat liikmesriiki võtma vajalikud parandusmeetmed teavitatud asutuste suhtes ning mis ei vasta enam teavituse aluseks olnud nõuetele.
- (52) Kontrollimenetlust tuleks kasutada rakendusaktide vastuvõtmiseks, millega määratakse kindlaks pürotehniliste toodete tuvastamise ühtne numeratsioonisüsteem ning toimimiskorraldus registreerimisnumbreid kandvate pürotehniliste toodete registreerimiseks, pürotehniliste toodetega seotud õnnetusi käsitlevate andmete korrapäraseks kogumiseks ja ajakohastamiseks.
- (53) Kontrollimenetlust tuleks samuti kasutada rakendusaktide vastuvõtmisel seoses nõuetele vastavate pürotehniliste toodetega, mis kujutavad endast ohtu inimeste tervisele ja ohutusele või muudele avaliku huvi aspektidele.
- (54) Komisjon peaks vastu võtma viivitamata kohaldatavad rakendusaktid, kui see on tungiva kiireloomulisuse tõttu vajalik nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mis on seotud inimeste tervisele või ohutusele ohtu kujutavate, nõuetele vastavate pürotehniliste toodetega.
- (55) Kooskõlas väljakujunenud tavadele võib käesoleva direktiiviga asutatud komitee olla kasulik käesoleva direktiivi kohaldamisega seotud küsimuste uurimisel, mida võivad kodukorra kohaselt tõstatada komitee eesistuja või liikmesriigi esindaja.
- (56) Komisjon peaks sedastama rakendusaktidega, kas liikmesriikide poolt nõuetele mittevastavate pürotehniliste toodete suhtes võetud meetmed on õigustatud või mitte, võttes arvesse nende eripära ja jättes kohaldamata määruse (EL) nr 182/2011.
- (57) Liikmesriigid peaksid sätestama eeskirjad kooskõlas käesoleva direktiiviga vastu võetud riigisisestele õigusnormide rikkumise korral kohaldatavate karistuste kohta ning tagama nende eeskirjade jõustamise. Sätestatavad karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (58) Tootjatele ja importijatele tuleb anda aega kasutada õigusi, mis kehtisid enne käesolevat direktiivi riiklikku õigusse üle võtvate riigisisestele meetmete kohaldamise kuupäeva, näiteks õigus müüa oma toodetud toodete varusid. Seepärast on vaja sätestada mõistlik üleminekukord, mis võimaldaks, ilma et tuleks järgida täiendavaid nõudeid toodetele, teha enne käesoleva direktiivi ülevõtmiseks võetavate siseriiklike meetmete kohaldamise kuupäeva turul kättesaadavaks pürotehnilisi tooteid, mis on juba turule lastud kooskõlas direktiiviga 2007/23/EÜ. Levitajatel peaks seega olema võimalik tarnida turule lastud pürotehnilisi tooteid, täpsemalt varusid, mis on juba turustusahelas, enne käesoleva direktiivi siseriiklike ülevõtmismeetmete kohaldamise kuupäeva.

⁽¹⁾ EÜT L 210, 7.8.1985, lk 29.

⁽²⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

- (59) Sõidukitele mõeldud pürotehnilised tooted on töötatud välja sõiduki olelusringi silmas pidades ja vajavad seega spetsiaalset üleminekukorda. Pürotehniline toode peab vastama selle esmakordse turul kättesaadavaks tegemise ajal kohaldatava õiguse nõuetele selle sõiduki tööea jooksul, millesse toode on paigaldatud.
- (60) Teatavate pürotehniliste toodete pideva kasutuse tagamiseks eelkõige autotööstuses tuleb I lisa punkti 4 kohaldada alates 4. juulist 2013.
- (61) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt tagada, et turul olevad pürotehnilised tooted täidavad nõudeid, mis tagavad tervise ja ohutuse ja muude avalike huvide kõrgetasemelise kaitse ning samas ka siseturu toimimise, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle ulatuse ja mõju tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (62) Käesoleva direktiivi riigisisese õigusesse ülevõtmise kohustus peaks piirduma sätetega, mille sisu on võrreldes varasema direktiiviga oluliselt muudetud. Kohustus võtta üle muutmata sätteid tuleneb direktiivist 2007/23/EÜ.
- (63) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei tohi mõjutada liikmesriikide kohustust võtta ettenähtud aja jooksul riiklikku õigusse üle ja kohaldada IV lisa B osas esitatud direktiivi ettenähtud kuupäevadel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

1. PEATÜKK
ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse eeskirjad, mille eesmärk on saavutada pürotehniliste toodete vaba liikumine siseturul, tagades inimeste tervise ja avaliku julgeoleku kõrgetasemelise kaitse, samuti tarbijate kaitse ja ohutuse, ning võttes arvesse asjakohaseid keskkonnakaitsega seotud aspekte.

2. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse olulised ohutusnõuded, millele pürotehnilised tooted peavad turul kättesaadavaks tegemisel vastama. Need nõuded on esitatud I lisas.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse pürotehniliste toodete suhtes.
2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste toodete suhtes:
 - a) pürotehnilised tooted, mis on riigisiseste õigusaktide kohaselt ettenähtud mittekaubanduslikuks kasutamiseks relvajõudude, politsei või päästeteenistuse poolt;
 - b) direktiivi 96/98/EÜ reguleerimisalasse kuuluvad tooted;
 - c) lennundustööstuses kasutamiseks ettenähtud pürotehnilised tooted;
 - d) mänguasjade jaoks ettenähtud löökkapslid, mis kuuluvad direktiivi 2009/48/EÜ reguleerimisalasse;
 - e) direktiivi 93/15/EMÜ reguleerimisalasse kuuluvad lõhkeained;
 - f) laskemoon;
 - g) tootja poolt oma tarbeks toodetud ilutulestikud, mille liikmesriik, kus tootja on asub, on ainult selle liikmesriigi territooriumil kasutamiseks heaks kiitnud, ja mis jäävad selle liikmesriigi territooriumile.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „pürotehniline toode” – toode, mis sisaldab lõhkeainet või lõhkeainete segu, mis on mõeldud kuumuse, valguse, heli, gaasi või suitsu või nende nähtuste kombinatsiooni tekitamiseks iseeneslikult kulgeva eksotermilise keemilise reaktsiooni abil;
- 2) „ilutulestik” – meelelahutusliku otstarbega pürotehniline toode;
- 3) „teatri pürotehnilised tooted” – pürotehnika, mis on ettenähtud kasutamiseks sise- või välislaval, sealhulgas filmi- ja teletoodangus või muul sarnasel eesmärgil;
- 4) „sõidukitele mõeldud pürotehnilised tooted” – sõidukite ohutusseadmete osad, mis sisaldavad pürotehnilisi aineid ja mida kasutatakse nende seadmete või muude seadmete aktiveerimiseks;

- 5) „laskemoon” – kaasaskantavates tulirelvades, muudes tulirelvades ja suurtükiväerelvades kasutatavate lendkehad, paiskelaengud ja paukpadrunid;
- 6) „erialaste teadmistega isik” – isik, keda liikmesriik on volitanud oma territooriumil käsitsema ja/või kasutama F4-kategooria ilutulestikku, T2-kategooria teatri pürotehnilisi tooteid ja/või P2-kategooria muid pürotehnilisi tooteid;
- 7) „turul kättesaadavaks tegemine” – pürotehnilise toote tasu eest või tasuta tarnimine liidu turule kaubandustegevuse käigus kas turustamiseks, tarbimiseks või kasutamiseks;
- 8) „turule laskmine” – pürotehnilise toote liidu turul esmakordselt kättesaadavaks tegemine;
- 9) „tootja” – füüsiline või juriidiline isik, kes valmistab pürotehnilist toodet või laseb sellist toodet kavandada või valmistada ning turustab seda pürotehnilist toodet oma nime või kaubamärgi all;
- 10) „importija” – liidus asuv juriidiline või füüsiline isik, kes laseb liidu turule kolmandast riigist pärit pürotehnilise toote;
- 11) „levitaja” – füüsiline või juriidiline isik tarneahelas, välja arvatud tootja või importija, kes teeb pürotehnilise toote turul kättesaadavaks;
- 12) „ettevõtja” – tootja, importija ja levitaja;
- 13) „tehniline spetsifikatsioon” – dokument, millega nähakse ette tootele, protsessile või teenusele esitatavad tehnilised nõuded;
- 14) „harmoneeritud standard” – harmoneeritud standard määruse (EL) nr 1025/2012 artikli 2 punkti 1 alapunkti c määratletud tähenduses;
- 15) „akrediteerimine” – akrediteerimine määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 2 punktis 10 määratletud tähenduses;
- 16) „riiklik akrediteerimisasutus” – riiklik akrediteerimisasutus määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 2 punktis 11 määratletud tähenduses;
- 17) „vastavushindamine” – menetlus, mille käigus hinnatakse, kas pürotehnilise tootega seotud käesoleva direktiivi olulised ohutusnõuded on täidetud;
- 18) „vastavushindamisasutus” – asutus, mis teeb vastavushindamise toiminguid, sealhulgas kalibreerib, katsetab, sertifitseerib ja kontrollib;
- 19) „tagasivõtmine” – meede, mille eesmärk on võtta turult tagasi pürotehniline toode, mis on lõpptarbija jaoks juba kättesaadavaks tehtud;
- 20) „kõrvaldamine” – meede, mille eesmärk on takistada turustusahelas oleva pürotehnilise toote turul kättesaadavaks tegemist;
- 21) „liidu ühtlustamisaktid” – toodete turustuse tingimusi ühtlustavad liidu õigusaktid;
- 22) „CE-vastavusmärgis” – märgis, millega tootja kinnitab, et pürotehniline toode vastab märgise tootele paigaldamist sätestavate liidu ühtlustamisaktide alusel kohaldatavatele nõuetele.

Artikkel 4

Vaba liikumine

1. Liikmesriigid ei keela, piira ega takista käesoleva direktiivi nõuetele vastavate pürotehniliste toodete turul kättesaadavaks tegemist.

2. Käesolev direktiiv ei välista meetmeid, mida liikmesriigid võtavad selleks, et keelata või piirata F2- ja F3-kategooria ilutulestike, teatri pürotehniliste toodete ja muude pürotehniliste toodete omamist, kasutamist ja/või laiemale avalikkusele müümist avaliku korra, julgeoleku, tervise ja ohutuse või keskkonnakaitse huvides.

3. Liikmesriigid ei takista pürotehniliste toodete turustamiseks korraldatavatel messidel, näitustel ja esitlustel käesolevale direktiivile mittevastavate pürotehniliste toodete esitlemist ega kasutamist, tingimusel et nähtaval sildil on selgelt osutatud kõnealuse messi, näituse või esitluse nimi ja kuupäev ning kõnealuste pürotehniliste toodete mittevastavus ning selgitatud, et neid ei või müüa seni, kuni neid pole käesoleva direktiiviga vastavusse viidud. Sellistel üritustel rakendatakse kõiki asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse kehtestatud asjakohaseid ohutusmeetmeid.

4. Liikmesriigid ei takista teadusuuringute, arendustöö ja katsetamise eesmärgil toodetud ning käesolevale direktiivile mittevastavate pürotehniliste toodete vaba liikumist ja kasutamist, tingimusel et nähtaval sildil on selgelt osutatud kõnealuste toodete mittevastavus ja asjaolu, et need on kättesaadavad üksnes teadusuuringute, arendustöö ja katsetamise eesmärkidel.

*Artikkel 5***Turul kättesaadavaks tegemine**

Liikmesriigid võtavad kõik asjakohased meetmed tagamaks, et pürotehnilisi tooteid võib turul kättesaadavaks teha üksnes siis, kui need vastavad käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele.

*Artikkel 6***Pürotehniliste toodete kategooriad**

1. Tootja jaotab pürotehnilised tooted kategooriatesse nende kasutusviisi, otstarbe ja ohutuse, sealhulgas nende mürataseme järgi. Artiklis 21 osutatud teavitatud asutused, kinnitavad kategooriatesse jaotamise artiklis 17 osutatud vastavushindamis- menetluse osana.

Kategooriatesse jaotamine toimub järgmiselt:

a) ilutulestikud:

- i) F1-kategooria: väga madala ohutuse ja minimaalse müratasemega ilutulestikud, mis on ette nähtud kasutamiseks piiratud alal, kaasa arvatud elamute siseruumides kasutatavad ilutulestikud;
- ii) F2-kategooria: madala ohutuse ja madala müratase- mega ilutulestikud, mis on ette nähtud kasutamiseks väljas piiratud alal;
- iii) F3-kategooria: keskmise ohutusega ilutulestikud, mis on ette nähtud kasutamiseks väljas suurel avatud alal ja mille müratase ei kahjusta inimese tervist;
- iv) F4-kategooria: kõrge ohutusega ilutulestikud, mida võivad kasutada üksnes erialaste teadmistega isikud (tavanimetusega „professionaalseks kasutamiseks ettenähtud ilutulestikud”) ja mille müratase ei kahjusta inimese tervist;

b) teatri pürotehnilised tooted:

- i) T1-kategooria: laval kasutamiseks ettenähtud pürotehni- lised tooted, mis on madala ohutusega;
- ii) T2-kategooria: laval kasutamiseks ettenähtud pürotehni- lised tooted, mida võivad kasutada üksnes erialaste tead- mistega isikud;

c) muud pürotehnilised tooted:

- i) P1-kategooria: madala ohutusega pürotehnilised tooted, mis pole ilutulestikud ega madala ohutusega teatri pürotehnilised tooted;
- ii) P2-kategooria: pürotehnilised tooted, mis pole ilutules- tikud ega madala ohutusega teatri pürotehnilised tooted ning mida võivad käsitseda ja kasutada üksnes erialaste teadmistega isikud.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni menetlustest, mille kohaselt nad teevad kindlaks ja volitavad erialaste teadmistega isikuid.

*Artikkel 7***Vanusepiirid ja muud piirangud**

1. Pürotehnilisi tooteid ei tehta turul kättesaadavaks isikutele, kes on nooremad kui:

a) ilutulestike puhul:

- i) F1-kategooria: 12 aastat;
- ii) F2-kategooria: 16 aastat;
- iii) F3-kategooria: 18 aastat;

b) T1-kategooria teatri pürotehniliste toodete ja P1-kategooria muude pürotehniliste toodete puhul: 18 aastat.

2. Liikmesriigid võivad lõikes 1 sätestatud vanusepiire avaliku korra, julgeoleku või tervise ja ohutuse huvides tõsta. Liikmes- riigid võivad nimetatud vanusepiire erialase koolituse läbinud või seda läbivate isikute puhul ka alandada.

3. Tootjad, importijad ega levitajad ei tee järgmisi püroteh- nilisi tooteid turul kättesaadavaks kellelegi peale erialaste tead- mistega isikute:

a) F4-kategooria ilutulestikud;

b) T2-kategooria teatri pürotehnilised tooted ja P2-kategooria muud pürotehnilised tooted.

4. Üldsusele ei tehta kättesaadavaks sõidukitele mõeldud P1- kategooria muid pürotehnilisi tooteid, sealhulgas turvapatja ja turvavöö eelpinguti süsteeme, välja arvatud juhul, kui need pürotehnilised tooted on sõidukisse või sõiduki eemaldatavas osasse sisse ehitatud.

2. PEATÜKK

ETTEVÕTJATE KOHUSTUSED

Artikkel 8

Tootjate kohustused

1. Pürotehnilisi tooteid turule lastes tagavad tootjad, et need on kavandatud ja toodetud kooskõlas I lisas sätestatud olulistele ohutusnõuetega.

2. Tootjad koostavad II lisas osutatud tehnilise dokumentatsiooni ja lasevad läbi viia artiklis 17 osutatud vastavushindamismenetluse.

Kui nimetatud menetlusega on tõendatud pürotehnilise toote vastavus asjakohastele nõuetele, koostavad tootjad ELi vastavusdeklaratsiooni ning kinnitavad tootele CE-vastavusmärgise.

3. Tootjad säilitavad tehnilise dokumentatsiooni ja ELi vastavusdeklaratsiooni kümne aasta jooksul peale pürotehnilise toote turule laskmist.

4. Tootjad tagavad menetluste olemasolu seeriatoodangu vastavuse säilimiseks käesoleva direktiivi nõuetele. Arvesse võetakse muudatusi pürotehnilise toote konstruktsioonis või omadustes ja muudatusi neis harmoneeritud standardites või muudes tehnilistes spetsifikatsioonides, mille põhjal pürotehnilise toote vastavust kinnitati.

Kui seda peetakse pürotehnilisest tootest tulenevat ohtu silmas pidades asjakohaseks, kontrollivad tootjad tarbijate tervise ja ohutuse kaitsmiseks pädevate asutuste nõuetekohaselt põhjendatud taotlusel turul kättesaadavaks tehtud pürotehnilisi tooteid pisteliselt, uurivad kaebusi, ning kui see on vajalik, peavad registrit kaebuste, nõuetele mittevastavate pürotehniliste toodete ja nende tagasivõtmiste kohta ning teavitavad levitajaid kõnealusest järelevalvest.

5. Tootjad tagavad, et nende poolt turule lastud pürotehnilised tooted on märgistatud kooskõlas artikliga 10 või artikliga 11.

6. Tootjad märgivad oma nime, registreeritud ärinime või registreeritud kaubamärgi ja ühenduse võtmiseks kasutatava postiaadressi pürotehnilisele tootele või, kui see ei ole võimalik, pürotehnilise toote pakendile või tootega kaasasolevasse dokumenti. Aadress osutab üheleainsale kohale, kus tootjaga saab

ühendust võtta. Kontaktandmed esitatakse keeles, mis on lõppkasutajate ja turujärelevalveasutuste jaoks kergesti arusaadav.

7. Tootjad tagavad, et pürotehnilise tootega on kaasas juhised ja ohutusala teave asjaomase liikmesriigi poolt määratletud keeles, mis on tarbijate ja teiste lõppkasutajate jaoks kergesti arusaadav. Sellised juhised ja ohutusala teave ning igasugune märgistus on selged, arusaadavad ja mõistetavad.

8. Tootjad, kes arvavad või kellel on põhjust uskuda, et pürotehniline toode, mille nad on turule lasknud, ei vasta käesolevale direktiivile, võtavad viivitamata parandusmeetmed, et viia pürotehniline toode nõuetega vastavusse või, kui see on asjakohane, kõrvaldada toode turult või võtta tagasi. Kui pürotehniline toode kujutab endast ohtu, teavitavad tootjad sellest viivitamata nende liikmesriikide pädevaid asutusi, mille turul nad pürotehnilise toote kättesaadavaks tegid, esitades eelkõige üksikasjad mittevastavuse ja võetud parandusmeetmete kohta.

9. Tootjad esitavad pädeva riikliku asutuse põhjendatud nõudmisel talle pürotehnilise toote käesolevale direktiivile vastavust tõendava kogu teabe ja dokumentatsiooni paberil või elektrooniliselt keeles, mis on kõnealusele asutusele kergesti arusaadav. Tootjad teevad nimetatud asutusega viimase nõudmisel koostööd nende poolt turule lastud pürotehniliste toodetega kaasnevate ohtude kõrvaldamiseks võetavates meetmetes.

Artikkel 9

Jälgitavus

1. Pürotehniliste toodete jälgitavuse lihtsustamiseks märgistavad tootjad need registreerimisnumbriga, mille on väljastanud artikli 17 kohast vastavushindamist teostav teavitatud asutus. Nummerdamine toimub vastavalt komisjoni kindlaks määratud ühtsele süsteemile.

2. Tootjad ja importijad säilitavad dokumentatsiooni nende pürotehniliste toodete registreerimisnumbrite kohta, mille nad on turul kättesaadavaks teinud ning teevad selle teabe asjaomastele asutustele nende taotlusel kättesaadavaks.

Artikkel 10

Muude kui sõidukitele mõeldud pürotehniliste toodete märgistamine

1. Tootja tagab muude kui sõidukitele mõeldud pürotehniliste toodete nähtava, kergelt loetava ja muutmiskindla märgistamise selle liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes), kus pürotehniline toode tarbijale kättesaadavaks tehakse. Märgis peab olema selge, arusaadav ja mõistetav.

2. Pürotehnilise toote märgisele kantakse tootja kohta vähemalt artikli 8 lõikes 6 sätestatud teave või, kui tootja ei asu liidus, artikli 8 lõikes 6 tootja kohta sätestatud teave ning artikli 12 lõikes 3 importija kohta sätestatud teave, pürotehnilise toote nimetus ja liik, selle registreerimisnumber ning selle toote-, partii- või seerianumber, artikli 7 lõigetes 1 ja 2 sätestatud vanuse alampiirid, asjaomane kategooria ja kasutusjuhend, F3- ja F4-kategooria ilutulestiku puhul tootmisaasta ning, kui see on asjakohane, minimaalne ohutu kaugus. Märgisele kantakse puhta lõhkematerjali sisaldus.

3. Ilutulestiku puhul esitatakse ka vähemalt järgmine teave:

- a) F1-kategooria: kui see on asjakohane: „üksnes väljas kasutamiseks” ja minimaalne ohutu kaugus;
- b) F2-kategooria: „üksnes väljas kasutamiseks” ja, kui see on asjakohane, minimaalne ohutu kaugus (minimaalsed ohutud kaugused);
- c) F3-kategooria: „üksnes väljas kasutamiseks” ja minimaalne ohutu kaugus (minimaalsed ohutud kaugused);
- d) F4-kategooria: „kasutamiseks üksnes erialaste teadmistega isikutele” ja minimaalne ohutu kaugus (minimaalsed ohutud kaugused).

4. Teatri pürotehniliste toodete puhul esitatakse ka vähemalt järgmine teave:

- a) T1-kategooria: kui see on asjakohane: „üksnes väljas kasutamiseks” ja minimaalne ohutu kaugus (minimaalsed ohutud kaugused);
- b) T2-kategooria: „kasutamiseks üksnes erialaste teadmistega isikutele” ja minimaalne ohutu kaugus (minimaalsed ohutud kaugused).

5. Kui pürotehnilisel tootel ei ole piisavalt ruumi lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud märgistamisnõuete täitmiseks, esitatakse teave väikseimal pakendiosal.

Artikkel 11

Sõidukitele mõeldud pürotehniliste toodete märgistamine

1. Sõidukitele mõeldud pürotehniliste toodete märgisele kantakse artikli 8 lõikes 6 tootja kohta sätestatud teave, pürotehnilise toote nimetus ja liik, selle registreerimisnumber ning toote-, partii- või seerianumber ja vajaduse korral ohutusjuhised.

2. Kui sõidukitele mõeldud pürotehnilisel tootel ei ole piisavalt ruumi lõikes 1 osutatud märgistamisnõuete täitmiseks, esitatakse asjaomane teave pakendil.

3. Professionaalsetele kasutajale väljastatakse nende poolt soovitud keeles sõidukitele mõeldud pürotehnilise toote ohutuskaart, mis on koostatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006 (mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet⁽¹⁾) II lisale ning milles võetakse arvesse professionaalsete kasutajate erivajadusi.

Ohutuskaart võidakse esitada paberil või elektrooniliselt, tingimusel, et professionaalsel kasutajal on vajalikud vahendid sellele juurdepääsemiseks.

Artikkel 12

Importijate kohustused

1. Importijad lasevad liidu turule üksnes nõuetele vastavaid pürotehnilisi tooteid.

2. Enne pürotehnilise toote turule laskmist tagavad importijad, et tootja on läbi viinud artiklis 17 osutatud vastavushindamismenetluse. Nad tagavad, et tootja on koostanud tehnilise dokumentatsiooni, et pürotehniline toode kannab CE-märgist, et sellega on kaasas nõutud dokumendid ning et tootja on täitnud artikli 8 lõigetes 5 ja 6 sätestatud nõuded.

Kui importija arvab või tal on põhjust uskuda, et pürotehniline toode ei vasta I lisas sätestatud olulistele ohutusnõuetele, ei lase ta pürotehnilist toodet turule enne, kui see on vastavusse viidud. Lisaks teavitab importija tootjat ja turujärelevalveasutusi, kui toode kujutab endast ohtu.

3. Importijad märgivad oma nime, registreeritud ärinime või registreeritud kaubamärgi ja ühenduse võtmiseks kasutatava postiaadressi pürotehnilisele tootele või, kui see ei ole võimalik, pürotehnilise toote pakendile või tootega kaasasolevasse dokumenti. Kontaktandmed esitatakse keeles, mis on lõppkasutajate ja turujärelevalveasutuste jaoks kergesti arusaadav.

4. Importijad tagavad, et pürotehnilise tootega on kaasas juhised ja ohutusala teave asjaomase liikmesriigi poolt määratud keeles, mis on tarbijate ja muude lõppkasutajate jaoks kergesti arusaadav.

5. Importijad tagavad, et sel ajal, kui pürotehniline toode on nende vastutusel, ei ohusta selle ladustamine ega transportimine toote vastavust I lisas sätestatud olulistele ohutusnõuetele.

⁽¹⁾ ELT L 396, 30.12.2006, lk 1.

6. Kui seda peetakse pürotehnilistest toodetest tulenevaid ohte silmas pidades asjakohaseks, kontrollivad importijad tarbijate tervise ja ohutuse kaitsmiseks pädevate asutuste nõuetekohaselt põhjendatud taotlusel turul kättesaadavaks tehtud pürotehnilisi tooteid pisteliselt, uurivad kaebusi, ning kui see on vajalik, peavad registrit kaebuste, nõuetele mittevastavate toodete ja nende tagasivõtmiste kohta ning teavitavad levitajaid kõnealusest järelevalvest.

7. Importijad, kes arvavad või kellel on põhjust uskuda, et pürotehniline toode, mille nad on turule lasknud, ei vasta käesolevale direktiivile, võtavad viivitamata vajalikud parandusmeetmed, et viia kõnealune toode nõuetega vastavusse või, kui see on asjakohane, kõrvaldada toode turult või võtta tagasi. Kui pürotehniline toode kujutab endast ohtu, teavitavad importijad sellest viivitamata nende liikmesriikide pädevaid asutusi, mille turul nad pürotehnilise toote kättesaadavaks tegid, esitades eelkõige üksikasjad mittevastavuse ja mis parandusmeetmete kohta.

8. Importijad säilitavad kümme aastat pärast pürotehnilise toote turule laskmist turujärelevalveasutustele esitamiseks ELi vastavusdeklaratsiooni koopiat ning tagavad, et tehniline dokumentatsioon esitatakse kõnealustele asutustele viimaste nõudmisel.

9. Importijad esitavad pädeva riikliku asutuse põhjendatud nõudmisel pürotehnilise toote vastavust tõendava teabe ja dokumentatsiooni paberil või elektrooniliselt keeles, mis on kõnealusele asutusele kergesti arusaadav. Importijad teevad nimetatud asutusega viimase nõudmisel koostööd nende poolt turule lastud pürotehniliste toodetega kaasnevate ohtude kõrvaldamiseks võetavates meetmetes.

Artikkel 13

Levitajate kohustused

1. Pürotehnilist toodet turul kättesaadavaks tehes peavad levitajad hoolikalt järgima käesoleva direktiivi nõudeid.

2. Enne pürotehnilise toote turul kättesaadavaks tegemist kontrollivad levitajad, kas toode kannab CE-vastavusmärgist, kas sellega on kaasas nõutud dokumendid, juhised ja ohutus-teave keeles, millest saavad kergesti aru selle liikmesriigi tarbijad ja muud lõppkasutajad, mille turul toode kättesaadavaks tehakse, ning kas tootja ja importija on täitnud vastavalt artikli 8 lõigetes 5 ja 6 ning artikli 12 lõikes 3 sätestatud nõuded.

Kui levitaja arvab või tal on põhjust uskuda, et pürotehniline toode ei vasta I lisas sätestatud olulistele ohutusnõuetele, ei lase ta pürotehnilist toodet turule enne, kui see on vastavusse viidud. Lisaks teavitab levitaja tootjat või importijat ja turujärelevalveasutusi, kui toode kujutab endast ohtu.

3. Levitajad tagavad, et sel ajal, kui pürotehniline toode on nende vastutusel, ei ohusta selle ladustamine ega transportimine toote vastavust I lisas sätestatud olulistele ohutusnõuetele.

4. Levitajad, kes arvavad või kellel on põhjust uskuda, et pürotehniline toode, mille nad on turule lasknud, ei vasta käesolevale direktiivile, teevad, et võetakse vajalikud parandusmeetmed, et viia pürotehniline toode nõuetega vastavusse, kõrvaldada toode turult või võtta tagasi. Kui pürotehniline toode kujutab endast ohtu, teavitavad levitajad sellest viivitamata nende liikmesriikide pädevaid asutusi, mille turul nad toote kättesaadavaks tegid, esitades eelkõige üksikasjad mittevastavuse ja võetud parandusmeetmete kohta.

5. Levitajad esitavad pädeva riikliku asutuse põhjendatud nõudmisel talle pürotehnilise toote vastavust tõendava teabe ja dokumentatsiooni paberil või elektrooniliselt. Levitajad teevad nimetatud asutusega viimase nõudmisel koostööd nende poolt turule lastud pürotehniliste toodetega kaasnevate ohtude kõrvaldamiseks võetavates meetmetes.

Artikkel 14

Tootja kohustuste kohaldamine importija ja levitaja suhtes

Käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse importijat või levitajat tootjana ning tema suhtes kohaldatakse artiklist 8 tulenevaid tootja kohustusi, kui ta laseb pürotehnilise toote turule oma nime või kaubamärgi all või muudab juba turule lastud pürotehnilist toodet viisil, mis võib mõjutada vastavust käesoleva direktiivi nõuetele.

Artikkel 15

Ettevõtjate tuvastamine

Ettevõtjad esitavad turujärelevalveasutustele nõudmise korral teabe, mille alusel on võimalik tuvastada järgmist:

- ettevõtjad, kes on neile pürotehnilisi tooteid tarninud;
- ettevõtjad, kellele nemad on pürotehnilisi tooteid tarninud.

Ettevõtjad peavad olema valmis esitama esimeses lõigus osutatud teavet kümne aasta jooksul pärast seda, kui pürotehniline toode neile tarniti ja kümne aasta jooksul pärast seda, kui nad ise pürotehnilist toodet tarnisid.

3. PEATÜKK

PÜROTEHNILISE TOOTE VASTAVUS

Artikkel 16

Pürotehnilise toote vastavuse eeldus

Pürotehnilised tooted, mis on vastavuses harmoneeritud standardite või nende osadega, mille viited on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, eeldatakse olevat vastavuses I lisas sätestatud oluliste ohutusnõuetega, mida nimetatud standardid või nende osad käsitlevad.

Artikkel 17

Vastavushindamismenetlused

Pürotehniliste toodete vastavuse hindamiseks kasutab tootja ühte järgmistest II lisas osutatud menetlustest:

- a) ELi tüübihindamismenetlus (moodul B) ja tootja valikul üks järgmistest menetlustest:
 - i) vastavusmenetlus, mis põhineb tootmise sisekontrollil ja juhuslike ajavahemike järel tehtud tootekontrollil (moodul C2);
 - ii) vastavusmenetlus, mis põhineb tootmisprotsessi kvaliteedi tagamisel (moodul D);
 - iii) vastavusmenetlus, mis põhineb tootekvaliteedi tagamisel (moodul E);
- b) vastavusmenetlus, mis põhineb tooteühiku kinnitamisel (moodul G);
- c) vastavusmenetlus, mis põhineb täielikul kvaliteedi tagamisel (moodul H) F4-kategooria ilutulestike puhul.

Artikkel 18

ELi vastavusdeklaratsioon

1. ELi vastavusdeklaratsioon kinnitab, et I lisas sätestatud olulised ohutusnõuded on täidetud.
2. ELi vastavusdeklaratsioon järgib III lisas sätestatud näidise ülesehitust, sisaldab II lisas sätestatud asjakohastes moodulites

määratletud elemente ning seda ajakohastatakse pidevalt. See tõlgitakse keelde või keeltesse, mida nõuab liikmesriik, kus pürotehniline toode turule lastakse või turul kättesaadavaks tehakse.

3. Kui pürotehnilise toote suhtes kohaldatakse enam kui üht ELi vastavusdeklaratsiooni ettenägevat liidu õigusakti, koostatakse üks neid kõiki arvestav deklaratsioon. Deklaratsioon sisaldab teavet asjaomaste liidu õigusaktide kohta, sealhulgas nende aktide avaldamisviiteid.

4. ELi vastavusdeklaratsiooni koostamisega võtab tootja endale vastutuse pürotehnilise toote vastavuse eest käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele.

Artikkel 19

CE-vastavusmärgise üldpõhimõtted

CE-vastavusmärgise suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklis 30 sätestatud üldpõhimõtteid.

Artikkel 20

CE-vastavusmärgise ja muude märgiste kinnitamise eeskirjad ja tingimused

1. CE-märgis kantakse pürotehnilistele toodetele nähtaval, loetaval ja kustutamatu viisil. Kui see ei ole võimalik või ei ole asjaomase pürotehnilise toote olemust arvestades lubatud, kinnitatakse märgis toote pakendile ja kaasasolevatele dokumentidele.
2. CE-vastavusmärgis kinnitatakse pürotehnilisele tootele enne selle turule laskmist.
3. CE-vastavusmärgise järele märgitakse teavitatud asutuse identifitseerimisnumber, kui kõnealune asutus on kaasatud tootmise kontrollietappi.

Teavitatud asutuse identifitseerimisnumbri paigaldab asutus ise või tootja vastavalt asutuse juhistele.

4. CE-vastavusmärgise ja, kui see on nõutav, teavitatud asutuse identifitseerimisnumbri järele võib lisada muu märgise, mis osutab erilisele ohule või kasutusviisile.

5. Liikmesriigid tuginevad CE-vastavusmärgist käsitleva korra nõuetekohase kohaldamise tagamiseks olemasolevatele mehhanismidele ja võtavad märgise väärkasutamise korral vajalikud meetmed.

4. PEATÜKK

VASTAVUSHINDAMISASUTUSTEST TEAVITAMINE

Artikkel 21

Teavitamine

Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja teisi liikmesriike asutustest, kes on volitatud kolmanda isikuna täitma vastavushindamisülesandeid käesoleva direktiivi alusel.

Artikkel 22

Teavitavad asutused

1. Liikmesriigid määravad teavitava asutuse, kes vastutab vastavushindamisasutuste hindamiseks ja nendest teavitamiseks ning teavitatud asutuste jälgimiseks vajalike menetluste kehtestamise ja rakendamise eest, samuti artiklis 27 sätestatud nõuete täitmise eest.

2. Liikmesriigid võivad otsustada, et lõikes 1 osutatud hindamist ja järelevalvet teostab määruse (EÜ) nr 765/2008 tähenduses ja sellega kooskõlas riiklik akrediteerimisasutus.

Artikkel 23

Nõuded teavitavale asutusele

1. Teavitav asutus luuakse nii, et ei tekiks huvide konflikti vastavushindamisasutustega.

2. Teavitava asutuse tööd korraldatakse ja juhitakse nii, et oleks tagatud ameti objektiivsus ja erapooletus.

3. Teavitava asutuse töö korraldatakse nii, et vastavushindamisasutusest teavitamisega seotud otsused tehakse pädevad isiku poolt, kes ei viinud läbi hindamist.

4. Teavitav asutus ei tohi pakkuda ega osutada teenuseid, mida osutavad vastavushindamisasutused, ega nõustamisteenuseid äriüldiselt või pakkudes konkurentsi.

5. Teavitav asutus tagab saadud teabe konfidentsiaalsuse.

6. Teavitaval asutusel peab oma ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks olema piisavalt pädevaid töötajaid.

Artikkel 24

Teavitavate asutuste teabekohustused

Liikmesriigid teavitavad komisjoni oma vastavushindamisasutuste hindamise, nendest teavitamise ja teavitatud asutuste järelevalve menetlustest, ning neis tehtud muudatustest.

Komisjon teeb kõnealuse teabe avalikkusele kättesaadavaks.

Artikkel 25

Nõuded teavitatud asutusele

1. Teavituse esitamiseks peab vastavushindamisasutus vastama lõigetes 2–11 sätestatud nõuetele.

2. Vastavushindamisasutus peab olema asutatud vastavalt liikmesriigi õigusele ning olema õigusvõimeline isik.

3. Vastavushindamisasutus peab olema kolmandast isikust asutus, mis on sõltumatu organisatsioonist või pürotehnilisest tootest, mida ta hindab.

4. Vastavushindamisasutus, selle juhtkond ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad ei tohi olla ei hinnatava pürotehnilise toote ja/või lõhkematerjali kavandaja, tootja, tarnija, paigaldaja, ostja, omanik, kasutaja ega hooldaja ega esindada mõnda nimetatud isikut. See ei välista vastavushindamisasutuse tegevuseks vajalike pürotehniliste toodete ja/või lõhkematerjalide kasutamist ega pürotehniliste toodete kasutamist isiklikuks otstarbeks.

Vastavushindamisasutus, selle juhtkond ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad ei tohi olla otseselt seotud pürotehnilise toote ja/või lõhkematerjali kavandamise, tootmise või valmistamise, turustamise, paigaldamise, kasutamise või hooldusega ega esindada sellega tegelevat isikut. Nad ei tohi osaleda tegevuses, mis võib seada kahtluse alla nende otsuste sõltumatuse ja usaldusväärsuse vastavushindamistoimingutes, mille tegemiseks neist on teavitatud. See kehtib eelkõige nõustamisteenuste puhul.

Vastavushindamisasutused tagavad, et nende tütarettevõtjate või lepingupartnerite tegevus ei mõjuta vastavushindamistoimingute konfidentsiaalsust, objektiivsust ja erapooletust.

5. Vastavushindamisasutused ja nende töötajad teevad vastavushindamistoiminguid suurima erialase usaldusväärsuse ja nõutava erialase tehnilise pädevusega ning ei allu ühelegi surveavaldusele ega ahvatlusele, eelkõige rahalisele, mis võib nende otsuseid või vastavushindamistoimingute tulemusi mõjutada; see on eriti oluline isikute või isikute rühmade puhul, kes on huvitatud nimetatud toimingute tulemustest.

6. Vastavushindamisasutus peab olema võimeline täitma temale II lisa alusel määratud vastavushindamisülesandeid, mille täitmisega seoses on temast teavitatud, sõltumata sellest, kas vastavushindamisasutus täidab neid ise või täidetakse neid tema nimel ja vastutusel.

Vastavushindamisasutuse käsutuses peab olema alati kõigile pürotehniliste toodete liikidele või -kategooriatele, millega seoses temast on teavitatud, ning kõigile vastavushindamismenetlustele vastavad järgmised vahendid:

- a) töötajad, kellel on tehnilised teadmised ning piisav asjakohane kogemus vastavushindamisülesannete täitmiseks;
- b) menetluste kirjeldused, mille kohaselt vastavushindamist tehakse ning mis tagavad läbipaistvuse ning nende menetluste kordamise võimaluse. Asutusel on asjakohased tegevuspõhimõtted ja menetlused, kus eristatakse ülesandeid, mida ta täidab teavitatud asutusena, ja muud tegevust;
- c) menetlused tegevuseks, mille raames võetakse asjakohaselt arvesse ettevõtja suurust, tegutsemisvaldkonda, tema struktuuri, kõnealuse toote tehnoloogia keerukuse astet ning seda, kas tegemist on mass- või seeriatootmisega.

Vastavushindamisasutusel peavad olema vajalikud vahendid vastavushindamistoimingute nõuetekohase teostamisega seotud tehniliste ja haldusülesannete täitmiseks ning juurdepääs vajalikele varustusele ja vahenditele.

7. Vastavushindamisülesannete teostamise eest vastutavatel töötajatel peavad olema järgmised oskused:

- a) põhjalik tehniline ja kutsealane väljaõpe, mis hõlmab kõiki vastavushindamistoiminguid, millega seoses nimetatud vastavushindamisasutusest on teavitatud;
- b) piisavad teadmised nende poolt tehtavate hindamistoimingute nõuetest ning hindamistoimingute tegemiseks kohased oskused;
- c) I lisa sätestatud oluliste ohutusnõuete, kohaldatavate harmoneeritud standardite ning liidu ühtlustamisaktide ja riigisiseste õigusnormide asjakohaste sätete piisav tundmine ja mõistmine;
- d) oskus koostada sertifikaate, protokolle ja aruandeid, mis tõestavad hindamistoimingute läbiviimist.

8. Tuleb tagada vastavushindamisasutuste, nende juhtkonna ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavate töötajate erapooletus.

Vastavushindamisasutuse juhtkonna ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavate töötajate tasu suurus ei tohi sõltuda tehtud hindamistoimingute arvust ega nende tulemustest.

9. Vastavushindamisasutus sõlmib vastutuskindlustuslepingu, välja arvatud juhul, kui vastutust kannab riik vastavalt riigisisestele õigusele või kui vastavushindamise eest vastutab otseselt liikmesriik ise.

10. Vastavushindamisasutuse töötajad hoiavad ametisaladust teabe osas, mis on saadud II lisa või selle rakendamiseks kehtestatud riigisisese õiguse sätte kohaselt täidetud ülesannete käigus, välja arvatud teabevahetus selle liikmesriigi pädevate asutustega, kus asutus tegutseb. Tagatakse omandiõiguste kaitse.

11. Vastavushindamisasutused osalevad asjakohases standardimistöös ja asjakohaste liidu ühtlustamisaktide alusel loodud teavitatud asutuste koordineerimisrühma töös või tagavad, et tema vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad on sellisest tegevusest teadlikud, ning rakendavad nimetatud rühma töö tulemusena koostatud haldusotsuseid ja -dokumente üldiste suunistena.

Artikkel 26

Nõuetelevastavuse eeldamine teavitatud asutuse puhul

Kui vastavushindamisasutus tõendab, et ta vastab sellistes asjakohastes harmoneeritud standardites või nende osades sätestatud kriteeriumidele, mille viitenumbrid on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, eeldatakse tema vastavust artiklis 25 sätestatud nõuetele kohaldatavate harmoneeritud standarditega hõlmatud nõuete ulatuses.

Artikkel 27

Teavitatud asutuse tütarettvõtjad ja alltöövõtjad

1. Kui teavitatud asutus kasutab sõlmib vastavushindamisega seotud ülesannete täitmiseks lepingu või teeb selle ülesandeks tütarettvõtjale, tagab ta, et lepingupartner või tütarettvõtja vastab artiklis 25 sätestatud nõuetele, ning teatab sellest teavitavale asutusele.

2. Teavitatud asutus vastutab täielikult oma lepingupartnerite ja tütarettvõtjate täidetud ülesannete eest, olenemata sellest, kus nad asuvad.

3. Lepingupartnerit või tütarettvõtjat võib kasutada ainult kliendi nõusolekul.

4. Teavitatud asutus hoiab teavitavatele asutustele kättesaadavana dokumente, mis puudutavad lepingupartneri või tütarettvõtja kvalifikatsiooni hindamist ja nende tehtud tööd II lisa alusel.

*Artikkel 28***Teavitamise taotlus**

1. Vastavushindamisasutus esitab teavitamistaotluse selle liikmesriigi teavitavale asutusele, mille territooriumil ta asub.

2. Teavitamise taotlusele lisatakse vastavushindamistoimingute, vastavushindamismooduli või -moodulite ja pürotehnilise toote või pürotehniliste toodete kirjelduse, millega tegelemiseks ta väidab end pädev olevat, ning riikliku akrediteerimisasutuse väljastatud akrediteerimistunnistuse (kui selline on olemas), milles kinnitatakse, et vastavushindamisasutus vastab artiklis 25 sätestatud nõuetele.

3. Kui vastavushindamisasutus ei saa akrediteerimistunnistust esitada, esitab ta teavitavale asutusele dokumendid, mille alusel saab vastavust artiklis 25 sätestatud nõuetele kontrollida, tunnustada ja korrapäraselt jälgida.

*Artikkel 29***Teavitamismenetlus**

1. Teavitavad asutused võivad teavitada ainult artiklis 25 sätestatud nõuetele vastavatest vastavushindamisasutustest.

2. Nad kasutavad komisjoni ja teiste liikmesriikide teavitamiseks komisjoni väljatöötatud ja tema hallatavat elektroonilist teavitamise vahendit.

3. Teavitus sisaldab täielikku ülevaadet vastavushindamistegevustest, vastavushindamismoodulist või -moodulitest ja asjaomastest pürotehnilisest tootest või pürotehnilistest toodetest ning asjakohase pädevuse kinnitusest.

4. Kui teavitus ei põhine artikli 28 lõikes 2 osutatud akrediteerimistunnistusel, esitab teavitav asutus komisjonile ja teistele liikmesriikidele dokumentaalsed tõendid, mis kinnitavad, et vastavushindamisasutus on pädev ja et on kehtestatud asutuse korrapärasest järelevalvet tagav kord, millega tagatakse ka edaspidi vastavus artiklis 25 sätestatud nõuetele.

5. Asjaomane asutus võib tegutseda teavitatud asutusena ainult juhul, kui komisjon või teised liikmesriigid ei ole esitanud vastuväiteid kas kahe nädala jooksul pärast teavitamist – kui kasutatakse akrediteerimistunnistust – või kahe kuu jooksul pärast teavitamist – kui akrediteerimist ei kasutata.

Ainult sellist asutust käsitatakse käesoleva direktiivi mõistes teavitatud asutusena.

6. Komisjoni ja teisi liikmesriike teavitatakse kõigist edaspidistest olulistest teavituse muudatustest.

*Artikkel 30***Identifitseerimisnumber ja loetelu teavitatud asutustest**

1. Komisjon määrab teavitatud asutusele identifitseerimisnumbri.

Komisjon määrab üheainsa identifitseerimisnumbri, isegi kui asutuse kohta esitatakse teavitus mitme erineva liidu õigusakti alusel.

2. Komisjon teeb üldsusele kättesaadavaks käesoleva direktiivi alusel nimekirja teavitatud asutustest; nimekiri sisaldab ka asutustele määratud identifitseerimisnumbreid ja toiminguid, mille teostamiseks neist on teavitatud.

Komisjon tagab, et nimekirja ajakohastatakse.

*Artikkel 31***Teavituse muutmine**

1. Kui teavitav asutus on tuvastanud või talle on teatatud, et teavitatud asutus ei vasta enam artiklis 25 sätestatud nõuetele või et ta ei ole oma kohustusi täitnud, siis piirab teavitav asutus teavitus, peatab teavituse või tühistab selle, sõltuvalt nõuetele mittevastavuse või kohustuste täitmata jätmise tõsidusest. Ta teatab sellest viivitamata komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

2. Juhul kui teavitus piiratakse, see peatatakse või tühistatakse või kui teavitatud asutus on lõpetanud oma tegevuse, astub teavitav liikmesriik vajalikud sammud tagamaks, et kõnealuse asutuse dokumente menetleks mõni teine teavitatud asutus või et need oleks nõudmisel kättesaadavad teavitamise ja turujärelevalve eest vastutavatele asutustele.

*Artikkel 32***Teavitatud asutuste pädevuse vaidlustamine**

1. Komisjon uurib igat juhtumit, mille puhul tal on kahtlus või tema tähelepanu juhitakse kahtlusele, et teavitatud asutus ei ole enam pädev või et teavitatud asutus ei täida enam talle esitatud nõudeid ja ülesandeid.

2. Teavitav liikmesriik esitab komisjonile viimase nõudmisel kogu teabe seoses teavituse alusega või asjaomase teavitatud asutuse pädevuse säilimisega.

3. Komisjon tagab, et tundlikku teavet, mille ta oma uurimise käigus on kogunud, käsitatakse konfidentsiaalsena.

4. Kui komisjon on veendunud, et teavitatud asutus ei täida või on lakanud täitmast teavitamise aluseks olevaid nõudeid, võtab ta vastu rakendusakti, milles nõutakse, et teavitav liikmesriik võtaks parandusmeetmed, sealhulgas tühistaks vajadusel teavituse.

Kõnealune rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

Artikkel 33

Teavitatud asutuste töökohustused

1. Teavitatud asutused teostavad vastavushindamist kooskõlas II lisas sätestatud vastavushindamismenetlustega.

2. Vastavushindamistoiminguid tehakse tasakaalustatud viisil, ettevõtjaid liigselt koormamata. Vastavushindamisasutused võtavad oma ülesannete täitmise käigus arvesse ettevõtja suurust, tegutsemisvaldkonda, tema struktuuri, kõnealuse tootetehnoloogia keerukusastet ning seda, kas tegemist on mass- või seeriatootmisega.

Seejuures järgivad nad siiski rangusastet ja kaitsetaset, mida nõutakse, et tagada pürotehnilise toote vastavus käesoleva direktiivi nõuetele.

3. Vastavushindamistoiminguid teostavad teavitatud asutused väljastavad registreerimisnumbreid, määrares kindlaks vastavushindamise läbinud pürotehnilised tooted ja nende tootjad, ning peavad nende pürotehniliste toodete registreerimisnumbrite registrit, millele nad on väljastanud sertifikaadi.

4. Kui teavitatud asutus leiab, et tootja ei ole järginud I lisas sätestatud olulisi ohutusnõudeid või vastavaid harmoneeritud standardeid või muid tehnilisi spetsifikatsioone, nõuab ta kõnealusest tootjalt asjakohaste parandusmeetmete võtmist ega väljasta vastavustunnistust.

5. Kui teavitatud asutus avastab pärast sertifikaadi väljastamist vastavuse järelevalve käigus, et pürotehniline toode ei vasta enam nõuetele, nõuab ta tootjalt parandusmeetmete võtmist ja vajaduse korral peatab või tühistab sertifikaadi.

6. Kui parandusmeetmeid ei võeta või neil ei ole soovitud mõju, teavitatud asutus kas piirab sertifikaati, peatab selle või tunnistab kehtetuks.

Artikkel 34

Teavitatud asutuste otsuste vaidlustamine

Liikmesriigid tagavad, et on olemas menetlus teavitatud asutuste otsuste vaidlustamiseks.

Artikkel 35

Teavitatud asutuste teabekohustus

1. Teavitatud asutus teavitab teavitavat asutust järgmisest:

- a) sertifikaadi andmisest keeldumine, selle piiramine, peatamine või tühistamine;
- b) teavituse sihtvaldkonda ja tingimusi mõjutavad asjaolud;
- c) turujärelevalveasutustelt saadud teabenõuded vastavushindamistoimingute kohta;
- d) nõudmise korral vastavushindamistoimingud, mida nad teavituse sihtvaldkonnas on teinud, ja muu tegevus, sealhulgas piiriülene tegevus ja alltöövõtt.

2. Teavitatud asutused esitavad teistele käesoleva direktiivi alusel teavitatud sarnase vastavushindamistegevuse ja samade pürotehniliste toodetega tegelevatele asutustele asjakohase teabe negatiivsete ja taotluse korral ka positiivsete vastavushindamistulemuste kohta.

Artikkel 36

Kogemuste vahetus

Komisjon korraldab kogemuste vahetuse liikmesriikide teavituspoliitika eest vastutavate siseriiklike asutuste vahel.

Artikkel 37

Teavitatud asutuste töö koordineerimine

Komisjon tagab, et käesoleva direktiivi alusel teavitatud asutuste tegevus põhineb asjakohasel koordineerimisel ja koostööl ning toimub teavitatud asutuste tööühma vormis.

Liikmesriigid tagavad nende poolt teavitatud asutuste osalemise nimetatud rühma töös otseselt või määratud esindajate vahendusel.

5. PEATÜKK

**LIIDU TURUJÄRELEVALVE, LIIDU TURULE SISENEVATE
PÜROTEHNILISTE TOODETE KONTROLL JA LIIDU KAITSE-
MENETLUSED***Artikkel 38***Liidu turujärelevalve ja liidu turule sisenevate pürotehniliste toodete kontroll**

1. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed tagamaks, et pürotehnilisi tooteid võib turule lasta üksnes siis, kui need nõuetekohase säilitamise ning eesmärgipärase kasutamise korral ei ohusta inimeste tervist ega ohutust.

2. Pürotehniliste toodete suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 15 lõiget 3 ja artikleid 16–29.

3. Liikmesriigid teavitavad igal aastal komisjoni oma turujärelevalve alastest tegevusest.

*Artikkel 39***Menetlus toodete jaoks, mis kujutavad endast ohtu riiklikul tasandil**

1. Kui ühe liikmesriigi turujärelevalveasutustel on piisavalt põhjust uskuda, et mõni pürotehniline toode ohustab inimeste tervist või ohutust või muid käesoleva direktiiviga hõlmatud avaliku huvi kaitsega seotud aspekte, viivad nad asjaomase pürotehnilise toote hindamise läbi kõigist käesolevas direktiivis sätestatud asjaomastest nõuetest lähtudes. Asjaomased ettevõtjad teevad turujärelevalveasutustega sel eesmärgil vajaduse korral koostööd.

Kui esimeses lõigus nimetatud hindamise tulemusena on turujärelevalveasutused arvamusel, et pürotehniline toode ei vasta käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele, nõuavad nad viivitamata asjaomaselt ettevõtjalt, et see võtaks parandusmeetmeid pürotehnilise toote nimetatud nõuetega vastavusse viimiseks, kõrvaldaks selle turult või võtaks tagasi mõistliku aja jooksul, mille nad riski laadi arvestades määravad.

Turujärelevalveasutused teavitavad sellest asjaomast teavitatud asutust.

Käesoleva lõike teises lõigus osutatud meetmete suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklit 21.

2. Kui turujärelevalveasutused on seisukohal, et mittevastavus ei piirdu üksnes nende liikmesriigi territooriumiga, siis teavitavad nad komisjoni ja teisi liikmesriike hindamistulemustest ja meetmetest, mille võtmist nad on ettevõtjalt nõudnud.

3. Ettevõtja tagab, et kõigi asjaomaste, tema poolt liidu turul kättesaadavaks tehtud pürotehniliste toodete suhtes võetakse kõik vajalikud parandusmeetmed.

4. Kui ettevõtja ei võta lõike 1 teises lõigus osutatud ajavahemiku jooksul piisavaid parandusmeetmeid, võtavad turujärelevalveasutused kõik asjakohased ajutised meetmed, et keelata või piirata pürotehnilise toote kättesaadavaks tegemist nende riigisisel turul, pürotehniline toode turult kõrvaldada või tagasi võtta.

Turujärelevalveasutused teavitavad viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike kõnealustest meetmetest.

5. Lõike 4 teises lõigus osutatud teave sisaldab kõiki olemasolevaid andmeid, eelkõige mittevastava pürotehnilise toote tuvastamiseks vajalikku teavet, pürotehnilise toote päritolu, väidetava mittevastavuse ja kaasneva riski laadi, riigisiseste meetmete laadi ja kestust, samuti asjaomase ettevõtja esitatud seisukohti. Turujärelevalveasutused näitavad eelkõige, kas mittevastavuse põhjus on:

a) pürotehnilise toote mittevastavus käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele, mis käsitlevad inimeste tervist ja ohutust või muid avaliku huvi kaitse aspekte; või

b) esinevad puudused artiklis 16 osutatud harmoneeritud standardites, mille alusel vastavust eeldatakse.

6. Liikmesriigid, kes ei ole käesoleva artikli kohase menetluse algatajad, teavitavad viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike võetud meetmetest ja muust nende käsutuses olevast täiendavast teabest seoses asjaomase pürotehnilise toote mittevastavusega ning juhul, kui nad ei ole nõus vastuvõetud riigisisese meetmega, esitavad oma vastuväited.

7. Kui kolme kuu jooksul lõike 4 teises lõigus osutatud teave kättesaamisest ei ole teised liikmesriigid ega komisjon esitanud vastuväiteid seoses menetluse algatanud liikmesriigi ajutise meetmega, loetakse meede põhjendatuks.

8. Liikmesriigid tagavad, et asjaomase pürotehnilise toote suhtes võetakse viivitamata asjakohased piiravad meetmed, näiteks pürotehnilise toote kõrvaldamine turult.

*Artikkel 40***Liidu kaitsemenetlus**

1. Kui artikli 39 lõigetes 3 ja 4 sätestatud menetluse lõppedes esitatakse liikmesriigi võetud meetmele vastuväiteid või kui komisjon on seisukohal, et nimetatud meetmed on vastuolus liidu õigusaktidega, alustab komisjon viivitamata konsultatsioone liikmesriikidega ja asjaomas(t)e ettevõtja(te)ga ning annab meetmele hinnangu. Hindamise tulemuste põhjal võtab komisjon vastu rakendusakti, milles sedastatakse, kas riigisisene meede on õigustatud või mitte.

Komisjon adresseerib oma otsuse kõikidele liikmesriikidele ning edastab selle viivitamata neile ja asjaomas(t)ele ettevõtja(te)le.

2. Kui leitakse, et riigisisene meede on õigustatud, võtavad kõik liikmesriigid vajalikud meetmed, et tagada nõuetele mittevastava pürotehnilise toote kõrvaldamine oma turult, ja teavitavad sellest komisjoni. Kui leitakse, et riigisisene meede ei ole õigustatud, tühistab asjaomane liikmesriik selle meetme.

3. Kui leitakse, et riigisisene meede on õigustatud ning pürotehnilise toote mittevastavust põhjendatakse käesoleva direktiivi artikli 39 lõike 5 punktis b osutatud harmoneeritud standardites esinevate puudustega, kohaldab komisjon määruse (EL) nr 1025/2012 artiklis 11 sätestatud menetlust.

*Artikkel 41***Nõuetele vastavad tooted, mis kujutavad endast ohtu tervisele ja ohutusele**

1. Kui liikmesriik leiab pärast artikli 39 lõike 1 kohast hindamist, et pürotehniline toode, mis vastab käesoleva direktiivi nõuetele, kujutab endast siiski ohtu inimeste tervisele või ohutusele või muudele avaliku huvi kaitse aspektidele, nõuab ta asjaomaselt ettevõtjalt, et see võtaks asjakohaseid meetmeid tagamaks, et selline pürotehniline toode ei kujutaks endast turule laskmisel enam ohtu, et ettevõtja kõrvaldaks selle turult või võtaks tagasi mõistliku aja jooksul, mille liikmesriik riski laadi arvestades määrab.

2. Ettevõtja tagab, et kõigi asjaomaste tema poolt liidu turul kättesaadavaks tehtud pürotehniliste toodete suhtes võetakse parandusmeetmeid.

3. Liikmesriik teavitab sellest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike. Kõnealune teave peab sisaldama kõiki olemasolevaid andmeid, eelkõige mittevastava pürotehnilise toote tuvastamiseks vajalikku teavet, toote päritolu ja tarneahelat, kaasneva riski laadi ning võetud riigisiseste meetmete laadi ja kestust.

4. Komisjon alustab viivitamata konsultatsioone liikmesriikidega ja asjaomas(t)e ettevõtja(te)ga ning annab hinnangu

võetud riigisisestele meetmetele. Nimetatud hinnangu tulemuste põhjal otsustab komisjon rakendusaktidega, kas riigisisestel meetmetel on õigustatud või mitte, ning teeb vajaduse korral ettepaneku asjakohaste meetmete võtmiseks.

Esimeses lõigus nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu, mis on seotud inimeste tervise ja ohutuse kaitsega, võtab komisjon kooskõlas artikli 44 lõikes 4 osutatud menetlusega vastu viivitamata kohaldatavaid rakendusaktid.

5. Komisjon adresseerib oma otsuse kõikidele liikmesriikidele ning edastab selle viivitamata neile ja asjaomas(t)ele ettevõtja(te)le.

*Artikkel 42***Vormiline mittevastavus**

1. Ilma et see piiraks artikli 39 kohaldamist, nõuab liikmesriik asjakohaselt ettevõtjalt nõuete rikkumise lõpetamist pärast seda, kui ta on avastanud ühe järgmisest:

- a) CE-vastavusmäärgis on kinnitatud määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklit 30 või käesoleva direktiivi artiklit 20 rikkudes;
- b) CE-vastavusmäärgis ei ole kinnitatud;
- c) teavitatud asutuse (kui kõnealune asutus on kaasatud tootmise kontrollietappi) identifitseerimisnumber on kinnitatud artikli 20 sätteid rikkudes või ei ole kinnitatud;
- d) ELi vastavusdeklaratsiooni ei ole koostatud;
- e) ELi vastavusdeklaratsioon ei ole koostatud õigesti;
- f) tehniline dokumentatsioon ei ole kättesaadav või on puudulik;
- g) artikli 8 lõikes 6 või artikli 12 lõikes 3 nimetatud teave on puudu, vale või puudulik;
- h) artiklis 8 või artiklis 12 sätestatud haldusnõuded ei ole täidetud.

2. Kui lõikes 1 osutatud rikkumine jätkub, võtab asjaomane liikmesriik asjakohaseid meetmeid, et piirata või keelata pürotehnilise toote turul kättesaadavaks tegemist, või tagab, et toode turult eemaldatakse või tagasi võetakse.

6. PEATÜKK

RAKENDAMISVOLITUSED

Artikkel 43

Rakendamisolitused

Komisjon määrab rakendusaktidega kindlaks:

- a) artikli 9 lõikes 1 osutatud ühtse numeratsioonisüsteemi ning artikli 33 lõikes 3 osutatud tegutsemiskorra;
- b) tegutsemiskorra pürotehniliste toodetega seotud õnnetusi käsitlevate andmete regulaarseks kogumiseks ja ajakohastamiseks.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 44

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab pürotehniliste toodete komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koosmõjus kõnealuse määruse artikliga 5.
5. Komisjon konsulteerib komiteega kõigis küsimustes, mille puhul on määruse (EL) nr 1025/2012 või muude liidu õigusaktide kohaselt nõutav konsulteerimine valdkondlike ekspertidega.

Komitee võib lisaks käsitleda kõiki muid käesoleva direktiivi kohaldamisega seotud küsimusi, mida võib kodukorra kohaselt tõstatada eesistuja või liikmesriigi esindaja.

7. PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED

Artikkel 45

Karistused

Liikmesriigid sätestavad eeskirjad käesoleva direktiivi kohaselt võetud riigisiseste õigusaktide ettevõtjate poolse rikkumise korral kohaldatavate karistuste kohta ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende jõustamine. Kõnealused eeskirjad võivad hõlmata kriminaalkaristusi raskete rikkumiste eest.

Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 46

Üleminekusätted

1. Liikmesriigid ei takista oma territooriumil selliste pürotehniliste toodete kättesaadavaks tegemist, mis vastavad direktiivi 2007/23/EÜ nõuetele ja mis lasti turule enne 1. juulit 2015.
2. F1-, F2- ja F3-kategooria ilutuletikele enne 4. juulit 2010 väljastatud riigisiseseid load kehtivad loa väljastanud liikmesriigi territooriumil kuni aegumiskuupäevani või kuni 4. juulini 2017, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem.
3. Muudele pürotehnilistele toodetele, F4-kategooria ilutuletikele ja teatri pürotehnilistele toodetele enne 4. juulit 2013 väljastatud riigisiseseid load kehtivad loa väljastanud liikmesriigi territooriumil kuni aegumiskuupäevani või kuni 4. juulini 2017, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem.
4. Erandina lõikest 3 on enne 4. juulit 2013 sõidukitele mõeldud pürotehnilistele toodetele, sealhulgas varuosadele, väljastatud riigisiseseid load kehtivad kuni nende aegumiseni.
5. Direktiivi 2007/23/EÜ alusel välja antud sertifikaadid kehtivad käesoleva direktiivi alusel.

Artikkel 47

Riigisisesse õigusesse ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad artikli 3 punktide 7, 12, 13 ja 15–22, artikli 4 lõike 1, artikli 5, artikli 7 lõike 4, artikli 8 lõigete 2–9, artikli 9, artikli 10 lõike 2, artikli 11 lõigete 1 ja 3, artiklite 12–16, artiklite 18–29, artiklite 31–35, artikli 37, artikli 38 lõigete 1 ja 2, artiklite 39–42, artiklite 45 ja 46 ning I, II ja III lisa järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need 30. juuniks 2015. Nad edastavad komisjonile viivitamata nimetatud meetmete teksti.

Nad kohaldavad neid meetmeid alates 1. juulist 2015.

2. Erandina lõikest 1 võtavad liikmesriigid I lisa punkti 4 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 3. oktoobriks 2013. Nad edastavad komisjonile viivitamata nimetatud meetmete teksti. Liikmesriigid kohaldavad neid meetmeid alates 4. juulist 2013.

3. Kui liikmesriigid lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Samuti lisavad liikme sriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi ning vastava märkuse sõnastuse näevad ette liikmesriigid.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste riigisiseste õigusnormide teksti.

Artikkel 48

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 2007/23/EÜ, mida on muudetud IV lisa A osas loetletud õigusaktidega, tunnistatakse kehtetuks alates 1. juulist 2015, ilma et see piiraks liikmesriike nende kohustuste täitmisel, mis on seotud riigisisesse õigusesse ülevõtmise tähtaegadega ning IV lisa B osas esitatud direktiivi kohaldamise kuupäevadega.

Erandina käesoleva artikli esimesest lõigust tunnistatakse direktiivi 2007/23/EÜ I lisa punkt 4 kehtetuks alates 4. juulist 2013.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ning neid loetakse vastavalt V lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 49

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artiklit 1, artiklit 2, artikli 3 punkte 1–6, 8–11 ja punkti 14, artikli 4 lõikeid 2, 3 ja 4, artiklit 6, artikli 7 lõikeid 1, 2 ja 3, artikli 8 lõiget 1, artikli 10 lõikeid 1, 3 ja 4, artikli 11, lõiget 2, artikleid 17, 30 ja 36, artikli 38 lõiget 3, artikleid 43 ja 44 ning IV ja V lisa kohaldatakse alates 1. juulist 2015.

Artikkel 50

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 12. juuni 2013

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

L. CREIGHTON

I LISA

OLULISED OHUTUSNÕUDED

1. Maksimaalse ohutuse ja usaldusväärsuse tagamiseks peavad kõik pürotehnilised tooted vastama tootja ette nähtud parameetritele.
2. Kõik pürotehnilised tooted tuleb kavandada ja toota selliselt, et neid oleks võimalik keskkonda võimalikult vähe mõjutava asjakohase protsessi abil ohutult kasutuselt kõrvaldada.
3. Kõik eesmärgipäraselt kasutatavad pürotehnilised tooted peavad nõuetekohaselt toimima.

Kõik pürotehniliste toodetega tehtavad katsed peavad toimuma tegelikkusele vastavates oludes. Kui see ei ole võimalik laboratooriumis, peavad katsed toimuma keskkonnas, kus pürotehnilist toodet kasutama hakatakse.

Vastavalt vajadusele tuleb silmas pidada ja katsetada allpool loetletud teavet ja omadusi:

- a) väliskujundus, konstruktsioon ja iseloomulikud omadused, sealhulgas üksikasjalik keemiline koostis (kasutatud ainete mass ja protsentuaalne osakaal) ning mõõtmed;
- b) pürotehnilise toote füüsiline ja keemiline stabiilsus kõigi tavaliste tõenäoliste keskkonnatingimuste korral;
- c) tundlikkus tavalise tõenäolise käitlemise ja transpordi suhtes;
- d) kõikide komponentide vastastikune sobivus, arvestades nende keemilist stabiilsust;
- e) pürotehnilise toote niiskuskindlus, kui pürotehniline toode on mõeldud kasutamiseks niiskes või märjas keskkonnas ja kui niiskus võib pürotehnilise toote ohutust või töökindlust kahjustada;
- f) vastupidavus madalatele ja kõrgetele temperatuuridele, kui pürotehniline toode on mõeldud säilitamiseks või kasutamiseks sellistel temperatuuridel ja ühe komponendi või pürotehnilise toote kui terviku jahtumine või kuumenemine võib kahjustada pürotehnilise toote ohutust või töökindlust;
- g) enneaegset või tahtmatut initsieerimist või süttimist takistavad ohutusabinõud;
- h) nõuetekohased juhised ja vajaduse korral märgised ohutu käitlemise, ladustamise, kasutamise (sealhulgas ohutud kaugused) ja kasutuselt kõrvaldamise kohta;
- i) pürotehnilise toote, selle pakendi või muude komponentide riknematus tavaliste prognoositavate ladustamistingimuste puhul;
- j) kõigi vajalike seadiste ja manuste spetsifikatsioonid ning pürotehnilise toote ohutuks tööks vajalikud kasutusjuhised.

Pürotehnilised tooted peaksid transportimisel ja tavakäitlusel säilitama oma pürotehnilise koostise, kui tootja juhistes pole teisiti sätestatud.

4. Pürotehnilised tooted ei tohi sisaldada muud plahvatavat lõhkeainet kui must püssirohi ja valgusefektisegud, välja arvatud P1-, P2- ja T2-kategooria pürotehniliste toodete ja F4-kategooria iletulestike puhul, mis vastavad järgmistele tingimustele:
 - a) plahvatavat lõhkeainet ei ole võimalik pürotehnilisest tootest kergesti eraldada;
 - b) P1-kategooria pürotehnilised tooted ei toimi plahvatavana või neil ei ole kavandatu ja toodetuna võimet initsieerida sekundaarset lõhkeainet;
 - c) T2-, P2- ja F4-kategooria pürotehnilised tooted on kavandatud toimima mitte plahvatavana; kui need on kavandatud plahvatavana, siis ei ole neil kavandatu ja toodetuna võimet sekundaarset lõhkeainet initsieerida.

5. Pürotehniliste toodete erinevad rühmad peavad vastama vähemalt järgmistele nõuetele.

A. Ilutulestikud

1. Tootja jagab ilutulestikud kategooriatesse vastavalt artiklile 6, lähtudes puhta lõhkeaine sisaldusest, ohutust kaugusest, müratasemest ja muust sarnasest. Märgisel tuleb selgelt osutada kategooriale.

a) F1-kategooria ilutulestike puhul peavad olema täidetud järgmised tingimused:

- i) ohutu kaugus on vähemalt 1 m. Kui see on asjakohane, võib ohutu kaugus olla siiski väiksem;
- ii) ohutul kaugusel mõõdetud maksimaalne müratase ei ületa 120 dB (A, imp) või muu sobiva meetodiga mõõdetud samaväärset mürataset;
- iii) F1-kategooriasse ei kuulu paugutid, paugutite komplektid, valgussähvatussega paugutid ja valgussähvatussega paugutite komplektid;
- iv) F1-kategooria viskepaugutid ei sisalda üle 2,5 mg hõbefulminaati.

b) F2-kategooria ilutulestike puhul peavad olema täidetud järgmised tingimused:

- i) ohutu kaugus on vähemalt 8 m. Kui see on asjakohane, võib ohutu kaugus olla siiski väiksem;
- ii) ohutul kaugusel mõõdetud maksimaalne müratase ei ületa 120 dB (A, imp) või muu sobiva mõõtmismetodiga mõõdetud samaväärset mürataset.

c) F3-kategooria ilutulestike puhul peavad olema täidetud järgmised tingimused:

- i) ohutu kaugus on vähemalt 15 m. Kui see on asjakohane, võib ohutu kaugus olla siiski väiksem;
- ii) ohutul kaugusel mõõdetud maksimaalne müratase ei ületa 120 dB (A, imp) või muu sobiva mõõtmismetodiga mõõdetud samaväärset mürataset.

2. Ilutulestikud võivad olla koostatud üksnes sellistest materjalidest, mille jäätmetest tingitud oht tervisele, varale ja keskkonnale on minimaalne.

3. Süüteviis peab olema selgelt nähtav või sellele tuleb osutada märgisel või juhistes.

4. Ilutulestikud ei tohi liikuda korrapäratul ega ettearvamatul viisil.

5. F1-, F2- ja F3-kategooria ilutulestikud peavad olema tahtmatu süttimise eest kaitstud kas kaitseümbrise, pakendi või pürotehnilise toote konstruktsiooniga. F4-kategooria ilutulestikud peavad olema tahtmatu süttimise eest kaitstud tootja poolt kindlaks määratud meetoditega.

B. Muud pürotehnilised tooted

1. Pürotehnilised tooted peavad olema kavandatud nii, et nende tavatingimustel kasutamisel oleks oht inimtervisele, omandile ja keskkonnale minimaalne.

2. Süüteviis peab olema selgelt nähtav või sellele tuleb osutada märgisel või juhistes.

3. Pürotehnilised tooted peavad olema kavandatud nii, et nende tahtmatul süttimisel oleks jäätmetest tingitud oht inimtervisele, omandile ja keskkonnale minimaalne.

4. Kui see on asjakohane, peavad pürotehnilised esemed toimima nõuetekohaselt kuni tootja poolt ettenähtud kasutusaja lõppemiseni.

C. Süüteseadised

1. Süüteseadiseid peab saama usaldusväärsel viisil initsieerida ning nende initsieerimisvõimsus peab olema piisav kõikide tavaliste prognoositavate kasutustingimuste puhul.

2. Süüteseadised peavad olema kaitstud elektrostaatilise laengu mahalaadimise vastu tavalistel prognoositavatel kasutus- ja ladustamistingimustel.

3. Elektrilised süütuurid peavad olema kaitstud elektromagnetiliste väljade eest tavalistel prognoositavatel ladustamis- ja kasutustingimustel.
 4. Kaitsmete kattekiht peab olema sobiva mehhaanilise tugevusega ning pakkuma lõhkeainest koosnevale sisule piisavat kaitset tavaliste prognoositavate mehhaaniliste mõjutuste korral.
 5. Kaitsmete puhul peavad pürotehnilisel tootel olema esitatud põlemisaja parameetrid.
 6. Pürotehnilisel tootel peavad olema esitatud elektriliste süütuurite elektrilised omadused (näiteks plahvatust mitteõhustav voolutugevus, takistus jms).
 7. Arvestades elektriliste süütuurite kasutusotstarvet, peavad nende juhtmed olema piisavalt isoleeritud ja mehhaaniliselt piisavalt vastupidavad, sealhulgas ka ühenduskohtades süütuuriga.
-

II LISA

VASTAVUSHINDAMISMENETLUSED

MOODUL B: **ELi tüübihindamine**

1. ELi tüübihindamine on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul teavitatud asutus hindab pürotehnilise toote konstruktsiooni ja kontrollib ning kinnitab, et pürotehnilise toote konstruktsioon vastab käesoleva direktiivi nõuetele, mida selle suhtes kohaldatakse.
2. ELi tüübihindamine on toote tehnilise kavandi vastavuse hindamine tehnilise dokumentatsiooni ja punktis 3 nimetatud täiendavate andmete kontrollimise teel ning kavandatud toodangut esindava valmistoote näidise hindamine (toote- ja konstruktsioonitüübi kombinatsioon).
3. Tootja esitab ELi tüübihindamisavalduse ühele tema valitud teavitatud asutusele.

Taotlus sisaldab järgmist:

- a) tootja nimi ja aadress;
- b) kirjalik kinnitus selle kohta, et sama taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;
- c) tehniline dokumentatsioon. Tehniline dokumentatsioon võimaldab hinnata toote vastavust käesoleva direktiiviga kohaldatavatele nõuetele ning sisaldab riski(de) nõuetekohast analüüsi ja hinnangut. Tehnilises dokumentatsioonis määratakse kindlaks kohaldatavad nõuded ja käsitletakse toote kavandamist, tootmist ja toimimist hindamiseks vajalikul määral. Tehniline dokumentatsioon sisaldab – kui see on asjakohane – vähemalt järgmisi elemente:
 - i) pürotehnilise toote üldkirjeldus;
 - ii) põhimõtteline kavand, tööjoonised ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms skeemid;
 - iii) nimetatud joonistest ja skeemidest ning pürotehnilise toote tööpõhimõttest arusaamiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;
 - iv) *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu ja, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud, nende lahenduste kirjeldused, mida on käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks kasutatud, sealhulgas muude kohaldatud asjakohaste tehniliste spetsifikatsioonide loetelu. Kui harmoneeritud standardeid kohaldatakse osaliselt, täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis, milliseid osi on kohaldatud;
 - v) konstruktsiooniarvutuste, sooritatud uuringute jms tulemused;
 - vi) katseprotokollid;
- d) kavandatava toodangu näidised. Teavitatud asutus võib nõuda veel lisanäidiseid, kui see on kontrollimiseks vajalik;
- e) tõendusmaterjal konstruktsiooni nõuetele vastavuse kohta. Tõendusmaterjalis on nimetatud kõik kasutatud dokumendid, eelkõige juhul, kui asjaomaseid harmoneeritud standardeid ei ole täielikult kohaldatud. Vajaduse korral sisaldab tõendusmaterjal vastavalt muudele tehnilistele spetsifikatsioonidele tootja asjakohases laboris või tootja nimel või tema vastutusel mõnes teises katselaboris tehtud katsete tulemusi.

4. Teavitatud asutus teeb järgmisi toiminguid:

pürotehnilise toote puhul:

- 4.1. kontrollib tehnilist dokumentatsiooni ja tõendusmaterjali, et hinnata toote vastavust konstruktsiooninõuetele;

näidis(t)e puhul:

- 4.2. veendub, et näidis(ed) on valmistatud vastavalt tehnilisele dokumentatsioonile ja teeb kindlaks, millised elemendid on kavandatud vastavalt asjaomaste harmoneeritud standardite kohaldatavatele sätetele, ja millised elemendid on kavandatud vastavalt muude tehniliste spetsifikatsioonidele;
- 4.3. teeb või laseb teha asjakohased uuringud ja katsed, et kontrollida, kas juhul, kui tootja on otsustanud kohaldada asjaomastes harmoneeritud standardites pakutud lahendusi, on neid korrektselt kohaldatud;
- 4.4. teeb või laseb teha asjakohased uuringud ja katsed, et kontrollida, kas juhul, kui tootja ei ole kohaldanud asjaomastes harmoneeritud standardites pakutud lahendusi, vastavad tootja valitud lahendused, sealhulgas muudes kohaldatud asjakohastes tehnilistes spetsifikatsioonides pakutud lahendused, käesoleva direktiivi asjakohastele olulistele ohutusnõuetele;
- 4.5. lepib tootjaga kokku uuringute ja katsete tegemise koha suhtes.
5. Teavitatud asutus koostab hindamisaruande, kuhu on märgitud vastavalt punktidele 4 tehtud toimingud ja nende tulemused. Ilma et see piiraks nende kohustusi teavitavate asutuste vastu, avalikustab teavitatud asutus nimetatud aruande sisu kas täielikult või osaliselt ainult tootja loal.
6. Kui tüüp vastab asjaomase pürotehnilise toote suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele, väljastab teavitatud asutus tootjale ELi tüübihindamistõendi. Nimetatud tõend sisaldab tootja nime ja aadressi, hindamise järeldusi, kehtivustingimusi (olemasolu korral) ja heakskiidetud tüübi identifitseerimiseks vajalikke andmeid. ELi tüübihindamistõendiga võib kaasas olla üks või mitu lisa.

ELi tüübihindamistõend ja selle lisad sisaldavad kogu asjakohast teavet, mis võimaldab hinnata valmistatud pürotehniliste toodete vastavust kontrollitud tüübile ja teha korralist kontrolli.

Kui tüüp ei vasta käesoleva direktiivi raames kohaldatavatele nõuetele, keeldub teavitatud asutus ELi tüübihindamistõendi väljaandmisest ning teatab sellest taotlejale, keeldumist üksikasjalikult põhjendades.

7. Teavitatud asutus hoiab end kursis üldtunnustatud tehnilises tasemes toimuvate muutustega, mis näitavad, et kinnitatud tüüp võib mitte enam vastata käesoleva direktiivi raames kohaldatavatele nõuetele, ning otsustab, kas sellised muutused nõuavad täiendavaid uuringuid. Kui uuringud on vajalikud, teatab teavitatud asutus sellest tootjale.

Tootja teatab ELi tüübihindamistõenditega seotud tehnilist dokumentatsiooni haldavale teavitatud asutusele kõigist heakskiidetud tüübi muutmistest, mis võivad mõjutada pürotehnilise toote vastavust käesoleva direktiivi olulistele ohutusnõuetele või nimetatud tõendi kehtivuse tingimusi. Sellised muudatused tuleb täiendavalt heaks kiita ja vormistada esialgse ELi tüübihindamistõendi lisana.

8. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele asutustele ELi tüübihindamistõendi ja/või selle lisade väljastamisest või tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele regulaarselt või nende taotluse korral kättesaadavaks nimekirja nimetatud tõenditest ja/või nende lisadest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida piirati muul viisil.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele ELi tüübihindamistõenditest ja/või lisadest, mille andmisest keelduti, mis tühistati, peatati või mida piirati muul viisil, ning taotluse korral ka väljastatud nimetatud tõenditest ja/või nende lisadest.

Komisjon, liikmesriigid ja teised teavitatud asutused võivad taotluse korral saada ELi tüübihindamistõendi ja/või selle lisade koopiat. Komisjon ja liikmesriigid võivad taotluse korral saada tehnilise dokumentatsiooni ja teavitatud asutuse tehtud kontrollimiste tulemuste koopiat. Teavitatud asutus säilitab ELi tüübihindamistõendi, selle lisade ja täienduste ning tootja dokumentatsiooni sisaldava tehnilise toimiku koopiat kuni nimetatud tõendi kehtivusaja lõpuni.

9. Tootja säilitab riiklike asutuste jaoks kättesaadavana ELi tüübihindamistõendit, selle lisade ja täienduste koopiat koos tehnilise dokumentatsiooniga kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist.

MOODUL C2: Tüübivastavus, mis põhineb tootmise sisekontrollil ja juhuslike ajavahemike järel tehtud tootekontrollil

1. Tüübivastavus, mis põhineb tootmise sisekontrollil ja juhuslike ajavahemike järel tehtud tootekontrollil, on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul tootja täidab punktides 2, 3 ja 4 sätestatud kohustusi ning tagab ja kinnitab, et asjaomased pürotehnilised tooted vastavad ELi tüübihindamistöendis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tootmine

Tootja võtab kõik vajalikud meetmed, et tootmisprotsess ja selle kontroll tagaksid toodetud pürotehniliste toodete vastavuse ELi tüübihindamistöendis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.

3. Tootekontroll

Tootja valitud teavitatud asutus teeb või laseb teha tootekontrolli selle asutuse poolt kindlaksmääratud juhuslike ajavahemike järel, et kontrollida pürotehnilise toote suhtes tehtud sisekontrolli kvaliteeti, võttes muu hulgas arvesse pürotehniliste toodete tehnoloogilist keerukust ja tootekoguseid. Enne turule laskmist kontrollib teavitatud asutus lõpptoodetest kohapeal võetud asjakohast valimit ja teeb harmoneeritud standardite asjaomastes osades kindlaksmääratud katsed ja/või nendega samaväärsed katsed, mis on ette nähtud muudes tehnilistes spetsifikatsioonides, et kontrollida pürotehnilise toote vastavust ELi tüübihindamistöendis märgitud tüübile ja käesoleva direktiivi asjaomastele nõuetele. Kui valimi kvaliteet ei ole vastuvõetaval tasemel, võtab asutus asjakohased meetmed.

Rakendatav valimimeetod peaks kindlaks määrama, kas pürotehnilise toote valmistamisprotsess toimub selle nõuetelevastavuse tagamiseks ettenähtud piirides.

Tootja kinnitab teavitatud asutuse vastutusel tootele selle valmistamisprotsessi käigus kõnealuse asutuse identifitseerimisnumbri.

4. CE-vastavusmärgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

4.1. Tootja kinnitab käesoleva CE-vastavusmärgise igale pürotehnilisele tootele, mis vastab ELi tüübihindamistöendis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi nõuetele.

4.2. Tootja koostab iga tootemudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja säilitab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonid määratletakse pürotehniline toode, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste taotluse korral neile kättesaadavaks.

MOODUL D: Tootmiskvaliteedi tagamisel põhinev tüübivastavus

1. Tootmiskvaliteedi tagamisel põhinev tüübivastavus on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul tootja täidab punktides 2 ja 5 sätestatud kohustusi ja tagab ning kinnitab, et asjaomased pürotehnilised tooted vastavad ELi tüübihindamistöendis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tootmine

Tootjal on kehtestatud punkti 3 kohane heakskiidetud süsteem tootmiskvaliteedi tagamiseks, valmistoodete kontrollimiseks ja asjaomaste pürotehniliste toodete katsetamiseks ja tema suhtes kohaldatakse punkti 4 kohast jälgimist.

3. Kvaliteedisüsteem

3.1. Tootja esitab tema enda valitud registreeritud asutusele taotluse hinnata asjaomaste pürotehniliste toodete tarvis kehtestatud kvaliteedisüsteemi.

Taotlus sisaldab järgmist:

a) tootja nimi ja aadress;

b) kirjalik kinnitus selle kohta, et sama taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;

c) kogu asjasse puutuv teave kavandatud pürotehnilise eseme kategooria kohta;

- d) kvaliteedisüsteemiga seotud dokumentatsioon;
- e) tehniline dokumentatsioon kinnitatud tüübi kohta ja ELi tüübihindamistõendi koopia.

3.2. Kvaliteedisüsteem tagab, et pürotehnilised tooted vastavad ELi tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi nõuetele, mida nende toodete suhtes kohaldatakse.

Kõik tootja vastuvõetud elemendid, nõuded ja sätted dokumenteeritakse süstemaatiliselt ja korrektselt kirjalike tegevussuuniste, menetluste ja juhistena. Kvaliteedisüsteemi käsitlev dokumentatsioon võimaldab kvaliteediprogramme, -plaanide, -käsiraamatute ja -aruannete järjepidevat tõlgendamist.

Eelkõige sisaldab see piisavat kirjeldust järgmise kohta:

- a) kvaliteedialased eesmärgid ja toote kvaliteediga seotud organisatsiooniline struktuur ning juhtkonna asjakohased kohustused ja volitused;
- b) asjakohased tootmise, kvaliteedi kontrolli ja kvaliteedi tagamise meetodid, menetlused ning süstemaatiliselt kasutatavad meetmed;
- c) enne tootmist, selle kestel ja pärast seda tehtavad uuringud ja katsed ning nende sagedus;
- d) kvaliteeti tõendavad dokumendid, näiteks ülevaatusaruanded ning katse- ja taatlustulemused, asjaomaste töötajate kvalifikatsiooniaruanded, jne ning
- e) toote nõutava kvaliteedi saavutamise ja kvaliteedisüsteemi tõhusa toimimise järelevalve vahendid.

3.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele.

Teavitatud asutus eeldab, et nendele nõuetele vastavad sellise kvaliteedisüsteemi elemendid, mis järgib asjakohasele harmoneeritud standardile vastavaid spetsifikatsioone.

Lisaks kvaliteedisüsteemide-alastele kogemustele on auditirühmas vähemalt üks liige, kellel on asjaomase tootvaldkonna ja tootetehnoloogia hindamise kogemusi ning kes tunneb käesoleva direktiiviga kohaldatavaid nõudeid. Audit hõlmab hindamist tootja ettevõttes. Auditirühm vaatab läbi punkti 3.1 punktis e osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on mõistnud käesoleva direktiiviga kohaldatavaid nõudeid ja on võimeline tegema vajalikke kontrollitoiminguid, et tagada pürotehniliste toodete vastavus kõnealustele nõuetele.

Otsusest teatatakse tootjale. Teade sisaldab auditi järeldusi ja põhjendatud hindamisotsust.

3.4. Tootja kohustub täitma kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma seda süsteemi jätkuvalt nõuetekohase ja tõhusana.

3.5. Tootja teatab kvaliteedinõuded heaks kiitnud teavitatud asutusele igast kvaliteedisüsteemis kavandatavast muudatusest.

Teavitatud asutus hindab kavandatavaid muudatusi ja otsustab, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab jätkuvalt punktis 3.2 osutatud nõuetele või on vaja uut hindamist.

Otsusest teatatakse tootjale. Teade sisaldab auditi järeldusi ja põhjendatud hindamisotsust.

4. Teavitatud asutuse vastutusel toimuv jälgimine.

4.1. Jälgimise eesmärk on tagada, et tootja täidab kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.

4.2. Tootja tagab teavitatud asutusele juurdepääsu tootmis-, kontrollimis-, katse- ja laoruumidele ning annab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

- a) kvaliteedisüsteemiga seotud dokumentatsiooni;

- b) kvaliteediandmestikud, näiteks inspekteerimisaruanded ja katsetulemused, kalibreerimisandmed, andmed asjaomaste töötajate erialase pädevuse kohta jne.
- 4.3. Teavitatud asutus viib läbi korralisi auditeid tagamaks, et tootja säilitab ja kohaldab kvaliteedisüsteemi, ja esitab tootjale auditiaruande.
- 4.4. Lisaks sellele võib teavitatud asutus teha tootja juurde ootamatuid kontrollkäike. Sellistel kontrollkäikudel võib teavitatud asutus vajaduse korral teha või lasta teha toote katseid, et kontrollida, kas kvaliteedisüsteem toimib õigesti. Teavitatud asutus esitab tootjale kontrollkäigu aruande ja juhul, kui tehti katseid, ka katseprotokolli.
5. CE-vastavusmärgis ja ELi vastavusdeklaratsioon
- 5.1. Tootja kinnitab CE-vastavusmärgise ja punktis 3.1 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale üksikule pürotehnilisele tootele, mis vastab ELi tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi raames kohaldatavatele nõuetele.
- 5.2. Tootja koostab iga tootemudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja säilitab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse pürotehniline toode, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste taotluse korral neile kättesaadavaks.

6. Tootja hoiab riiklike asutuste jaoks kättesaadavana kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist:
- a) punktis 3.1 osutatud dokumentatsiooni;
- b) teabe punktis 3.5 osutatud muudatuse kohta heakskiidetud kujul;
- c) punktis 3.5 ning punktides 4.3 ja 4.4 osutatud teavitatud asutuse otsused ja aruanded.
7. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele asutustele igast kvaliteedisüsteemi kinnitamisest või kinnituse tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele korraliselt või nende taotluse korral kättesaadavaks nimekirja juhtumitest, mil kvaliteedisüsteemi kas ei kinnitatud, kinnitus peatati või seda piirati muul viisil.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele nendest juhtumitest, mil kvaliteedisüsteemi kas ei kinnitatud, kinnitus peatati, tühistati või seda piirati muul viisil, ning taotluse korral ka kvaliteedisüsteemide kinnitamisest.

MOODUL E: Toote kvaliteedi tagamisel põhinev tüübivastavus

1. Toote kvaliteedi tagamisel põhinev tüübivastavus on vastavushindamismenetluse selline osa, mille puhul tootja täidab punktides 2 ja 5 sätestatud kohustusi ning tagab ja kinnitab, et asjaomased pürotehnilised tooted vastavad ELi tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.
2. Tootmine
- Tootjal on kehtestatud punkti 3 kohane heakskiidetud süsteem tootmiskvaliteedi tagamiseks, valmistoodete kontrollimiseks ja asjaomaste pürotehniliste toodete katsetamiseks, ja selle suhtes kohaldatakse punkti 4 kohast jälgimist.
3. Kvaliteedisüsteem
- 3.1. Tootja esitab tema enda valitud registreeritud asutusele taotluse hinnata asjaomaste pürotehniliste toodete tarvis kehtestatud kvaliteedisüsteemi.

Taotlus sisaldab järgmist teavet:

- a) tootja nimi ja aadress;
- b) kirjalik kinnitus selle kohta, et sama taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;
- c) kogu asjakohane teave kavandatud pürotehnilise toote kategooria kohta;
- d) kvaliteedisüsteemiga seotud dokumentatsioon;
- e) tehniline dokumentatsioon kinnitatud tüübi kohta ja ELi tüübihindamistõendi koopia.

- 3.2. Kvaliteedisüsteem tagab pürotehniliste toodete vastavuse ELi tüübihindamisõendis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiiviga kohaldatavatele nõuetele.

Kõik tootja vastu võetud elemendid, nõuded ja sätted dokumenteeritakse süstemaatiliselt ja korrektselt kirjalike tegevussuuniste, menetluste ja juhistena. Kvaliteedisüsteemi käsitlev dokumentatsioon võimaldab kvaliteediprogrammide, -plaanide, -käsiraamatute ja -aruannete järjepidevat tõlgendamist.

Eelkõige sisaldab see piisavat kirjeldust järgmise kohta:

- a) kvaliteedialased eesmärgid ja toote kvaliteediga seotud organisatsiooniline struktuur ning juhtkonna asjakohased kohustused ja volitused;
 - b) pärast tootmist tehtavad uuringud ja katsed;
 - c) kvaliteeti tõendavad dokumendid, näiteks ülevaatusaruanded ning katse- ja taatlustulemused, asjaomaste töötajate kvalifikatsiooniaruanded jne;
 - d) kvaliteedisüsteemi tõhusa toimimise järelevalve vahendid.
- 3.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele.

Teavitatud asutus eeldab, et nendele nõuetele vastavad sellise kvaliteedisüsteemi elemendid, mis järgib asjakohasele harmoneeritud standardile vastavaid spetsifikatsioone.

Lisaks kvaliteedisüsteemide alastele kogemustele on auditirühmas vähemalt üks liige, kellel on asjaomase valdkonna ja tootetehnoloogia hindamise kogemusi ning kes tunneb käesoleva direktiiviga kohaldatavaid nõudeid. Audit hõlmab hindamist tootja ettevõttes. Auditirühm vaatab läbi punkti 3.1 punktis e osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on mõistnud käesoleva direktiivi asjakohaseid nõudeid ja on võimeline tegema vajalikke kontrollitoiminguid, et tagada pürotehniliste toodete vastavus kõnealustele nõuetele.

Otsusest teatatakse tootjale. Teade sisaldab auditi järeldusi ja põhjendatud hindamisotsust.

- 3.4. Tootja kohustub täitma kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma seda süsteemi jätkuvalt nõuetekohase ja tõhusana.
- 3.5. Tootja teatab kvaliteedinõuded heaks kiitnud teavitatud asutusele igast kvaliteedisüsteemis kavandatavast muudatusest.

Teavitatud asutus hindab kavandatavaid muudatusi ja otsustab, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab jätkuvalt punktis 3.2 osutatud nõuetele või on vaja uut hindamist.

Otsusest teatatakse tootjale. Teade sisaldab auditi järeldusi ja põhjendatud hindamisotsust.

4. Teavitatud asutuse vastutusel toimuv jälgimine

- 4.1. Jälgimise eesmärk on tagada, et tootja täidab kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.
- 4.2. Tootja tagab teavitatud asutusele juurdepääsu tootmis-, kontrollimis-, katse- ja laoruumidele ning annab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:
 - a) kvaliteedisüsteemiga seotud dokumentatsiooni;
 - b) kvaliteediandmestikud, näiteks inspekteerimisaruanded ja katsetulemused, kalibreerimisandmed, andmed asjaomaste töötajate erialase pädevuse kohta jne.

- 4.3. Teavitatud asutus viib läbi korralisi auditeid tagamaks, et tootja säilitab ja kohaldab kvaliteedisüsteemi, ja esitab tootjale auditiaruande.

4.4. Lisaks sellele võib teavitatud asutus teha tootja juurde ootamatuid kontrollkäike. Sellistel kontrollkäikudel võib teavitatud asutus vajaduse korral teha või lasta teha toote katseid, et kontrollida, kas kvaliteedisüsteem toimib õigesti. Teavitatud asutus esitab tootjale kontrollkäigu aruande ja juhul, kui tehti katseid, ka katseprotokollid.

5. CE-vastavusmärgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

5.1. Tootja kinnitab CE-vastavusmärgise ja punktis 3.1 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale pürotehnilisele tootele, mis vastab ELi tüübihindamistöendis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi raames kohaldatavatele nõuetele.

5.2. Tootja koostab iga tootemudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja säilitab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse pürotehniline toode, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste taotluse korral neile kättesaadavaks.

6. Tootja hoiab riiklike asutuste jaoks kättesaadavana kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist:

a) punktis 3.1 osutatud dokumentatsiooni;

b) teave punktis 3.5 osutatud muudatuse kohta heakskiidetud kujul;

c) punktis 3.5 ning punktides 4.3 ja 4.4 osutatud teavitatud asutuse otsused ja aruanded.

7. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele asutustele igast kvaliteedisüsteemi kinnitamisest või kinnituse tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele korraliselt või nende taotluse korral kättesaadavaks nimekirja juhtumitest, mil kvaliteedisüsteemi kas ei kinnitatud, kinnitus peatati või seda piirati muul viisil.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele nendest juhtumitest, mil kvaliteedisüsteemi kas ei kinnitatud, kinnitus peatati, tühistati või seda piirati muul viisil, ning taotluse korral ka kvaliteedisüsteemide kinnitamisest.

MOODUL G: Tooteühiku kinnitamisel põhinev vastavus

1. Tooteühiku kinnitamisel põhinev vastavus on vastavushindamismenetlus, millega tootja täidab punktides 2, 3 ja 5 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et asjaomased pürotehnilised tooted, mille suhtes kohaldatakse punkti 4 sätteid, vastavad nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Tehniline dokumentatsioon

Tootja koostab tehnilise dokumentatsiooni ja teeb selle kättesaadavaks punktis 4 osutatud teavitatud asutusele. Dokumentatsioon võimaldab hinnata toote vastavust asjaomastele nõuetele ning sisaldab riski(de) nõuetekohast analüüsi ja hinnangut. Tehnilises dokumentatsioonis määratakse kindlaks kohaldatavad nõuded ja käsitletakse toote kavandamist, tootmist ja toimimist hindamiseks vajalikul määral. Tehniline dokumentatsioon sisaldab – kui see on asjakohane – vähemalt järgmisi elemente:

a) pürotehnilise toote üldkirjeldus;

b) põhimõtteline kavand, tööjoonised ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms skeemid;

c) nimetatud joonistest ja skeemidest ning pürotehnilise toote tööpõhimõttest arusaamiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;

d) Euroopa Liidu Teatajas avaldatud täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu ja, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud, nende lahenduste kirjeldused, mida on käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks kasutatud, sealhulgas muude asjakohaste tehniliste spetsifikatsioonide loetelu. Kui harmoneeritud standardeid kohaldatakse osaliselt, täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis, milliseid osi on kohaldatud;

e) konstruktsiooniaruandete, sooritatud uuringute jms tulemused;

f) katseprotokollid.

Tootja säilitab tehnilist dokumentatsiooni riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist.

3. Tootmine

Tootja võtab kõik vajalikud meetmed, et tootmisprotsess ja selle järelevalve tagaksid valmistatud pürotehnilise toote vastavuse käesoleva direktiiviga kohaldatavatele nõuetele.

4. Kontroll

Selleks, et kontrollida pürotehnilise toote vastavust käesoleva direktiiviga kohaldatavatele nõuetele, teeb või laseb teha tootja valitud teavitatud asutus asjaomastes harmoneeritud standardites ettenähtud kontrollitoimingud ja katsed ja/või nendega samaväärsed katsed, mis on ette nähtud muudes tehnilistes spetsifikatsioonides. Sellise harmoneeritud standardi puudumisel otsustab asjaomane teavitatud asutus, millised katsed tuleb teha.

Teavitatud asutus annab läbiviidud kontrollimiste ja katsete kohta välja vastavustunnistuse ja kannab või laseb oma vastutusel kanda igale heakskiidetud pürotehnilisele tootele identifitseerimisnumbri.

Tootja säilitab vastavustunnistust riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist.

5. CE-vastavusmärgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

5.1. Tootja kinnitab CE-vastavusmärgise ja punktis 4 nimetatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale pürotehnilisele tootele, mis vastab käesoleva direktiiviga kohaldatavatele nõuetele.

5.2. Tootja koostab kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja säilitab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse pürotehniline toode, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste taotluse korral neile kättesaadavaks.

MOODUL H: Täielikul kvaliteedi tagamisel põhinev vastavus

1. Täielikul kvaliteeditagamisel põhinev vastavus on vastavushindamismenetlus, mille puhul tootja täidab punktides 2 ja 5 sätestatud kohustusi ning tagab ja kinnitab, et asjaomased pürotehnilised tooted vastavad käesoleva direktiiviga nende suhtes kohaldatavatele nõuetele.

2. Tootmine

Tootja kasutab kavandamise, tootmise, lõpptoodangu kontrollimise ja asjaomase pürotehnilise toote katsetamise jaoks heakskiidetud kvaliteedisüsteemi vastavalt punktile 3 ning tema suhtes kohaldatakse punkti 4 kohast jälgimist.

3. Kvaliteedisüsteem

3.1. Tootja esitab tema enda valitud registreeritud asutusele taotluse hinnata asjaomaste pürotehniliste toodete tarvis kehtestatud kvaliteedisüsteemi.

Taotlus sisaldab järgmist:

a) tootja nimi ja aadress;

b) tehniline dokumentatsioon iga kavandatava pürotehnilise toote kategooria ühe mudeli kohta; tehniline dokumentatsioon sisaldab – kui see on asjakohane – vähemalt järgmisi elemente:

— pürotehnilise toote üldkirjeldus;

— põhimõtteline kavand, tööjoonised ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms skeemid;

— nimetatud joonistest ja skeemidest ning pürotehnilise toote tööpõhimõttest arusaamiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;

— Euroopa Liidu Teatajas avaldatud täielikult või osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite loetelu ja, kui kõnealuseid harmoneeritud standardeid ei ole kohaldatud, nende lahenduste kirjeldused, mida on käesolevas direktiivis esitatud oluliste ohutusnõuete järgimiseks kasutatud, sealhulgas muude kohaldatud asjakohaste tehniliste spetsifikatsioonide loetelu. Osaliselt kohaldatud harmoneeritud standardite puhul täpsustatakse tehnilises dokumentatsioonis osad, mida on kohaldatud;

- konstruktsiooniaruandete, sooritatud uuringute jms tulemused;
 - katseprotokollid;
- c) kvaliteedisüsteemiga seotud dokumentatsioon;
- d) kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele.

3.2. Kvaliteedisüsteem tagab pürotehniliste toodete vastavuse sellele kohalduvatele käesoleva direktiivi nõuetele.

Kõik tootja vastu võetud elemendid, nõuded ja sätted dokumenteeritakse süstemaatiliselt ja korrektselt kirjalike tegevussuuniste, menetluste ja juhistena. Selline kvaliteedisüsteemi käsitlev dokumentatsioon võimaldab kvaliteediprogrammide, -plaanide, -käsiraamatute ja -aruannete järjepidevat tõlgendamist.

Elkõige sisaldab see piisavat kirjeldust järgmise kohta:

- a) kvaliteedialased eesmärgid ja organisatsiooniline struktuur ning juhtkonna kohustused ja volitused kavandamise ja toote kvaliteedi osas;
- b) kavandamisspetsifikatsioonid, sealhulgas kohaldatavad standardid, ja kui asjaomaseid harmoneeritud standardeid ei kohaldata täielikult, siis meetmed, mida võetakse tagamaks, et käesoleva direktiivi olulised ohutusnõuded saaksid täidetud;
- c) asjaomasesse pürotehnilise toote kategooriasse kuuluvate pürotehniliste toodete kavandamisel kasutatavad kontrolli- ja tõendamismeetodid, protsessid ja süstemaatilised meetmed;
- d) asjakohased tootmise, kvaliteedi kontrolli ja kvaliteedi tagamise meetodid, menetlused ning süstemaatiliselt kasutatavad meetmed;
- e) enne tootmist, selle kestel ja pärast seda tehtavad uuringud ja katsed ning nende sagedus;
- f) kvaliteediantmestikud, näiteks inspekteerimisaruanded ja katsetulemused, kalibreerimisandmed, aruanded asjaomaste töötajate erialase pädevuse kohta jms;
- g) nõutava konstruktsiooni ja toote kvaliteedi saavutamise ja kvaliteedisüsteemi tõhusa toimimise järelevalve vahendid.

3.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele.

Teavitatud asutus eeldab, et nendele nõuetele vastavad sellise kvaliteedisüsteemi elemendid, mis järgib asjakohasele harmoneeritud standardile vastavaid spetsifikatsioone.

Lisaks kvaliteedisüsteemide alastele kogemustele on auditirühmal vähemalt üks liige, kellel on asjaomase valdkonna ja tootetehnoloogia hindamise kogemusi ning kes tunneb käesoleva direktiiviga kohaldatavaid nõudeid. Audit hõlmab hindamist tootja ettevõttes. Auditirühm vaatab läbi punkti 3.1 alapunktis b osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on mõistnud käesoleva direktiiviga kohaldatavaid nõudeid ja on võimeline tegema vajalikke kontrollitoiminguid, et tagada pürotehniliste toodete vastavus kõnealustele nõuetele.

Otsusest teatatakse tootjale.

Teade sisaldab auditi järeldusi ja põhjendatud hindamisotsust.

3.4. Tootja kohustub täitma kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma seda süsteemi jätkuvalt nõuetekohase ja tõhusana.

3.5. Tootja teatab kvaliteedinõuded heaks kiitnud teavitatud asutusele igast kvaliteedisüsteemis kavandatavast muudatusest.

Teavitatud asutus hindab kavandatavaid muudatusi ja otsustab, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab jätkuvalt punktis 3.2 osutatud nõuetele või on vaja uut hindamist.

Otsusest teatakse tootjale. Teade sisaldab auditi järeldusi ja põhjendatud hindamisotsust.

4. Teavitatud asutuse vastutusel toimuv jälgimine

4.1. Jälgimise eesmärk on tagada, et tootja täidab kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.

4.2. Tootja võimaldab teavitatud asutusele juurdepääsu kavandamis-, tootmis-, kontrollimis-, katse- ja laorumidele ning annab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

a) kvaliteedisüsteemiga seotud dokumentatsioon;

b) kvaliteedisüsteemi kavandamisosas esitatud kvaliteediandmestikud, näiteks analüüsitulemused, arvutused, katsed jms;

c) kvaliteedisüsteemi tootmisosas esitatud kvaliteediandmestikud, näiteks inspekteerimisaruanded ja katsetulemused, kalibreerimisandmed, andmed asjaomaste töötajate erialase pädevuse kohta jms.

4.3. Teavitatud asutus viib läbi korralisi auditeid tagamaks, et tootja säilitab ja kohaldab kvaliteedisüsteemi, ja esitab tootjale auditiaruande.

4.4. Lisaks sellele võib teavitatud asutus teha tootja juurde ootamatuid kontrollkäike. Sellistel kontrollkäikudel võib teavitatud asutus vajaduse korral teha või lasta teha toodete katseid, et kontrollida, kas kvaliteedisüsteem toimib õigesti. Teavitatud asutus esitab tootjale kontrollkäigu aruande ja juhul, kui tehti katseid, ka katseprotokolle.

5. CE-vastavusmärgis ja ELi vastavusdeklaratsioon

5.1. Tootja kinnitab CE-vastavusmärgise ja punktis 3.1 nimetatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale pürotehnilisele tootele, mis vastab käesoleva direktiiviga kohaldatavatele nõuetele.

5.2. Tootja koostab iga tootemudeli kohta kirjaliku ELi vastavusdeklaratsiooni ja säilitab seda riiklike asutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist. ELi vastavusdeklaratsioonis määratletakse pürotehniline toode, mille kohta see koostati.

ELi vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste asutuste taotluse korral neile kättesaadavaks.

6. Tootja säilitab riiklike asutuste jaoks kättesaadavana kümne aasta jooksul pärast pürotehnilise toote turule laskmist järgmisi dokumente:

a) punktis 3.1 b osutatud tehniline dokumentatsioon;

b) punktis 3.1 osutatud kvaliteedisüsteemiga seotud dokumentatsioon;

c) teave punktis 3.5 osutatud muudatuse kohta heakskiidetud kujul;

d) punktis 3.5 ning punktides 4.3 ja 4.4 osutatud teavitatud asutuse otsused ja aruanded.

7. Kõik teavitatud asutused teavad oma teavitavatele asutustele kvaliteedisüsteemide kinnitamisest või kinnituste tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele perioodiliselt või nende taotluse korral kättesaadavaks nimekirja juhtumitest, mil kvaliteedisüsteemi kas ei kinnitatud, kinnitus peatati või seda piirati muul viisil.

Kõik teavitatud asutused teavad teistele teavitatud asutustele nendest juhtumitest, mil kvaliteedisüsteemi kas ei kinnitatud, kinnitus peatati, tühistati või seda piirati muul viisil, ning taotluse korral ka kvaliteedisüsteemide kinnitamisest.

III LISA

ELI VASTAVUSDEKLARATSIOON (nr XXXX ⁽¹⁾)

1. Registreerimisnumber vastavalt artiklile 9:
2. Toote-, partii- või seerianumber:
3. Tootja nimi ja aadress:
4. Käesolev vastavusdeklaratsioon on välja antud tootja ainuvastutusel.
5. Deklareeritav toode (toote identifitseerimine, mis võimaldab toodet jälgida):
6. Eelkirjeldatud deklareeritav toode on kooskõlas asjaomaste liidu ühtlustatud õigusaktidega:
7. Viited kasutatud harmoneeritud standarditele või viited muudele tehnilistele spetsifikatsioonidele, millele vastavust deklareeritakse:
8. Teavitatud asutus ... (nimi, number) teostas ... (tegevuse kirjeldus) ja andis välja tõendi:
9. Lisateave:
 - Alla kirjutanud (kelle poolt ja nimel):
 - (väljaandmise koht ja kuupäev):
 - (nimi, ametinimetus) (allkiri):

⁽¹⁾ Tootja võib soovi korral vastavusdeklaratsioone nummerdada.

IV LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos muudatusega**(osutatud artiklis 48)**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/23/EÜ
(ELT L 154, 14.6.2007, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1025/2012
(ELT L 316, 14.11.2012, lk 12)

Ainult artikli 26 lõike 1
punkt h

B OSA

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevad**(osutatud artiklis 48)**

Direktiiv	Ülevõtmise tähtpäev	Kohaldamise kuupäev
2007/23/EÜ	4. jaanuar 2010	4. juuli 2010 (F1-, F2- ja F3-kategooria ilutulestikud) 4. juuli 2013 (F4-kategooria ilutulestikud, muud pürotehnilised tooted ja teatri pürotehnilised tooted)

V LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 2007/23/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1
Artikli 1 lõige 2	Artikli 1 lõige 2
Artikli 1 lõige 3	Artikli 2 lõige 1
Artikli 1 lõike 4 punkt a	Artikli 2 lõike 2 punkt a
Artikli 1 lõike 4 punkt b	Artikli 2 lõike 2 punkt b
Artikli 1 lõike 4 punkt c	Artikli 2 lõike 2 punkt c
Artikli 1 lõike 4 punkt d	Artikli 2 lõike 2 punkt d
Artikli 1 lõike 4 punkt e	Artikli 2 lõike 2 punkt e
Artikli 1 lõike 4 punkt f	Artikli 2 lõike 2 punkt f ja artikli 3 lõige 5
Artikli 2 punkt 1	Artikli 3 punkt 1
Artikli 2 punkti 2 esimene lause	Artikli 3 punkt 8
Artikli 2 punkti 2 teine lause	Artikli 2 punkti 2 alapunkt g
Artikli 2 punkt 3	Artikli 3 punkt 2
Artikli 2 punkt 4	Artikli 3 punkt 3
Artikli 2 punkt 5	Artikli 3 punkt 4
Artikli 2 punkt 6	Artikli 3 punkt 9
Artikli 2 punkt 7	Artikli 3 punkt 10
Artikli 2 punkt 8	Artikli 3 punkt 11
Artikli 2 punkt 9	Artikli 3 punkt 14
Artikli 2 punkt 10	Artikli 3 punkt 6
—	Artikli 3 punkt 7
—	Artikli 3 punkt 12
—	Artikli 3 punkt 13
—	Artikli 3 punktid 15–22
Artikli 3 lõige 1	Artikli 6 lõige 1
Artikli 3 lõige 2	Artikli 6 lõige 2
Artikli 4 lõige 1	Artikli 8 lõige 1
Artikli 4 lõike 2 esimene lõik	Artikli 12 lõiked 1–9 ja artikkel 14
Artikli 4 lõike 2 teine lõik	Artikkel 14
Artikli 4 lõige 3	Artikli 13 lõige 1 ja artikli 13 lõike 2 esimene lõik
—	Artikli 13 lõike 2 teine lõik
—	Artikli 13 lõige 3

Direktiiv 2007/23/EÜ	Käesolev direktiiv
—	Artikli 13 lõige 4
—	Artikli 13 lõige 5
Artikli 4 lõike 4 punkt a	Artikli 8 lõike 2 esimene lõik
Artikli 4 lõike 4 punkt b	Artikli 8 lõike 2 teine lõik ja artikli 8 lõige 5
—	Artikli 8 lõiked 3, 4 ja 6–9
—	Artikkel 15
—	Artikkel 9
Artikli 5 lõige 1	Artikkel 5
Artikli 5 lõige 2	—
Artikli 6 lõige 1	Artikli 4 lõige 1
Artikli 6 lõige 2	Artikli 4 lõige 2
Artikli 6 lõige 3	Artikli 4 lõige 3
Artikli 6 lõige 4	Artikli 4 lõige 4
Artikli 7 lõige 1	Artikli 7 lõige 1
Artikli 7 lõige 2	Artikli 7 lõige 2
Artikli 7 lõige 3	Artikli 7 lõige 3
—	Artikli 7 lõige 4
Artikli 8 lõige 1	—
Artikli 8 lõige 2	—
Artikli 8 lõike 3 esimene lause	—
Artikli 8 lõike 3 teine lause	Artikkel 16
Artikli 8 lõike 3 kolmas lause	—
Artikli 8 lõige 4	—
Artikkel 9	Artikkel 17
—	Artikkel 18
Artikli 10 lõige 1	Artikkel 21 ja artikli 30 lõige 1
Artikli 10 lõige 2	Artikli 30 lõige 2
Artikli 10 lõige 3	Artiklid 25 ja 26
Artikli 10 lõige 4	Artikli 31 lõige 1
Artikli 10 lõige 5	Artikli 31 lõige 2
Artikli 10 lõige 6	—
—	Artiklid 22–24
—	Artiklid 27–29
—	Artiklid 32–37

Direktiiv 2007/23/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 11 lõige 1	Artikli 20 lõige 1
Artikli 11 lõige 2	Artikkel 19
Artikli 11 lõige 3	Artikkel 19
—	Artikli 20 lõige 2
—	Artikli 20 lõige 3
—	Artikli 20 lõige 4
—	Artikli 20 lõige 5
Artikli 12 lõige 1	Artikli 10 lõige 1
Artikli 12 lõige 2	Artikli 10 lõige 2
Artikli 12 lõige 3	Artikli 10 lõige 3
Artikli 12 lõige 4	Artikli 10 lõige 4
Artikli 12 lõige 5	Artikli 10 lõige 5
Artikli 12 lõige 6	—
Artikli 13 lõige 1	Artikli 11 lõige 1
Artikli 13 lõige 2	Artikli 11 lõige 2
Artikli 13 lõige 3	Artikli 11 lõige 3
Artikli 14 lõige 1	Artikli 38 lõige 1
Artikli 14 lõige 2	Artikli 38 lõige 2
Artikli 14 lõige 3	Artikli 38 lõige 2
Artikli 14 lõige 4	Artikli 38 lõige 2
Artikli 14 lõige 5	Artikli 38 lõige 3
Artikli 14 lõige 6	Artikli 38 lõige 2
Artikli 14 lõige 7	Artikli 38 lõige 2
Artikkel 15	Artikli 39 lõike 1 esimene lõik
—	Artikli 39 lõike 1 teine, kolmas ja neljas lõik
—	Artikli 39 lõiked 2–8
Artikli 16 lõige 1	Artikli 40 lõike 1 esimene lõik
Artikli 16 lõige 2	Artikli 40 lõiked 2 ja 3
Artikli 16 lõige 3	Artikli 42 lõike 1 punkt a
—	Artikli 40 lõike 1 teine lõik
—	Artikkel 41
—	Artikli 42 lõike 1 punktid b–h ning artikli 42 lõige 2
Artikli 17 lõige 1	Artikli 38 lõige 2
Artikli 17 lõige 2	Artikli 38 lõige 2

Direktiiv 2007/23/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 18 lõige 1	—
Artikli 18 lõige 2	Artikkel 43
Artikkel 19	Artikkel 44
Artikkel 20	Artikkel 45
—	Artikli 46 lõige 1
Artikli 21 lõige 1	Artikli 47 lõike 1 esimene lõik
Artikli 21 lõige 2	Artikli 47 lõike 1 teine lõik
—	Artikli 47 lõige 2
Artikli 21 lõige 3	Artikli 47 lõige 3
Artikli 21 lõige 4	Artikli 47 lõige 4
Artikli 21 lõige 5	Artikli 46 lõiked 2 ja 3
Artikli 21 lõige 6	Artikli 46 lõige 4
—	Artikli 46 lõige 5
—	Artikkel 48
Artikkel 22	Artikkel 49
Artikkel 23	Artikkel 50
I lisa punkt 1	I lisa punkt 1
I lisa punkt 2	I lisa punkt 2
I lisa punkt 3	I lisa punkt 3
I lisa punkti 4 alapunkt a	I lisa punkt 4
I lisa punkti 4 alapunkt b	I lisa punkt 4
I lisa punkt 5	I lisa punkt 5
II lisa punkt 1	II lisa, moodul B
II lisa punkt 2	II lisa, moodul C2
II lisa punkt 3	II lisa, moodul D
II lisa punkt 4	II lisa, moodul E
II lisa punkt 5	II lisa, moodul G
II lisa punkt 6	II lisa, moodul H
III lisa	Artikkel 25
IV lisa	Artikkel 19
—	III lisa
—	IV lisa
—	V lisa

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2013/30/EL,

12. juuni 2013,

milles käsitletakse avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ohutust ja millega muudetakse direktiivi 2004/35/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 191 sätestatakse keskkonna säilitamise, kaitsmise ja selle kvaliteedi parandamise ning loodusressursside kaalutletud ja mõistliku kasutamise eesmärgid. Selles kehtestatakse kohustus, et kõigi liidu meetmetega peab kaasnema kaitstuse kõrge tase, mis rajaneb ettevaatusprintsibil ja põhimõtetel, mille järgi on vaja võtta ennetusmeetmeid ja keskkonnanahjustus heastada eeskätt kahjustuse kohas, saastaja peab aga maksma.

(2) Käesoleva direktiivi eesmärk on vähendada võimalikult suures ulatuses avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetuste esinemist ja tagajärgi, tugevdades seeläbi merekeskkonna ja rannikualade majanduse kaitset reostuse eest, kehtestades miinimumtingimused avamerel toimuvate nafta ja gaasi ohutute uuringute ja ohutu tootmise tagamiseks, samuti piirata võimalikke häireid liidusiseses energiatootmises ja parandada õnnetuse korral käivituvaid reageerimismehhanisme.

(3) Direktiivi ei peaks kohaldama mitte üksnes tulevaste avamere nafta- ja gaasirajatiste ja protsesside suhtes, vaid üleminekukorra alusel ka olemasolevate rajatiste suhtes.

(4) Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetused toovad tõenäoliselt kaasa hävitavaid ja pöördumatuid tagajärgi mere- ja rannikukeskkonnale ning avaldavad olulist negatiivset mõju rannikualade majandusele.

(5) Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud õnnetused, ennekõike 2010. aastal aset leidnud õnnetus Mehhiko lahel, on suurendanud üldsuse teadlikkust avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud riskidest ning on ajendanud läbi vaatama selliste protsesside ohutusele suunatud poliitikaid. Komisjon algatas avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside läbivaatamise ja väljendas oma esialgset seisukohta nende ohutuse kohta oma 13. oktoobri 2010. aasta teatises „Avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemid“. Euroopa Parlament võttis vastu kaks selletemalist resolutsiooni – 7. oktoobril 2010 ja 13. septembril 2011. Liikmesriikide energeetikaministrid väljendasid oma vaateid nõukogu 3. detsembri 2010. aasta järeldustes.

(6) Nafta või gaasi ammutamine avamerel on seotud väga suure suurõnnetuste riskiga. Avamerereostuse ohtu vähendades peaks käesolev direktiiv seega aitama kaasa avamere kaitse tagamisele ja ennekõike hea keskkonnanõuetega saavutamisele või säilitamisele hiljemalt aastaks 2020, nagu on eesmärgina sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivis 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv) ⁽³⁾.

(7) Direktiivi 2008/56/EÜ üheks keskseks eesmärgiks on tegeleda kõigi merekeskkonnaga seotud tegevusalade kumulatiivsete mõjudega ning see on integreeritud merenduspoliitika keskkonnavalaseks tugisambaks. Nimeetatud poliitika hõlmab ka avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, sest selle poliitika raames nõutakse, et iga majandusharu erihuvid tuleb siduda üldise sihiga tagada terviklik arusaam ookeanidest, meredest ja rannikualadest, et arendada mereala ruumilise planeerimise ja merealaste teadmiste kasutamise abil välja ühtne merekäsitlus, mis sisaldab kõiki majandus-, keskkonna- ja sotsiaal- aspekte.

⁽¹⁾ ELT C 143, 22.5.2012, lk 125.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 21. mai 2013. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 10. juuni 2013. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

- (8) Avamere nafta ja gaasi tööstusettevõtted paiknevad mitmetes liidu piirkondades ja plaanis on uued sellealased piirkondlikud arendused liikmesriikide avamerevetes, sest tehnoloogilised uuendused võimaldavad puurida keerulises keskkonnas. Nafta ja gaasi avameretootmisel on märkimisväärne osakaal liidu energiavarustuse kindluse tagamises.
- (9) Kehtiv avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ohutust liidus reguleeriv õigusraamistik on lahknev ja killustunud ning praegused tööstuse ohutusalsed tavad ei anna täiesti piisavat kindlust väita, et avamerel õnnetuse toimumise tõenäosus liidus on viidud miinimumini ja et liikmesriikide avamerevetes toimuva õnnetuse korral leitakse õigeaegselt tõhusaim lahendus. Praeguse vastutuskorra alusel ei ole vastutajat võimalik alati täpselt kindlaks teha ja viimane ei pruugi olla võimeline või kohustatud maksma kinni kõiki kulusid kahju eest, mida ta põhjustas. Enne avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside alustamist peaks vastutaja olema alati täpselt kindlaks tehtav.
- (10) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiivile 94/22/EÜ (süsiainesinike geoloogilise luure, uurimise ja tootmise lubade andmis- ning kasutamistingimuste kohta) ⁽¹⁾ tohib liidus tegeleda avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega selleks antud loa alusel. Seepärast peab luba väljastav asutus hindama leiu-kohtade uurimiseks ja tootmiseks ainuõigust soovivate taotlejate puhul tehnilisi ja rahalisi riske ning vajaduse korral ettevõtja varasemat tegevust. Loomaniku tehnilise ja rahalise suutlikkuse hindamisel peab luba väljastav asutus väga põhjalikult hindama ka loomaniku suutlikkust tagada igas mõeldavas olukorras katkematu, ohutu ja tõhus tegevus. Vastavalt direktiivile 94/22/EÜ peavad liikmesriigid luba taotlejate ettevõtjate finantssuutlikkuse hindamisel kontrollima, et sellised ettevõtjad on esitanud asjakohased tõendid, et on võetud või võetakse piisavad meetmed suurõnnetuste korral vastutuse katmiseks.
- (11) Tuleb täpsustada, et direktiivi 94/22/EÜ kohasteks avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks loa saanud ettevõtjad on ühtlasi vastutavad ettevõtjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ (keskkonnastatusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta) ⁽²⁾ tähenduses, kellel ei ole lubatud delegerida vastutust selles vallas oma kolmandast isikust lepingupartneritele.
- (12) Kuna direktiivi 94/22/EÜ kohased üldised load tagavad loomanikele ainuõigused nafta või gaasi uuringuteks ning tootmiseks kindlal loaga hõlmatud alal, peaksid liikmesriikide eksperdid teostama pidevat regulatiivset järelevalvet avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside üle kõnealusel alal, eesmärgiga tagada tõhus kontroll, et hoida ära suurõnnetused ning piirata nende tagajärgi inimestele, keskkonnale ja energiavarustuse kindlusele.
- (13) Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse tohivad läbi viia ainult loomaniku või luba väljastava asutuse poolt määratud käitajad. Käitaja võib olla kolmas isik, loomanik või üks loomanikest, sõltuvalt kaubandus-kokkulepetest või siseriiklikest haldusnõuetest. Käitaja peaks alati olema ettevõtja, kellel on põhivastutus protsesside ohutuse eest ning ta peaks olema igal ajal pädev sellega seoses tegutsema. Kõnealune roll muutub sõltuvalt loaga hõlmatud tegevuse konkreetselt etapist. Seepärast on käitaja roll käitada uuringute etapis puurauku ja tootmise etapis tootmisrajatist. Peaks olema võimalik, et puurauku käitaja uuringute etapis ja tootmisrajatise käitaja tootmise etapis oleks kindlal loaga hõlmatud alal sama ettevõtja.
- (14) Käitajad peaksid vähendama suurõnnetuse riski nii väikeks kui praktiliselt teostatav, kuni määran, kus edasise riskivähendamise kulud oleksid täiesti ebaproportsionaalsed võrreldes sellisest vähendamisest saadava kasuga. Riskivähendusmeetmete praktiline teostatavus tuleks seoses uute teadmiste ja tehnoloogia arenguga regulaarselt üle vaadata. Selle hindamisel, kas ajakulu, jõupingutused ning seonduvad kulud on täiesti ebaproportsionaalsed võrreldes edasisest riskivähendamisest saadava kasuga, tuleks silmas pidada kas parimate tavade riskitasemed on kooskõlas alustatud tegevusega.
- (15) Oluline on tagada, et üldsusel oleks võimalik õigeaegselt ja tõhusalt osaleda selliste protsesside üle otsustamises, mis võivad oluliselt mõjutada keskkonda liidus. See poliitika on kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega, nagu ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsioon ⁽³⁾ (Ärhusi konventsioon). Ärhusi konventsiooni artiklis 6 sätestatakse üldsuse kaasamine otsuste tegemisse, mis on seotud konventsiooni I lisas loetletud tegevustega ning muude tegevustega, mida ei ole kõnealuses lisas loetletud, kuid millel võib olla oluline mõju keskkonnale. Ärhusi konventsiooni artiklis 7 nõutakse üldsuse kaasamist keskkonnaküsimustega seotud kavadesse ja programmidesse.

⁽¹⁾ EÜT L 164, 30.6.1994, lk 3.

⁽²⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

⁽³⁾ ELT L 124, 17.5.2005, lk 4.

- (16) Asjakohased nõuded on olemas liidu õigusaktides seoses kavade ja projektide arendamisega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivis 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta, ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiivis 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamisse, ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsember 2011. aasta direktiivis 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽³⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiivis 2012/18/EL ohtlike ainete seotud suurõnnetuse ohu ohjeldamise kohta ⁽⁴⁾. Siiski ei hõlma kehtivad liidu nõuded üldsuse kaasamise kohta kõiki avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside uuringuid. See kehtib eelkõige otsuste puhul, mille eesmärk on või mille tulemusena võib alustada uuringuid tootmisvälisest rajatisest lähtuvalt. Sellistel uuringutel võib siiski teatud asjaoludel olla oluline mõju keskkonnale ja otsustetegemisele ning seetõttu tuleks nende puhul vastavalt Århusi konventsiooni nõuetele üldsus kaasata.
- (17) Liidus on juba näiteid liikmesriikide headest standarditest avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside õiguslikul reguleerimisel. Neid ei kohaldata liidus aga ühtlaselt ning mitte ükski liikmesriik ei ole lülitanud veel kõiki parimaid reguleerimistavasid oma õigusesse, et hoida ära suurõnnetusi või piirata nende tagajärgi inimeste elule ja tervisele ning keskkonnale. Parimad reguleerimistavad on vajalikud selleks, et saavutada tulemuslik reguleerimine, mis tagab kõrgeimad ohutusstandardid ja kaitseb keskkonda, ning mis on võimalik saavutada muu hulgas seotud ülesannete viimisega ühe pädeva asutuse vastutusse, kes võib kasutada ühe või mitme riikliku asutuse ressursse.
- (18) Vastavalt nõukogu 3. novembri 1992. aasta direktiivile 92/91/EMÜ puurides maavarasid kaevandavate tööstuste töötajate ohutuse ja tervisekaitse tõhustamise miinimumnõuete kohta (üheteistkümnnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) ⁽⁵⁾ tuleks töötajate ja/või nende esindajatega konsulteerida tööohutuse ja tervishoiuga seotud küsimustes ning lubada neil osaleda aruteludes, kus käsitletakse kõiki tööohutuse ja tervishoiuga seotud küsimusi. Lisaks näevad liidu parimad tavad ette, et liikmesriigid kehtestavad ametlikud kolmepoolse konsultatsiooni mehhanismid, mis hõlmavad pädevat asutust, käitajaid ja omanikke ning töötajate esindajaid. Sellise ametliku konsultatsiooni näide on Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni kolmepoolsete konsultatsioonide (rahvusvahelised tööalased standardid) konventsioon aastast 1976 (nr 144).
- (19) Liikmesriigid peaksid tagama, et pädeval asutusel on liikmesriigi tagatud õigusjõud ja piisavad vahendid tõhusate, proportsionaalsete ja läbipaistvate täitemeetmete võtmiseks, sealhulgas vajadusel protsesside peatamiseks, kui käitaja või omanik ei taga rahuldavat tulemuslikkust ohutuse ja keskkonnakaitse osas.
- (20) Tuleks tagada pädeva asutuse sõltumatus ja objektiivsus. Sellega seoses näitavad suurõnnetustest saadud kogemused selgelt, et liikmesriigi haldusalaste pädevuste korraldusega saab vältida huvide konflikte, eraldades üksteisest selgelt reguleerivad ülesanded, sealhulgas nende raames tehtud ohutuse ja keskkonnaalased otsused, ning reguleerivad ülesanded, mis on seotud avamere loodusvarade majandusliku arendamisega, sealhulgas lubade andmise ja tulude haldamisega. Selliseid huvide konflikte saab kõige paremini vältida pädeva asutuse täieliku eraldamisega sellise avamere loodusvarade majandusliku arendamisega seotud ülesannetest.
- (21) Pädeva asutuse täielik eraldamine avamere loodusvarade majanduslikust arendamisest võib olla ebaproportsionaalne, kui avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ulatus liikmesriigis on väike. Sellisel juhul eeldatakse, et asjaomane liikmesriik võtab selleks sobivaimad muud meetmed, et tagada pädeva asutuse sõltumatus ja objektiivsus.
- (22) Vajatakse eriõigusakte, et käsitleda avamere nafta- ja gaasitööstusega seotud suurõnnetusohute, eriti seoses protsessi ohutuse, süsivesinike ohutu ladustamise, ehitusliku terviklikkuse, tulekahjude ja plahvatuste ärahoidmise, evakueerimise, põgenemise ja päästmisega ning sellega, et piirata suurõnnetuse keskkonnatagajärgede ulatuslikkust.
- (23) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira muude liidu õigusaktide nõuete kohaldamist, eriti töötajate tööohutuse ja tervishoiu valdkonnas, eelkõige nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv 89/391/EMÜ töötajate tervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta ⁽⁶⁾ ning direktiiv 92/91/EMÜ.

⁽¹⁾ EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30.

⁽²⁾ ELT L 156, 25.6.2003, lk 17.

⁽³⁾ ELT L 26, 28.1.2012, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 197, 24.7.2012, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 348, 28.11.1992, lk 9.

⁽⁶⁾ EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1.

- (24) Avamerel töötades tuleb tegevust läbi viia nii paiksetel kui ka teisaldatavatel rajatistel ning uuringute ja tootmise kogu olelusringi tuleb kohaldada alates rajatiste projekteerimisest kuni nende sulgemiseni ja käitamisest täieliku loobumiseni.
- (25) Praegu teada olevad parimad tavad avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside alases suurõnnetuste ennetamises on rajatud eesmärkide püstitamisele tuginevale lähenemisviisile ning soovitud tulemuse saavutamisele põhjaliku riskihindamise ja usaldusväärsete juhtimissüsteemide kaudu.
- (26) Liidu parimate tavade kohaselt julgustatakse käitajaid ja omanikke kehtestama tõhusat ettevõttesisest ohutus- ja keskkonnapoliitikat ning seda kõikehõlmava ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemi ja hädaolukordade lahendamise plaani raames ellu viima. Käitajad ja omanikud peaksid selleks, et võtta sobivaid meetmeid suurõnnetuste ennetamiseks, määrama laiapõhjaliselt ja süstemaatiliselt kindlaks kõikvõimalikud suurõnnetusstsenaariumid seoses kõikide ohtlike protsessidega, mida konkreetsel rajatisel võidakse teostada, hõlmates suurõnnetuse mõju keskkonnale. Nimetatud parimate tavadega nõutakse ka suurõnnetuse tõenäosuse ja selle tagajärgede ning seega suurõnnetuse riski ning samuti selle ennetamiseks ja hädaolukordade lahendamiseks vajalike meetmete hindamist juhiks, kui suurõnnetus peaks kõigele vaatamata juhtuma. Riskihindamine ja suurõnnetusohu ennetamise kord peaksid olema selgelt määratletud ja koondatud suurõnnetusohu aruandes. Suurõnnetusohu aruanne peaks täiendada direktiivis 92/91/EMÜ osutatud töötervishoiu ja tööohutuse dokumenti. Suurõnnetusohu aruande koostamise asjakohastes etappides tuleks konsulteerida töötajatega. Suurõnnetusohu aruannet peaks pädev asutus põhjalikult hindama ja selle heaks kiitma.
- (27) Et säilitada liikmesriikide avamerevetes suurõnnetuseohu kontrolli tõhusus, tuleks suurõnnetusohu aruande koostamisel ja muutmisel arvestada kõigi märkimisväärsete aspektidega tootmisrajatise olelusringis, sealhulgas projekteerimise, käitamise, teiste rajatistega kombineeritud käitamisega, sellise rajatise ümberpaigutamisega liikmesriigi avamerevetes, suuremate muudatuste ning käitamisest lõplikult loobumisega. Sarnaselt tuleks suurõnnetusohu aruanne koostada tootmisväliste rajatiste kohta ning seda tuleks vajadusel muuta rajatise oluliste muudatuste arvessevõtmiseks. Liikmesriikide avamerevetes ei tohiks rajatist käitada ilma, et pädev asutus pole heaks kiitnud käitaja või omaniku esitatud suurõnnetusohu aruannet. Suurõnnetusohu aruande heakskiitmine pädeva asutuse poolt ei tähenda suurõnnetusohu ohjamise vastutuse üleandmist käitajalt või omanikult pädevale asutusele.
- (28) Puuraukude käitamine peaks toimuma üksnes rajatisel, millel on tehnilised võimalused kõigimõeldavate ohtude ohjamiseks puuraugu asukohas ning mille suurõnnetusohu aruanne on heaks kiidetud.
- (29) Lisaks sobiva rajatise kasutamisele peaks käitaja koostama üksikasjalikud projekteerimis- ja käitamiskavad, mis arvestavad iga puuraugu iseloomulike asjaolude ja ohtudega. Kooskõlas liidu parimate tavadega peaks käitaja nägema ette puuraugu projekti sõltumatu eksperdihindamist. Käitaja peaks saatma pädevale asutusele puuraugu projekti käsitleva teatise, jättes asutusele piisavalt aega vajalike meetmete võtmiseks seoses puuraugu kavandatud käitamisega. Liikmesriigid võivad puuraugu käitamise alustamiseks kehtestada rangemad siseriiklikud nõuded.
- (30) Et tagada rajatiste projektide ohutus ja pidev ohutu tegevus, nõutakse tööstuselt selliste parimate tavade järgimist, mis on määratletud tunnustatud standardites ja juhistes. Neid standardeid ja juhiseid tuleks uute teadmiste ja avastuste tulemusel ajakohastada, et tagada pidev areng. Käitajad, omanikud ja pädevad asutused peaksid tegema omavahel koostööd, et kehtestada uusi või täiendatud standardeid ja juhiseid, võttes arvesse Deepwater Horizoni õnnetusest ja muudest suurõnnetustest saadud kogemusi. Pidades silmas seatud prioriteete, peaks uute või täiendatud standardite ja juhiste koostamine algama viivitamatult.
- (31) Arvestades avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside keerukust, nõutakse käitajatelt ja omanikelt, et nad kasutaksid parimate tavade rakendamisel rajatise kogu olelusringi vältel ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste elementide sõltumatu kontrollimise kava, tootmis- ja paiksete rajatiste puhul ka projekteerimisetapis.
- (32) Sel ajal kui teisaldatavad avamere puurplatvormid viiakse ühest asukohast teise, käsitatakse neid laevadena ning nende suhtes kohaldatakse rahvusvahelisi merenduskonventsioone, eelkõige rahvusvahelist konventsiooni inimelude ohutusest merel (SOLAS), rahvusvahelist konventsiooni laevade põhjustatud merereostuse vältimise kohta (MARPOL) või teisaldatavate avamere puurplatvormide ehitamise ja varustuse koodeksi (MODU Code) kohaldatavas versioonis sätestatud samaväärseid standardeid. Selliste teisaldatavate avamere puurplatvormide suhtes kohaldatakse avamerevetes teisaldamise ajal samuti liidu õigust, mis käsitleb sadamariigi kontrolli ja lipuriigi nõuete täitmist. Käesolevas direktiivis käsitletakse selliseid platvorme, kui need on paigaldatud avamerevetesse puurimiseks, tootmiseks või muudeks avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud tegevusteks.

- (33) Suurõnnetusohu aruanne peaks muu hulgas võtma arvesse keskkonnanariske, sealhulgas rajatiste vastupidavust kliimatingimuste ja -muutuse pikaajalisele mõjule. Võttes lisaks arvesse, et avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid ühes liikmesriigis võivad avaldada ulatuslikku kahjulikkust keskkonnamõju teises liikmesriigis, on vaja kehtestada ja kohaldada erisätteid kooskõlas UNECE piiriülese keskkonnamõju hindamise konventsiooniga, mis sõlmiti 25. veebruaril 1991. aastal Espoos (Soome). Avamereveesid omavad liikmesriigid, kes ei tegele avamere nafta- ja gaasiammutamisega, peaksid määrama kontaktpunktid vastava tõhusa koostöö lihtsustamiseks.
- (34) Käitajad peaksid liikmesriike suurõnnetuse toimumise või toimumise ohu korral viivitamata teavitama, et asjaomane liikmesriik saaks võtta asjakohased meetmed. Seetõttu peaks käitajad teatise olema märgitud sobivad ja piisavad andmed toimunud või toimuda võiva suurõnnetuse asukoha, ulatuse ja laadi kohta, käitajad enda lahenduste kohta ning halvima võimaliku stsenaariumi, sealhulgas piiriülese mõju võimaluse kohta.
- (35) Et tagada tõhus reageerimine hädaolukorras, peaksid käitajad koostama iga asukohaga kohandatud käitisesisesed hädaolukordade lahendamise plaanid, mis põhinevad suurõnnetusohu aruandes määratletud riski- ja ohustenaariumidel, esitama need oma pädevale asutusele ning hoidma alal ressursse, mis tagavad vajaduse korral plaanide nõuetekohase jõustamise. Teisaldatava avamere puurplatvormi puhul peab käitaja tagama, et omaniku rajatise käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaani muudetakse vastavalt vajadusele, et see plaan oleks kohaldatav konkreetses asukohas ja käitamisohtude suhtes. Sellised muudatused peaksid sisalduma puurraugu käitamise teatise. Hinnata tuleks piisavate hädaolukorra lahendamiseks vajalike vahendite olemasolu, pidades silmas nende õnnetuskohas kasutamise võimalust. Käitajad peaksid tagama hädaolukorra lahendamiseks vajalike vahendite kasutamishõlpsuse ja tõhususe ning neid korrapäraselt testima. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib hädaolukorra lahendamise kord tugineda hädaolukordade lahendamiseks vajalike seadmete, nagu puurkaevu sulgemise seadmete ja muude vahendite kiirkorras transportimisele kaugel asuvasse asukohtadesse.
- (36) Ülemaailmne parim tava nõuab looamanikelt, käitajatelt ja omanikelt põhivastutuse võtmist oma tegevusest tekkivate riskide ohjamise eest, sealhulgas protsesside puhul, mida teostavad nende eest töövõtjad, ning kehtestama ettevõttesisese suurõnnetuste ennetamise poliitika raames mehhanismid ja ettevõtte isevastutuse kõrgeimal tasemel, et rakendada nimetatud poliitikat järjepidevalt kogu oma tegevuses nii liidus kui ka väljaspool liitu.
- (37) Vastutustundlikelt käitajatelt ja omanikelt tuleks eeldada parimate tavade ja standardite järgimist oma tegevuses kõikjal maailmas. Selliste parimate tavade ja standardite järjepidev järgimine peaks liidus muutuma kohustuslikuks ja on soovitav, et liikmesriigi territooriumil registreeritud käitajad ja omanikud kohaldaksid väljaspool liikmesriigi avamereveet tegevuses ettevõttesisest suurõnnetuste ennetamise poliitikat sellises ulatuses, kui kehtiv siseriiklik õigusraamistik seda võimaldab.
- (38) Tunnistades, et ettevõttesisese suurõnnetuste ennetamise poliitika elluviimine väljaspool liitu ei pruugi olla võimalik, peaksid liikmesriigid tagama, et käitajad ja omanikud hõlmavad oma ettevõttesisese suurõnnetuste ennetamise poliitika dokumentides oma väljaspool liitu aset leidvaid nafta- ja gaasiammutamisprotsesse.
- (39) Teave väljaspool liitu toimunud avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetuste kohta võib aidata paremini aru saada õnnetuste võimalikest põhjustest, saada olulisi kogemusi ja arendada õigusraamistikku. Seetõttu peaksid kõik liikmesriigid, sealhulgas sisemaariikidest liikmesriigid ja liikmesriigid, kellel on küll avamereveed, kuid kes ei tegele avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside või lubade väljastamisega, nõudma oma territooriumil registreeritud ettevõtjatega seotud väljaspool liitu toimunud suurõnnetuste kohta aruandeid ning jagama asjaomast teavet liidu tasandil. Aruandlusnõuded ei tohiks takistada hädaolukorra lahendamist või õnnetusega seotud kohtumenetlust. Selle asemel peaks tähelepanu pöörama õnnetuse tähtsusele liidu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ohutuse edasise suurendamise seisukohalt.
- (40) Liikmesriigid peaksid eeldama, et käitajad ja omanikud teevad vastavalt parimatele tavadele tõhusat koostööd pädeva asutusega, toetavad pädeva asutuse parimaid reguleerimistavasid ja tagavad ennetavalt kõrgeima ohutustaseme, mis hõlmab vajaduse korral käitamise peatamist ilma pädeva asutuse sekkumise vajaduseta.
- (41) Et mitte ükski vajalik ohutusprobleem ei jääks käsitlemata ega tähelepanuta, on oluline kehtestada ja innustada kasutama asjakohaseid vahendeid sellistest probleemidest konfidentsiaalseks teavitamiseks ja teavitajate kaitsmiseks. Kuna liikmesriigid ei saa väljaspool liitu eeskirju jõustada, peaksid nimetatud vahendid võimaldama teavitada väljaspool liitu toimuvates nafta- ja gaasiammutamisprotsessides osalevate isikute mureküsimustest.
- (42) Võrreldavate andmete jagamist liikmesriikide vahel peetakse keeruliseks ja ebausaldusväärseks, kuna puudub liikmesriikideülene ühine andmearuandlusvorm. Liikmesriikide teavitamiseks ühise andmearuandlusvormi sisse seadmine käitajate ja omanike jaoks tagaks viimaste

ohutus- ja keskkonnavalase tegevuse läbipaistvuse ning annaks üldsusele juurdepääsu liiduülesele asjaomasele võrreldavale ohutusteabele avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside kohta ning võimaluse osaleda suurõnnetustest ja õnnetusohhtlikest olukordadest saadud kogemuste jagamises.

(43) Selleks et tagada ühetaolised tingimused teabevahetuseks ja julgustada avamere nafta ja gaasi sektorit olema oma tegevuses läbipaistev, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused seoses jagatava ja avalikustatava teabe vormi ja üksikasjadega. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes ⁽¹⁾.

(44) Asjaomaste rakendusaktide vastuvõtmiseks tuleks kasutada nõuandemenetlust, võttes arvesse, et need aktid on peamiselt ainult praktilise iseloomuga. Seetõttu ei oleks kontrollimenetluse kohaldamine õigustatud.

(45) Selleks et soodustada üldsuse usaldust kogu liidus toimuva avamere nafta- ja gaasiammutamistegevuse usaldusväärse ja terviklikkuse vastu, peaksid liikmesriigid esitama komisjonile korrapäraseid tegevus- ja juhtumiaruandeid. Komisjon peaks avaldama korrapäraseid aruandeid selle kohta, millisel tasandil on toimunud liidu tegevus ning kuidas on arenenud avamere nafta ja gaasi sektori ohutus- ja keskkonnanäitajad. Liikmesriigid peaksid teavitama viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike, kelle territooriumi või avamerevett suurõnnetus mõjutab, samuti asjaomast üldsust, suurõnnetusest.

(46) Kogemused on näidanud, et pädeva asutuse ja käitaja ning omaniku vahelise avatud dialoogi edendamiseks on vaja tagada tundlike andmete konfidentsiaalsus. Seepärast peaks dialoog käitaja ja omaniku ning kõigi liikmesriikide vahel põhinema sellekohastel kehtivatel rahvusvahelistel õigusaktidel ja liidu õigusel, mis käsitleb juurdepääsu keskkonnateabele, mille suhtes kehtivad ohutus- ja keskkonnakaitse kohustuslikud nõuded.

(47) Avameretegevust reguleerivate pädevate asutuste koostöö olulisust tõestab selgelt Põhjamerel toimuvat tegevust reguleerivate pädevate asutuste foorumi ja rahvusvahelise reguleerivate asutuste foorumi tegevus. Samasugune

koostöö kogu liidus toimub avamere nafta- ja gaasiammutamise Euroopa Liidu asutuste rühma (EUOAG) ⁽²⁾ nimelise ekspertgrupi raames, mille ülesanne on edendada tõhusat koostööd liikmesriikide valdkondlike esindajate ja komisjoni vahel, sealhulgas jagada parimaid tavasid ja operatiivteavet, kehtestada prioriteetid standardite tõstmiseks ja anda komisjonile soovitusi õigusloomereformi läbiviimiseks.

(48) Hädaolukordade lahendamist ja kriisikavade koostamist suurõnnetuste puhuks tuleks tõhustada liikmesriikide ning liikmesriikide ja avamere nafta ja gaasi tööstuse vahelise süsteemse ja planeeritud koostöö kaudu, samuti jagades võrreldavaid hädaolukordade lahendamise vahendeid, sealhulgas eksperditeadmisi. Lahendamise ja kavade koostamise käigus tuleks võimaluse korral kasutada ka liidus olemas olevaid ressursse ja tugimehhanisme, eriti määrusega (EÜ) nr 1406/2002 ⁽³⁾ loodud Euroopa Meresõiduohutuse Ameti („amet”) ja nõukogu otsusega 2007/779/EÜ, Euratom ⁽⁴⁾ loodud liidu kodanikukaitse mehhanismi vahendusel. Samuti peaksid liikmesriigid saama taotleda ametilt täiendavat abi liidu kodanikukaitse mehhanismi kaudu.

(49) Vastavalt määrusele (EÜ) nr 1406/2002 loodi amet, et tagada liidus meresõiduohutuse ning laevade põhjustatud merereostuse ennetamise kõrge, ühetaoline ja tõhus tase ning samuti, et tagada nafta- ja gaasirajatiste põhjustatud merereostuse tõrje.

(50) Käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste rakendamisel tuleks võtta arvesse asjaolu, et liikmesriikide suveräänsuse või suveräänsete õiguste ja jurisdiktsiooni alla kuuluv mereala moodustab lahutamatu osa direktiivi 2008/56/EÜ artikli 4 lõikes 1 sätestatud neljast merepiirkonnast, milleks on Läänemeri, Atlandi ookeani kirdeosa, Vahemeri ja Must meri. Seepärast peaks liit esmajärjekorras tugevdama koostööd kolmandate riikidega, kelle suveräänsuse või suveräänsete õiguste ja jurisdiktsiooni alla kuuluvad merealad asuvad samuti loetletud piirkondades. Asjaomased koostööraamistikud hõlmavad piirkondlikke merekonventsioone direktiivi 2008/56/EÜ artikli 3 punkti 10 tähenduses.

(51) Vahemere osas on võetud seoses käesoleva direktiiviga vajalikud meetmed liidu ühinemiseks nõukogu otsusega

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

⁽²⁾ Komisjoni 19. jaanuari 2012. aasta otsus, millega asutatakse avamere nafta- ja gaasiammutamise Euroopa Liidu asutuste rühm (ELT C 18, 21.1.2012, lk 8).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1406/2002, millega luuakse Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EÜT L 208, 5.8.2002, lk 1).

⁽⁴⁾ ELT L 314, 1.12.2007, lk 9.

77/585/EMÜ⁽¹⁾ sõlmitud Vahemere merekeskkonna ja rannikuala kaitse konventsiooni („Barcelona konventsioon”) protokolliga, mis käsitleb Vahemere kaitset mandrilava, merepõhja ja selle aluspinnase uurimisest ja kasutamist tuleneva reostuse eest⁽²⁾ („avamere protokoll”).

- (52) Arktika akvatoorium on liidu jaoks erilise tähtsusega naabermerekeskkond ning sellel on tähtis osa kliimamuutuse leevendamisel. Arktika akvatooriumiga seotud tõsised keskkonnaprobleemid nõuavad eritähelpanu, et tagada Arktika keskkonna kaitse avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside, sealhulgas uurimise eest, võttes arvesse suurõnnetuste riski ja vajadust tõhusa reageerimise järele. Arktika Nõukogu liikmetest liikmesriike innustatakse edendama selles haavatavas ja ainulaadses ökosüsteemis aktiivselt kõrgeimaid keskkonnanohutuse standardeid, näiteks luues rahvusvahelised vahendid Arktika merekeskkonna naftareostuse ennetamiseks, selleks valmisolekuks ja sellele reageerimiseks ning tuginedes muu hulgas Arktika Nõukogu loodud rakkerühma tööle ning olemasolevatele Arktika Nõukogu suunistele nafta ja maagaasi kohta avamerel.
- (53) Käitiseväliste hädaolukordade lahendamise riiklikud plaanid peaksid rajanema riskihindamisel ning võtma arvesse asjaomastes avamerevetes asuvate rajatiste suurõnnetusohu aruandeid. Liikmesriigid peaksid suurõnnetuste ohjamiseks koostatud asukohtadega kohandatud hädaolukorra lahendamise plaanide puhul arvestama kõige ajakohasemate riskide hindamise ja kaardistamise suunistega katastroofide ohjamiseks, mille on koostanud komisjon.
- (54) Tõhus hädaolukorra lahendamine nõuab käitaja ja omaniku viivitamatut tegutsemist ning tihedat koostööd liikmesriikide hädaolukordade lahendamise organisatsioonidega, kes koordineerivad vastavate lisaressursside kasutusele võtmist, kui vahejuhtumite areng seda nõuab. Samuti tähendab hädaolukorra lahendamine hädaolukorra põhjalikku uurimist, mis peab käivituma niipea kui võimalik, et tagada teabe ja tõendusmaterjali võimalikult väike kadu. Pärast õnnetusjuhtumit peavad liikmesriigid tegema vajalikud järeldused ja võtma kõik vajalikud meetmed.
- (55) Väga oluline on, et kogu asjakohane teave, sealhulgas tehnilised andmed ja parameetrid, oleks hilisema uurimise jaoks kättesaadav. Liikmesriigid peaksid tagama, et asjakohast teavet kogutakse nafta- ja gaasiammutamisprotsesside käigus ning et õnnetuse puhul on asjakohane teave kaitstud ja teabe kogumist tõhustatakse nõuetekohaselt. Sellega seoses peaksid liikmesriigid edendama sobivate tehniliste vahendite kasutamist asjakohaste andmete usaldusväärsuse ja salvestamise tagamiseks ning nende võimaliku väärkasutuse ennetamiseks.
- (56) Käesoleva direktiivi nõuete tõhusa rakendamise tagamiseks tuleks kehtestada tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused.
- (57) Selleks et kohendada teatud lisasid lisades sinna täiendavat teavet, mis võib muutuda vajalikuks seoses tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva direktiivi teatavates lisades sisalduvate nõuete muutmise kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (58) Direktiivis 2004/35/EÜ tuleks muuta veevarudele tekitatud kahju mõistet, et tagada direktiivi alusel loomanike vastutuse kohaldamine direktiivis 2008/56/EÜ määratletud liikmesriikide mereala suhtes.
- (59) Mitmed käesoleva direktiivi sätted ei puuduta sisemaariikidest liikmesriike, nimelt Austriat, Tšehhi Vabariiki, Ungarit, Luksemburgi ja Slovakkia. Siiski on soovitatav, et need liikmesriigid edendaksid oma kahepoolsetes kontaktides kolmandate riikide ja asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonidega liidu õiguses sätestatud põhimõtteid ja kõrgeid standardeid avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside suhtes.
- (60) Mitte kõik avamereveesid omavad liikmesriigid ei luba oma jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes käesoleva direktiivi kohaseid avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse. Need liikmesriigid ei tegele sellisteks protsessideks lubade väljastamise ja suurõnnetuste ennetamisega. Seepärast oleks nende liikmesriikide jaoks kõikide käesoleva direktiivi sätete ülevõtmise ja rakendamise kohustus ebaproportsionaalne ja kasutu. Siiski võivad avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tingitud õnnetused avaldada mõju nende rannikule. Seepärast peaksid kõnealused liikmesriigid muu hulgas olema suurõnnetuste puhul valmis reageerima ja viima läbi uurimistegevust ning nad peaksid tegema kontaktpunktide kaudu koostööd teiste asjaomaste liikmesriikide ja kolmandate riikidega.

⁽¹⁾ EÜT L 240, 19.9.1977, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 17. detsembri 2012. aasta otsus 2013/5/EL Euroopa Liidu ühinemise kohta protokolliga, milles käsitletakse Vahemere kaitset mandrilava, merepõhja ja selle aluspinnase uuringutest ja kasutamisest lähtuva reostuse eest (ELT L 4, 9.1.2013, lk 13).

(61) Sisemaariikidest liikmesriigid ei ole oma geograafilise asukoha tõttu seotud ei lubade andmise ja suurõnnetuste ennetamisega avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessides ega ka potentsiaalselt mõjutatud sellistest õnnetustest teiste liikmesriikide avamerevetes. Seetõttu ei peaks nad olema kohustatud enamikku käesoleva direktiivi sätetest üle võtma. Kui aga ettevõtja, kes tegeleb ise või tütar-ettevõtjate kaudu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega, on registreeritud sisemaariigist liikmesriigis, peaks see liikmesriik nõudma, et asjaomane ettevõtja esitaks selliste õnnetuste kohta aruande, mida saab liidu tasandil jagada.

(62) Lisaks käesoleva direktiiviga kehtestatavatele meetmetele tuleks komisjonil uurida muid asjakohaseid võimalusi suurõnnetuste ärahoidmiseks ja nende mõju piiramiseks.

(63) Käitajad peaksid tagama, et neil on juurdepääs piisavatele füüsilistele, inim- ja finantsressurssidele, et ennetada suurõnnetusi ja piirata nende tagajärgi. Kuna aga mitte ükski olemasolev finantstagatisvahend, sealhulgas riskide jagamise kokkulepped, ei saa katta katastroofide kõiki võimalikke tagajärgi, peaks komisjon teostama üksikasjalikumaid analüüse ja uurimusi selle kohta, millised meetmed tagavad adekvaatselt toimiva vastutuskorra avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest põhjustatud kahjude puhul ning millised peaksid olema finantsuutlikkuse kriteeriumid, sealhulgas asjakohaste finantstagatisvahendite või muude kokkulepete olemasolu. See võib hõlmata vastastikuse kompensatsioonisüsteemi teostatavuse analüüsi. Komisjon peaks andma Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru uurimistulemuste kohta ja lisama vajadusel ettepanekud.

(64) Liidu tasandil on oluline täiendada tehnilisi standardeid tooteohutust käsitleva õigusraamistikuga, et need kehtiks liikmesriikide avamerevetes asuvate kõigi avamererajatiste, mitte üksnes teisaldamatute tootmisrajatiste suhtes. Seega peaks komisjon analüüsima üksikasjalikumalt avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside suhtes kohaldatavaid tooteohutusstandardeid.

(65) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt miinimumnõuete kehtestamist avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetuste ennetamiseks ja selliste suurõnnetuste tagajärgede piiramiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja -ala

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse miinimumnõuded avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetuste ennetamiseks ja selliste suurõnnetuste tagajärgede piiramiseks.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira töötajate tööohutust ja -tervishoidu käsitleva liidu õiguse, eelkõige direktiivide 89/391/EMÜ ja 92/91/EMÜ kohaldamist.

3. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira direktiivide 94/22/EÜ, 2001/42/EÜ, 2003/4/EÜ, ⁽¹⁾ 2003/35/EÜ, 2010/75/EL ⁽²⁾ ja 2011/92/EL kohaldamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „suurõnnetus” – rajatise või seotud taristuga seoses:

a) vahejuhtum, mis hõlmab plahvatust, tulekahju, kontrolli kaotamist puuraugu üle või nafta, gaasi või ohtlike ainete leket, mis põhjustab või võib tõenäoliselt põhjustada surmajuhtumeid või raskeid vigastusi;

b) õnnetus, mis toob kaasa rajatise või seotud taristu olulise kahjustuse ning põhjustab või võib tõenäoliselt põhjustada surmajuhtumeid või raskeid vigastusi;

c) muu vahejuhtum mis toob kaasa viie või enama inimese hukkamise või rasked vigastused avamererajatisel, millest lähtub ohuallikas, või kui sama juhtub rajatise või seotud taristuga seotud avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessides osalejatega, või

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) (ELT L 41, 14.2.2003, lk 26).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17).

- d) keskkonnaõnnetus, mis tuleneb punktides a, b ja c osutatud vahejuhtumitest.
- Selleks et otsustada, kas vahejuhtum on suurõnnetus punktide a, b või d tähenduses käsitatakse tavaliselt mehitamata rajatist mehitatud rajatisena;
- 2) „avamere” – Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguste konventsiooni tähenduses liikmesriigi territoriaalmeres, majandusvööndis või mandrilaval asuv;
- 3) „avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid” – kogu rajatise või ühendatud taristuga seotud protsessid, mis hõlmavad projekteerimist, kavandamist, ehitamist, käitamist ja sulgemist seoses nafta ja gaasi uuringute ja tootmisega, kuid mis ei hõlma nafta ja gaasi transportimist ühelt rannikult teisele;
- 4) „risk” – vahejuhtumi toimumise tõenäosuse ja selle tagajärgede kombinatsioon;
- 5) „käitaja” – ettevõtja, kelle loaomanik või luba väljastav asutus on määranud teostama avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, sealhulgas kavandama ja teostama puurangu käitamist või juhtima ja kontrollima tootmisrajatise funktsioone;
- 6) „sobiv” – kindla ülesande või olukorra jaoks õige või täielikult asjakohane, võttes muu hulgas arvesse proportsionaalset jõukulu ja hinda, põhineb objektiivsel tõendusmaterjalil ja on tõendatud analüüsiga, vajalike standarditega võrdlemise või muude lahendustega, mida on võrreldavates olukordades kasutanud muud asutused või tööstus;
- 7) „ettevõtja” – füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm;
- 8) „vastuvõetav” – riskiga seoses selline riskitase, mille edasisele vähendamisele kuluv aeg, hind või jõukulu oleksid sellise vähendamise kasuga võrreldes täiesti ebaproportsionaalsed. Selle hindamisel, kas aja või jõu kulutamine ning seonduvad kulud on täiesti ebaproportsionaalsed võrreldes edasise riskivähendamisest saadava kasuga, tuleb silmas pidades antud ettevõtmisele vastavaid parimate tavade riskitasemeid;
- 9) „luba” – luba avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks vastavalt direktiivile 94/22/EÜ;
- 10) „loaga hõlmatud ala” – geograafiline ala, mille kohta on antud luba;
- 11) „loaomanik” – loa omanik või selle ühisomanikud;
- 12) „töövõtja” – ettevõtja, kes on sõlminud käitajaga või omanikuga lepingu täita käitaja või omaniku nimel teatavaid ülesandeid;
- 13) „luba väljastav asutus” – avaliku sektori asutus, kes vastutab lubade väljaandmise eest või kontrollib nende kasutamist vastavalt direktiivis 94/22/EÜ sätestatule;
- 14) „pädev asutus” – vastavalt käesolevale direktiivile määratud ja talle käesoleva direktiivi alusel omistatud ülesannete eest vastutav avaliku sektori asutus. Pädev asutus võib hõlmata üht või mitut avaliku sektori asutust;
- 15) „uuringud” – puurimine võimalikus maardlas ja igasugused sellega seotud avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid, mis on vajalikud enne tootmisprotsesside alustamist;
- 16) „tootmine” – avamerel nafta ja gaasi väljamine loaga hõlmatud avamere ala süvakihtidest, sealhulgas nafta ja gaasi töötlemine avamerel ja transportimine ühendatud taristu kaudu;
- 17) „tootmisväline rajatis” – rajatis, mida ei kasutata nafta ja gaasi tootmiseks;
- 18) „üldsus” – üks või mitu üksust ja vastavalt riigi õigusaktidele või tavadele nende ühendused, organisatsioonid või rühmad;
- 19) „rajatis” – paikne fikseeritud või teisaldatav rajatis või kombineeritud rajatis, mis on püsivalt ühendatud sildade või muude struktuuridega ning mida kasutatakse avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks või seoses nende protsessidega. Rajatised hõlmavad teisaldatavaid avamere puurplatvorme üksnes juhul, kui need on paigaldatud avamere vetesse puurimiseks, tootmiseks või muudeks avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud tegevusteks;

- 20) „tootmisrajatis” – nafta ja gaasi tootmiseks kasutatav rajatis;
- 21) „ühendatud taristu” – turvatsoonis või lähedalasuvas tsoonis liikmesriigi äranägemisel rajatisest kaugemal asuv:
- a) puurauk ja sellega seotud struktuurid, täiendavad üksused ja seadmed, mis on seotud rajatisega;
- b) seade ja rajatis, mis on seotud rajatise põhistruktuuriga või selle külge kinnitatud;
- c) rajatise külge kinnitatud torujuhtmeseade või rajatis;
- 22) „heakskiitmine” – suurõnnetusohu aruandega seotud kirjalik teade, mille pädev asutus edastab käitajale või omanikule selle kohta, et suurõnnetusohu aruanne, kui seda selles sätestatud viisil rakendatakse, vastab käesoleva direktiivi nõuetele. Heakskiitmine ei tähenda suurõnnetusohu ohjamise vastutuse üleandmist pädevale asutusele;
- 23) „suurõnnetusohu” – olukord, mis võib kujuneda suurõnnetuseks;
- 24) „puurangu käitamine” – puurauguga seotud protsess, mis võib põhjustada ainete juhuslikku keskkonda sattumist, mis võib omakorda põhjustada suurõnnetuse, sealhulgas puurangu puurimine, puurangu parandamine või muutmine, töö peatamine või puurangu käitamisest lõplik loobumine;
- 25) „kombineeritud käitamine” – protsess, mida teostatakse rajatise koos ühe või mitme muu rajatisega eesmärgil, mis on seotud muu rajatisega ning mis seega mõjutab olulisel määral ühes või mitmes rajatise töötavate isikute ohutuse või rajatise keskkonnakaitse suhtes avalduvaid riske;
- 26) „turvatsoon” – liikmesriigi kehtestatud ala, mis ulatub 500 meetri kaugusele rajatise kõikidest osadest;
- 27) „omanik” – ettevõtja, kellel on juriidiline õigus kontrollida tootmisvälise rajatise tööd;
- 28) „käitisesisene hädaolukordade lahendamise plaan” – käesoleva direktiivi nõuete kohaselt käitajate või omanike koostatud meetmete plaan, mida on vaja võtta avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest põhjustatud suurõnnetuse leviku piiramiseks või tagajärgede ohjamiseks;
- 29) „sõltumatu kontroll” – teatavate kirjalike avalduste kehtivuse hindamine ja kinnitamine käitaja või omaniku sellise ettevõtja või organisatsioonilise osa poolt, kes ei ole avaldusi kasutava ettevõtja ega organisatsioonilise osa kontrolli ega mõju all;
- 30) „sisuline muudatus” –
- a) suurõnnetusohu aruande korral nende aluste muutmine, mille põhjal esialgne aruanne heaks kiideti, mis hõlmab muu hulgas füüsilisi muudatusi, uute teadmiste või tehnoloogia kättesaadavust ning operatiivjuhtimise muudatusi;
- b) puurangu käitamise või kombineeritud käitamise teatise korral nende aluste muutmine, mille põhjal esialgne teatis heaks kiideti, mis hõlmab muu hulgas füüsilisi muudatusi, ühe rajatise asendamist teisega, uute teadmiste või tehnoloogia kättesaadavust ning operatiivjuhtimise muudatusi;
- 31) „käitamise algus” – ajahetk, mil rajatise või ühendatud taristust teostatakse esimest korda protsesse, milleks see on projekteeritud;
- 32) „naftareostusele reageerimise tõhusus” – naftareostusele reageerimise süsteemide tõhusus, mis saadakse selliste keskkonnatingimuste sageduse, kestuse ja esinemise aja analüüsimisega, mis reageerimist takistaksid. Naftareostusele reageerimise hinnangulist tõhusust väljendatakse protsendina ajast, kus selliseid tingimusi ei esine, ning see hõlmab asjaomastele rajatistele selle hinnangu tulemusel seatud tegevuspiirangute kirjeldust;
- 33) „ohutuse ja keskkonna seisukohast olulised elemendid” – rajatise osad (sealhulgas arvutiprogrammid), mille eesmärk on ära hoida või piirata suurõnnetuse tagajärgi või mille tõrge põhjustaks suurõnnetuse või oleks üheks selle peamiseks põhjustajaks;
- 34) „kolmepoolne konsultatsioon” – ametlik kokkulepe, et võimaldada dialoogi ja koostööd pädeva asutuse, käitajate ja omanike ning töötajate esindajate vahel;
- 35) „tööstus” – ettevõtjad, kes tegelevad vahetult avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega, mis on kaetud käesoleva direktiiviga, või kelle tegevus on sellega tihedalt seotud;

- 36) „käitiseväline hädaolukordade lahendamise plaan” – kohaliku, riigi või piirkonna tasandi strateegia avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetuse leviku piiramiseks või tagajärgede ohjamiseks, mis sisaldab käitaja kõikide vahendite kasutamist, nagu on kirjeldatud asjaomases käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaanis, ning liikmesriikide poolt kättesaadavaks tehtud täiendavate vahendite kasutamist;
- 37) „suur keskkonnaõnnetus” – õnnetus, mis toob või võib tõenäoliselt tuua kaasa märgatava kahjuliku mõju keskkonnale jaoks vastavalt direktiivile 2004/35/EÜ;

II PEATÜKK

AVAMERE NAFTA- JA GAASIAMMUTAMISPROTSESSIDEGA SEOTUD SUURÕNNETUSTE ENNETAMINE

Artikkel 3

Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid riskijuhtimise üldpõhimõtted

- Liikmesriigid nõuavad käitajatelt, et tagataks kõikide sobivate meetmete võtmine selleks, et hoida ära avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tulenevad suurõnnetused.
- Liikmesriigid tagavad, et asjaolu, et suurõnnetuse põhjustas või seda soodustas töövõtjate tegevus või tegevusetus, ei vabasta käitajat käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmisest.
- Suurõnnetuse toimumise korral tagavad liikmesriigid, et käitajad võtavad kõik sobivad meetmed õnnetuse tagajärgede vähendamiseks inimestevahelisele ja keskkonnale.
- Liikmesriigid nõuavad, et käitajad tagaksid avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside läbiviimise süstemaatilise riskijuhtimise alusel, et suurõnnetuse jääriskid inimestele, keskkonnale ja avamerel paiknevatele rajatistele oleksid vastuvõetavad.

Artikkel 4

Lubadega seotud ohutus- ja keskkonnaküsimused

- Liikmesriigid tagavad, et avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks loa andmise või lubade üleandmise üle otsustamisel võetakse arvesse sellise loa taotleja suutlikkust täita loaga hõlmatud protsessidele liidu õigusaktide asjaomaste sätete, eelkõige käesoleva direktiiviga kehtestatud nõudeid.
- Loa taotleja tehnilise ja finantssuutlikkuse hindamisel võetakse nõuetekohaselt arvesse järgmist:

- asjaomase loaga hõlmatud alaga seotud risk, ohud ja kogu muu asjakohane teave, sealhulgas direktiivi 2008/56/EÜ artikli 8 lõike 1 punktis c osutatud merekeskkonna seisundi halvenemisest tulenevad kulutused, kui see on asjakohane;
- avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside konkreetne etapp;
- taotleja finantssuutlikkus, sealhulgas rahaline tagatis, mis võiks katta asjaomasest avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tuleneda võiva vastutuse, sealhulgas vastutus võimaliku majandusliku kahju eest, kui selline vastutus on siseriikliku õigusega ette nähtud;
- kättesaadav teave, mis on seotud ohutus- ja keskkonnaalase, sealhulgas suurõnnetustega seotud suutlikkusega, kui see on asjakohane neid protsesse silmas pidades, milleks luba taotleti.

Enne loa andmist või üleandmist konsulteerib avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks luba väljastav asutus vajaduse korral pädeva asutusega.

- Liikmesriigid tagavad, et lube väljastav asutus ei väljasta luba enne, kui ta on rahul taotleja esitatud tõenditega, et liikmesriikide määratud kokkulepete alusel on esitatud või esitatakse kohane tagatis vastutuse võtmiseks seoses kõnealuste avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega. Kõnealune tagatis peab olema kehtiv avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside algusest peale. Liikmesriigid nõuavad, et taotlejad esitaks asjakohasel viisil tõendid tehnilise ja finantsvõimekuse kohta ja igasuguse muu vajaliku teabe loaga hõlmatud ala ning nafta- ja gaasiammutamisprotsesside konkreetse etapi kohta.

Liikmesriigid hindavad esimese lõigus osutatud tagatiste asjakohasust, tegemaks kindlaks, et taotlejal on piisavalt rahalisi vahendeid kõigi hädaolukordade tõhusaks lahendamiseks ja sellele järgnevas kahju kõrvaldamiseks vajalike meetmete koheks kasutuselevõtmiseks ja segamatuks kasutamiseks.

Liikmesriigid hõlbustavad jätkusuutlike rahaliste vahendite ja muude meetmete kasutuselevõtmist, et aidata loa taotlejal tõendada oma finantssuutlikkust vastavalt esimesele lõigule.

Liikmesriigid kehtestavad vähemalt menetlused kompensatsiooniuete, sealhulgas seoses piiriüleste juhtumitega tehtavate hüvitiste kiire ja asjakohase menetlemise tagamiseks.

Liikmesriigid nõuavad loomanikelt avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud vastutusest tulenevate finantskohustuste täitmiseks piisavate vahendite säilitamist.

4. Luba väljastav asutus või loomanik määrab käitaja. Kui käitaja määrab loomanik, teavitatakse määramisest eelnevalt luba väljastavat asutust. Sellisel juhul võib luba väljastav asutus, konsulteerides vajadusel pädeva asutusega, olla käitaja määramise vastu. Sellise vastuseisu korral nõuab liikmesriik, et loomanik määraks sobiva alternatiivse käitaja või kannaks ise käesolevast direktiivist lähtuvat käitamisvastutust.

5. Loamenetlused avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks, mis on seotud kindla loaga hõlmatud alaga, viiakse läbi viisil, mis võimaldab liikmesriigil võtta enne tootmise algust arvesse uuringutegevuse käigus kogutud teavet.

6. Loa taotleja tehnilist ja finantssuutlikkust hinnates pööratakse erilist tähelepanu kõigile ökoloogiliselt tundlikele mere- ja rannikukeskkondadele, eriti ökosüsteemidele, mis mängivad olulist rolli kliimamuutuste mõju leevendamisel ja nendega kohanemisel, näiteks sooldunud märgalad ja mererohuga kaetud alad, ning merekaitsealadele, nagu nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) ⁽¹⁾ kohased erikaitsealad, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ (loodusliku linnustiku kaitse kohta) ⁽²⁾ kohased erikaitsealad ja merekaitsealad, milles on kokku leppinud liit või asjaomased liikmesriigid rahvusvaheliste või piirkondlike lepingute raames, mille osapooled nad on.

Artikkel 5

Üldsuse osalemine seoses kavandatavate avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside mõjuga keskkonnale

1. Tootmisvälisest rajatisest lähtuva puurkaevu puurimist uuringute eesmärgil ei alustata enne, kui liikmesriigi asjakohased asutused on taganud üldsusele nõuetekohased varajased ja reaalsed võimalused osalemiseks kavandatud avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside võimalikku keskkonnamõju käsitlevas arutelus vastavalt muudele liidu õigusaktidele, eelkõige direktiividele 2001/42/EÜ ja 2011/92/EL.

2. Kui üldsuse osalemist ei ole lõike 1 kohaselt võimaldatud, tagavad liikmesriigid järgmiste meetmete võtmise:

a) üldsust teavitatakse kas avalike teadete või muude asjakohaste vahendite, näiteks elektroonilise meedia abil, kus kavatakse lubada uuringute tegemist;

⁽¹⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

⁽²⁾ ELT L 20, 26.1.2010, lk 7.

b) tehakse kindlaks asjaomane üldsus, sealhulgas üldsus, keda uurimisprotsesside lubamise otsus mõjutab või tõenäoliselt mõjutab, või kellel on huvi sellise otsuse vastu, kaasa arvatud asjakohased valitsusvälised organisatsioonid, näiteks keskkonnakaitset edendavad ja muud asjaomased organisatsioonid;

c) üldsusele tehakse kättesaadavaks asjakohane teave selliste kavandatavate protsesside kohta, muu hulgas teave otsustusprotsessis osalemise õiguse kohta, ja see, kellele võib kommentaare või küsimusi esitada;

d) üldsusel on õigus esitada kommentaare ja arvamusi, kui kõik variandid on enne uuringute lubamise otsuste tegemist avatud;

e) punkti d kohaste otsuste tegemisel võetakse kohaselt arvesse üldsuse osalemise tulemusi, ning

f) pärast üldsuse esitatud kommentaaride ja arvamuste läbivaatamist teavitab kõnealune liikmesriik üldsust kiiresti tehtud otsustest ning põhjustest ja kaalutlustest, mille kõnealused otsused põhinevad, andes sealhulgas teavet üldsuse osalemise protsessi kohta.

Tagatakse mõistlikud ajavahemikud, mis võimaldavad üldsuse osalemise eri etappidele piisavalt aega.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata alade suhtes, mille kohta anti luba enne 18. juulit 2013.

Artikkel 6

Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid loaga hõlmatud aladel

1. Liikmesriigid tagavad, et tootmisrajatisi ja ühendatud taristuid käitavad ainult loaga hõlmatud aladel üksnes artikli 4 lõike 4 kohaselt selleks määratud käitajad.

2. Liikmesriigid nõuavad, et loomanik tagaks iga käitaja suutlikkuse täita konkreetsetele protsessidele loa raames kehtestatud nõudeid.

3. Liikmesriigid nõuavad, et loomanik teeb kõigi avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside jooksul kõik endast oleneva, tagamaks, et käitaja vastab nõuetele ning täidab oma ülesandeid ja kohustusi kooskõlas käesoleva direktiiviga.

4. Juhul kui pädev asutus teeb kindlaks, et käitaja ei suuda enam täita asjakohaseid käesolevast direktiivist tulenevaid nõudeid, teavitatakse sellest luba väljastavat asutust. Seejärel teavitab luba väljastav asutus loaomanikku, kes võtab vastutuse asjakohaste kohustuste täitmise eest ning esitab luba väljastavale asutusele viivitamata uue käitaja.

5. Liikmesriigid tagavad, et tootmise ja tootmisvälise rajatisega seotud protsesse ei alustata ega jätkata enne, kui pädev asutus on vastavalt käesolevale direktiivile suurõnnetusohu aruande heaks kiitnud.

6. Liikmesriigid tagavad, et puuraugu käitamist või kombineeritud käitamist ei alustata ega jätkata enne, kui suurõnnetusohu aruanne asjakohaste rajatiste kohta on vastavalt käesolevale direktiivile heaks kiidetud. Samuti ei tohi sellist käitamist alustada ega jätkata, kui pädevale asutusele ei ole esitatud vastavalt artikli 11 lõike 1 punktidele h või i teatist puuraukude käitamise või kombineeritud käitamise kohta või kui pädev asutus esitab vastuväiteid teatise sisu kohta.

7. Liikmesriigid tagavad turvatsooni kehtestamise rajatise ümber ning laevadele sellesse turvatsooni sisenemise või seal viibimise keelustamise.

Kõnealune keeld siseneda turvatsooni või seal viibida ei kehti siiski laeva puhul, mis siseneb turvatsooni või viibib turvatsoonis:

- a) seoses veeluse kaabli või torustiku paigaldamise, kontrolli, katsetamise, parandamise, hoolduse, vahetamise, uuendamise või eemaldamisega kõnealuses turvatsoonis või selle lähedal;
- b) selleks, et osutada kõnealuses turvatsoonis asuvale rajatisele teenuseid, transportida inimesi või kaupu rajatisele või sealt ära;
- c) selleks, et teostada liikmesriigi vastutusel kõnealuses turvatsoonis asuva rajatise või seotud infrastruktuuri kontrolli;
- d) seoses elu või vara päästmise või päästmiskatsega;
- e) ilmastikutingimuste tõttu;
- f) olles merehädas, või
- g) kui käitaja, omanik või turvatsooni asukohaliikmesriik on andnud selleks nõusoleku.

8. Liikmesriigid kehtestavad mehhanismi tõhusaks osalemiseks pädeva asutuse, käitajate ja omanike ning töötajate esindajate vahelistes kolmepoolsetes konsultatsioonides, et luua suurõnnetuste ennetamisega tegelemise standardid ja poliitika.

Artikkel 7

Vastutus keskkonnakahju eest

Ilma et see piiraks direktiivi 2004/35/EÜ kohast vastutust seoses keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamisega, tagavad liikmesriigid, et loaomanik vastutab rahaliselt loaomaniku või käitaja poolt või nimel teostatavatest nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tingitud keskkonnakahju ärahoidmise ja parandamise eest vastavalt nimetatud direktiivile.

Artikkel 8

Pädeva asutuse määramine

1. Liikmesriigid määravad pädeva asutuse, kes vastutab järgmistest regulatiivsete ülesannete täitmise eest:

- a) suurõnnetusohu aruannete hindamine ja heakskiitmine, projekteerimise teatiste ja puuraukude käitamist ja kombineeritud käitamist käsitlevate teatiste ning muude sarnaste talle esitatud dokumentide hindamine;
- b) käitajate ja omanike käesoleva direktiiviga vastavuse jälgimine, sealhulgas kontrollid, uurimised ja jõustamistegevus;
- c) muude asutuste või organite, sealhulgas luba väljastava asutuse nõustamine;
- d) aastaplaanide koostamine vastavalt artiklile 21;
- e) aruannete koostamine;
- f) koostöö pädevate asutuste või kontaktpunktide vastavalt artiklile 27.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus on oma regulatiivsete ülesannete, eriti lõike 1 punktides a, b ja c nimetatud ülesannete täitmiseks alati sõltumatu ja objektiivne. Sellest tulenevalt välditakse huvide konflikte ühelt poolt pädeva asutuse käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannete ja teiselt poolt selliste regulatiivsete ülesannete vahel, mis on seotud avamere loodusvarade majandusliku arendamisega ning avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks lubade andmisega liikmesriigis ja samuti nimetatud protsessidest saadud tulude kogumise ja haldamisega.

3. Lõikes 2 sätestatud eesmärkide saavutamiseks nõuavad liikmesriigid, et pädeva asutuse regulatiivseid ülesandeid täidetakse sellises asutuses, mis on sõltumatu liikmesriigi ülesannetest seoses avamere loodusvarade majandusliku arendamisega ning avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessideks lubade andmisega liikmesriigis ja samuti nimetatud protsessidest saadud tulude kogumise ja haldamisega.

Kui aga tavaliselt mehitatud rajatiste koguarv on väiksem kui kuus, võib asjaomane liikmesriik otsustada esimest lõiku mitte kohaldada. Selline otsus ei piira tema lõike 2 kohaseid kohustusi.

4. Liikmesriigid teevad üldsusele kättesaadavaks kirjelduse pädeva asutuse töökorralduse kohta, täpsustades sealhulgas, miks nad pädeva asutuse tööd sellisel viisil korraldavad, ja selle kohta, kuidas nad on taganud lõikes 1 sätestatud regulatiivsete ülesannete ja lõikes 2 sätestatud kohustuste täitmise.

5. Liikmesriigid tagavad pädevatele asutustele piisavad inimressursid ja rahalised vahendid käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannete täitmiseks. Kõnealused ressursid ja vahendid peavad vastama liikmesriikide avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ulatusele.

6. Liikmesriigid võivad sõlmida ametlikke kokkuleppeid asjaomaste liidu ametite ja muude sobivate asutustega, et kasutada eksperditeadmisi pädeva asutuse regulatiivsete ülesannete täitmise toetamiseks. Käesoleva lõike kohaldamisel ei peeta asutus sobivaks, kui tema objektiivsus võib olla ohustatud huvide konfliktide tõttu.

7. Liikmesriigid võivad luua mehhanismi, mille kohaselt pädeva asutuse käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannete täitmise rahalised kulud võidakse katta loaomanike, käitajate või omanike poolt.

8. Kui pädev asutus koosneb rohkem kui ühest organist, teeb liikmesriik kõik endast oleneva, et vältida nende organite regulatiivsete ülesannete dubleerimist. Liikmesriigid võivad määrata ühe organi juhtivorganiks, kes vastutab käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannete koordineerimise eest ja annab aru komisjonile.

9. Liikmesriigid vaatavad pädeva asutuse tegevuse läbi ja võtavad kõik vajalikud meetmed, et suurendada selle tõhusust lõikes 1 sätestatud regulatiivsete ülesannete täitmisel.

Artikkel 9

Pädeva asutuse tegevus

Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus:

- a) tegutseb sõltumatult poliitikatest, reguleerivatest otsustest või muudest kaalutlustest, mis ei ole seotud tema käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannetega;
- b) väljendab selgesti oma vastutuse ning käitaja ja omaniku vastutuse ulatuse suurõnnetuse riskide ohjamise eest vastavalt käesolevale direktiivile;
- c) kehtestab poliitika, protsessid ja menetlused artikli 11 kohaselt esitatud suurõnnetusohu aruannete ja teatiste põhjalikuks hindamiseks ning samuti liikmesriigi jurisdiktsioonis käesolevale direktiivile vastavuse jälgimiseks, sealhulgas kontrollimiseks, uurimiseks ja sunnimeetmete kasutamiseks;
- d) teeb käitajatele ja omanikele kättesaadavaks punkti c kohase poliitika, protsessid ja menetlused ning teeb nende kokkuvõtte üldsusele kättesaadavaks;
- e) vajadusel valmistab ette ja rakendab liikmesriigi muude asutustega koordineeritud või ühiseid menetlusi selleks, et täita käesoleva direktiivi kohaseid regulatiivseid ülesandeid, ja
- f) võtab poliitika, korralduse ja töökorra aluseks III lisas sätestatud põhimõtted.

Artikkel 10

Euroopa Meresõiduohutuse Ameti ülesanded

1. Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EMSA, edaspidi „amet“) annab liikmesriikidele ja komisjonile talle määrusega (EÜ) nr 1406/2002 antud volitustest lähtuvalt tehnilist ning teadusabi.
2. Oma volituste raames teeb amet eelkõige järgmist:
 - a) aitab komisjonil ja mõjutatud liikmesriigil vastava taotluse korral tuvastada ja jälgida nafta- või gaasilekke ulatust;
 - b) aitab liikmesriike nende taotluse korral käitiseväliste hädaolukordade lahendamise plaanide ettevalmistamisel ja elluviimisel, eriti kui tegemist on piiriüleste mõjudega liikmesriikide avamerevetes ja neist väljaspool;
 - c) töötab koos liikmesriikide ja käitajatega liikmesriikide käitiseväliste ja käitisesiseste hädaolukordade lahendamise plaanide alusel välja hädaolukorra lahendamiseks vajalike seadmete ja olemasolevate teenuste kataloogi.

3. Amet võib vastava taotluse korral:
- a) abistada komisjoni liikmesriikide käitiseväliste hädaolukordade lahendamise plaanide hindamisel, et kontrollida, kas nimetatud plaanid on käesoleva direktiiviga kooskõlas;
 - b) vaadata läbi õppused, mis keskenduvad piiriüleste ja liidu hädaolukordade lahendamise mehhanismide testimisele.

III PEATÜKK

AVAMERE NAFTA- JA GAASIAMMUTAMISPROTSESSIDEKS VALMISTUMINE JA NENDE LÄBIVIIMINE

Artikkel 11

Dokumendid, mis tuleb esitada nafta- ja gaasiammutamisprotsesside läbiviimiseks

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja või omanik esitab pädevale asutusele järgmised dokumendid:
- a) vastavalt artikli 19 lõigetele 1 ja 5 ettevõttesisese suurõnnetuste ennetamise poliitika või selle piisav kirjeldus;
 - b) vastavalt artikli 19 lõigetele 3 ja 5 rajatisel kohaldatava ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteem või selle piisav kirjeldus;
 - c) kavandatud tootmisrajatise puhul projekteerimise teatis vastavalt I lisa 1. osa nõuetele;
 - d) sõltumatu kontrolli kava kirjeldus vastavalt artiklile 17;
 - e) suurõnnetusohu aruanne vastavalt artiklitele 12 ja 13;
 - f) rajatise sisulise muudatuse või demonteerimise korral suurõnnetusohu muudetud aruanne vastavalt artiklitele 12 ja 13;
 - g) artiklite 14 ja 28 kohase käitisesisese hädaolukordade lahendamise plaan või selle piisav kirjeldus;
 - h) puuraugu käitamise puhul artikli 15 kohane puuraugu käitamise teatis ja puuraugu käitamist käsitlev teave;
 - i) kombineeritud käitamise puhul artikli 16 kohane kombineeritud käitamise teatis;

- j) ümberpaigutamise teatis vastavalt I lisa 1. osale olemasoleva tootmisrajatise puhul, mis viiakse uude tootmispaika, kus seda kasutama hakatakse;
- k) muu oluline dokument pädeva asutuse nõudmisel.

2. Lõike 1 punktide a, b, d ja g kohaselt esitatavad dokumendid lisatakse lõike 1 punkti e kohaselt nõutud suurõnnetusohu aruandele. Kui seda pole varem esitatud, lisatakse puuraugu käitaja esitatav ettevõttesisese suurõnnetuste ennetamise poliitika lõike 1 punkti h kohaselt esitatavale puuraugu käitamise teatisele.

3. Lõike 1 punkti c kohaselt nõutav projekteerimise teatis esitatakse pädevale asutusele viimase kehtestatud tähtpäevaks enne kavandatava käitamise suurõnnetusohu aruande kavandatud esitamist. Pädev asutus vastab projekteerimise teatisele kommentaaridega, mida tuleb arvesse võtta suurõnnetusohu aruande koostamisel.

4. Kui olemasolev tootmisrajatis siseneb liikmesriigi avamerevetesse või väljub sealt, teavitab käitaja pädevat asutust kirjalikult enne kuupäeva, mil tootmisrajatis peaks sisenema liikmesriigi avamerevetesse või sealt väljuma.

5. Lõike 1 punkti j kohaselt nõutav ümberpaigutamise teatis esitatakse pädevale asutusele kavandatud arendamise piisavalt varajases etapis, et käitajal oleks võimalik võtta arvesse pädeva asutuse poolt suurõnnetusohu aruande ettevalmistamisel tõstatatud küsimusi.

6. Kui projekteerimise või ümberpaigutamise teatises tehakse enne suurõnnetusohu aruande esitamist seda mõjutav sisuline muudatus, teavitatakse pädevat asutust kõnealusest muudatusest võimalikult kiiresti.

7. Lõike 1 punkti e kohaselt nõutav suurõnnetusohu aruanne esitatakse pädevale asutusele viimase kehtestatud tähtpäevaks enne käitamise kavandatud alustamist.

Artikkel 12

Tootmisrajatise suurõnnetusohu aruanne

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja koostab artikli 11 lõike 1 punkti e kohaselt esitatava tootmisrajatise suurõnnetusohu aruande. Aruanne sisaldab I lisa 2. ja 5. osas täpsustatud teavet ning seda ajakohastatakse, kui selleks tekib vajadus või kui pädev asutus seda nõuab.

2. Liikmesriigid tagavad, et tootmisrajatise suurõnnetusohu aruande koostamise olulistel etappidel konsulteeritakse töötajate esindajatega ja selle kohta esitatakse tõendid vastavalt I lisa 2. osa punktile 3.

3. Tootmisrajatise suurõnnetusohu aruanne võib olla koostatud rajatiste rühma kohta tingimusel, et pädev asutus on andnud selleks eelneva nõusoleku.

4. Kui enne suurõnnetusohu aruande heakskiitmist on vaja täiendavat teavet, tagavad liikmesriigid, et käitaja esitab pädeva asutuse taotlusel sellise teabe ja muudab vajadusel esitatud suurõnnetusohu aruannet.

5. Kui tootmisrajatist muudetakse nii, et see toob kaasa sisulised muutused, või kui paikne tootmisrajatis kavatakse lammutada, siis koostab käitaja pädeva asutuse määratud tähtpäevaks artikli 11 lõike 1 punkti f kohaselt esitatava suurõnnetusohu muudetud aruande vastavalt I lisa 6. osale.

6. Liikmesriigid tagavad, et kavandatud muudatusi ei võeta kasutusele ning demonteerimist ei alustata enne, kui pädev asutus on tootmisrajatise suurõnnetusohu muudetud aruande heaks kiitnud.

7. Käitaja vaatab tootmisrajatise suurõnnetusohu aruande korrapäraselt ja põhjalikult läbi vähemalt iga viie aasta järel või varem, kui pädev asutus seda nõuab. Läbivaatuse tulemusest teavitatakse pädevat asutust.

Artikkel 13

Tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu aruanne

1. Liikmesriigid tagavad, et omanik koostab artikli 11 lõike 1 punkti e kohaselt esitataav tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu aruande. Aruanne sisaldab I lisa 3. ja 5. osas täpsustatud teavet ning seda ajakohastatakse, kui selleks tekib vajadus või kui pädev asutus seda nõuab.

2. Liikmesriigid tagavad, et tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu aruande koostamise asjaomastes etappides konsulteeritakse töötajate esindajatega ja selle kohta esitatakse tõendid vastavalt I lisa 3. osa punktile 2.

3. Kui enne suurõnnetusohu aruande rajatise kohta, mis ei ole tootmisrajatis heakskiitmist on vaja täiendavat teavet,

nõuavad liikmesriigid, et omanik esitaks pädeva asutuse taotlusel sellise teabe ja muudab vajadusel esitatud suurõnnetusohu aruannet.

4. Kui tootmisvälisest rajatist muudetakse nii, et see toob kaasa sisulised muutused või kui paikne tootmisväliseline rajatis kavatakse lammutada, siis koostab omanik pädeva asutuse määratud tähtpäevaks artikli 11 lõike 1 punkti f kohaselt esitatava suurõnnetusohu muudetud aruande vastavalt I lisa 6. osa punktidele 1, 2 ja 3.

5. Paikse tootmisvälise rajatise puhul tagavad liikmesriigid, et kavandatud muudatusi ei võeta kasutusele ning demonteerimist ei alustata enne, kui pädev asutus on paikse tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu muudetud aruande heaks kiitnud.

6. Teisaldatava tootmisvälise rajatise puhul tagavad liikmesriigid, et kavandatud muudatusi ei võeta kasutusele enne, kui pädev asutus on teisaldatava tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu muudetud aruande heaks kiitnud.

7. Omanik vaatab tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu aruande korrapäraselt ja põhjalikult läbi vähemalt iga viie aasta järel või varem, kui pädev asutus seda nõuab. Läbivaatuse tulemusest teavitatakse pädevat asutust.

Artikkel 14

Käitisesisesed hädaolukordade lahendamise plaanid

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad või, kui see on asjakohane, siis omanikud, koostavad käitisesisesed hädaolukordade lahendamise plaani, mis esitatakse vastavalt artikli 11 lõike 1 punktile g. Plaan koostatakse kooskõlas artikliga 28 võttes arvesse suurõnnetuste riski hindamist, mida on kasutatud kõige hiljutisema suurõnnetusohu aruande koostamise ajal. Plaan hõlmab naftareostusele reageerimise tõhususe analüüsi.

2. Kui puuraugu puurimine toimub teisaldatavas tootmisvälises rajatises, võetakse käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaanis arvesse riskihindamist, mida on kasutatud artikli 11 lõike 1 punkti h kohaselt esitatava puuraugu käitamise teatise koostamise ajal. Kui käitisesisesest hädaolukordade lahendamise plaani tuleb puuraugu eripärast või asukohast tulenevalt muuta, tagavad liikmesriigid, et puuraugu käitaja esitab pädevale asutusele muudetud käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaani või plaani asjakohase kirjelduse, et täiendada asjakohast puuraugu käitamise teatist.

3. Kui tootmisvälist rajatist kasutatakse kombineeritud käitamiseks, muudetakse käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaani nii, et see hõlmaks kombineeritud käitamist, ja see esitatakse pädevale asutusele, et täiendada asjakohast kombineeritud käitamise teatist.

Artikkel 15

Puuraugu käitamise teatis ja käitamist käsitlev teave

1. Liikmesriigid tagavad, et puuraugu käitaja koostab artikli 11 lõike 1 punkti h kohaselt pädevale asutusele esitatava teatise. Teatis esitatakse pädeva asutuse kehtestatud tähtaja jooksul enne puuraugu käitamise alustamist. Kõnealune puuraugu käitamise teatis sisaldab andmeid puuraugu projekteerimise ja kavandatud käitamise kohta kooskõlas I lisa 4. osaga. See hõlmab naftareostusele reageerimise tõhususe analüüsi.

2. Pädev asutus vaatab teatise läbi ning vajadusel võtab enne puuraugu käitamise alustamist vajaduse korral asjakohaseid meetmeid, mis võivad hõlmata ka käitamise alustamise keelamist.

3. Liikmesriigid tagavad, et puuraugu käitaja kaasab esitatud puuraugu käitamise teatisse sisulise muudatuse kavandamise ja ettevalmistamise korral sõltumatu kontrollija vastavalt artikli 17 lõike 4 punktile b ja teavitab viivitamata pädevat asutust, kui esitatud puuraugu käitamise teatisesse tehakse sisulisi muudatusi. Pädev asutus vaatab kõnealused muudatused läbi ning võtab vajaduse korral asjakohaseid meetmeid.

4. Liikmesriigid tagavad, et puuraugu käitaja annab pädevale asutusele aru puuraugu käitamise kohta vastavalt II lisa sätestatud nõuetele. Aruanded esitatakse igal nädalal alates puuraugu käitamise alguse päevast või pädeva asutuse määratud ajavahe-
mike tagant.

Artikkel 16

Kombineeritud käitamise teatis

1. Liikmesriigid tagavad, et kombineeritud käitamisega tegelevad käitajad ja omanikud koostavad ühiselt artikli 11 lõike 1 punkti i kohaselt esitatava teatise. Teatis sisaldab I lisa 7. osas täpsustatud teavet. Liikmesriigid tagavad, et üks asjaomane käitaja esitab pädevale asutusele kombineeritud käitamise teatise. Teatis esitatakse pädevale asutusele viimase kehtestatud tähtpäevaks enne kombineeritud käitamise alustamist.

2. Pädev asutus vaatab teatise läbi ning vajadusel võtab enne kombineeritud käitamise alustamist asjakohaseid meetmeid, mis võivad hõlmata ka käitamise alustamise keelamist.

3. Liikmesriigid tagavad, et teatise esitanud käitaja teavitab viivitamata pädevat asutust, kui esitatud teatisesse tehakse sisulisi muudatusi. Pädev asutus vaatab teatise läbi ning võtab vajaduse korral asjakohaseid meetmeid.

Artikkel 17

Sõltumatu kontroll

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud kehtestavad sõltumatu kontrolli kavad ja koostavad kavade kirjelduse, mis esitatakse vastavalt artikli 11 lõike 1 punktile d ning mis lisatakse vastavalt artikli 11 lõike 1 punktile b esitatava ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemis. Kirjeldus sisaldab I lisa 5. osas täpsustatud teavet.

2. Sõltumatu kontrolli tulemused ei piira käitaja või omaniku vastutust kontrollitavate seadmete ja süsteemide veatu ja ohutu toimimise eest.

3. Sõltumatu kontrollija valimine ning sõltumatu kontrolli kavade ülesehitus peab vastama V lisa sätestatud kriteeriumidele.

4. Sõltumatu kontrolli kavad kehtestatakse:

a) rajatistele, eesmärgiga kinnitada sõltumatult, et rajatise riskihinnangus kindlaks määratud ning suurõnnetusohu aruandes kirjeldatud ohutuse ja keskkonna seisukohast olulised elemendid on sobivad ning et ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste elementide kontrollimise ja testimise ajakava on sobiv, ajakohane ning toimib ettenähtud viisil;

b) puuraukude käitamise teatistele, eesmärgiga kinnitada sõltumatult, et puuraugu projekteerimise ja puuraugu kontrolli meetmed on alati sobivad eeldatavatele puuraugu tingimustele.

5. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud reageerivad sõltumatu kontrolli soovitudele ja võtavad nende põhjal asjakohaseid meetmeid.

6. Liikmesriigid nõuavad, et käitajad ja omanikud tagaksid, et sõltumatult kontrollijalt vastavalt lõike 4 punktile a saadud nõuanded ning sellistest nõuannetest lähtuva tegevuse andmed tehakse pädevale asutusele kättesaadavaks ning et käitaja või omanik säilitab neid kuus kuud pärast nendega seotud nafta- ja gaasiammutamisprotsesside lõppu.

7. Liikmesriigid nõuavad, et puuraugu käitajad tagaksid, et käesoleva artikli lõike 4 punkti b kohased sõltumatu kontrollija tähelepanekud ja kommentaarid ning nendest lähtuv tegevus on esitatud artikli 15 kohases puuraugu käitamise teatises.

8. Tootmisrajatiste korral võetakse kontrollikava kasutusele enne projekteerimise lõpetamist. Tootmisvälise rajatise korral võetakse kava kasutusele enne käitamise alustamist liikmesriikide avamerevetes.

Artikkel 18

Pädeva asutuse volitused seoses rajatiste käitamisega

Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus:

- a) keelab sellise rajatise või ühendatud taristu käitamise või käitamise alustamise, kui suurõnnetuste ennetamiseks ja nende mõju piiramiseks koostatud suurõnnetusohu aruandes või vastavalt artikli 11 lõike 1 punkti h või i kohaselt esitatud puuraugu käitamise või kombineeritud käitamise teatises ettepanud meetmed on käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele vastamiseks ebapiisavad;
- b) erandkorras, kui tema hinnangul ei ole ohutuse ja keskkonnanakaitse nõudeid rikutud, lühendab ajavahemikku, mis on nõutud artikli 11 kohase suurõnnetusohu aruande või muude dokumentide esitamise ja tegevuse alustamise vahel;
- c) nõuab, et käitaja võtaks selliseid proportsionaalseid meetmeid, mida pädev asutus peab vajalikuks, et tagada vastavus artikli 3 lõikele 1;
- d) artikli 6 lõike 4 kohaldamise puhul võtab asjakohaseid meetmeid käitamise jätkuva ohutuse tagamiseks;
- e) on volitatud nõudma parandusi ja keelama vajaduse korral sellise rajatise või rajatise osa või ühendatud taristu edasise käitamise, mille kontrolli tulemustest, artikli 6 lõike 4 kohasest määratlusest, artikli 11 lõike 1 punkti e kohase suurõnnetusohu aruande korrapärasest läbivaatamisest või artikli 11 kohaselt esitatud teatiste muudatustest nähtub, et käesoleva direktiivi nõuded ei ole täidetud, või kui on põhjust kahelda avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside või rajatiste ohutuses.

IV PEATÜKK

ENNETAMISPOLIITIKA

Artikkel 19

Suurõnnetuste ennetamine käitajate ja omanike poolt

1. Liikmesriigid nõuavad, et käitajad ja omanikud koostaksid dokumendi, kus on sätestatud artikli 11 lõike 1 punkti a kohaselt esitatav ettevõttesisene suurõnnetuste ennetamise poliitika, ja tagaksid, et seda rakendatakse nende avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside vältel, sealhulgas rakendades asjakohast järelevalvet poliitika tulemuslikkuse tagamiseks. Nimetatud dokument sisaldab I lisa 8. osas täpsustatud teavet.

2. Ettevõttesiseste suurõnnetuste ennetamise poliitikas tuleb arvesse võtta käitaja põhivastutust muu hulgas tema protsessidest lähtuva suurõnnetuse riski ohjamise eest ning nimetatud riskide ohjamise järjekindla parandamise eest, et tagada igal ajahetkel kaitse kõrge tase.

3. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud koostavad dokumendi, milles kirjeldatakse nende poolt artikli 11 lõike 1 punkti b kohaselt esitatavat ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemi. Nimetatud dokument sisaldab järgmist kirjeldust:

- a) organisatsiooniline korraldus suurõnnetusohu ohjamiseks;
- b) kord käesoleva direktiivi kohaste suurõnnetusohu aruannete ja, kui see on asjakohane, muude dokumentide esitamiseks, ning
- c) artikli 17 kohaselt koostatud sõltumatu kontrolli kavad.

4. Liikmesriigid loovad käitajatele ja omanikele võimalused osaleda artikli 6 lõike 8 kohaselt kehtestatud tõhusates kolme-poolsetes konsultatsioonimehhanismides. Kui see on asjakohane, võib käitaja ja omaniku osalemist sellises mehhanismis märkida ettevõttesiseste suurõnnetuste ennetamise poliitikas.

5. Ettevõttesiseste suurõnnetuste ennetamise poliitika ning ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemid koostatakse vastavalt I lisa 8. ja 9. osale ning IV lisale. Kehtivad järgmised tingimused:

- a) ettevõttesiseste suurõnnetuste ennetamise poliitika on kirjalik ning selles kehtestatakse üldised eesmärgid ja kord suurõnnetuse riskide ohjamiseks ning kuidas kõnealused eesmärgid saavutatakse ja kord ettevõtte tasandil jõustatakse;

b) ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteem tuleb integreerida käitaja või omaniku üldisesse juhtimissüsteemi ning see hõlmab organisatsioonilist struktuuri, vastutusi, tavasid, menetlusi, protsesse ja ressursse ettevõttesiseste suurõnnetuste ennetamise poliitika kindlaksmääramiseks ja rakendamiseks.

6. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud koostavad ja säilitavad oma avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidele vastavate hädaolukordade lahendamiseks vajalike seadmete täieliku loetelu.

7. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud, konsulteerides pädeva asutusega ning kasutades artikli 27 lõike 1 kohast teadmiste, teabe ja kogemuste vahetamist, koostavad ja vaatavad läbi suurõnnetusohu ohjamise parimaid tavasid käsitlevad standardid ja suunised kogu projekteerimise ning avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside olelusringi vältel ning järgivad vähemalt VI lisa suuniseid.

8. Liikmesriigid nõuavad, et käitajad ja omanikud tagaksid, et nende lõike 1 kohane ettevõttesisene suurõnnetuste ennetamise poliitika dokument hõlmab ka nende liiduväliseid tootmisrajatise ja tootmisväliseid rajatise.

9. Kui käitaja või omaniku tegevus põhjustab inimestele otsest ohtu või suurendab märkimisväärselt suurõnnetuse riski, tagavad liikmesriigid, et käitaja või omanik võtab asjakohaseid meetmeid, mis võivad vajaduse korral sisaldada vastava tegevuse peatamist seniks, kuni oht või risk on vastuvõetavalt kontrolli alla saadud. Liikmesriigid tagavad, et selliste meetmete võtmise korral teavitab käitaja või omanik pädevat asutust viivitamata ja hiljemalt 24 tunni jooksul pärast kõnealuste meetmete võtmist.

10. Liikmesriigid tagavad, et vajaduse korral võtavad käitajad ja omanikud asjakohaseid meetmeid sobivate tehniliste vahendite ja protseduuride kasutamiseks, et edendada asjakohaste andmete kogumise ja salvestamise usaldusväärsus ning ennetada andmete võimalikku moonutamist.

Artikkel 20

Avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid väljaspool liitu

1. Liikmesriigid nõuavad ettevõtjalt, kes on registreeritud nende territooriumil ja kes tegelevad ise või tütarettevõtjate kaudu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega väljaspool liitu kas loaomanike või käitajatena, et nad esitaksid neile vastava taotluse alusel aruande igast suurõnnetusest, millega nad on olnud seotud.

2. Käesoleva artikli lõike 1 kohase aruande taotluses täpsustab asjaomane liikmesriik nõutud teabe üksikasjad.

Selliseid aruandeid vahetatakse kooskõlas artikli 27 lõikega 1. Liikmesriigid, kellel ei ole ei pädevat asutust ega kontaktpunkti, esitavad saadud aruanded komisjonile.

Artikkel 21

Suurõnnetuste ennetamise alase õigusraamistiku järgimise tagamine

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud järgivad meetmeid, mis on kehtestatud suurõnnetusohu aruandes ning kavades, millele osutatakse puuraugu käitamise ja kombineeritud käitamise teatistes, mis on esitatud vastavalt artikli 11 lõike 1 punktidele e, h ja i.

2. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud võimaldavad pädevale asutusele või pädeva asutuse juhtimisel tegutsevatele isikutele mõistlikul ajal transpordi nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud rajatise või laevani ja selle juurest tagasi (sealhulgas nende varustuse transport) ning samuti nende majutuse, toitlustamise ja muu toimetuleku seoses rajatise külastamisega, eesmärgiga lihtsustada pädeva asutuse teostatavat järelevalvet, sealhulgas käesolevale direktiivile vastavuse kontrollimist, uurimist ja jõustamist.

3. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus koostab aasta- ja riskijuhtimisel põhineva suurõnnetusohu tõhusaks järelevalveks, sealhulgas kontrolliks, pidades eelkõige silmas artikli 11 kohaselt esitatud suurõnnetusohu aruannete ja muude dokumentide järgimist. Kõnealuste plaanide tõhusus vaadatakse korrapäraselt läbi ning pädev asutus võtab nende täiustamiseks vajalikke meetmeid.

Artikkel 22

Konfidentsiaalne teavitamine ohutusprobleemidest

1. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus kehtestab mehhanismid:

a) konfidentsiaalseks ja mis tahes allikast lähtuvaks teavitamiseks avamere nafta- ja gaasiammutamisega seotud ohutus- ja keskkonnaprobleemidest, ja

b) kõnealuste teadete uurimiseks, säilitades asjaomaste isikute anonüümsuse.

2. Liikmesriigid nõuavad, et käitajad ja omanikud edastaksid andmed lõikes 1 kirjeldatud mehhanismide riikliku teavitamiskorra kohta oma töötajatele ning nende tegevusega seotud lepingulistele partneritele ja nende töötajatele ning tagaksid, et konfidentsiaalsele teavitamisele osutamine on lisatud asjakohasesse koolitusse ja vastavatesse teadetes.

V PEATÜKK

LÄBIPAISTVUS JA TEABE JAGAMINE*Artikkel 23***Teabe jagamine**

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud edastavad pädevale asutusele vähemalt IX lisas kirjeldatud teabe.

2. Komisjon määrab rakendusakti abil kindlaks ühise andmete esitamise vormi ning jagatava teabe üksikasjad. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 37 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

*Artikkel 24***Läbipaistvus**

1. Liikmesriigid teevad IX lisas viidatud teabe üldsusele kättesaadavaks.

2. Komisjon määrab rakendusaktiga kindlaks ühise avaldamisvormi, mis võimaldab andmete hõlpsat piiriülest võrdlust. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 37 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega. Ühine avaldamisvorm võimaldab riiklike tavade usaldusväärset võrdlemist vastavalt käesolevale artiklile ja artiklile 25.

*Artikkel 25***Aruandlus ohutuse ja keskkonnamõju kohta**

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile aastaaruande, mis sisaldab IX lisa punktis 3 täpsustatud teavet.

2. Liikmesriigid määravad asutuse, kes vastutab teabe artikli 23 kohase vahetamise ja artikli teabe 24 kohase avaldamise eest.

3. Komisjon avaldab aastaaruande, mis põhineb liikmesriikide poolt talle vastavalt lõikele 1 esitatud teabel.

*Artikkel 26***Suurõnnetusele järgnev uurimine**

1. Liikmesriigid algatavad nende jurisdiktsioonis toimunud suurõnnetuste põhjalikud uurimised.

2. Vastavalt kas uurimise või kohtumenetluse lõpus tehakse lõike 1 kohaste tähelepanekute kokkuvõtte komisjonile

kättesaadavaks. Liikmesriigid teevad tähelepanekute mittekonfidentsiaalse versiooni avalikult kättesaadavaks.

3. Liikmesriigid tagavad, et pärast lõike 1 kohast uurimist rakendab pädev asutus kõiki uurimisest tulenevaid soovitusi, mis jäävad tema tegevusvõimete piiresse.

VI PEATÜKK

KOOSTÖÖ*Artikkel 27***Koostöö liikmesriikide vahel**

1. Iga liikmesriik tagab, et tema pädev asutus vahetab regulaarselt teadmisi, teavet ja kogemusi teiste pädevate asutustega (muu hulgas avamere nafta- ja gaasiammutamise Euroopa Liidu asutuste rühma (EUOAG) kaudu) ning konsulteerib asjakohase siseriikliku ja liidu õiguse kohaldamise suhtes tööstuse, muude sidusrühmade ja komisjoniga.

Liikmesriikides, kelle jurisdiktsiooni all avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse ei toimu, saavad esimeses lõigus osutatud teavet artikli 32 lõike 1 kohaselt määratud kontaktpunktidelt.

2. Lõike 1 kohaselt vahetatud teadmised, teave ja kogemused käsitlevad eelkõige riskijuhtimise meetmete toimimist, suurõnnetuste ennetamist, vastavuskontrolli ja hädaolukordade lahendamist seoses avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega liidus ning samuti väljaspool liitu, kui see on asjakohane.

3. Iga liikmesriik tagab, et tema pädeva asutuse osalusel kehtestatakse selged ühised prioriteedid standardite ja suuniste koostamiseks ja ajakohastamiseks, et määrata kindlaks avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside parimad tavad ja edendada nende rakendamist ja järjepidevat kohaldamist.

4. Komisjon esitab liikmesriikidele hiljemalt 19. juuliks 2014 aruande, milles käsitletakse riiklike eksperdiressursside piisavust käesoleva direktiivi kohaste regulatiivsete ülesannete täitmiseks ning mis vajaduse korral hõlmab ettepanekuid selle tagamiseks, et kõigil liikmesriikidel oleks juurdepääs piisavatele eksperdiressurssidele.

5. Liikmesriigid teavitavad komisjoni hiljemalt 19. juuliks 2016 riiklikest meetmetest, mida nad kasutavad seoses juurdepääsuga teadmistele, varaesemetele ja eksperdiressurssidele, sealhulgas artikli 8 lõike 6 kohastest ametlikest kokkulepetest.

VII PEATÜKK

HÄDAOLUKORDADEKS VALMISOLEK JA NENDE LAHENDAMINE

Artikkel 28

Käitisesiseste hädaolukordade lahendamise plaanide nõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja või omaniku poolt artikli 14 kohaselt koostatavad ja artikli 11 lõike 1 punkti g kohaselt esitatakse käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaanid:

a) võetakse viivitamata kasutusele suurõnnetuse või suurõnnetuse toimumise vahetu riski puhul ja

b) on kooskõlas artiklis 29 osutatud käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaaniga.

2. Liikmesriigid tagavad, et käitaja ja omanik säilitavad käitisesisese hädaolukordade lahendamise plaaniga seotud seadmeid ja eksperditeadmisi, et need oleksid kättesaadavuse igal ajal, ning teeb need vajaduse korral kättesaadavaks käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaanide lahendamise eest vastutavatele asutustele liikmesriigis, kus käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaani kohaldatakse.

3. Käitisesisene hädaolukordade lahendamise plaan koostatakse kooskõlas I lisa 10. osaga ning seda ajakohastatakse pärast sisuliste muudatuste tegemist artikli 11 alusel esitatavas suurõnnetusohu aruandes või teatistes. Kõnealused ajakohastused esitatakse artikli 11 lõike 1 punkti g kohaselt pädevale asutusele ning neist teavitatakse asutust või asutusi, kes vastutavad käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaanide koostamise eest asjaomasel alal.

4. Käitisesisene hädaolukordade lahendamise plaan seotakse õnnetuse toimumiskohas oleva rajatise töötajate kaitse ja päästmisega seotud muude meetmetega, et tagada head eeldused isikute ohutuseks ja ellujäämiseks.

Artikkel 29

Käitisevälised hädaolukordade lahendamise plaanid ja hädaolukordadeks valmisolek

1. Liikmesriigid koostavad käitisevälised hädaolukordade lahendamise plaanid, mis hõlmavad kõiki nende jurisdiktsiooni alla kuuluvaid avamere nafta- ja gaasirajatise ja ühendatud taristuid ning võimalikke mõjutatud alasid. Liikmesriigid täpsustavad loaomanike ja käitajate rolli ja rahalised kohustused käitisevälises hädaolukordade lahendamise plaanis.

2. Liikmesriik koostab käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaanid koostöös asjaomaste käitajate ja omanikega ning vajaduse korral loaomanike ja pädeva asutusega ning need

plaanid võtavad arvesse käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaanidega hõlmatud alal asuvate või sinna kavandatud rajatiste või ühendatud taristute kõige hilisemaid käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaanide versioone.

3. Käitisevälised hädaolukordade lahendamise plaanid koostatakse vastavalt VII lisale ning need tehakse komisjonile, teistele võimalikele mõjutatud liikmesriikidele ja üldsusele kättesaadavaks. Liikmesriigid tagavad oma käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaanide kättesaadavaks tegemisel, et avaldatav teave ei põhjusta riski avamere nafta- ja gaasirajatiste ja nende käitamise ohutusele ega turvalisusele ning ei kahjusta liikmesriikide majanduslikke huve ega liikmesriikide ametnike isiklikku ohutust ja heaolu.

4. Liikmesriigid võtavad sobivaid meetmeid, mis on vajalikud geograafilise piirkonna kõigis liikmesriikides ja vajaduse korral kaugemal hädaolukordade lahendamise vahendite ja eksperditeadmiste kõrgetasemelise ühilduvuse ja koostalitlusvõime saavutamiseks. Liikmesriigid julgustavad tööstust töötama välja hädaolukordade lahendamiseks vajalikke seadmeid ja lepingulisi teenuseid, mis oleksid ühilduvad ja koostalitlusvõimelised kogu geograafilises piirkonnas.

5. Liikmesriigid säilitavad kooskõlas VIII lisa punktiga 1 andmed hädaolukordade lahendamiseks vajalike seadmete ja teenuste kohta. Kõnealused andmed tehakse kättesaadavaks teistele võimalikele mõjutatud liikmesriikidele ja komisjonile ning vastastikkuse põhimõtte alusel kolmandatele naaberriikidele.

6. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud katsetavad korrapäraselt ja tihedas koostöös liikmesriikide asjaomaste asutustega oma valmisolekut suurõnnetustele tulemuslikult reageerida.

7. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused või, kui see on asjakohane, kontaktpunktid töötavad välja koostööstsenariumid hädaolukordade puhuks. Selliseid stsenaariume hinnatakse ja ajakohastatakse vajadusel korrapäraselt.

Artikkel 30

Hädaolukordade lahendamine

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja või, kui see on asjakohane, omanik teavitab viivitamata asjaomaseid asutusi suurõnnetusest või suurõnnetuse toimumise vahetust riskist. Selline teade kirjeldab riski asjaolusid, sealhulgas võimaluse korral selle päritolu, võimalikku keskkonnamõju ning võimalikke peamisi tagajärgi.

2. Liikmesriigid tagavad, et suurõnnetuse korral võtavad käitaja või omanik kõik sobivad meetmed selle laienemise vältimiseks ja selle tagajärgede piiramiseks. Liikmesriigi asjaomased asutused võivad käitajat või omanikku abistada, sealhulgas pakkudes lisaressursse.

3. Hädaolukorra lahendamise käigus kogub liikmesriik vastavalt artikli 26 lõikele 1 suurõnnetuse põhjalikuks uurimiseks vajalikku teavet.

VIII PEATÜKK

PIIRIÜLENE MÕJU

Artikkel 31

Liikmesriikide piiriülene valmisolek hädaolukorraks ja selle lahendamiseks, kui nende jurisdiktsiooni all toimuvad avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid

1. Kui liikmesriik on seisukohal, et tema jurisdiktsiooni all aset leidma hakkavate avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud suurõnnetusohu võib avaldada märkimisväärset mõju teise liikmesriigi keskkonnale, siis edastab ta sellele liikmesriigile enne käitamise alustamist asjakohase teabe ning püüab koos võimaliku mõjutatud liikmesriigiga võtta ennetavaid meetmeid kahju vältimiseks.

Liikmesriik, kes leiab, et õnnetus võib teda mõjutada, võib alati paluda, et liikmesriik, kelle jurisdiktsiooni all avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid hakkavad toimuma, edastaks talle kogu asjaomase teabe. Kõnealused liikmesriigid võivad ühiselt hinnata meetmete tõhusust, ilma et see piiraks pädeva asutuse, kelle jurisdiktsiooni alla asjaomane käitaja kuulub, artikli 8 lõike 1 punktide a, b ja c kohaste regulatiivsete ülesannete täitmist.

2. Lõikes 1 määratletud suurõnnetusohu võetakse arvesse käitisesiseste ja käitiseväliste hädaolukordade lahendamise plaanides, et lihtsustada suurõnnetuse korral ühise tõhusa lahenduse leidmist.

3. Kui on olemas risk suurõnnetuste piiriüleseks mõjuks kolmandatele riikidele, siis teevad liikmesriigid selle teabe vastastikkuse põhimõtte alusel kättesaadavaks kolmandatele riikidele.

4. Liikmesriigid kooskõlastavad omavahel väljaspool liitu asuvate aladega seotud meetmeid, et ennetada avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside võimalikku negatiivset mõju.

5. Liikmesriigid katsetavad korrapäraselt oma valmisolekut suurõnnetustele tõhusaks reageerimiseks koostöös võimalike mõjutatud liikmesriikide, asjaomaste liidu ametite ning vastastikkuse põhimõtte alusel võimalike mõjutatud kolmandate riikidega. Komisjon võib aidata kaasa õppustele, mis keskenduvad piiriüleste hädaolukordade lahendamise mehhanismide katsetamisele.

6. Suurõnnetuse või selle vahetu ohu korral, mis avaldab või võib avaldada piiriülest mõju, teavitab liikmesriik, kelle jurisdiktsiooni all kõnealune olukord tekkis, viivitamata komisjoni ja neid liikmesriike või kolmandaid riike, mis võivad hädaolukorrast mõjutatud olla, ning edastab pidevalt teavet olukorra tõhusaks lahendamiseks.

Artikkel 32

Liikmesriikide valmisolek piiriüleseks hädaolukorraks ja selle lahendamiseks, kui nende jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse

1. Liikmesriigid, kelle jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, määravad kontaktpunktid teabe vahetamiseks asjaomaste naaberliikmesriikidega.

2. Liikmesriigid, kelle jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, kohaldavad artikli 29 lõikeid 4 ja 7 tagamaks, et neil oleks piisav reageerimise suutlikkus juhuks, kui neid mõjutab suurõnnetus.

3. Liikmesriigid, kelle jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, kooskõlastavad oma riiklikud merekeskkonna hädaolukorra lahendamise plaanid teiste asjaomaste liikmesriikidega määral, mis tagab kõige tõhusama reageerimise suurõnnetusele.

4. Kui liikmesriiki, kelle jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse, mõjutab suurõnnetus:

a) võtab ta kõik sobivad meetmed vastavalt lõikes 3 nimetatud riiklikule hädaolukorra lahendamise plaanile;

b) tagab ta, et tema käsutuses olev teave, mis on kättesaadav tema jurisdiktsiooni piires ning võib olla asjakohane suurõnnetuse põhjalikuks uurimiseks, edastatakse või tehakse kättesaadavaks liikmesriigile, kes teostab artikli 26 kohast uurimist.

Artikkel 33

Koordineeritud lähenemisviis avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessid ohutusele rahvusvahelisel tasandil

1. Komisjon edendab tihedas koostöös liikmesriikidega koostööd kolmandate riikidega, kes tegelevad avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega samades merepiirkondades kui liikmesriigid, ilma et see piiraks asjakohaste rahvusvaheliste lepingute kohaldamist.

2. Komisjon lihtsustab teabe vahetamist avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidega seotud liikmesriikide ja samade protsessidega seotud kolmandate naaberriikide vahel, et edendada ennetusmeetmeid ja piirkondlikke hädaolukordade lahendamise plaane.

3. Komisjon edendab kõrgeid ohutusstandardeid avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside jaoks rahvusvahelisel tasandil asjakohastel ülemaailmsel ja riiklikel foorumitel, sealhulgas Arktika vesi käsitlevatel foorumitel.

IX PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 34

Karistused

Liikmesriigid sätestavad eeskirjad, mis käsitlevad karistusi käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise eest, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste sätete rakendamine. Sätestatud karistused peavad olema tulemuslikud, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõnealustest sätetest hiljemalt 19. juuliks 2015 ja teatavad viivitamata kõigist hilisematest kõnealuseid sätteid mõjutavatest muudatustest.

Artikkel 35

Komisjoni delegeeritud volitused

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 36 vastu delegeeritud õigusaktid I, II, VI ja VII lisa kohandamise kohta, täiendades neid lisateabega, mis võib muutuda vajalikuks seoses tehnika arenguga. Selliste kohandustega ei muudeta olulisel määral käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi.

Artikkel 36

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 35 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 18. juulist 2013. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt neli kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 35 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 35 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja

möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 37

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Artikkel 38

Direktiivi 2004/35/EÜ muutmine

1. Direktiivi 2004/35/EÜ artikli 2 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:
 - a) „veevarudele tekitatud kahju”, st kahju, mis mõjub väga ebasoodsalt:
 - i) veevarude ökoloogilisele, keemilisele või kvantitatiivsele seisundile ja/või direktiivis 2000/60/EÜ määratletud ökoloogilisele potentsiaalile, mitte arvestades kahjulikku mõju, millele kohaldatakse kõnealuse direktiivi artikli 4 lõiget 7, või
 - ii) direktiivis 2008/56/EÜ määratletud kõnealuste merevete keskkonnaseisundile selles ulatuses, milles mere keskkonnaseisundi eriaspekte ei ole juba direktiivis 2000/60/EÜ käsitletud;”.

2. Liikmesriigid jõustavad lõike 1 nõuete järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 19. juuliks 2015. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Artikkel 39

Aruanded Euroopa Parlamendile ja nõukogule

1. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2014 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande finantstagatisvahendite kättesaadavuse ja kompensatsiooninõuete käsitlemise kohta, millele lisatakse asjakohased ettepanekud, kui see on asjakohane.
2. Komisjon edastab hiljemalt 19. juuliks 2015 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande oma hinnangu kohta liidus esinevate vastutuskordade tõhususe kohta avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsessidest tingitud kahju osas. See aruanne hõlmab hinnangut vastutust käsitlevate sätete laiendamise asjakohasuse kohta. Aruandele lisatakse ettepanekud, kui see on asjakohane.

3. Komisjon uurib, kas oleks asjakohane viia teatavad suurõnnetusi põhjustavad käitumisviisid üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/99/EÜ (keskkonna kaitsmise kohta kriminaalõiguse kaudu) ⁽¹⁾ reguleerimisalasse. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu 31. detsembriks 2014 uurimise tulemustest, lisades sellele, kui see on asjakohane, seadusandlikud ettepanekud, eeldusel et liikmesriigid teevad kättesaadavaks asjaomase teabe.

Artikkel 40

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Hiljemalt 19. juuliks 2019 hindab komisjon käesoleva direktiivi rakendamisel saadud kogemusi, võttes nõuetekohaselt arvesse pädevate asutuste pingutusi ja kogemust.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande hindamise tulemuste kohta. Aruandes esitatakse asjakohased ettepanekud direktiivi muutmiseks.

Artikkel 41

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 19. juuliks 2015.

Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

3. Erandina lõike 1 esimesest lõigust ja kui lõikes 5 ei ole sätestatud teisiti, teavitavad avamerevevtt omavad liikmesriigid, kelle jurisdiktsiooni all ei toimu avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesse ning kellel ei ole kavas anda lube sellisteks protsessideks, sellest komisjoni ja kohustuvad jõustama hiljemalt 19. juuliks 2015 üksnes need meetmed, mis on vajalikud artiklite 20, 32 ja 34 täitmiseks. Sellised liikmesriigid ei tohi kõnealusteks protsessideks lube anda enne, kui nad on üle võtnud ja rakendanud käesoleva direktiivi ülejäänud sätted ja komisjoni sellest teavitanud.

4. Erandina lõike 1 esimesest lõigust ja kui lõikes 5 ei ole sätestatud teisiti, kohustuvad sisemaariigist liikmesriigid jõustama hiljemalt 19. juuliks 2015 üksnes need meetmed, mis on vajalikud, et tagada artikli 20 täitmine.

5. Liikmesriik, kus 18. juulil 2013 ei ole registreeritud ühtki artikliga 20 hõlmatud tegutsevat ettevõtjat, ning mis jääb lõigete 3 või 4 reguleerimisalasse, kohustub jõustama need meetmed, mida on vaja artikli 20 täitmise tagamiseks ainult 12 kuud pärast sellise ettevõtja hilisemat registreerimist selles liikmesriigis või 19. juuliks 2015, sõltuvalt kumb kuupäev on hilisem.

Artikkel 42

Üleminekusätted

1. Omanike, kavandatavate tootmisrajatiste käitajate ning puuraugu käitajate või seda kavandavate ettevõtjate suhtes kohaldavad liikmesriigid artikli 41 alusel vastu võetud õigus- ja haldusnorme hiljemalt 19. juuliks 2016.

2. Olemasolevate rajatiste suhtes kohaldavad liikmesriigid artikli 41 alusel vastu võetud õigus- ja haldusnorme pärast riskihindamise dokumentatsiooni kavandatud regulatiivse läbivaatamise kuupäeva ning hiljemalt 19. juuliks 2018.

Artikkel 43

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 44

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 12. juuni 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ ELT L 328, 6.12.2008, lk 28.

I LISA

Artikli 11 kohaselt pädevatele asutustele esitatavatesse dokumentidesse lisatav teave**1. TOOTMISRAJATISE PROJEKTEERIMISE VÕI ÜMBERPAIGUTAMISE TEATISES ESITATAV TEAVE**

Vastavalt artikli 11 lõike 1 punktide c ja j kohaselt esitatavad tootmisrajatise projekteerimise ja ümberpaigutamise teatised sisaldavad vähemalt järgmist teavet:

- 1) rajatise käitaja nimi ja aadress;
- 2) tootmisprotsesside ja -süsteemide projekteerimise protsessi kirjeldus esialgselt kontseptsioonist kuni esitatud projektini või olemasoleva rajatise valimiseni, kasutatud asjakohased standardid ning protsessi kaasatud projektikavandid;
- 3) konkreetse rajatise ja selle asukohaga seotud suurõnnetusohu stsenaariumide kohaselt valitud projektikavandi ning esmaste riskiohjamiselementide kirjeldus;
- 4) tõendus, et kontseptsioon aitab kaasa suurõnnetusohu riski vähendamisele vastuvõetava tasemeni;
- 5) rajatise ning selle ettenähtud asukoha tingimuste kirjeldus;
- 6) ohutu käitamise keskkonnavalaste, meteoroloogiliste ja merepõhjaga seotud piirangute kirjeldus ning kord merepõhjust ja merest tingitud ohtudega seotud riskide (näiteks külgnevate rajatiste torujuhtmed ja ankurused) kindlaksmääramiseks;
- 7) suurõnnetusohu põhjustavate protsesside liikide kirjeldus;
- 8) suurõnnetusohu riski ohjamiseks kavandatud meetmete hea tulemuslikkuse säilitamiseks kasutatava ohutus- ja keskkonjauhtimise süsteemi üldkirjeldus;
- 9) sõltumatu kontrolli kavade kirjeldus ning ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste elementide ja nende nõutava toime esialgne nimekiri;
- 10) tõendus, et rajatis sobib kavandatava tootmisprotsessi jaoks, kui olemasolev tootmisrajatis tuleb üle viia uude asukohta teistsuguse tootmisprotsessi tarvis;
- 11) tõendus, millest ilmneb, et rajatis sobib tootmisrajatiseks, kui tootmisvälist rajatist soovitakse muuta tootmisrajatiseks.

2. TOOTMISRAJATISE KÄITAMISEGA SEOTUD SUURÕNNETUSOHU ARUANDES ESITATAV TEAVE

Artikli 12 kohaselt koostatavad ja artikli 11 lõike 1 punkti e kohaselt esitatavad tootmisrajatise suurõnnetusohu aruanded sisaldavad vähemalt järgmist teavet:

- 1) kirjeldus selle kohta, kuidas võeti arvesse pädeva asutuse vastust projekteerimise teatisele;
- 2) rajatise käitaja nimi ja aadress;
- 3) kokkuvõte töötajate osalemisest suurõnnetusohu aruande koostamises;
- 4) rajatise kirjeldus ja andmed selle võimalike seoste kohta teiste rajatiste või ühendatud taristute, sealhulgas puuraukudega;
- 5) tõendus, et kõik suurõnnetusohud on välja selgitatud, nende tõenäosust ja tagajärgi, sealhulgas ohutu käitamise keskkonnavalasteid, meteoroloogilisi ja merepõhjaga seotud piiranguid, on hinnatud ning et nende ohtude ohjamise meetmed, sealhulgas seonduvad ohutuse ja keskkonna seisukohast olulised elemendid, sobivad suurõnnetuse riski vähendamiseks vastuvõetava tasemeni; selline tõendus hõlmab ka naftareostusele reageerimise tõhususele antavat hinnangut;

- 6) seda liiki protsesside kirjeldus, millega kaasneb võimalik suurõnnetusohu, ja nende isikute maksimaalne arv, kes võivad rajatises igal ajahetkel viibida;
- 7) nende seadmete ja korra kirjeldus, millega tagatakse puuraugu ohjamine, protsesside ohutus, ohtlike ainete säilitamine, tulekahjude ja plahvatuste vältimine, töötajate kaitse ohtlike ainete eest ja keskkonna kaitse tekkiva suurõnnetuse korral;
- 8) rajatises viibivate isikute suurõnnetusohu korral kaitsmise ja nende ohutu väljapääsu, evakueerimise ja päästmise korra kirjeldus ning selliste juhtimissüsteemide korrashoiuks võetavate meetmete kirjeldus, millega hoitakse ära rajatise ja keskkonna kahjustamine kõigi töötajate evakueerimise korral;
- 9) rajatise ehitamisel ja kasutuselevõtul tarvitatud asjakohased koodeksid, standardid ja suunised;
- 10) käitaja ohutuse- ja keskkonnajuhtimise süsteemi käsitlev teave, mis on tootmisrajatise seisukohast oluline;
- 11) käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaan või selle piisav kirjeldus;
- 12) sõltumatu kontrolli kava kirjeldus;
- 13) muud asjakohased üksikasjad, näiteks kui kombineeritult kasutatakse kahte või enamat rajatist viisil, mis mõjutab ühe või mitme sellise rajatise võimalikku suurõnnetusohu;
- 14) muude käesoleva direktiivi alusel esitatavate nõuetega seonduv teave, mis on saadud direktiivis 92/91/EMÜ sätestatud suurõnnetuste ennetamise nõuete kohaselt;
- 15) seoses protsessidega, mis tuleb läbi viia rajatisel, direktiivi 2011/92/EL kohaselt saadud teave, mis on seotud keskkonnale olulist või tõsist kahju põhjustavate suurõnnetuste ennetamisega ning mis on oluline seoses muude käesoleva direktiivi alusel esitatavate nõuetega;
- 16) suurõnnetusest tulenevast saasteainete lekkest tingitud kindlaks tehtud võimaliku keskkonnamõju hinnang ning selle vältimiseks, vähendamiseks või neutraliseerimiseks ette nähtud tehniliste ja mittetehniliste meetmete (sealhulgas seire) kirjeldus.

3. TOOTMISVÄLISE RAJATISE SUURÕNNETUSOHU ARUANDES ESITATAV TEAVE

Artikli 13 kohaselt koostatavad ja artikli 11 lõike 1 punkti e kohaselt esitatavad tootmisvälise rajatise suurõnnetusohu aruanded sisaldavad vähemalt järgmist teavet:

- 1) omaniku nimi ja aadress;
- 2) kokkuvõtte töötajate osalemisest suurõnnetusohu aruande koostamises;
- 3) rajatise kirjeldus ning teiselkohast rajatise korral selle ühest asukohast teise viimise vahendite ja paigaldussüsteemi kirjeldus;
- 4) rajatises sellist liiki protsesside kirjeldus, millega kaasneb võimalik suurõnnetusohu, ning nende isikute maksimaalne arv, kes võivad rajatises igal ajahetkel viibida;
- 5) tõendus, et kõik suurõnnetusohud on välja selgitatud, nende tõenäosust ja tagajärgi, sealhulgas ohutu käitamine keskkonnaalaseid, meteoroloogilisi ja merepõhjaga seotud piiranguid, on hinnatud ning et nende ohtude ohjamise meetmed, sealhulgas seonduvad ohutuse ja keskkonna seisukohast olulised elemendid, sobivad suurõnnetuse riski vähendamiseks vastuvõetava tasemeni; selline tõendus hõlmab ka naftareostusele reageerimise tõhususele antavat hinnangut;
- 6) üksuse ja selle korra kirjeldus, millega tagatakse puuraugu ohjamine, protsesside ohutus, ohtlike ainete säilitamine, tulekahjude ja plahvatuste vältimine, tööjõu kaitse ohtlike ainete eest ja keskkonna kaitse tekkiva suurõnnetuse korral;
- 7) rajatises viibivate isikute suurõnnetusohu korral kaitsmise ja nende ohutu väljapääsu, evakueerimise ja päästmise korra kirjeldus ning selliste juhtimissüsteemide korrashoiuks võetavate meetmete kirjeldus, millega hoitakse ära rajatise ja keskkonna kahjustamine kõigi töötajate evakueerimise korral;

- 8) rajatise ehitamisel ja kasutuselevõtul tarvitatud asjakohased koodeksid, standardid ja suunised;
- 9) tõendus, et kõik suurõnnetusohud on kõigi rajatises võimalike protsesside puhul välja selgitatud ning et suurõnnetuse riski on vähendatud vastuvõetava tasemeni;
- 10) ohutu käitamise keskkonnavalaste, meteoroloogiliste ja merepõhjaga seotud piirangute kirjeldus ning kord merepõhjast ja merest tingitud ohtudega seotud riskide (näiteks külgnevate rajatiste torujuhtmed ja ankurdused) kindlaksmääramiseks;
- 11) ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemi käsitlev teave, mis on tootmisvälise rajatise seisukohast oluline;
- 12) käitisesise hädaolukordade lahendamise plaani või selle piisav kirjeldus;
- 13) sõltumatu kontrolli kava kirjeldus;
- 14) muud asjakohased üksikasjad, näiteks kui kombineeritult käitatakse kahte või enamat rajatist viisil, mis mõjutab ühe või mitme sellise rajatise võimalikku suurõnnetusohu;
- 15) seoses protsessidega, mis tuleb läbi viia rajatisel, direktiivi 2011/92/EL kohaselt saadud teave, mis on seotud keskkonnale olulist või tõsist kahju põhjustavate suurõnnetuste ennetamisega ning mis on oluline seoses muude käesoleva direktiivi nõuetega;
- 16) suurõnnetusest tulenevast saasteainete lekkest tingitud kindlaks tehtud võimaliku keskkonnamõju hinnang ning selle vältimiseks, vähendamiseks või neutraliseerimiseks ette nähtud tehniliste ja mittetehniliste meetmete (sealhulgas seire) kirjeldus.

4. PUURAUГУ KÄITAMISE TEATISES ESITATAV TEAVE

Artikli 15 kohaselt koostatav ja artikli 11 lõike 1 punkti h kohaselt esitav puurauгу käitamise teatis sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- 1) puurauгу käitaja nimi ja aadress;
- 2) kasutatava rajatise nimi ning omaniku nimi ja aadress või tootmisrajatise korral puurimistõid teostav lepingupartner;
- 3) üksikasjalikud andmed, mille abil on võimalik kindlaks teha puurauк ning sellega seotud rajatised ja ühendatud taristud;
- 4) teave puurauгу käitamise programmi kohta, sealhulgas selle käitamise ajavahemik, üksikasjalikud andmed puurauгу üle kontrolli kaotamise vältimiseks võetud abinõude (seadmed, puurimisvedelikud ja tsement jne) ja nende kontrollimise kohta, puurauгу suuna juhtimine ja ohutu käitamise piirangud kooskõlas riskihindamisega;
- 5) olemasoleva puurauгу korral teave selle ajaloo ja seisundi kohta;
- 6) andmed kasutatavate ohutusseadmete kohta, mida ei kirjeldata rajatise kehtivas suurõnnetusohu aruandes;
- 7) riskihindamine, mis hõlmab alljärgneva kirjeldust:
 - a) puurauгу käitamisega seotud konkreetsed ohud, sealhulgas ohutu käitamise keskkonnavalased, meteoroloogilised ja merepõhjaga seotud piirangud;
 - b) veealused ohud;
 - c) kõik veepinnal või vee all aset leidvad protsessid, millega kaasneb samal ajal võimalik suurõnnetusohu;
 - d) sobivad ohjamismeetmed;

- 8) puuraugu seisundi kirjeldus käitamise lõpus, st ajutine või alaline loobumine puuraugu käitamisest, ja teave selle kohta, kas tootmisseedmed puuraugus paigutati kasutamise jätkamiseks tulevikus;
- 9) varem esitatud puuraugu käitamise teatise muutmise korral piisavad andmed teatise täielikuks ajakohastamiseks;
- 10) kui puurauk ehitatakse, seda muudetakse või hooldatakse tootmisvälise rajatise abil, siis esitatakse järgmine lisateave:
 - a) ohutu käitamise keskkonnaalaste, meteoroloogiliste ja merepõhjaga seotud piirangute kirjeldus ning kord merepõhjast ja merest tingitud ohtudega seotud riskide (näiteks külgnevate rajatiste torujuhtmed ja ankurdu-sed) väljaselgitamiseks;
 - b) nende keskkonnatingimuste kirjeldus, mida on rajatise käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaanis arvesse võetud;
 - c) hädaolukorras toimimise korra kirjeldus, sealhulgas toimimise kord selliste keskkonda mõjutavate suurõnne-tuse puhuks, mida ei ole suurõnnetusohu aruandes kirjeldatud, ja
 - d) kirjeldus selle kohta, kuidas kooskõlastada puuraugu käitaja ja omaniku juhtimissüsteeme, et tagada suur-õnnetusohu tulemuslik juhtimine igal ajal;
- 11) aruanne puuraugu sõltumatu kontrolli tulemustega, sealhulgas puuraugu käitaja avaldus, et pärast sõltumatu kontrollija poolt puuraugu sõltumatu kontrolli tulemusel koostatud aruande ja tulemuste läbivaatamist vastab puuraugu konstruktsiooniga ja puuraugu üle kontrolli kaotamise vältimiseks võetud abinõudega seotud riskijuh-timine kõigile eeldatavatele tingimustele ja asjaoludele;
- 12) käesoleva direktiiviga seonduv teave, mis on saadud direktiivis 92/91/EMÜ sätestatud suurõnnetuste ennetamise nõuete kohaselt;
- 13) seoses puuraugu käitamisega, kogu muude käesoleva direktiivi alusel esitatavate nõuete seisukohast oluline teave, mis on saadud vastavalt direktiivile 2011/92/EL ning on seotud keskkonnale olulist või tõsist kahju põhjustavate suurõnnetuste ennetamisega.

5. KONTROLLIKAVA KOHTA ESITATAV TEAVE

Artikli 17 lõike 1 kohaselt koostatavate sõltumatu kontrolli kavade artikli 11 lõike 1 punkti d kohaselt esitatav kirjeldus sisaldab järgmist:

- a) käitaja või omaniku poolt pärast sõltumatu kontrollija aruandega tutvumist esitatud avaldus selle kohta, et suur-õnnetusohu aruande kohased kõige tähtsamad ohutusega seotud elemendid ja nende hooldussüsteem on sobivad või viiakse nõuetega kooskõlla;
- b) kontrollikava kirjeldus, sealhulgas sõltumatute kontrollijate valik, ning meetodid, millega kontrollitakse, et ohutuse ja keskkonna seisukohast olulised elemendid ning kõik kavas sisalduvad üksused püsivad heas korras;
- c) punktis b osutatud kontrollimeetmete kirjeldus, mis hõlmab üksikasjalikku teavet põhimõtete kohta, mida kohaldatakse kavaga seotud ülesannete täitmisel ning kava pideval jälgimisel rajatise kogu olelusringi jooksul, sealhulgas järgmiste meetmete kirjeldus:
 - i) ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste elementide kontroll ja testimine sõltumatute ja pädevate kontrollijate poolt;
 - ii) ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste elementide projekti, standardi, sertifitseerimise või muude vastavuse tagamise süsteemide kontroll;
 - iii) käimasoleva töö kontroll;
 - iv) mittevastavustest teatamine;
 - v) käitaja või omaniku võetavad parandusmeetmed.

6. RAJATISE SISULISE MUUDATUSE, SEALHULGAS PAIKSE RAJATISE KÕRVALDAMISE KOHTA ESITATAV TEAVE

Kui rajatises tehakse vastavalt artikli 12 lõikele 5 ja artikli 13 lõikele 4 sisulisi muudatusi, siis sisaldab artikli 11 lõike 1 punkti f kohaselt esitatav suurõnnetusohu muudetud aruanne, mis hõlmab sisulisi muudatusi, vähemalt järgmist teavet:

- 1) käitaja või omaniku nimi ja aadress;
- 2) kokkuvõtte töötajate osalemisest läbivaadatud suurõnnetusohu aruande koostamisel;
- 3) piisavad andmed, et rajatise varasemat suurõnnetusohu aruannet ja seonduvat käitisesisest hädaolukordade lahendamise plaani täielikult ajakohastada ning et tõendada suurõnnetusohu riski vähendamist vastuvõetava tasemeni;
- 4) paikse tootmisrajatise kasutusest kõrvaldamise korral:
 - a) kõigi ohtlike ainete isoleerimise meetmed ning rajatisega ühendatud puuraukude korral puuraukude rajatisest ja keskkonnast alalise eraldamise meetmed;
 - b) rajatise tegevuse lõpetamisega seoses töötajatele ja keskkonnale avalduva suurõnnetusohu riski kirjeldus, mõjutatud elanikkonna koguarv ja riskiohjamise meetmed;
 - c) hädaolukordade lahendamise kord isikute ohutu evakueerimise ja päästmise tagamiseks ning keskkonnaalaste suurõnnetuste ennetamiseks mõeldud kontrollisüsteemide säilitamiseks.

7. KOMBINEERITUD KÄITAMISE TEATISES ESITATAV TEAVE

Artikli 16 kohaselt koostatav ja artikli 11 lõike 1 punkti i kohaselt esitatav kombineeritud käitamise teatis sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- 1) teatist esitava käitaja nimi ja aadress;
- 2) kui kombineeritud käitamises osalevad muud käitajad või omanikud, siis nende nimed ja aadressid, sealhulgas kinnitus selle kohta, et nad on teatise sisuga nõus;
- 3) kirjeldus kõigi dokumendi osapoolte poolt heaks kiidetud ajutise dokumendi kujul selle kohta, kuidas kombineeritud käitamises osalevate rajatiste juhtimissüsteeme kooskõlastatakse, et vähendada suurõnnetuse riski vastuvõetavale tasemele;
- 4) nende kombineeritud käitamisega seoses kasutatavate seadmete kirjeldus, mida ei ole kirjeldatud ühegi kombineeritud käitamises osaleva rajatise kehtivas suurõnnetusohu aruandes;
- 5) järgmisi andmeid sisaldav kokkuvõtte kõigi kombineeritud käitamises osalevate käitajate ja omanike tehtud riskihindamisest:
 - a) kombineeritud käitamise jooksul tehtavate kõigi selliste protsesside kirjeldus, mis võivad kätkeada ohte, mis võivad põhjustada rajatises toimuva või rajatisega seotud suurõnnetuse;
 - b) riskihindamise tulemusena võetud riskiohjamise meetmete kirjeldus;
- 6) kombineeritud käitamise kirjeldus ja neid töid kajastav programm.

8. ETTEVÕTTESISESE SUURÕNNETUSE ENNETAMISE POLIITIKA KOHTA ESITATAV TEAVE

Artikli 19 lõike 1 kohaselt koostatav ja artikli 11 lõike 1 punkti a kohaselt esitatav ettevõttesisene suurõnnetuse ennetamise poliitika sisaldab muu hulgas järgmist:

- 1) ettevõtte haldusnõukogu vastutus selle pideva tagamise eest, et ettevõttesisestest suurõnnetustest ennetamise poliitika oleks sobiv, et seda rakendataks ja et see toimiks ettenähtud viisil;
- 2) meetmed sellise tugeva ohutuskultuuri loomiseks ja säilitamiseks, mis tagab suure tõenäosusega pideva ohutu käitamise;

- 3) protsesside auditeerimise ulatus ja põhjalikkus;
- 4) meetmed soovituslike käitumisviiside tasustamiseks ja tunnustamiseks;
- 5) ettevõtte suutlikkuse ja eesmärkide hindamine;
- 6) meetmed ohutuse ja keskkonnakaitse standardite säilitamiseks ettevõtte põhiväärtusena;
- 7) formaalsed juhtimis- ja kontrollisüsteemid, mis hõlmavad ettevõtte juhatuse liikmeid ja kõrgemat juhtkonda;
- 8) pädevuse osas kasutatav lähenemisviis kõigil ettevõtte tasanditel;
- 9) ulatus, mil punktides 1–8 nimetatud andmed on kohaldatavad ettevõtja väljaspool liitu läbiviidavate avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside suhtes.

9. OHUTUS- JA KESKKONNAJUHTIMISE SÜSTEEMI KOHTA ANTAV TEAVE

Artikli 19 lõike 3 kohaselt koostatav ja artikli 11 lõike 1 punkti b kohaselt esitatav ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteem sisaldab muu hulgas järgmist:

- 1) organisatsiooni struktuur ning töötajate ülesanded ja kohustused;
- 2) suurõnnetusohude, nende tõenäosuse ja võimalike tagajärgede väljaselgitamine ja hindamine;
- 3) keskkonnamõju lisamine suurõnnetusohu aruandes sisalduvatesse suurõnnetuste riskihindamistesse;
- 4) suurõnnetusohude ohjamine tavapärase käitamise ajal;
- 5) muudatuste juhtimine;
- 6) hädaolukordade lahendamise plaani koostamine ja hädaolukordade lahendamine;
- 7) keskkonnakahju piiramine;
- 8) tegevuse jälgimine;
- 9) auditi ja läbivaatamise kord, ja
- 10) olemasolevad meetmed osalemiseks kolmepoolsetes konsultatsioonides ja konsultatsioonidest tulenevate meetmete jõustamise viis.

10. KÄITISESISESES HÄDAOLUKORDADE LAHENDAMISE PLAANIS ESITATAV TEAVE

Artikli 14 kohaselt koostatavad ja artikli 11 lõike 1 punkti g kohaselt esitatavad käitisesisesed hädaolukordade lahendamise plaanid sisaldavad muu hulgas järgmist:

- 1) hädaolukorras kasutatavate menetluste algatamise volitusega isikute nimed ja ametikohad ning käitisesisest hädaolukorra lahendamist juhtiva isiku nimi ja ametikoht;
- 2) käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaani eest vastutava asutusega suhtlemise eest vastutava isiku nimi või ametikoht;
- 3) kõigi selliste suurõnnetust põhjustada võivate prognoositavate tingimuste või vahejuhtumite kirjeldus, mida on kirjeldatud suurõnnetusohu aruandes, millele plaan on lisatud;
- 4) nende meetmete kirjeldus, mis võetakse suurõnnetust põhjustada võivate tingimuste või vahejuhtumite juhtimiseks ja nende tagajärgede piiramiseks;
- 5) saada olevate seadmete ja ressursside, sealhulgas kõigi võimalike lekete peatamise seadmete ja ressursside kirjeldus;

- 6) rajatistes viibivatele isikutele ja keskkonnale avalduvate riskide piiramise kord, sealhulgas teave hoiatuste andmise viisi ning isikutelt hoiatuse korral oodatava käitumise kohta;
 - 7) kombineeritud käitamise korral, asjaomaste rajatiste väljapääsu, evakueerimise ja päästmise kooskõlastamise kord rajatistes viibivate isikute ellujäämiseks heade eelduste tagamiseks;
 - 8) hinnanguline naftareostusele reageerimise tõhusus. Kõnealusel reageerimise analüüsis arvesse võetavad keskkonnatingimused on järgmised:
 - i) ilm, sealhulgas tuul, nähtavus, sademed ja temperatuur;
 - ii) mere seisundid, tõusud ja mõõnad ning hoovused;
 - iii) jää ja purdmaterjali esinemine;
 - iv) päevavalguse tunnid ja
 - v) muud teadaolevad keskkonnatingimused, mis võivad reageerimisvarustuse tõhusust või reageerimise üldist tulemuslikkust mõjutada.
 - 9) käitisevälise hädaolukordade lahendamise plaani käivitamise eest vastutava(te)le asutus(t)ele suurõnnetusest varajast teatamist võimaldav kord, ning teave selle kohta, mis laadi teavet anda esialgses hoiatuses ning kuidas anda üksikasjalikumate teavete laekumisel;
 - 10) kord, mille alusel töötajaid koolitatakse vastavalt ülesannetele, mida nad peavad täitma, ning vajaduse korral selle kooskõlastamine käitisevälise hädaolukorra lahendajatega;
 - 11) kord käitisesise ja käitisevälise hädaolukorra lahendamise kooskõlastamiseks;
 - 12) tõendid kõigi dispergentidena kasutatavate kemikaalide varasemate tehtud hindamiste kohta, et vähendada mõju rahvatervisele ja täiendavat keskkonnakahju.
-

*II LISA***Artikli 15 lõike 4 kohaselt esitatav puuraugu käitamise aruanne**

Artikli 15 lõike 4 kohaselt pädevale asutusele esitatav puuraugu käitamise aruanne sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- 1) puuraugu käitaja nimi ja aadress;
 - 2) rajatise nimi ning käitaja või omaniku nimi ja aadress;
 - 3) üksikasjalikud andmed, mille abil on võimalik kindlaks teha puurauk ning kõik sellega seotud rajatised või ühendatud taristud;
 - 4) alates protsesside alustamisest või alates eelmisest aruandest teostatud protsesside kokkuvõte;
 - 5) järgmise läbimõõtu ning tegelik vertikaalne ja mõõdetud sügavus:
 - a) kõik puuritud augud ja
 - b) kõik paigaldatud torud;
 - 6) puurimisvedeliku tihedus aruande koostamise ajal, ja
 - 7) olemasoleva puurauguga seotud protsesside korral puuraugu praegune seisukord.
-

III LISA

Sätted, mis on seotud pädeva asutuse määramise ja tegevusega vastavalt artiklitele 8 ja 9

1. LIIKMESRIIKIDEGA SEOTUD SÄTTED

- 1) Artiklis 8 sätestatud ülesannete täitmise eest vastutava pädeva asutuse määramiseks teevad liikmesriigid vähemalt järgmist:
 - a) võtavad käesoleva direktiiviga pädevale asutusele antavate ülesannete tulemuslikku täitmist võimaldavaid korralduslikke meetmeid, sealhulgas meetmeid ohutuse ja keskkonnakaitse võrdsel viisil reguleerimiseks;
 - b) koostavad poliitikadokumendi, milles kirjeldatakse järelevalve ja jõustamise eesmärke ning pädeva asutuse kohustust saavutada läbipaistvus, järjepidevus, proportsionaalsus ja objektiivsus avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside reguleerimisel.
- 2) Liikmesriigid võtavad punktis 1 nimetatud meetmete jõustamiseks vajalikud meetmed, tehes sealhulgas järgmist:
 - a) asutusesiselt või kolmandate osapooltega sõlmitavate ametlike kokkulepete abil või mõlemal teel kättesaadavate piisavate eksperditeadmiste rahastamine, et pädev asutus saaks protsesse kontrollida ja uurida, võtta jõustamise meetmeid ning käsitleda suurõnnetusohu aruandeid ja teatisi;
 - b) asutuseväliste eksperditeadmistele tuginemise korral piisavate kirjalike suuniste koostamise ja järelevalve rahastamine, et säilitada lähenemisviisi järjepidevus ning tagada, et õiguslikult nimetatud pädev asutus säilib käesoleva direktiivi kohaselt täieliku vastutuse;
 - c) pädeva asutuse töötajate põhikoolituse, side, tehnoloogiale juurdepääsu ning reisikulude rahastamine ja päevarahade maksimine nende ametiülesannete täitmisel, et hõlbustada artikli 27 kohast pädevate asutuste vahelist koostööd;
 - d) kui see on asjakohane, siis käitajatelt või omanikelt pädeva asutuse poolt käesoleva direktiivi alusel täidetud ülesannetega seotud kulude hüvitamise nõudmine;
 - e) teadusuuringute rahastamine ja nende tegemise innustamine vastavalt pädeva asutuse käesoleva direktiivi kohastele ülesannetele;
 - f) pädeva asutuse rahastamine aruannete koostamisel.

2. PÄDEVA ASUTUSE TEGEVUSEGA SEOTUD SÄTTED

- 1) Oma artikli 9 kohaste kohustuste tõhusaks täitmiseks koostab pädev asutus
 - a) kirjaliku strateegia, kus on kirjeldatud tema kohustusi, tegevusprioriteete, st prioriteete seoses rajatiste projekteerimise ja käitamise, töökindluse tagamise ning hädaolukordadeks valmisoleku ja nende lahendamise, ja töökorraldust;
 - b) käitamise menetlused, milles kirjeldatakse, kuidas ta kontrollib käesoleva direktiiviga käitajatele ja omanikele kehtestatud kohustuste täitmist ja tagab selle, sealhulgas seda, kuidas ta käsitleb, hindab ja võtab vastu suurõnnetusohu aruandeid, käsitleb puuraugu käitamise teatisi, ja seda, kuidas määratakse konkreetse rajatise või tegevuse puhul kindlaks suurõnnetusohuga seotud riskiohjamismeetmete, sealhulgas keskkonnavalaste meetmete kontrolli vahemikud;
 - c) menetlused oma kohustuste täitmiseks, piiramata muid kohustusi, näiteks maismaa nafta- ja gaasiammutamisprotsesse ning direktiivi 92/91/EMÜ kohast korda;
 - d) kui pädev asutus koosneb rohkem kui ühest asutusest, siis ametliku lepingu, millega kehtestatakse vajalikud mehhanismid pädeva asutuse ühiseks toimimiseks, sealhulgas kõrgema juhtkonna kontroll ja järelevalve ning läbivaatamised, ühine planeerimine ja kontroll, suurõnnetusohu aruannete käsitlemisega seotud vastutuste jaotus, ühine uurimine, asutusesisene suhtlus ja ühiselt väljaspool asutust esitatavad aruanded.

- 2) Suurõnnetusohu aruannete hindamise üksikasjaliku korraga nõutakse käitajalt või omanikult kõigi käesoleva direktiivi kohaste faktiliste andmete ja muude üksikasjade esitamist. Pädev asutus tagab, et esitatakse vähemalt järgmine teave ja et vastavad nõudmised on selgelt ära toodud käitajatele ja omanikele suunatud juhistes:
- a) välja on selgitatud kõik prognoositavad ohud, mis võivad põhjustada suurõnnetuse, sealhulgas keskkonnavalase õnnetuse, nende riske on hinnatud ja riskide ohjamiseks on kindlaks määratud meetmed, sealhulgas need, mida kasutada hädaolukorras;
 - b) ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemi on piisavalt kirjeldatud, et tõendada selle vastavust käesolevale direktiivile;
 - c) paika on pandud asjakohane sõltumatu kontrolli kord ning käitaja- või omanikupoolse auditi kord.
- 3) Suurõnnetusohu aruannete põhjaliku hindamise korraldamisel tagab pädev asutus, et:
- a) esitatud on kõik nõutavad faktilised andmed;
 - b) käitaja või omanik on välja selgitanud kõik rajatise ja selle funktsioonide puhul mõistlikult prognoositavad suurõnnetusohud koos võimalike käivitavate vahejuhtumitega ning et suurõnnetusriski ohjamisel kasutatavaid meetodeid ja hindamiskriteeriume, sealhulgas analüüsi määramatustegureid on täpselt selgitatud;
 - c) riskiohjamisel on arvesse võetud rajatise olelusringi kõiki asjaomaseid etappe ning prognoositud kõiki tekkida võivaid olukordi, sealhulgas arvestades järgmist:
 - i) kuidas projekteerimisteatises kirjeldatud projekteerimisotsustes on arvesse võetud riskiohjamist, et tagada seonduvate ohutuse ja keskkonna alaste põhimõtete hõlmamine;
 - ii) kuidas rajatise käitamisel tuleb teostada puuraugutoiminguid;
 - iii) kuidas puuraugutoiminguid teostada ja ajutiselt peatada enne tootmise alustamist tootmisrajatistes;
 - iv) kuidas teostada kombineeritud käitamist muude rajatistega;
 - v) kuidas rajatise tegevust lõpetada;
 - d) kuidas kavatakse vajaduse korral rakendada riskiohjamise osana kindlaksmääratud riskivähendusmeetmeid, et vähendada riske vastuvõetava tasemeni;
 - e) kas käitaja või omanik on vastuvõetavate riskitasemete saavutamiseks vajalike meetmete kindlaksmääramisel selgelt demonstreerinud, kuidas on võetud arvesse asjakohaseid häid tavasid ja usaldusväärsetel inseneriteadmistel põhinevaid otsuseid, häid juhtimistavasid ning inim- ja organisatsiooniliste teguritega seotud põhimõtteid;
 - f) kas hädaolukordade avastamise ning nende kiireks ja tõhusaks lahendamise meetmed ja kord on selgelt kindlaks määratud ja põhjendatud;
 - g) kas evakuatsiooni- ja päästetoimingud ning meetmed hädaolukorra eskaleerumise vältimiseks ja selle keskkonnamõju vähendamiseks on aruannetes loogiliselt ja süstemaatiliselt integreeritud, võttes arvesse tõenäolisi hädaolukorra tingimusi, milles neid kavatakse kasutada;
 - h) kuidas on nõudeid kajastatud käitisesisestes hädaolukordade lahendamise plaanides ja kas pädevale asutusele on esitatud käitisesisese hädaolukordade lahendamise plaani koopia või piisav kirjeldus;
 - i) kas suurõnnetusohu aruandes kirjeldatud ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteem on piisav suurõnnetusohu riskide ohjamise tagamiseks käitise olelusringi kõigis asjaomastes etappides, ning tagab vastavuse kõigile asjakohastele õigusnormidele ning näeb ette auditeerimise ja auditisoovituste täitmise;
 - j) kas sõltumatu kontrolli kava on täpselt selgitatud.

IV LISA

Artikli 19 kohased käitajate ja omanike kehtestatavad eeskirjad suurõnnetuste ennetamiseks

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja omanikud:
 - a) pööravad eritählepanu kõigi ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste süsteemide usaldusväärsuse ja töökindlusega seotud nõuete hindamisele ning rajavad oma kontrolli- ja hooldussüsteemid nõutava ohutuse ja keskkonnastatuse taseme saavutamisele;
 - b) võtavad asjakohaseid meetmeid, et tagada suurimal võimalikul määral, et ohtlikud ained ei satu juhuslikult nende ohutuks säilitamiseks ette nähtud torustikest, anumatest ja süsteemidest välja. Veel tagavad käitajad ja omanikud, et ühegi lekke- või tõe tõrke tulemusena ei toimu suurõnnetust;
 - c) koostavad loendi, milles märgitakse ära olemasolevad seadmed, nende omanik, asukoht, transport rajatisse ja nende rajatises kasutamise viis ning üksused, mis on olulised käitisesiseses hädaolukordade lahendamise plaani rakendamiseks. Loendis täpsustatakse meetmed, mis on kasutusel seadmete ja menetluste kasutatavuse säilitamise tagamiseks;
 - d) tagavad, et neil on kõigi asjakohaste õigusnormide täitmise järelevalveks sobiv raamistik, integreerides oma seadusjärgsed ülesanded, mis on seotud suurõnnetusohu ohjamise ja keskkonnakaitsega, oma standardsesse töökorda; ja
 - e) pööravad eritählepanu tugeva ohutuskultuuri loomisele ja säilitamisele, mis tagab suure tõenäosusega pideva ohutu käitamise, pidades sealhulgas silmas tööjõu koostöövalmiduse tagamist muu hulgas järgmise abil:
 - i) märgatav soov pidada kolmepoolseid konsultatsioone ja võtta sellest tulenevaid meetmeid;
 - ii) õnnetuste ja ohtlike olukordade kohta aru andmise innustamine ja selle eest premeerimine;
 - iii) tõhus koostöö valitud ohutuse valdkonna esindajatega;
 - iv) teavitajate kaitse.
2. Liikmesriigid tagavad, et tööstus teeb koostööd pädevate asutustega, et luua ja rakendada ellu standardite, suuniste ja eeskirjade väljatöötamise prioriteetide kava, millest tulenevalt kasutatakse suurõnnetuste ennetamisel ja suurõnnetuse toimumise korral selle tagajärgede piiramisel parimaid tavasid.

V LISA

Sõltumatu kontrollija valik ja sõltumatu kontrolli kavade ülesehitus vastavalt artikli 17 lõikele 3

1. Liikmesriigid nõuavad, et käitaja või omanik tagavad sõltumatu kontrollija vastavuse järgmistele nõuetele, mis käsitlevad tema sõltumatust käitajast ja omanikust:
 - a) sõltumatu kontrollija ülesanded ei nõua temalt sellise ohutuse ja keskkonna seisukohast olulise elemendi või käitise või puurkaevu osa või puurkaevu kava ühegi aspekti käsitlemist, millega kontrollija on enne kontrollitööd seotud olnud või kus ta ei pruugi täiesti objektiivne olla;
 - b) sõltumatu kontrollija on piisavalt sõltumatu juhtimissüsteemist, millel on või on olnud vastutus sõltumatu kontrolli kava või puuraugu kontrolli mõne osa mis tahes aspekti eest, et tagada kontrollija objektiivsus oma ülesannete täitmisel selle kava raames.
 2. Liikmesriigid nõuavad, et käitaja või omanik tagaksid, et rajatise või puuraugu sõltumatu kontrolli kava puhul oleks täidetud järgmised tingimused:
 - a) sõltumatul kontrollijal on sobiv tehniline pädevus, sealhulgas vajadusel piisaval arvul kvalifitseeritud ja kogunud töötajaid, kes vastavad käesoleva lisa punkti 1 nõuetele kogemused;
 - b) sõltumatu kontrollija on sobivalt jaotanud sõltumatu kontrolli kava alusel ülesanded nende täitmiseks kvalifitseeritud töötajatele;
 - c) sobiv kord käitaja või omaniku ja sõltumatu kontrollija vaheliseks teabevooks;
 - d) sõltumatule kontrollijale on antud piisavad volitused, mis võimaldavad tal oma ülesandeid asjakohaselt täita.
 3. Sõltumatut kontrollijat tuleks kooskõlas sõltumatu kontrolli kavaga teavitada sisulistest muudatustest täiendavate kontrollide tarvis ning selliste täiendavate kontrollide tulemused tuleks pädevale asutusele nõudmise korral kättesaadavaks teha.
-

VI LISA

Artikli 19 lõike 7 kohase käitajate ja omanike ning pädevate asutuste vahelise koostöö prioriteetidega seotud teave

Standardite ja suuniste väljatöötamise prioriteetide seadmisel kaalutavad asjaolud peavad omama praktilist mõju suurõnnetuste ennetamisele ja nende tagajärgede piiramisele. Nende asjaolude hulka kuulub:

- a) puuraugu töökindluse, puuraugu juhtimise seadmete ja tõkete ning nende tulemuslikkuse seire täiustamine;
 - b) esmase säilitamise parandamine;
 - c) ähvardava suurõnnetuse eskaleerumist, sealhulgas puuraugu plahvatusi takistava teisese säilitamise parandamine;
 - d) usaldusväärne otsuste langetamine;
 - e) suurõnnetusohuga seotud protsesside juhtimine ja järelevalve;
 - f) olulistel ametikohtadel olevate töötajate pädevus;
 - g) tulemuslik riskiohjamine;
 - h) ohutuse ja keskkonna seisukohast oluliste süsteemide usaldusväärse hindamine;
 - i) peamised tulemuslikkusnäitajad;
 - j) ohutus- ja keskkonnajuhtimise süsteemide tulemuslik integreerimine käitajate, omanike ja muude nafta- ja gaasiamutamises osalejate vahel.
-

VII LISA

Artikli 29 kohastes hädaolukordade lahendamise plaanides esitatav teave

Artikli 29 kohaselt koostatavad käitisevälised hädaolukordade lahendamise plaanid sisaldavad muu hulgas järgmist:

- a) hädaolukorras kasutatavate menetluste algatamise volitusega isikute nimed ja ametikohad ning käitisevälist hädaolukordade lahendamist juhtima volitatud isikute nimed ja ametikohad;
- b) varajast suurõnnetustest hoiatamist võimaldav kord ning seonduvad hoiatuse ja hädaolukorra lahendamise menetlused;
- c) kord käitisevälise hädaolukorra lahendamise plaani rakendamiseks vajalike ressursside koordineerimiseks;
- d) käitisesisest hädaolukorra lahendamist toetav kord;
- e) käitisevälise hädaolukorra lahendamise korra üksikasjalik kirjeldus;
- f) kord suurõnnetusega seotud sobiva teabe ja nõuannete andmiseks isikutele ja organisatsioonidele, kes võivad olla suurõnnetusest mõjutatud;
- g) kord teabe andmiseks muude liikmesriikide hädaabiteenistustele ja komisjonile võimalike piiriüleste tagajärgedega suurõnnetuse korral;
- h) kord nii maismaal kui ka avamerel elusloodusele avalduva negatiivse mõju leevendamiseks, ka juhul kui naftaga kokku puutunud loomad jõuavad kaldale enne tegelikku naftareostust.

VIII LISA

Andmed, mis tuleb esitada artikli 29 kohaste käitiseväliste hädaolukordade lahendamise plaanide koostamisel

1. Hädaolukorras võetavate meetmete koordineerimise eest vastutav asutus või vastutavad asutused esitavad järgmised andmed:
 - a) loend, milles on ära märgitud olemasolevad seadmed, nende omanik, asukoht, rajatisse transportimise vahend ja nende suurõnnetuse kohas kasutamise viis;
 - b) nende meetmete kirjeldus, mis on kasutusel seadmete ja menetluste kasutatavuse säilitamise tagamiseks;
 - c) nende tööstuse omandis olevate seadmete loend, mida saab hädaolukorra puhul kättesaadavaks teha;
 - d) suurõnnetuste lahendamiseks kasutatava üldise korra kirjeldus, sealhulgas kõigi asjaomaste osalejate ja kõnealuse korra säilitamise eest vastutavate asutuste pädevus ja vastutusala;
 - e) meetmed, millega tagatakse seadmete, töötajate ja menetluste pidev kättesaadavus ja ajakohasus ning piisava hulga koolitatud töötajate pidev kättesaadavus;
 - f) tõendid kõigi dispergentidena kasutamiseks mõeldud kemikaalide varasemate keskkonna- ja terviseohu hinnangute kohta.
 2. Käitisevälistes hädaolukordade lahendamise plaanides peab olema selgelt kirjeldatud asutuste, hädaolukordade lahendajate, koordineerijate ja muude hädaolukorra lahendamise raames tegutsevate isikute rolli, et tagada koostöö kõigi suurõnnetuste lahendamisel.
 3. Kord hõlmab järgmisi meetmeid sellise suurõnnetuse lahendamiseks, mis võib ületada liikmesriigi võimalused või piirid:
 - a) käitiseväliste hädaolukordade lahendamise plaanide jagamine naaberliikmesriikide ja komisjoniga;
 - b) piiriülesel tasandil loendi koostamine nii tööstuse kui ka avaliku sektori omandis olevate hädaolukorra lahendamiseks vajalike vahendite kohta ning kõigi vajalike kohanduste kohta, mis on vajalikud naaberriikide ja liikmesriikide vaheliseks seadmete ja menetluste kooskõlastamiseks;
 - c) liidu kodanikukaitse mehhanismi algatamise menetlused;
 - d) piiriüleste käitiseväliste hädaolukorra lahendamise õppuste korraldamine.
-

IX LISA

Teabe jagamine ja läbipaistvus

1. Suurõnnetusohu näitajaid käsitlev ühine andmeedastusvorm võimaldab võrrelda pädevatelt asutustelt pärinevat teave eri käitajatelt ja omanikelt pärineva teabega.
2. Pädeva asutuse, käitajate ja omanike jagatav teave hõlmab järgmiste vahejuhtumitega seotud teavet:
 - a) (kas süttinud või süttimata) nafta, gaasi või muude ohtlike ainete soovimatu keskkonda pääsemine;
 - b) puuraugu ohje kaotamine, mille tulemusena on vaja puuraugu ohjamise seadmeid rakendada, või puuraugu tõkke tõrge, mille tulemusena on vaja tõke välja vahetada või seda parandada;
 - c) ohutuse ja keskkonna seisukohast olulise elemendi tõrge;
 - d) märkimisväärne konstruktsioonilise terviklikkuse halvenemine, tule- või plahvatuskaitse kaotamine või teisaldatava rajatise puhul asukoha säilitamise võime kaotamine;
 - e) kokkupõrkekursil sõitvad laevad ja laevade tegelikud kokkupõrked avamererajatistega;
 - f) avamererajatistel või nende läheduses toimunud kopteriõnnetused;
 - g) surmaga lõppenud õnnetus;
 - h) ühe ja sama õnnetuse tulemusena viiele või enamale isikule tekkinud rasked vigastused;
 - i) igasugune töötajate evakueerimine;
 - j) märkimisväärne keskkonnajuhtum.
3. Liikmesriikide poolt vastavalt artiklile 25 esitatavad aastaaruanded sisaldavad vähemalt järgmist teavet:
 - a) rajatiste arv, vanus ja asukoht;
 - b) tehtud kontrollide ja uurimiste arv ja liik, jõustamistegevused, vastutusele võtmise kohta tehtud otsused;
 - c) juhtumeid käsitlevad andmed vastavalt artiklis 23 nõutavale ühisele aruandlussüsteemile;
 - d) avameregevust reguleeriva õigusraamistiku suur muudatus;
 - e) avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside läbiviimine seoses suurõnnetuste ennetamise ja asetleidnud suurõnnetuste tagajärgede piiramisega.
4. Punktis 2 osutatud teave sisaldab nii faktilisi kui ka analüütilisi andmeid nafta- ja gaasiammutamisprotsesside kohta ning on üheselt mõistetav. Teave ja esitatud andmed on sellised, et eri käitajate ja omanike tulemuslikkust oleks võimalik võrrelda mitte ainult ühe liikmesriigi piires, vaid ka tööstuses tervikuna liikmesriikide vahel.
5. Punktis 2 viidatud kogutud ja koostatud teave võimaldab liikmesriigil hoiatada ette võimalike ohutuse ja keskkonna seisukohast ülioluliste kaitsetõkete seisundi halvenemisest ning võimaldab võtta ennetavaid meetmeid. Teabest ilmneb samuti eri käitajate ja omanike ning tööstuses tervikuna võetud meetmete ja rakendatud kontrollide üldine tõhusus, eelkõige suurõnnetuste ennetamiseks ja keskkonnaohu minimeerimiseks.
6. Artikli 24 nõuete täitmiseks koostatakse lihtsustatud vorm, et muuta hõlpsamaks käesoleva lisa punkti 2 kohaste asjakohaste andmete avalikustamine ja artikli 25 kohane aruannete koostamine üldsusele kergesti juurdepääsetaval viisil, mis lihtsustab piiriülest andmete võrdlust.

KOMISJONI AVALDUS

1. Komisjon avaldab kahetsust, et artikli 41 lõigete 3 ja 5 kohaselt on mõned liikmesriigid osaliselt vabastatud direktiivi ülevõtmise kohustusest, ning on seisukohal, et ELi õigusaktide terviklikkuse tagamiseks tuleks vältida kõnealuste erandite käsitamist pretsedendina.

2. Komisjon märgib, et liikmesriikidel on võimalus direktiivi artikli 20 ülevõtmist ja kohaldamist vältida juhul, kui nende jurisdiktsioonis ei ole praegu registreeritud ühtegi ettevõtjat, kes tegutseks avamerel väljaspool liidu territooriumi.

Kõnealuse direktiivi tõhusa jõustamise tagamiseks rõhutab komisjon eespool nimetatud liikmesriikide kohustust vastutada selle eest, et riikides juba registreeritud ettevõtjad ei hoiaks direktiivi eesmärkide saavutamise eest kõrvaldada laiendaks ilma riigi pädevaid asutusi teavitamata oma tegevusalasid nii, et need hõlmavad tegevust avamerel, takistades seega kõnealustel asutustel võtta vajalikke meetmeid artikli 20 täielikuks kohaldamiseks.

Komisjon võtab talle teadaolevate juhtumite puhul kõik vajalikud meetmed direktiivist kõrvalhoidmise takistamiseks.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2013/31/EL,

12. juuni 2013,

millega muudetakse direktiivi 92/65/EMÜ seoses loomatervishoiunõuetega liidusiseseks kauplemiseks koerte, kasside ja valgetuhkrutega ning nende liitu impordimiseks

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Koerte, kasside ja valgetuhkrutega kauplemise ning nende liitu impordimise suhtes kohaldatavad loomatervishoiunõuded on sätestatud nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiivis 92/65/EMÜ, milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusiseseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A(l) lisas osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende impordiks ühendusse⁽³⁾.

(2) Kõnealused nõuded osutavad asjakohastele loomatervishoiunõuetele, mida kohaldatakse koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekiibandusliku liikumise suhtes ühest liikmesriigist teise või kolmandast riigist või territooriumilt liikmesriiki Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määruses (EÜ) nr 998/2003, mis käsitleb lemmikloomade mittekiibandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid,⁽⁴⁾ sätestatud korras.

(3) Kuna määrus (EÜ) nr 998/2003 tunnistati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määrusega (EL) nr 576/2013 (lemmikloomade mittekiibandusliku liikumise kohta)⁽⁵⁾ kehtetuks, on vaja muuta direktiivi 92/65/EMÜ, et jätta välja määrusele (EÜ) nr 998/2003 osutavad viited ja asendada need määrusele (EL) nr 576/2013 osutavate viidetega.

(4) Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrust (EÜ) nr 1/2005, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal,⁽⁶⁾ kohaldatakse muu hulgas koerte, kasside ja valgetuhkrute transportimise suhtes liidu piires. Seega tuleks viide nimetatud määrusele lisada nende loomade kaubanduse suhtes kohaldatavaid loomatervishoiueeskirju kehtestavas direktiivi 92/65/EMÜ.

(5) Lisaks sellele on direktiivi 92/65/EMÜ rakendamisel saadud kogemused näidanud, et looma kliinilise läbivaatuse tegemine 24 tunni jooksul enne lähetamist on enamikel juhtudel ebapraktiline. Seega oleks asjakohane pikendada direktiivis 92/65/EMÜ ette nähtud tähtaega 48 tunnile, nagu seda on soovitanud Maailma Loomatervise Organisatsioon.

(6) Komisjon leiab, et käesoleval juhul ei ole vaja, et liikmesriigid esitaksid komisjonile selgitavad dokumendid käesoleva direktiivi sätete ja nende siseriikliku õigusesse ülevõtvate dokumentide vastavate osade vaheliste seoste kohta. Käesoleva direktiiviga nähakse ette vaid väga piiratud arvul muudatuste tegemine direktiivi 92/65/EMÜ, mis peaks võimaldama komisjonil saada direktiivi sätete liikmesriigi õigusesse ülevõtmise kontrollimiseks vajalikku teavet ka ilma, et selleks ülesandeks eraldataks märkimisväärseid vahendeid. Liikmesriigid peaksid igal juhul edastama komisjonile ülevõetud sätete teksti.

(7) Direktiivi 92/65/EMÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

⁽¹⁾ ELT C 229, 31.7.2012, lk 119.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 23. mai 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 10. juuni 2013. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 268, 14.9.1992, lk 54.

⁽⁴⁾ ELT L 146, 13.6.2003, lk 1.

⁽⁵⁾ Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 1

⁽⁶⁾ ELT L 3, 5.1.2005, lk 1.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Muudatused

Direktiivi 92/65/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Koerte, kasside ja valgetuhkrutega kauplemisel peavad loomad vastama järgmistele tingimustele:

a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 576/2013 (lemmikloomade mittekau-bandusliku liikumise kohta) (*) artiklis 6 ja, kui see on kohaldatav, artiklis 7 sätestatud tingimused;

b) läbima 48 tunni jooksul enne lähetamist kliinilise läbivaatuse, mille teostab pädeva asutuse volitatud veterinaararst; ning

c) nendega peab sihtkohta transportimisel kaasas olema veterinaarsertifikaat,

i) mis vastab E lisa 1. osas esitatud näidisele ning

ii) millele on alla kirjutanud ametlik veterinaararst, kes kinnitab, et pädeva asutuse volitatud veterinaararst on määruse (EL) nr 576/2013 artikli 21 lõikes 1 sätestatud identifitseerimisdokumendi vormi vastavas osas märkinud, et vastavalt punktile b tehtud kliinilise läbivaatuse ajal on loom hea tervise juures ja suuteline taluma sihtkohta viimist vastavalt nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrusele (EÜ) nr1/2005, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal (**);

(*) ELT L 178, 28.6.2013, lk 1.

(**) ELT L 3, 5.1.2005, lk 1.”.

b) lõige 3 jäetakse välja.

2) Artikli 16 teine ja kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Kasside, koerte ja valgetuhkrute puhul peavad imporditingimused olema vähemalt samaväärsed määruse (EL) nr

576/2013 artikli 10 lõike 1 punktides a–d ja artikli 12 punktis a sätestatud tingimustega.

Lisaks teises lõigus nimetatud tingimustele peab koerte, kasside ja valgetuhkrutega sihtkohta transportimisel kaasas olema veterinaarsertifikaat, mille on täitnud ja allkirjastanud ametlik veterinaararst, kes kinnitab, et pädeva asutuse volitatud veterinaararst tegi loomale kliinilise läbivaatuse 48 tunni jooksul enne lähetamist, ja leidis, et loom on kliinilise läbivaatuse ajal hea tervise juures ja suuteline taluma sihtkohta viimist.”

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 28. detsembril 2014. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid sätteid alates 29. detsembrist 2014.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 12. juuni 2013

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

L. CREIGHTON

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 577/2013,

28. juuni 2013,

mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 576/2013 ettenähtud identifitseerimisdokumentide näidiseid koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslikuks liikumiseks, territooriumide ja kolmandate riikide loetelude kehtestamist ning nõudeid teatavatele tingimustele vastavust tõendavate deklaratsioonide vormi, kujunduse ja keelte kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

Võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 576/2013 lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 998/2003 ⁽¹⁾, ja eelkõige selle määruse artikli 7 lõiget 3, artikli 11 lõiget 4, artikli 13 lõikeid 1 ja 2, artikli 21 lõiget 2 ja artikli 25 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EL) nr 576/2013 on sätestatud loomatervishoiunõuded, mida kohaldatakse lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes liikmesriikide vahel või territooriumilt või kolmandast riigist ja selle liikumise vastavuse kontrollimist käsitlevad eeskirjad. Käesoleva määrusega tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määrus (EÜ) nr 998/2003, mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 92/65/EMÜ ⁽²⁾.
- (2) Koerad, kassid ja valgetuhkrud on esitatud määruse (EL) nr 576/2013 I lisa A osas olevas loetelus kui selle määrusega hõlmatud loomaliik.
- (3) Määruses (EL) nr 576/2013 on sätestatud, et koeri, kasse ja valgetuhkruid tohib tuua liikmesriiki teisest liikmesriigist või territooriumidelt või kolmandatest riikidest ainult

siis, kui neile on tehtud marutaudivastane vaksineerimine, mis vastab nimetatud määruse III lisas esitatud kehtivusnõuetele. Siiski võib lubada vaksineerimata või kõnealuse määruse III lisas esitatud kehtivusnõuetele mittevastavate kutsikate, kassipoegade ja valgetuhkru poegade sissetoomist liikmesriikidest või määruse (EL) nr 576/2013 artikli 13 kohaselt loetletud territooriumidelt või kolmandatest riikidest, kui omanik või volitatud isik esitab muu hulgas allkirjastatud deklaratsiooni, milles kinnitatakse, et lemmikloomadel ei ole olnud alates sünnist kuni mittekaubandusliku liikumise hetkeni kokkupuuteid marutaudile vastuvõtlikku liiki kuuluvate metsloomadega. Seetõttu on asjakohane, et käesolevas määruses sätestatakse nõuded kõnealuse deklaratsiooni vormi, kujunduse ja keelte kohta.

- (4) Lisaks on määruses (EL) nr 576/2013 sätestatud, et komisjon peab vastu võtma kaks loetelu territooriumide või kolmandate riikide kohta, kust mittekaubanduslikel eesmärkidel transporditavad koerad, kassid või valgetuhkrud ei pea läbima marutaudi antikehade tiitrimise testi. Üks nendest loeteludest peaks hõlmama neid territooriume või kolmandaid riike, kes on tõendanud, et nad kohaldavad samasuguse sisu ja mõjuga eeskirju kui liikmesriigid, ja teine loetelu peaks hõlmama neid territooriume või kolmandaid riike, kes on tõendanud, et nad täidavad vähemalt määruse (EL) nr 576/2013 artikli 13 lõikes 2 kehtestatud kriteeriume. Seetõttu on asjakohane esitada need loetelud käesoleva määruse lisas.
- (5) Lisaks tuleks nimetatud loeteludes arvesse võtta Horvaatia ühinemislepingu sätteid, mille kohaselt saab Horvaatiast Euroopa Liidu liige 1. juulil 2013, ja Euroopa Ülemkogu 11. juuli 2012. aasta otsust 2012/419/EL (millega muudetakse Mayotte'i staatust Euroopa Liidu suhtes) ⁽³⁾, mille kohaselt ei ole Mayotte alates 1. jaanuarist 2014 enam ülemeremaa ja -territoorium, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu neljandat osa, vaid

⁽¹⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1.

⁽²⁾ ELT L 146, 13.6.2003, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 204, 31.7.2012, lk 131.

sellest saab äärepoolseim piirkond ELi toimimise lepingu artikli 349 tähenduses.

- (6) Määruses (EL) nr 576/2013 on samuti sätestatud, et koeri, kasse ja valgetuhkruid tohib liikmesriikidesse transportida muudelt kui käesoleva määruse lisas loetletud territooriumidelt või muudest kolmandatest riikidest ainult siis, kui neile on tehtud marutaudi antikehade tiitrimise test, mis vastab määruse (EL) nr 576/2013 IV lisas esitatud kehtivusnõuetele. Eespool nimetatud testi ei kohaldata läbi territooriumi või kolmanda riigi toimuva transiidi korral, kui omanik või volitatud isik esitab allkirjastatud deklaratsiooni, et asjaomased loomad ei ole kokku puutunud marutaudile vastuvõtlikku liiki kuuluvate metsloomadega ja nad ei ole väljunud transpordivahendist või rahvusvahelise lennujaama territooriumilt. Seetõttu on asjakohane, et käesolevas määruses sätestatakse nõuded kõnealuse deklaratsiooni vormi, kujunduse ja keelte kohta.
- (7) Määruse (EL) nr 576/2013 IV lisas esitatud kehtivusnõuete alla kuulub kohustus teha nimetatud analüüs laboratooriumis, mis on heaks kiidetud kooskõlas nõukogu 20. märtsi 2000. aasta otsusega 2000/258/EÜ (millega määratakse erinstituuat, mis vastutab marutaudi vastaste vaktsiinide tõhusust kontrollivate seroloogiliste testide standardiseerimiseks vajalike kriteeriumide kehtestamise eest)⁽¹⁾, kus on sätestatud, et Prantsusmaal Nancys asuv Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA, mis on alates 1. juulist 2010 ühendatud toidu, keskkonna ja töö sanitaarohutuse riikliku ametiga (Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail, edaspidi „ANSES”)) hindab liikmesriikide ja kolmandate riikide laboratooriume, et anda neile luba teha seroloogilisi teste marutaudivaktsiinide tõhususe jälgimiseks koertel, kassidel ja valgetuhkrudel.
- (8) Määruses (EL) 576/2013 on samuti sätestatud, et teisest liikmesriigist mittekaubanduslikel eesmärkidel liikmesriiki viidavate koerte, kasside ja valgetuhkrutega peab kaasas olema passi vormis identifitseerimisdokument vastavalt komisjoni poolt heaks kiidetud näidisele. See näidis peab sisaldama andmevälju määruses (EL) nr 576/2013 nõutud teabe esitamiseks. Passi näidis ja passi kohta esitatud täiendavad nõuded tuleb esitada käesoleva määruse lisas ning liidu õigusaktide selguse ja lihtsuse huvides tuleks kehtetuks tunnistada komisjoni 26. novembri 2003. aasta otsus 2003/803/EÜ, millega kehtestatakse näidispass koerte, kasside ja valgetuhkrute ühendusesiseseks liikumiseks⁽²⁾.
- (9) Määruses (EL) 576/2013 on samuti sätestatud, et territooriumilt või kolmandast riigist mittekaubanduslikel

eesmärkidel liikmesriiki viidavate koerte, kasside ja valgetuhkrutega peab kaasas olema veterinaarsertifikaadi vormis identifitseerimisdokument vastavalt komisjoni poolt heaks kiidetud näidisele. See näidis peab sisaldama andmevälju määruses (EL) nr 576/2013 nõutud teabe esitamiseks. Seetõttu on asjakohane esitada see näidis käesoleva määruse lisas.

- (10) Erandina liikmesriiki territooriumilt või kolmandast riigist liikumise korral kehtestatud veterinaarsertifikaadi vormist on määruses (EL) nr 576/2013 sätestatud, et liikmesriigid peavad lubama koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslikku liikumist territooriumilt või kolmandast riigist, kui see territoorium või kolmas riik on tõendanud, et kohaldab samasuguse sisu ja mõjuga eeskirju kui liikmesriigid, kui eespool nimetatud loomadega kaasas olev identifitseerimisdokument on välja antud vastavalt kehtestatud korrale, mis käsitleb ühest liikmesriigist teise liikumist. Et seda näidispassi oleks kõnealustel juhtudel võimalik kasutada, on vaja teha mitmeid tehnilisi kohandusi, eelkõige seoses esilehel olevate detailidega, mis ei vasta täielikult liikmesriigi poolt välja antud passide suhtes kohaldatavatele nõuetele. Seetõttu on selguse huvides asjakohane esitada käesolevas määruses selliste passide näidisvorm.
- (11) Määruses (EL) nr 576/2013 on sätestatud, et kui mittekaubanduslikel eesmärkidel transporditavate koerte, kasside või valgetuhkrute arv on ühe liikumise ajal suurem kui viis, siis tuleb nende loomade suhtes kohaldada nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiivis 92/65/EMÜ⁽³⁾ (milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A (I) lisas osutatud ühenduse erieskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende impordiks ühendusse) kehtestatud asjaomaseid loomatervishoiunõudeid, välja arvatud teatavatel tingimustel ja teatavate loomakategooriate puhul.
- (12) Lisaks võeti vastu komisjoni 3. detsembri 2004. aasta otsus 2004/839/EÜ (millega kehtestatakse tingimused kutsikate ja kassipoegade mittekaubanduslikule liikumisele kolmandatest riikidest ühendusse)⁽⁴⁾ ja komisjoni 2. veebruari 2005. aasta otsus 2005/91/EÜ (millega kehtestatakse marutaudivastase vaktsineerimise kehtivusperiood)⁽⁵⁾, et kehtestada ühtsed eeskirjad määruse (EÜ) nr 998/2003 rakendamiseks. Nendes õigusaktides kehtestatud eeskirjad on nüüd läbi vaadatud ja lisatud määruse (EL) nr 576/2013 sätetele. Seetõttu tuleks liidu õigusaktide selguse ja lihtsuse huvides otsused 2004/839/EÜ ja 2005/91/EÜ kehtetuks tunnistada.

(1) EÜT L 79, 30.3.2000, lk 40.

(2) ELT L 312, 27.11.2003, lk 1.

(3) EÜT L 268, 14.9.1992, lk 54.

(4) ELT L 361, 8.12.2004, lk 40.

(5) ELT L 31, 4.2.2005, lk 61.

- (13) Nõukogu 17. detsembri 1996. aasta direktiivis 96/93/EÜ (loomade ja loomsete saaduste sertifitseerimise kohta) ⁽¹⁾ on sätestatud eeskirjad, mida tuleb järgida veterinaariaalastes õigusaktides nõutud sertifikaatide väljaandmisel, et vältida eksitavate või võltsertifikaatide väljaandmist. Seetõttu on asjakohane tagada, et kolmandate riikide veterinaarameetnikud kohaldavad eeskirju ja põhimõtteid, mis on vähemalt samaväärsed kõnealuses direktiivis sätestatutega.
- (14) Komisjoni 14. juuli 2011. aasta delegeeritud määruses (EL) nr 1152/2011 (millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 998/2003 tervishoiualaste ennetusmeetmete osas koertel esineva *Echinococcus multilocularise* nakkuse tõrjeks) ⁽²⁾ on sätestatud, et alates 1. jaanuarist 2012 tuleb nimetatud määruse I lisa loetletud liikmesriikidesse või nende osadesse sisenevatele koertele manustada *Echinococcus multilocularise* parasiidi vastaseid ravimeid vastavalt selles määruses kehtestatud nõuetele.
- (15) Käesolevat määrust tuleks kohaldada, ilma et see piiraks komisjoni 21. veebruari 2006. aasta otsuse 2006/146/EÜ (teatavate Lääne-Malaisiast ja Austraaliast toodavate lendkoerte, koerte ja kasside suhtes kohaldatavate teatavate kaitsemeetmete kohta) ⁽³⁾ kohaldamist, millega keelatakse koerte ja kasside import Lääne-Malaisiast ja kasside import Austraaliast, kui ei ole täidetud teatavad tingimused vastavalt kas Nipah' haiguse või Hendra haiguse kohta.
- (16) Käesolevat määrust kohaldatakse alates määruse (EL) nr 576/2013 kohaldamise kuupäevast.
- (17) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 576/2013 artiklites 7, 11 ja 12 osutatud deklaratsioonide vormi, kujundust ja keeli käsitlevad nõuded

1. Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 7 lõike 2 punktis a ja artikli 11 lõikes 2 osutatud deklaratsioonid koostatakse kooskõlas käesoleva määruse I lisa 1. osas esitatud vormi ja kujundusega ja need peavad vastama nimetatud lisa 3. osas kehtestatud nõuetele keelte kohta.
2. Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 12 lõike 1 punktis c osutatud deklaratsioon koostatakse kooskõlas käesoleva määruse

⁽¹⁾ EÜT L 13, 16.1.1997, lk 28.

⁽²⁾ ELT L 296, 15.11.2011, lk 6.

⁽³⁾ ELT L 55, 25.2.2006, lk 44.

I lisa 2. osas esitatud vormi ja kujundusega ja need peavad vastama nimetatud lisa 3. osas kehtestatud nõuetele keelte kohta.

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 576/2013 artiklis 13 osutatud loetelud territooriumide ja kolmandate riikide kohta

1. Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 13 lõikes 1 osutatud loetelu territooriumide ja kolmandate riikide kohta on esitatud käesoleva määruse II lisa 1. osas.
2. Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 13 lõikes 2 osutatud loetelu territooriumide ja kolmandate riikide kohta on esitatud käesoleva määruse II lisa 2. osas.

Artikkel 3

Passinäidised koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslikuks liikumiseks

1. Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 21 lõikes 1 osutatud pass koostatakse kooskõlas käesoleva määruse III lisa 1. osas esitatud vormiga ja see peab vastama nimetatud lisa 2. osas kehtestatud lisanõuetele.
2. Erandina lõikest 1 tuleb määruse (EL) nr 576/2013 artikli 27 punkti a kohaselt käesoleva määruse II lisa 1. osas loetletud territooriumil või kolmandas riigis välja antud passid koostada vastavalt käesoleva määruse III lisa 3. osas esitatud näidisele ja need peavad olema kooskõlas nimetatud lisa 4. osas kehtestatud lisanõuetega.

Artikkel 4

Veterinaarsertifikaat koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslikuks liikumiseks liitu

Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 25 lõikes 1 osutatud veterinaarsertifikaat peab olema:

- a) koostatud vastavalt käesoleva määruse IV lisa 1. osas esitatud näidisele;
- b) nõuetekohaselt täidetud ja välja antud kooskõlas nimetatud lisa 2. osas esitatud selgitavate märkustega;
- c) veterinaarsertifikaadile peab olema lisatud määruse (EL) nr 576/2013 artikli 25 lõikes 3 osutatud kirjalik deklaratsioon, mis on koostatud vastavalt nimetatud lisa 3. osa jaotises A esitatud näidisele ja vastab selle lisa 3. osa jaotises B esitatud lisanõuetele.

*Artikkel 5***Kehtetuks tunnistamine**

Otsused 2003/803/EÜ, 2004/839/EÜ ja 2005/91/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

*Artikkel 6***Jõustumine ja kohaldatavus**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 29. detsembrist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 28. juuni 2013

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

I LISA

Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 7 lõike 2 punktis a ja artikli 11 lõikes 2 ja artikli 12 lõike 1 punktis c osutatud deklaratsioonide vormi, kujundust ja keeli käsitlevad nõuded

1. OSA

Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 7 lõike 2 punktis a ja artikli 11 lõikes 2 osutatud deklaratsioonide vormi ja kujundust käsitlevad nõuded

DEKLARATSIOON

Mina, allakirjutanu,

..... (1)

[omanik või füüsiline isik, keda omanik on kirjalikult volitanud enda nimel lemmikloomi mittekaubanduslikul eesmärgil transportima (2)]

kinnitan, et järgmistel lemmikloomadel ei ole olnud alates sünnist kuni mittekaubandusliku liikumise hetkeni kokkupuuteid marutaudile vastuvõtlikku liiki kuuluvate metsloomadega:

Transponderi/tätoveeringu (2) tähtnumbriline kood	Passi/veterinaarsertifikaadi (2) number

Koht ja kuupäev:

Allkiri:

(1) Täidetakse trükitähtedega.

(2) Mittevajalik maha tõmmata.

2. OSA

Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 12 lõike 1 punktis c osutatud deklaratsiooni vormi ja kujundust käsitlevad nõuded

DEKLARATSIOON

Mina, allakirjutanu,

..... (1)

[omanik või füüsiline isik, keda omanik on kirjalikult volitanud enda nimel lemmikloomi mittekaubanduslikul eesmärgil transportima (2)]

kinnitan, et transiidi ajal muudelt kui komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 577/2013 II lisas loetletud territooriumidelt või muudest kolmandatest riikidest ei ole järgmistel lemmikloomadel olnud kokkupuuteid marutau-dile vastuvõtlikku liiki kuuluvate metsloomadega ja nad ei ole väljunud transpordivahendist või rahvusvahelise lennujaama territooriumilt (2):

Transponderi/tätoveeringu (2) tähtnumbriline kood	Veterinaarsertifikaadi number

Koht ja kuupäev:

Allkiri:

(1) Täidetakse trükitähtedega.

(2) Mittevajalik maha tõmmata.

3. OSA

Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 7 lõike 2 punktis a ja artikli 11 lõikes 2 ja artikli 12 lõike 1 punktis c osutatud deklaratsioonide keeli käsitlevad nõuded

Deklaratsioonid koostatakse vähemalt ühes sihtkohaks/sisenemiskohaks oleva liikmesriigi ametlikus keeles ja inglise keeles.

II LISA

Määruse (EL) nr 576/2013 artiklis 13 osutatud loetelud territooriumide ja kolmandate riikide kohta

1. OSA

Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 13 lõikes 1 osutatud loetelud territooriumide ja kolmandate riikide kohta

ISO kood	Territoorium või kolmas riik
AD	Andorra;
CH	Šveits
FO	Fääri saared
GI	Gibraltar
GL	Gröönimaa
HR (*)	Horvaatia
IS	Island
LI	Liechtenstein
MC	Monaco
NO	Norra
SM	San Marino
VA	Vatikani Linnriik

(*) Kohaldatav ainult kuni kõnealusest ühinevast riigist saab Euroopa Liidu liikmesriik.

2. OSA

Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 13 lõikes 2 osutatud loetelud territooriumide ja kolmandate riikide kohta

ISO kood	Territoorium või kolmas riik	Hõlmatud territooriumid
AC	Ascension saar	
AE	Araabia Ühendemiraadid	
AG	Antigua ja Barbuda	
AR	Argentina	
AU	Austraalia	
AW	Aruba	
BA	Bosnia ja Hertsegoviina	
BB	Barbados	
BH	Bahreini	
BM	Bermuda	
BQ	Bonaire, Sint Eustatius ja Saba	
BY	Valgevene	
CA	Kanada	
CL	Tšiili	

ISO kood	Territoorium või kolmas riik	Hõlmatud territooriumid
CW	Curaçao	
FJ	Fidži	
FK	Falklandi saared	
HK	Hongkong	
JM	Jamaica	
JP	Jaapan	
KN	Saint Kitts ja Nevis	
KY	Kaimanisaared	
LC	Saint Lucia	
MS	Monteserrat	
MU	Mauritius	
MX	Mehhiko	
MY	Malaisia	
NC	Uus-Kaledoonia	
NZ	Uus-Meremaa	
PF	Prantsuse Polüneesia	
PM	Saint-Pierre ja Miquelon	
RU	Venemaa	
SG	Singapur	
SH	Saint Helena	
SX	Sint-Maarten	
TT	Trinidad ja Tobago	
TW	Taiwan	
US	Ameerika Ühendriigid	AS – Ameerika Samoa GU – Guam MP – Põhja-Mariaanid PR – Puerto Rico VI – USA Neitsisaared
VC	Saint Vincent ja Grenadiinid	
VG	Briti Neitsisaared	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis ja Futuna	
YT (*)	Mayotte	

(*) Kohaldatav ainult kuni kõnealuselt territooriumist saab liidu äärepoolseim piirkond ELi toimimise lepingu artikli 349 tähenduses.

III LISA

Passinäidised koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslikuks liikumiseks

1. OSA

Liikmesriigis välja antud passi näidis

Euroopa Liit
[liikmesriik]

LEMMIKLOO-
MAPASS

Riigi ISO kood + number

Lk 1 / ...

Selgitavad märkused passi täitmiseks

- Kuupäev ja kellaeg esitatakse kõikides passi jaotistes järgmisel kujul
 - Kuupäev: pp/kk/aaaa
 - Kellaeg: 00:00
- III jaotise punkt 5: teave on nõutav, kui loomal on enne 3. juulit 2011 tehtud selgelt loetav tätoveering ja talle ei ole implanteeritud transponderit.
- V jagu: nõutav ainult järgmistel juhtudel:
 - enne teise liikmesriiki liikumist kooskõlas ELi loomatervise alaste õigusaktidega; või
 - kui loom siseneb uuesti liitu pärast liikumist territooriumidel või kolmandates riikides kooskõlas ELi loomatervisealaste õigusaktidega (täidetakse enne looma liidust lahkumist); või
 - kooskõlas riiklike õigusaktidega
- V jaotis „KEHTIB ALATES²”: teave ei ole nõutav korduvvaktsineerimise puhul.

Riigi ISO kood + number

Selgitavad märkused passi täitmiseks

- VI jagu: nõutav ainult siis, kui loom siseneb uuesti liitu pärast liikumist teatud territooriumidel või kolmandates riikides kooskõlas ELi loomatervisealaste õigusaktidega (täidetakse enne looma liidust lahkumist);
- VII jagu: nõutav ainult enne teatavasse liikmesriiki liikumist kooskõlas ELi loomatervisealaste õigusaktidega;
- Jaotised VIII-XI: sihtkohaks oleva territooriumi või kolmanda riigi nõudmisel, kus passi aktsepteeritakse.
- X jaotis: nõutav ainult siis, kui loomaga on kaasas veterinaarsertifikaat kooskõlas ELi loomatervisealaste õigusaktidega.
- XII jagu: riiklike õigusaktide alusel nõutav täiendav teave.

Riigi ISO kood + number

I. OMANIKU ANDMED

1. Nimi: _____
 Perekonnanimi: _____
 Adress: _____

 Sihtnumber: _____
 Linn: _____
 Riik _____
 Telefoninumber *: _____
 Allkiri: _____
2. Nimi: _____
 Perekonnanimi: _____
 Adress: _____

 Sihtnumber: _____
 Linn: _____
 Riik _____
 Telefoninumber *: _____
 Allkiri: _____

* vabatahtlik

Riigi ISO kood + number

II. LOOMA KIRJELDUS

*LOOMA PILT
(vabatahtlik)*

1. Nimi *: _____
2. Liik: _____
3. Tõug *: _____
4. Sugu _____
5. Sünniaeg *: _____
6. Värvus: _____
7. Väljapaistvad või eristatavad omadused või tunnused: _____

* omaniku ütluste alusel

Riigi ISO kood + number

III. LOOMA MÄRGISTUS

1. Transponderi tähtnumbriline kood

2. Transponderi paigaldamise või näidu * kuupäev

3. Transponderi asukoht

4. Tätoveeringu tähtnumbriline kood

5. Tätoveeringuga märgistamise/näidu võtmise kuupäev
_____ / _____
6. Tätoveeringu asukoht

Märgistust tuleb kontrollida enne uute kannete tegemist käesolevasse passi

* mittevajalik maha tõmmata

Riigi ISO kood + number

IV. PASSI VÄLJAANDMINE	
Volitatud veterinaararsti nimi:	

Address: _____	

Postiindeks: _____	
Linn: _____	
Riik: _____	
Telefoninumber: _____	
e-posti aadress: _____	
Väljaandmiskuupäev: _____	
<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> TEMPEL & ALLKIRI </div>	
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> Riigi ISO kood + number </div>	

V. VAKTSINEERIMINE MARUTAUDI VASTU					
Riigi ISO kood + number	VAKTSIINI TOOTJA & NIMETUS	PARTII NUMBER	VAKTSINEERIMISE KUUPÄEV ¹ KEHTIB ALATES ² KEHTIB KUNI ³	VOLITATUD VETERINAARARST	
Riigi ISO kood + number			1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;">*</div>	
			2		
			3		
				1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;">*</div>
				2	
				3	

* Vähemalt nimi, aadress, telefoninumber ja allkiri.

Riigi ISO kood + number	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	<input type="text"/>
		2 <input type="text"/>	
		3 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	<input type="text"/>
		2 <input type="text"/>	
		3 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	<input type="text"/>
		2 <input type="text"/>	
		3 <input type="text"/>	

* Vähemalt nimi, aadress, telefoninumber ja allkiri.

VI. MARUTAUDI ANTIKEHADE TIITRIMISE TEST	
<p>Mina, allkirjutanu, kinnitan, et olen näinud ametlikku dokumenti loomale tehtud marutaudi antikehade tiitrimise testi tulemuste kohta. ELi poolt heaks kiidetud laboratooriumis testiti alpool nimetatud kuupäeval eespool nimetatud loomalt võetud vereproovi ja testi tulemus näitab, et seerumi neutraliseerivate antikehade tase on pärast marutaudi vastast vaksineerimist vähemalt 0.5 IU/ml.</p>	
Riigi ISO kood + number	Proov on võetud: _____
	Volitatud veterinaararsti nimi: _____
	Aadress: _____ _____
	Telefoninumber: _____
	Kuupäev: _____
<div style="border: 1px dashed black; padding: 5px; display: inline-block;"> TEMPEL & ALLKIRI </div>	

TÄIENDAVA TESTI KORRAL	
Riigi ISO kood + number	<p>Mina, allakirjutanu, kinnitan, et olen näinud ametlikku dokumenti loomale tehtud marutaudi antikehade tiitrimise testi tulemuste kohta. ELi poolt heaks kiidetud laboratooriumis testiti alpool nimetatud kuupäeval eespool nimetatud loomalt võetud vereproovi ja testi tulemus näitab, et seerumi neutraliseerivate antikehade tase on pärast marutaudi vastast vaktsineerimist vähemalt 0.5 IU/ml.</p>
	Proov on võetud: _____ Volitatud veterinaararsti nimi: _____
	Address: _____ _____
	Telefoninumber: _____
	Kuupäev: _____
<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> TEMPEL & ALLKIRI </div>	

VII. EHHINOKOKI VASTANE RAVI		
TOOTE VALMISTAJA & NIMETUS	KUUPÄEV ¹ AEG ²	VETERINAARARST
	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> TEMPEL & ALLKIRI </div>
	2	
	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> TEMPEL & ALLKIRI </div>
	2	
	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> TEMPEL & ALLKIRI </div>
	2	

Riigi ISO kood + number	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		

VIII. MUU PARASIITÖRJEGA SEOTUD RAVI		
TOOTE VALMISTAJA & NIMETUS	KUUPÄEV ¹ AEG ²	VETERINAARARST
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>	

Riigi ISO kood + number	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		

IX. MUUD VAKTSINEERIMISED				
	VAKTSIINI TOOTJA & NIMETUS	PARTII NUMBER	VAKTSINEERIMISE KUUPÄEV¹ KEHTIB KUNI²	VETERINAARARST
Riigi ISO kood + number	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
		2 <input type="text"/>		
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>			
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI		
	2 <input type="text"/>			

Riigi ISO kood + number	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	<input type="text"/>	2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	<input type="text"/>	2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
<input type="text"/>	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
<input type="text"/>	2 <input type="text"/>		

X. KLIINILINE LÄBIVAATUS		
DEKLARAT- SIOON	KUUPÄEV	VOLITATUD VETERINAARARST
Loomal ei ole haigustunnuseid ja ta on piisavalt terve kavandatud sihtkohta transportimiseks	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Loomal ei ole haigustunnuseid ja ta on piisavalt terve kavandatud sihtkohta transportimiseks	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Loomal ei ole haigustunnuseid ja ta on piisavalt terve kavandatud sihtkohta transportimiseks	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Loomal ei ole haigustunnuseid ja ta on piisavalt terve kavandatud sihtkohta transportimiseks	<input type="text"/>	<input type="text"/>

* Vähemalt nimi, aadress, telefoninumber ja allkiri.

XI. LEGALISEERIV ASUTUS		
LEGALISEERIV ASUTUS	KUUPÄEV	TEMPEL / ALLKIRI
		TEMPEL & ALLKIRI
		TEMPEL & ALLKIRI
		TEMPEL & ALLKIRI
		TEMPEL & ALLKIRI

Riigi ISO kood + number

XII. MUU	

Riigi ISO kood + number

2. OSA

Lisanõuded liikmesriigis välja antud passi kohta

1. Passi vorm:

Passi mõõtmed on 100 × 152 mm.

2. Passi kaas

a) Esikaas:

i) värv: sinine (PANTONE® Reflex Blue) kollaste tähtedega (PANTONE® Yellow) ülemises veerandis, mis järgivad Euroopa embleemi spetsifikaati ⁽¹⁾;

ii) sõnade „Euroopa Liit” ja väljaandva liikmesriigi nime trükkimisel kasutatakse samasugust kirjatüüpi;

iii) allossa peab olema trükitud passi välja andnud liikmesriigi ISO kood, millele järgneb kordumatu tähtnumbriline kood (1. osas esitatud passi näidises viidatakse sellele kui „numbrile”).

b) Esikaane sisekülg ja sisekaane tagakülg: valget värvi.

c) Tagakaas: sinist värvi (PANTONE® Reflex Blue).

3. Passi pealkirjade järjestus ja lehekülgede numeratsioon:

a) rangelt tuleb järgida pealkirjade järjestust (Rooma numbritega);

b) passi leheküljed peavad olema nummerdatud iga lehekülje allservas järgmises vormis: x/n, kus x tähistab asjaomast lehekülge ja n passi lehekülgede koguarvu;

c) igale passi lehele peab olema trükitud passi välja andnud liikmesriigi ISO kood, millele järgneb kordumatu tähtnumbriline kood;

d) 1. osas sätestatud passi näidise lehekülgede arv ja lahtrite suurus ja kuju on soovituslikud.

4. Keeled

Kogu trükitud tekst peab olema väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) ja inglise keeles.

5. Turvaelemendid

a) Kui passi III jaotisesse on sisestatud nõutav teave, kaetakse see leht läbipaistva laminaatkilega.

b) Kui mõnel passi lehel esitatakse teave klepsu kujul, mis ei ole eemaldamisel isehävinev, siis kaetakse see kleps läbipaistva laminaatkilega.

⁽¹⁾ Euroopa logode graafiline juhis: <http://publications.europa.eu/code/en/en-5000100.htm>

3. OSA

Ühel käesoleva määruse II lisa 1. osas loetletud territooriumil või ühes kolmandas riigis välja antud passi näidis

[Riigivapp]

[territoorium või kolmas riik]

**LEMMIKLOO-
MAPASS**

Riigi ISO kood + number

<div style="border: 1px solid black; border-radius: 10px; width: 150px; height: 50px; margin: 0 auto; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> [Riigivapp] </div> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 10px; width: 200px; height: 40px; margin: 10px auto; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> [territoorium või kolmas riik] </div> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 10px; width: 300px; height: 80px; margin: 20px auto; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> LEMMIKLOO- MAPASS </div>
<div style="border: 1px solid black; width: 150px; margin: 0 auto; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> Riigi ISO kood + number </div> <div style="border: 1px solid black; width: 50px; float: right; margin-top: 5px; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> Lk 1 / ... </div>

<div style="border: 1px solid black; border-radius: 10px; width: 100%; padding: 5px;"> Selgitavad märkused passi täitmiseks </div>
<ul style="list-style-type: none"> • Kuupäev ja kellaaeg esitatakse kõikides passi jaotistes järgmisel kujul <ul style="list-style-type: none"> — Kuupäev: pp/kk/aaaa — Kellaaeg: 00:00 • III jaotise punkt 5: teave on nõutav, kui loomal on enne 3. juulit 2011 tehtud selgelt loetav tätoveering ja talle ei ole implanteeritud transponderit. • V jagu: nõutav ainult järgmistel juhtudel: <ul style="list-style-type: none"> — enne teise liikmesriiki/... liikumist kooskõlas ELi loomatervise alaste õigusaktidega; või — kui loom siseneb uuesti liitu/... pärast liikumist territooriumidel või kolmandates riikides kooskõlas ELi loomatervisealaste õigusaktidega (täidetakse enne looma liidust/... lahkumist); või — kooskõlas riiklike õigusaktidega • V jaotis „KEHTIB ALATES²ⁿ”: teave ei ole nõutav korduvvaktsineerimise puhul.
<div style="border: 1px solid black; width: 150px; margin: 0 auto; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> Riigi ISO kood + number </div>

Selgitavad märkused passi täitmiseks

- VI jagu: nõutav ainult siis, kui loom siseneb uuesti liitu/... pärast liikumist teatud territooriumidel või kolmandates riikides kooskõlas ELi loomatervisealaste õigusaktidega (täidetakse enne looma liidust/... lahkumist);
- VII jagu: nõutav ainult enne teatavasse liikmesriiki/... liikumist kooskõlas ELi loomatervisealaste õigusaktidega;
- Jaotised VIII-XI: sihtkohaks oleva territooriumi või kolmanda riigi nõudmisel, kus passi aktsepteeritakse.
- X jaotis: nõutav ainult siis, kui loomaga on kaasas veterinaarsertifikaat kooskõlas ELi loomatervisealaste õigusaktidega.
- XII jagu: riiklike õigusaktide alusel nõutav täiendav teave.

Riigi ISO kood + number

I. OMANIKU ANDMED

1. Nimi: _____
 Perekonnanimi: _____
 Aadress: _____

 Sihtnumber: _____
 Linn: _____
 Riik: _____
 Telefoninumber*: _____
 Allkiri: _____
2. Nimi: _____
 Perekonnanimi: _____
 Aadress: _____

 Sihtnumber: _____
 Linn: _____
 Riik: _____
 Telefoninumber*: _____
 Allkiri: _____

* vabatahtlik

Riigi ISO kood + number

II. LOOMA KIRJELDUS

*LOOMA PILT
(vabatahtlik)*

1. Nimi*: _____
2. Liik: _____
3. Tõug*: _____
4. Sugu: _____
5. Sünniaeg*: _____
6. Värvus: _____
7. Väljapaistvad või eristatavad omadused
või tunnused: _____

* omaniku ütluste alusel

Riigi ISO kood + number

III. LOOMA MÄRGISTUS

1. Transponderi tähtnumbriline kood

2. Transponderi paigaldamise või näidu* kuupäev

3. Transponderi asukoht

4. Tätoveeringu tähtnumbriline kood

5. Tätoveeringuga märgistamise/näidu võtmise
kuupäev
_____ / _____
6. Tätoveeringu asukoht

**Märgistust tuleb kontrollida enne uute kannete
tegemist käesolevasse passi**

* mittevajalik maha tõmmata

Riigi ISO kood + number

IV. PASSI VÄLJAANDMINE	
Volitatud veterinaararsti nimi: _____	
Address: _____ _____	
Postiindeks: _____	
Linn: _____	
Riik: _____	
Telefoninumber: _____	
e-posti address: _____	
Väljaandmiskuupäev: _____	
<div style="border: 1px dashed blue; padding: 10px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> TEMPEL & ALLKIRI </div>	
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> Riigi ISO kood + number </div>	

V. VAKTSINEERIMINE MARUTAUDI VASTU			
VAKTSIINI TOOTJA & NIMETUS	PARTII NUMBER	VAKTSINEERIMISE KUUPÄEV ¹ KEHTIB ALATES ² KEHTIB KUNI ³	VOLITATUD VETERINAARARST
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);"> Riigi ISO kood + number </div>	<div style="border: 1px solid black; height: 60px; width: 100%;"></div>	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;">*</div>
		2	
		3	
<div style="border: 1px solid black; height: 60px; width: 100%;"></div>	<div style="border: 1px solid black; height: 60px; width: 100%;"></div>	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;">*</div>
		2	
		3	

* Vähemalt nimi, aadress, telefoninumber ja allkiri.

Piltigi ISO kood + number		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* Vähemalt nimi, aadress, telefoninumber ja allkiri.

VI. MARUTAUDI ANTIKEHADE TIITRIMISE TEST	
<p>Mina, allakirijutanu, kinnitan, et olen näinud ametlikku dokumenti loomale tehtud marutaudi antikehade tiitrimise testi tulemuste kohta. Eli poolt heaks kiidetud laboratooriumis testiti allpool nimetatud kuupäeval eespool nimetatud loomalt võetud vereproovi ja testi tulemus näitab, et seerumi neutraliseerivate antikehade tase on pärast marutaudi vastast vaktsineerimist vähemalt 0.5 IU/ml.</p>	
Piltigi ISO kood + number	Proov on võetud: _____
	Volitatud veterinaararsti nimi: _____
	Aadress: _____
	Telefoninumber: _____
	Kuupäev: _____
<div style="border: 1px dashed black; padding: 5px; display: inline-block;"> TEMPEL & ALLKIRI </div>	

TÄIENDAVA TESTI KORRAL	
Riigi ISO kood + number	<p>Mina, allakirjutanu, kinnitan, et olen näinud ametlikku dokumenti loomale tehtud marutaudi antikehade tiirimise testi tulemuste kohta. Eli poolt heaks kiidetud laboratooriumis testiti allpool nimetatud kuupäeval eespool nimetatud loomalt võetud vereproovi ja testi tulemus näitab, et seerumi neutraliseerivate antikehade tase on pärast marutaudi vastast vaktsineerimist vähemalt 0.5 IU/ml.</p>
	<p>Proov on võetud: _____</p>
	<p>Volitatud veterinaararsti nimi: _____</p>
	<p>Address: _____</p>
	<p>Telefoninumber: _____</p>
<p>Kuupäev: _____</p>	
<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> <p>TEMPEL & ALLKIRI</p> </div>	

VII. EHHINOKOKI VASTANE RAVI		
TOOTE VALMISTAJA & NIMETUS	KUUPÄEV ¹ AEG ²	VETERINAARARST
Riigi ISO kood + number	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> <p>TEMPEL & ALLKIRI</p> </div>
	2	
	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> <p>TEMPEL & ALLKIRI</p> </div>
	2	
	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> <p>TEMPEL & ALLKIRI</p> </div>
	2	

Riigi ISO kood + number	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		

VIII. MUU PARASIITÖRJEGA SEOTUD RAVI		
TOOTE VALMISTAJA & NIMETUS	KUUPÄEV¹ AEG²	VETERINAARARST
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>	

Riigi ISO kood + number	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		

IX. MUUD VAKTSINEERIMISED			
VAKTSIINI TOOTJA & NIMETUS	PARTII NUMBER	VAKTSINEERIMISE VETERINAARARST KUUPÄEV¹ KEHTIB KUNI²	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		

Riigi ISO kood + number	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	TEMPEL & ALLKIRI	
	2 <input type="text"/>		

X. KLIINILINE LÄBIVAATUS		
DEKLARATSIOON	KUUPÄEV	VOLITATUD VETERINAARARST
Loomal ei ole haigustunnuseid ja ta on piisavalt terve kavandatud sihtkohta transportimiseks	<input type="text"/>	*
Loomal ei ole haigustunnuseid ja ta on piisavalt terve kavandatud sihtkohta transportimiseks	<input type="text"/>	*
Loomal ei ole haigustunnuseid ja ta on piisavalt terve kavandatud sihtkohta transportimiseks	<input type="text"/>	*
Loomal ei ole haigustunnuseid ja ta on piisavalt terve kavandatud sihtkohta transportimiseks	<input type="text"/>	*

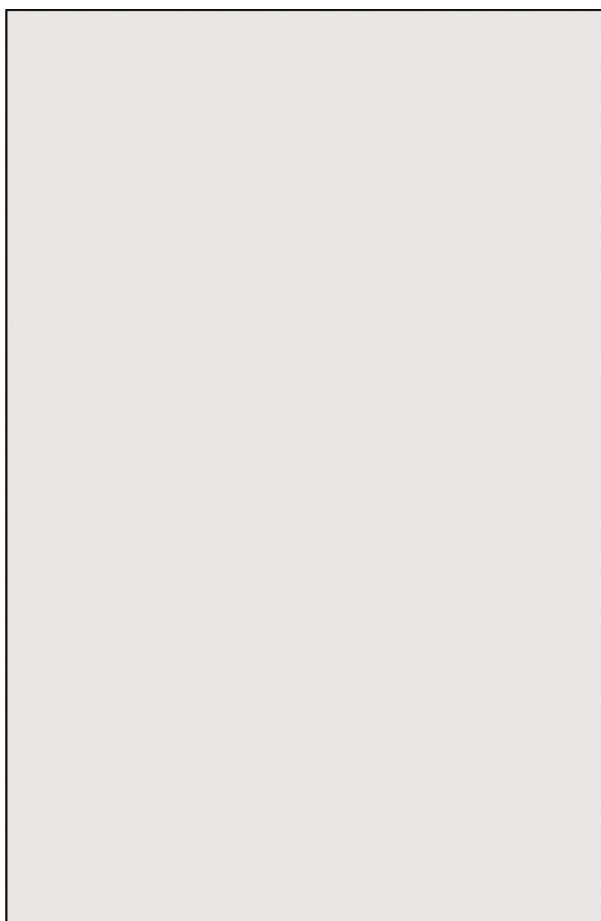
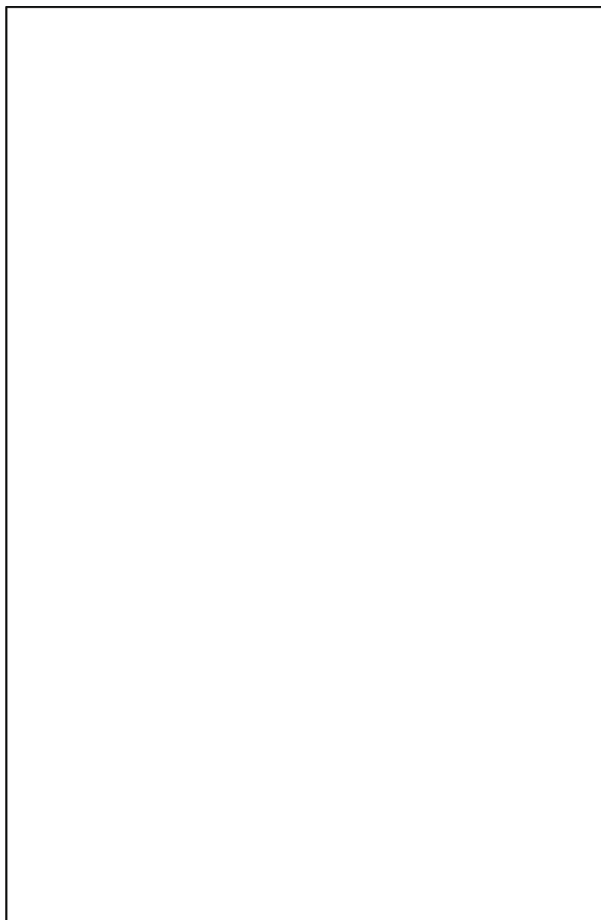
* Vähemalt nimi, aadress, telefoninumber ja allkiri.

XI. LEGALISEERIV ASUTUS		
LEGALISEERIV ASUTUS	KUUPÄEV	TEMPEL / ALLKIRI
		TEMPEL & ALLKIRI
		TEMPEL & ALLKIRI
		TEMPEL & ALLKIRI
		TEMPEL & ALLKIRI

Fligi ISO kood + number

XII. MUU	

Fligi ISO kood + number

4. OSA

Lisanõuded ühel käesoleva määruse II lisa 1. osas loetletud territooriumil või ühes kolmandas riigis välja antud passi näidise kohta

1. Passi vorm

Passi mõõtmed on 100 × 152 mm.

2. Passi kaas

a) Esikaas:

i) värv: PANTONE® monochrome ja riigi embleem ülemises veerandis;

ii) allossa peab olema trükitud passi välja andnud territooriumi või kolmanda riigi ISO kood, millele järgneb kordumatu tähtnumbriline kood (3. osas esitatud passi näidises viidatakse sellele kui „numbrile”).

b) Esikaane sisekülj ja sisekaane tagakülj: valget värvi.

c) Tagakaas: värv PANTONE® monochrome.

3. Passi pealkirjade järjestus ja lehekülgede numeratsioon:

a) rangelt tuleb järgida pealkirjade järjestust (Rooma numbritega);

b) passi leheküljed peavad olema nummerdatud iga lehekülje alaselval järgmises vormis: x/n, kus x tähistab asjaomast lehekülge ja n passi lehekülgede koguarvu;

c) igale passi lehele peab olema trükitud passi välja andnud territooriumi või kolmanda riigi ISO kood, millele järgneb kordumatu tähtnumbriline kood;

d) 3. osas sätestatud passi näidise lehekülgede arv ja lahtrite suurus ja kuju on soovituslikud.

4. Keeled

Kogu trükitud tekst peab olema väljaandva territooriumi või kolmanda riigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) ja inglise keeles.

5. Turvaelemendid

a) Kui passi III jaotisese on sisestatud nõutav teave, kaetakse see leht läbipaistva laminaatkilega.

b) Kui mõnel pass lehel esitatakse teave klepsu kujul, mis ei ole eemaldamisel isehävinev, siis kaetakse see kleps läbipaistva laminaatkilega.

IV LISA

1. OSA

Veterinaarsertifikaadi näidis koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslikuks liikumiseks territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki vastavalt määruse (EL) nr 576/2013 artikli 5 lõigetele 1 ja 2

RIIK		Veterinaarsertifikaat impordiks ELi					
I osa. Saadetise andmed	I.1. Kauba saatja Nimi Aadress Telefon		I.2. Sertifikaadi viitenumber	I.2.a			
			I.3. Pädev keskasutus				
			I.4. Pädev kohalik asutus				
	I.5. Kauba saaja Nimi Aadress Sihtnumber Telefon		I.6.				
	I.7. Päritoluriik	ISO kood	I.8.	I.9.	I.10.		
	I.11.		I.12.				
	I.13.		I.14.				
	I.15.		I.16.				
			I.17.				
	I.18. Kauba kirjeldus		I.19. Kauba kood (HSi kood) 010619				
			I.20. Kogus				
	I.21.		I.22.				
	I.23.		I.24.				
	I.25. Kauba lubatud otstarve: Lemmikloomad ☐						
I.26.		I.27.					
I.28. Kauba identifitseerimine							
Liik (teaduslik nimetus)	Sugu	Identifitseeri- missüsteem	Värvus	Tõug	Transponderi või tätoveeringu paigaldamise ja/või näidu kuupäev [pp/kk/aaaa]	Tunnuskood	Sünniaeg [pp/kk/aaaa]

Koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslik liikumine territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki vastavalt määruse (EL) nr 576/2013 artikli 5 lõigetele 1 ja 2

RIIK

II. Terviseteave		II.a. Sertifikaadi viitenumber	II.b.
Mina, (kirjutada territooriumi või kolmanda riigi nimi) allakirjutanud veterinaararst (1) / pädeva asutuse poolt volitatud veterinaararst (1) kinnitan, et:			
Omaniku poolt tõendatud reisi eesmärk/iseloom			
II.1.	omanik või füüsiline isik, keda omanik on kirjalikult volitanud enda nimel lemmikloomi mittekaubanduslikul eesmärgil transportima, on lisanud deklaratsiooni (2) ja seda toetavad tõendid (3), mis kinnitavad, et lahtris I.28 kirjeldatud loomad reisivad koos omaniku või füüsilise isikuga, keda omanik on kirjalikult volitanud enda nimel lemmikloomi mittekaubanduslikul eesmärgil transportima, maksimaalselt viis päeva nimetatud isiku liikumise ajal ja liikumise eesmärk ei ole loomade müük või nende omandiõiguse üleandmine, ning mittekaubandusliku liikumise ajal vastutab nende eest		
(1) kas	[omanik;]		
(1) või	[füüsiline isik, keda omanik on volitanud kirjalikult enda nimel lemmikloomi mittekaubanduslikul eesmärgil transportima;]		
(1) või	[füüsiline isik, kelle on määranud vedaja, kellega omanik on sõlminud lepingu omaniku nimel lemmikloomade mittekaubanduslikul eesmärgil transportimise kohta;]		
(1) kas	[II.2. lahtris I.28 kirjeldatud transporditavate loomade arv on maksimaalselt viis;]		
(1) või	[II.2. lahtris I.28 kirjeldatud transporditavate loomi on rohkem kui viis, nad on üle kuue kuu vanad ja nad lähevad võistlustele, näitustele või spordiüritustele või nimetatud üritustega seotud kooolitustele, ja punktis II.1 nimetatud omanik või füüsiline isik on esitanud tõendid selle kohta (3), et:		
(1) kas	[loomad on registreeritud sellistel üritustel osalemiseks;]		
(1) või	[neid üritusi korraldava ühenduse loomad registreeritud;]		
Marutaudivastase vaktsineerimise ja marutaudi antikehade tiitrimise testi määramine:			
(1) kas	[II.3. lahtris I.28 kirjeldatud loomad on vähem kui 12 nädala vanused ja neile ei ole tehtud marutaudivastast vaktsineerimist, või nad on 12–16 nädala vanused ja neile on tehtud marutaudivastane vaktsineerimine, aga ei ole möödunud vähemalt 21 päeva esimesest marutaudivastasest vaktsineerimisest, mis tehti vastavalt määruse (EL) nr 576/2013 (4) III lisas esitatud kehtivusnõuetele, ja		
	II.3.1 lahtris I.1 nimetatud loomade päritolukohaks olev territoorium või kolmas riik on loetletud rakendusmääruse (EL) nr 577/2013 II lisas ja lahtris I.5 nimetatud liikmesriik on teavitatud avalikkust sellest, et ta annab loa kõnealuste loomade liikumiseks oma territooriumile, ja nende loomadega on kaasas		
(1) kas	[II.3.2 punktis II.1 nimetatud omaniku või volitatud isiku poolt lisatud deklaratsioon (5), kus kinnitatakse, et loomadel ei ole olnud alates sünnist kuni mittekaubandusliku transpordi hetkeni kokkupuuteid marutaudile vastuvõtlikku liiki kuuluvate metsloomadega;]		
(1) või	[II.3.2 nende ema, kellest nad veel sõltuvad, ja on võimalik tõendada, et emale on enne nimetatud loomade sündi tehtud marutaudivastane vaktsineerimine kooskõlas määruse (EL) nr 576/2013 III lisas esitatud kehtivusnõuetega;]		
(1) ja/või	[II.3. lahtris I.28 kirjeldatud loomad olid marutaudivastase vaktsineerimise ajal vähemalt 12 nädala vanused ja on möödunud vähemalt 21 päeva esimesest marutaudivastasest vaktsineerimisest (4), mis tehti vastavalt määruse (EL) nr 576/2013 III lisas esitatud kehtivusnõuetele, ja kõik järgnevad korduvvaktsineerimised tehti eelmise vaktsineerimise (6) kehtivuse ajal; ning		
(1) kas	[II.3.1 lahtris I.28 kirjeldatud loomad tulevad rakendusmääruse (EL) nr 577/2013 II lisas loetletud territooriumilt või kolmandast riigist kas otse läbi rakendusmääruse (EL) nr 577/2013 II lisas loetletud territooriumi või kolmanda riigi või läbi muu kui rakendusmääruse (EL) nr 577/2013 II lisas loetletud territooriumi või kolmanda riigi kooskõlas määruse (EL) nr 576/2013 (7), artikli 12 lõike 1 punktiga c, ja kehtiva marutaudivastase vaktsineerimise üksikasjad on esitatud allpool olevas tabelis;]		
(1) või	[II.3.1 lahtris I.28 kirjeldatud loomad tulevad või on nende vedu kavandatud läbi muu kui rakendusmääruse (EL) nr 577/2013 II lisas loetletud territooriumi või kolmanda riigi, ja neile on tehtud marutaudi antikehade tiitrimise analüüs (8), mille pädeva asutuse volitatud veterinaararst tegi allpool olevas tabelis esitatud kuupäeval vähemalt 30 päeva pärast eelmist vaktsineerimist võetud vereproovist ja vähemalt kolm kuud enne käesoleva sertifikaadi väljaandmist, mis näitas, et antikeha tiiter oli võrdne või suurem kui 0,5 IU/ml, ja kõik järgnevad korduvvaktsineerimised on tehtud eelmise vaktsineerimise kehtimise ajal (6), ning kehtiva marutaudivastase vaktsineerimise andmed ja immuunreaktsiooni analüüsi proovivõtu kuupäev on esitatud allpool olevas tabelis:		

Koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslik liikumine territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki vastavalt määruse (EL) nr 576/2013 artikli 5 lõigetele 1 ja 2

RIIK

II. Terviseteave		II.a. Sertifikaadi viitenumber		II.b.		
Looma transponderi või tätoveeringu tähtnumbriline kood	Vaktsineerimise kuupäev [pp/kk/aaaa]	Vaktsiini nimetus ja tootja	Partii number	Vaktsineerimise kehtivus		Vereproovi võtmise kuupäev [pp/kk/aaaa]
				Alates [pp/kk/aaaa]	Kuni [pp/kk/aaaa]	
Parasiiditõrjega seotud ravi määramine:						
(¹) kas	[II.4.	lahtris I.28 kirjeldatud koerad on kavas viia rakendusmääruse (EL) nr 1152/2011 I lisas loetletud liikmesriiki ja neile on manustatud <i>Echinococcus multilocularis</i> e parasiidi vastaseid ravimeid, ja rakendusmääruse (EL) nr 1152/2011 (⁹)(¹⁰)(¹¹) artikli 7 kohaselt veterinaararsti poolt teostatud ravi üksikasjad on esitatud allpool olevas tabelis.]				
(¹) või	[II.4.	lahtris I.28 kirjeldatud koertele ei ole manustatud <i>Echinococcus multilocularis</i> e (¹¹) parasiidi vastaseid ravimeid.]				
Koera transponderi või tätoveeringu number	Ehnikokki-vastane ravi		Ravi eest vastutav veterinaararst			
	Toote nimi ja tootja	Ravi kuupäev [pp/kk/aaaa] ja kellaaeg [00:00]	Nimi (trükitähtedega), pitser ja allkiri			
]]	
Märkused						
a) Käesolev sertifikaat hõlmab koeri (<i>Canis lupus familiaris</i>), kasse (<i>Felis silvestris catus</i>) ja valgetuhkruid (<i>Mustela putorius furo</i>).						
b) Käesolev sertifikaat kehtib 10 päeva alates veterinaararsti poolt väljaandmise kuupäevast kuni liitu reisijatele määratud sisenemiskohtades tehtava dokumentide ja identsuskontrollini (sisenemiskohtadega saab tutvuda aadressil http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/pointentry_en.htm).						
Meretranspordi korral pikeneb nimetatud 10-päevane periood merereisi kestuse võrra.						
Teistesse liikmesriikidesse edasilikumise korral on käesolev sertifikaat kehtiv alates dokumentide ja identsuskontrolli kuupäevast kokku kuni neli kuud või kuni marutaudivastase vaktsineerimise kehtivuse aegumiskuupäevani või kuni punktis II.3 nimetatud vähem kui 16 nädala vanuste loomadega seotud tingimuste kohaldamise lõppemiseni, sõltuvalt sellest, milline neist kuupäevadest on kõige varasem. Palun pange tähele, et teatavad liikmesriigid on teada andnud, et nad ei luba oma territooriumile tuua punktis II.3 nimetatud vähem kui 16 nädala vanuseid loomi. Üksikasjalikuma teabega saate tutvuda aadressil http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/index_en.htm .						
I osa						
Lahter I.5: <i>Kauba saaja</i> : märkida esimeseks sihtkohaks olev liikmesriik.						
Lahter I.28: <i>Identifitseerimissüsteem</i> : valida üks järgmistest: transponder või tätoveering.						
<i>Transponderi</i> puhul: valida paigaldamise kuupäev või näit.						
<i>Tätoveeringu</i> puhul: valida tegemise kuupäev ja näit. Tätoveering peab olema selgelt loetav ja tehtud enne 3. juulit 2011.						
<i>Identifitseerimisnumber</i> : märkida transponderi või tätoveeringu tähtnumbriline kood.						
<i>Sünni/tõu kuupäev</i> : omaniku ütluste alusel.						

Koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslik liikumine territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki vastavalt määruse (EL) nr 576/2013 artikli 5 lõigetele 1 ja 2

RIIK

II. Terviseteave	II.a. Sertifikaadi viitenumber	II.b.
II osa		
<p>(¹) Mittevajalik maha tõmmata.</p> <p>(²) Punktis II.1 nimetatud deklaratsioon lisatakse sertifikaadile ja see peab vastama rakendusmääruse (EL) nr 577/2013 IV lisa 3. osas esitatud näidisele ja lisanõuetele.</p> <p>(³) Tõendusmaterjalid, mis on nimetatud punktis II.1 (näiteks pardakaart, lennukipilet) ja punktis II.2 (näiteks sissepääsu kviitung, liikmesuse tõend) esitatakse märkuste punktis b nimetatud kontrollide eest vastutava pädeva asutuse nõudmisel.</p> <p>(⁴) Iga korduvvaktsineerimist käsitatakse esmase vaktsineerimisena, kui see on tehtud pärast eelmise vaktsineerimise kehtivuse lõppemist.</p> <p>(⁵) Punktis II.3.2 nimetatud deklaratsioon lisatakse sertifikaadile ja see peab vastama rakendusmääruse (EL) nr 577/2013 I lisa 1. ja 3. osas esitatud vormi, kujundust ja keeli käsitlevatele nõuetele.</p> <p>(⁶) Sertifikaadile peab olema lisatud asjaomaste loomade identifitseerimis- ja vaktsineerimisandmete tõestatud ärakiri.</p> <p>(⁷) Kolmanda võimaluse puhul eeldatakse, et omanik või punktis II.1 nimetatud füüsiline isik esitab punktis b nimetatud kontrollide eest vastutava pädeva asutuse nõudmisel deklaratsiooni, kus kinnitatakse, et asjaomased loomad ei ole kokku puutunud marutaudile vastuvõtlikku liiki kuuluvate metsloomadega ega ole väljunud transpordivahendist või rahvusvahelise lennujaama territooriumilt transiidi ajal läbi muude kui rakendusmääruse (EL) nr 577/2013 II lisas loetletud territooriumide või muude kolmandate riikide. Käesolev deklaratsioon peab vastama rakendusmääruse (EL) nr 577/2013 I lisa 2. ja 3. osas esitatud vormi, kujundust ja keeli käsitlevatele nõuetele.</p> <p>(⁸) Punktis II.3.1 osutatud marutaudi antikehade testi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — tuleb teha proovidel, mille pädeva asutuse volitatud veterinaararst on võtnud vähemalt 30 päeva pärast vaktsineerimise kuupäeva ja kolm kuud enne impordi kuupäeva; — puhul peab marutaudi viirust neutraliseerivate antikehade tase seerumis olema võrdne või suurem kui 0,5 IU/ml; — tuleb teha nõukogu otsuse 2000/258/EÜ artikli 3 kohaselt heakskiidetud laboris (heakskiidetud laborid on esitatud aadressil http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/approval_en.htm); — loomi, keda pärast rahuldavate tulemustega testi on eelmise vaktsineerimise kehtivuse ajal marutaudi vastu revaktsineeritud, ei ole vaja uuesti testida. <p>Sertifikaadile peab olema lisatud heakskiidetud labori koostatud, punktis II.3.1 osutatud marutaudi antikehade testi tulemusi käsitleva ametliku aruande tõendatud ärakiri.</p> <p>(⁹) Punktis II.4 osutatud <i>Echinococcus multilocularis</i>'e tõrje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — peab tegema veterinaararst mitte varem kui 120 tundi ja mitte hiljem kui 24 tundi enne koerte kavandatud sisenemist ühte delegeeritud määruse (EL) nr 1152/2011 I lisas loetletud liikmesriikidest või nende osadest; — tehakse heakskiidetud ravimiga, mis sisaldab sobiva doosi prasikvanteeli või farmakoloogilisi toimeaineid, mille puhul on tõendatud, et need vähendavad eraldi või koostoimes <i>Echinococcus multilocularis</i> e suguküpsete ja noorvormide esinemist asjaomase peremeesliigi soolestikus. <p>(¹⁰) Punktis II.4 esitatud tabelis tuleb esitada andmed lisaravi kohta, mida tehti pärast sertifikaadi allkirjastamist ja enne kavandatud sisenemist ühte delegeeritud määruse (EL) nr 1152/2011 I lisas loetletud liikmesriikidest või nende osadest.</p> <p>(¹¹) Punktis II.4 esitatud tabelis tuleb esitada andmed ravi kohta, mida tehti pärast sertifikaadi allkirjastamise kuupäeva edasilikumiseks märkuste punktis b nimetatud teise liikmesriiki ja vastavalt allmärkusele 9.</p>		

Koerte, kasside ja valgetuhkrute mittekaubanduslik liikumine territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriiki vastavalt määruse (EL) nr 576/2013 artikli 5 lõigetele 1 ja 2

RIIK

II.	Terviseteave	II.a. Sertifikaadi viitenumber	II.b.
Ametlik veterinaararst / volitatud veterinaararst			
Nimi (trükitähtedega):		Kvalifikatsioon ja ametinimetus:	
Aadress:			
Telefon:			
Kuupäev:		Allkiri:	
Pitser:			
Pädeva asutuse heakskiit (ei ole vajalik, kui sertifikaadi on allkirjastanud ametlik veterinaararst)			
Nimi (trükitähtedega):		Kvalifikatsioon ja ametinimetus:	
Aadress:			
Telefon:			
Kuupäev:		Allkiri:	
Pitser:			
Reisijate sisenemiskoha vastutav töötaja (edasiliikumiseks teistesse liikmesriikidesse):			
Nimi (trükitähtedega):		Tiitel:	
Aadress:			
Telefon:			
E-post:			
Dokumentide ja identsuskontrolli tegemise kuupäev:		Allkiri:	
		Pitser:	

2. OSA

Selgitavad märkused veterinaarsertifikaatide täitmiseks

- Kui sertifikaadis on öeldud, et teatud kinnitus on asjakohane, võib ametlik veterinaararst need kinnitused, mis ei ole asjakohased, läbi kriipsutada, kinnitades seda nimetähtede ning pitseriga, või sertifikaadist täielikult kustutada.
- Sertifikaadi originaalesemplar koosneb ühest paberilehest või kui on vaja rohkem tekstiruumi, siis peab sertifikaat olema sellisel kujul, et kõik vajalikud paberilehed moodustavad osa ühtsest tervikust ja on jagamatud.
- Sertifikaat koostatakse vähemalt ühes sisenemiskohaks oleva liikmesriigi ametlikus keeles ja inglise keeles. Sertifikaat täidetakse trükitähtedega vähemalt ühes sisenemiskohaks oleva liikmesriigi ametlikus keeles ja inglise keeles.
- Kui sertifikaadile lisatakse lisalehti või täiendavaid dokumente, käsitatakse neid paberilehti või dokumente samuti sertifikaadi originaali osana ja ametlik veterinaararst kannab igale leheküljele oma allkirja ja pitseri.
- Kui sertifikaat koos punktis d osutatud lisadega koosneb mitmest leheküljest, on iga lehekülj selle alumisel serval nummerdatud (leheküljenumber / lehekülgede koguarv) ning iga lehe ülemisel serval on pädeva asutuse antud sertifikaadi viitenumber.
- Sertifikaadi originaal peab olema välja antud lähetuskohaks oleva territooriumi või kolmanda riigi ametliku veterinaararsti poolt ja heaks kiidetud lähetuskohaks oleva territooriumi või kolmanda riigi pädeva asutuse poolt. Lähetuskohaks oleva kolmanda riigi või territooriumi pädev asutus tagab, et järgitakse sertifikaadi väljastamise eeskirju ja põhimõtteid, mis on samaväärsed direktiivis 96/93/EÜ sätestatutega.

Allkirja värv peab erinema teksti värvist. Sama reeglit kohaldatakse ka templete suhtes, v.a reljeefpitserid ja vesimärgid.

- g) Lahtrites I.2 ja II.a nimetatud sertifikaadi viitenumbri peab andma lähetuskohaks oleva territooriumi või kolmanda riigi pädev asutus.

3. OSA

Määruse (EL) nr 576/2013 artikli 25 lõikes 3 nimetatud kirjalik deklaratsioon

Jaotis A

Näidisdeklaratsioon

Mina, allakirjutanu,

.....

[omanik või füüsiline isik, keda omanik on kirjalikult volitanud enda nimel läbi viima mittekaubanduslikul eesmärgil toimuvat liikumist ⁽¹⁾]

kinnitan, et järgmiste lemmikloomade liikumise eesmärk ei ole nende müük või omandiõiguse üleandmine ja nendega on kaasas omanik või füüsiline isik, keda omanik on kirjalikult volitanud enda nimel ⁽¹⁾ läbi viima mittekaubanduslikul eesmärgil toimuvat liikumist maksimaalset viis päeva nimetatud isiku liikumise ajal.

Transponderi/tätoveeringu ⁽¹⁾ tähtnumbriline kood	Veterinaarsertifikaadi number

Eespool nimetatud loomade eest vastutavad mittekaubandusliku liikumise ajal järgmised isikud:

⁽¹⁾ *kas* [omanik];

⁽¹⁾ *või* [füüsiline isik, keda omanik on volitanud kirjalikult enda nimel loomi mittekaubanduslikul eesmärgil transportima;]

⁽¹⁾ *või* [füüsiline isik, kelle on määranud vedaja, kellega omanik on sõlminud lepingu omaniku nimel loomade mittekaubanduslikul eesmärgil transportimise kohta;] (*märkida vedaja nimi*)

Koht ja kuupäev:

Omaniku või selle füüsilise isiku allkiri, keda omanik on kirjalikult volitanud enda nimel läbi viima mittekaubanduslikul eesmärgil toimuvat liikumist ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Mittevajalik kustutada.

Jaotis B

Deklaratsiooni lisanõuded

Deklaratsioon koostatakse vähemalt ühes selle väljastanud liikmesriigi ametlikus keeles ja inglise keeles ja täidetakse trükitähtedega.

Tellimishinnad aastal 2013 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 420 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	910 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

